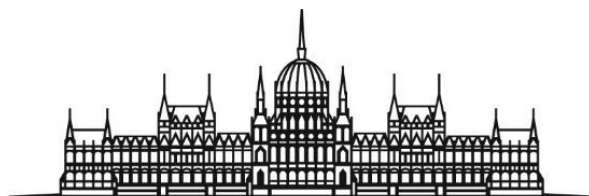

Országgyűlési Napló

*Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István,
Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, dr. Steinmetz Ádám,
dr. Tiba István, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	21987
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Kocsis-Cake Olivio</i> (Párbeszéd).....	21987
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	21988
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	21990
<i>Bodó Sándor</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	21992
<i>Varju László</i> (DK).....	21993
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	21995
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	21997
<i>Zsigó Róbert</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	21999
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	22000
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár.....	22002
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP).....	22004
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	22005
<i>Böröcz László</i> (Fidesz).....	22007
<i>Zsigó Róbert</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	22008
 Az egyrésről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrésről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euro-Mediterrán Megállapodás, továbbá a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából az egyrésről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrésről a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodásról szóló jegyzőkönyv, valamint az egyrésről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrésről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euromediterrán megállapodás jegyzőkönyvének aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22010
 A hozzátartozók sérelmére elkövetett súlyos személy elleni erőszakos bűncselekmények áldozatainak fokozottabb védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22011
 Az egyes kiemelt társadalmi csoportok, valamint pénzügyi nehézséggel küzdő vállalkozások helyzetének stabilizálását szolgáló átmeneti intézkedésekről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	22011
 A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény és a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	22012
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	22012
Felszólalók:	
<i>Kovács Sándor</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22015
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22016
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	22019
<i>Korózs Lajos</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22020
<i>Varga Zoltán</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	22024
<i>Hohn Krisztina</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	22027
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független).....	22029
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	22033
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	22034
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	22039
 Egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	22044
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	22044

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22050
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22052
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22056
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22059
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	22061
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	22064
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22067
Hajdu László (DK)	22071
Bencsik János (független)	22073
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	22077
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22078
Font Sándor (Fidesz)	22081
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22082
Font Sándor (Fidesz)	22083
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22084
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	22085

Egyes törvényeknek nyilvántartásokkal és elektronikus ügyintézésel összefüggő

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	22092
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22092

Felszólalók:

Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22096
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22099
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22103
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22104
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	22107
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	22112
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22114
Paulik Antal , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	22116
Héjj Dávid Ádám (Fidesz)	22118
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	22119

A családi gazdaságokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	22122
---	-------

Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22122
--	-------

Felszólalók:

Gyórfy Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22126
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22131
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22133
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22135
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	22136
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	22141
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22145
Jakab István (Fidesz)	22148
Pócs János (Fidesz)	22150
Nunkovics Tibor (Jobbik)	22153
Gyórfy Balázs (Fidesz)	22153
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előadói válasza	22156

Egyes klímapolitikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános

vitája a lezárásig	22160
--------------------------	-------

Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22160
--	-------

Felszólalók:

Böröcz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22162
Nunkovics Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22164
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22165
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22168
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	22171
Hajdu László (DK)	22174

Böröcz László (Fidesz).....	22175
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	22176
Egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	22179
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	22179
Holman Magdolna Julianna , az Állami Számvevőszék alelnöke, a napirendi pont előadója	22180
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22182
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22184
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22186
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22187
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárának előadói válasza	22189
Napirend utáni felszólalás:	
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	22191
Az ülésnap bezárása	22194

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, SZABÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
8. ülésnapja
2020. október 20-án, kedden
(09.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 8. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseben Tiba István és Varga László jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

Szokásainknak megfelelően **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. „Aktuális ügyeinkről!” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOCISIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is a Párbeszéd nevében újra szeretnék köszönetet mondani a járvány elleni küzdelemben részt vevőknek, a kórházakban gyógyulóknak mielőbbi jobbulást kívánunk, és az elhunytak családtagjainak pedig őszinte részvétünket nyilvánítjuk ki.

Akinek igazán fontos a saját települése ügye, az lassan nem nézheti tétlenül azt, hogy lassan, de biztosan megszűntetik az önkormányzatiságot. Magában a szóban is benne van: az önkormányzatiság azt jelenti, hogy egy település önmagát kormányozza, és nem a hatalom emberei döntenek, a hatalom emberei irányítanak egy önkormányzatot, hanem az emberek hatalma segítségével a helyi polgármesterek és önkormányzati képviselők.

Pár éve még a Fidesz is így gondolta. Önök szeretnek hivatkozni a 2010 előtti időkre. Akkor lássuk, hogy mit mondott 2010 előtt a Fidesz az önkormányzatiságról! Innen nem olyan messze, 2009-ben a Kossuth téren Kósa Lajos, az önök önkormányzati képviselője egy 12 pontos kiáltványt olvasott föl az egybegyűlteknél. Engedjék meg, hogy ebből csak két pontot idézzek: „Minden önkormányzatnak joga van a vagyonához, arra a kormány nem teheti rá a kezét, el nem vonhatja. Minden önkormányzatnak joga van a jövedelméhez, azt a központi állam el nem veheti, fel nem használhatja.”

A Fidesz 2010 óta totálisan szembemegy ezekkel az elvekkkel, 2019 októbere óta pedig kifejezetten bünteti az ellenzéki vezetési önkormányzatokat. Idén cinikusan ezt a járványra hivatkozva teszik. Persze a fideszes vezetési önkormányzatoknak soron kívül mindig jár egy kis taopénz, pár nyertes pályázat vagy rendkívüli támogatás. A Fidesz politikai alapon kivételez és kivéteztet. De amikor önök az ellenzéki vezetési önkormányzatokat, városokat büntetik, akkor

nem az ellenzéki vezetőket büntetik, hanem az ott élő állampolgárokat, köztük a fideszes szavazókat is.

Ráadásul ebben a nehéz helyzetben az Orbán-kormány blokkolja azt, hogy az EU 2500 milliárdos válságkezelő csomagja eljusson a magyar emberekhez. Teszi ezt azért, mert nem hajlandó elfogadni a jogállamisági feltételeket, amelyek egyébként valójában korrupcióellenes szabályok.

Nemsokára majd feláll egy fideszes államtitkár, és elmondja, hogy Magyarországot azért támadják a jogállamiság miatt, mert nem hajlandó menekülteket és bevándorlókat befogadni. Ezzel csak az a baj, hogy már 2012-ben is komoly kritika érte Magyarországot a jogállamiságot tekintve a Tavares-jelentéssel, akkor ő volt az ország ellensége, és akkor semmilyen bevándorlás, semmilyen menekültprobléma nem állt fenn. Így meg is bukik a fideszes logika. Erről ennyit.

Ezzel szemben a Szabad Városok vezetése hajlandó elfogadni ezeket a szigorú szabályokat *(Dr. Rétvári Bence: A Sargentini-jelentést is?)*, hajlandó átláthatóan működtetni az önkormányzatokat, sőt, szerintünk több százezer választópolgár, helyben élő választópolgár is hajlandó ezt elfogadni, és pártállástól függetlenül azt fogja mondani, hogy ennek a pénznek a felét, a 2500 milliárd felét igenis költsék el az önkormányzatok. A cél, hogy ezekből a pénzekből ne luxus szálloda, ne jachtkikötő, ne magánborászat, ne stadion legyen, ne a multikra költsük, hanem valódi segítség legyen ezekben a nehéz időkben: szociális bérlakások épüljenek, közszolgáltatásokat fejlesszenek, akár lakhatási támogatásra kapják meg a helyi emberek. A helyi polgármestereknél és önkormányzati képviselőknél senki nem tudja jobban, mi kell helyben.

Ennek érdekében az ország több települése egy időben indított népszavazást, ha tetszik, konzultációt kezdeményezünk, így hamarosan ki fog derülni, hogy a Fidesz az emberek pártján áll, vagy szembetalálja magát a helyi településen élők akaratával. A Szabad Városok kezdeményezéséhez csatlakozott már a négy visegrádi főváros, Pozsony, Prága, Varsó is, 36 európai nagyváros, és innen is kérünk minden magyar települést, hogy csatlakozzon ehhez a kezdeményezéshez. Minél több önkormányzat csatlakozik, annál több választópolgárnak lesz lehetősége elmondani a véleményét. Új megközelítés kell a válságkezelésben, ami a kevesek további gazdagodása helyett a többség javát szolgálja. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az az érzésünk, hogy amikor az önkormányzatokról beszélnek, akkor egyre kevésbé tudnak mit kezdeni azzal a felelősséggel, ami most már egy éve az önöké.

Ami a kormányzat hozzáállását illeti, kezdődik az egész azzal, hogy óriási tehertől szabadította meg ez a kormányzat az önkormányzatokat akkor, amikor egy óriási adósságállományt átvállalt, és folyamatosak a támogatások, a fejlesztések az ország minden részében, függetlenül attól, hogy milyen polgármesterről van szó, illetve milyen térségről.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy a költségvetési támogatása az önkormányzatoknak folyamatosan növekedett. Ha megnézi a jövő évi költségvetési számokat, akkor a járványidőszak ellenére is magasabb számot talál majd benne önkormányzati támogatásként. És akkor arról még nem is beszéltem, hogy az iparűzési adó, merthogy szépen növekedett a gazdaság, az iparűzésiadó-bevételek is az önkormányzatok kasszáját gazdagították elsősorban, és ez Budapest esetében is igaz.

Ami az ön által említett uniós támogatásokat illeti, azt látjuk, hogy megint felmelegítették azt a kampányt, amelynek az a lényege, hogy a kormány minél kevesebb uniós forrásról rendelkezzen. Ezzel kapcsolatban azért van nekünk egy fontos tapasztalatunk, mégpedig az, hogy csak azokkal az uniós forrásokkal számolhatunk biztosan, amelyeket a nemzeti kormányoknak címkéznek fel. Ha külön kell pályázni ezekért a forrásokért, ott azt látjuk, hogy arányaiban nagyobb összeg áramlik vissza a régi tagországoknak, a gazdagabbaknak. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Szóval, amit javasolnak, az magában javasolja az óriási forrásvesztés kockázatát, így hát nem más, mint önző, pártpolitikai célú hazardírozás. Arra kérem, hogy ne tegyék!

Azt, hogy egyébként önök milyen teljesítményre képesek az önkormányzatokban, nagyon szépen összefoglalja az elmúlt egy év, például Budapesten. Egy év távlatából egyre többen láthatják azt, hogy ára van a baloldali tehetetlenségnek és az összevisszaságnak. Kezdjük ott, hogy bár ön most megköszöni az orvosoknak és az ápolóknak a helytállást, de a fővárosi vezetés semmit nem tett hozzá a járványügyi védekezéshez. A siránkozó és a felelősségből kibúvós Facebook-posztokat aligha lehet az érdemi cselekvések közé sorolni.

Máshol is látványos a vezetettség hiánya. Továbbra is csak húzódik a Lánchíd-beruházás. Egyelőre ebben az ügyben is csak az ujjal mutogatás megy. Egy dolgot szeretnék itt is egyértelművé tenni. Ha a főváros nem tud megbirkózni a Lánchíd-beruházással, akkor a kormány kész átvállalni ezt az ügyet.

Kisebb dolgok is történtek, mert valahol azért történtek, például a közlekedés terén, de abban viszont nem volt sok köszönet. Például úgy tették sok helyen egysávosá a Nagykörutat, hogy az jelentősen növelte a dugókat, és azt ön is nagyon jól tudja, hogy ha az autók több időt kell eltöltsenek a dugóban, az jelentősen növeli a környezeti terhelést, azt pedig önök sem akarhatják. Súlyosbító körülmény, hogy a döntésük előtt egyáltalán nem kérdezték meg az érintetteket. Párbeszédre hivatkoztak, még a pártjuk neve is az, de nem kérdezték meg őket.

Ami a gazdasági kérdéseket illeti, amint említettem, az önkormányzatok jövőre is több forrást kapnak,

és azt is tudjuk, hogy Budapest több mint 100 milliárdos vagyronon ül, ennek ellenére úgy látszik, hogy nem akar áldozni a bajbajutottak megsegítésére. Például hiába ígérték, nem kap minden nyugdíjas fűtéstámogatást a télen. A főpolgármester úr már magyarázkodik, hogy miért nincs így, azt mondja, hogy nem is a főváros tett ilyen ígéretet, hanem a pártok tették. Azért ez eléggé megmosolyogtató.

Aztán hiába van bajban a budapesti turizmus, eddig csak rovarhotelek átadásával és darázsgarázsok kialakításával büszkélkedtek. Jó lenne, hogyha az emberekkel is épp ennyire foglalkoznának. Ráadásul, hogyha jól értjük, akkor adóemeléssel is török a fejüket, egy drasztikus adóemeléssel.

(9.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Azt láttuk, hogy hova vezet az, hogyha a baloldal adóemeléssel akar válságot kezelni. Ne akarják még egyszer ezt az utat bejárni, mert az nemcsak Budapestnek, hanem az egész országnak fájna! Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „A zöldre festés kevés!” címmel az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a miniszterelnök úr most nincs jelen, de engedjék meg, hogy ezúton is gratuláljak neki az ötödik unokája megszületéséhez. Egy unoka öröm, de nemcsak öröm, hanem óriási felelősség is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most született gyerekek nagyon nagy valószínűséggel megérhetik a XXII. századot, de csak akkor, ha bolygónk élhető marad. Márpedig a baj az nagy: iszonyú mértékben elszennyeztük a környezetünket, a talajt, a felszíni és a felszín alatti vizeket; hatalmas hulladékhegyeket termelünk, amit már az óceánok sem tudnak elnyelni; túlhasználjuk a természeti erőforrásainkat; drasztikusan csökkentjük a biológiai sokféleséget; lebetonozzuk a zöldfelületeket, és még hosszan sorolhatnám, hogy milyen merényleteket követünk el a természet ellen.

De ezeket nem folytathatjuk büntetlenül, ennek nagyon komoly figyelmeztető jele az éghajlatváltozás gyorsulása. Csak egy picit kell kinyitni a szemünket, és láthatjuk, hogy ez itt van Magyarországon is. Az elmúlt hónapokban többször hallottam idősebb emberektől egy-egy özvízszerű esőzés után, hogy illet még nem tapasztaltak az életükben. Ezek a szélsőséges időjárás viszonyok családi házakban okoznak nagyon komoly károkat, de a mezőgazdaságban is. Cselekedni kell!

Az Európai Bizottság és az Európai Parlament is rászánta magát a szigorúbb lépésekre mindannyiunk

érdekében. Az Európai Tanács múlt heti ülésén a csúcsvezetők 55 százalékos kibocsátáscsökkentési célokról tárgyaltak, ami ugyan elmarad az Európai Parlament 60 százalékos döntésétől, miközben tudjuk már, hogy a tudományos álláspont szerint már ez is kevés, 65 százalékos csökkentésre lenne szükség 2030-ig Európában.

Az LMP, Magyarország zöldpártja ez utóbbit támogatja. Ez a kulcsa annak, hogy ne lépjük túl a 1,5 Celsius-fokos globális felmelegedést. Ha Európa az év végéig nem vállal szigorúbb klímacélokat és nem mutat példát, akkor a többi nagy kibocsátó állam a füle botját sem fogja mozgatni, és bizony elúszik annak a lehetősége, hogy elkerüljük a klímakatasztrófát. A tét pedig hatalmas: gyermekeink és unokáink jövője. Ezért az LMP felszólítja a kormányt és a miniszterelnök urat is, hogy a decemberi ülésen ne vétőzza meg a szigorúbb európai uniós klímacélokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tavaszi időszakban jómagam is sokszor emeltem szót azért, hogy ráirányítsam a kormány figyelmét az épület-korszerűsítési, szigetelési programoknak a fontosságára, mert ezzel energiát takaríthatunk meg, csökkenthetjük a levegőszennyezettséget, és a családok kiadásai is kisebbek lesznek. A kormány sajnos meg sem hallotta, hogy miről beszélünk, pedig az irány az ez.

Az Európai Bizottság múlt héten tette közzé az épület-korszerűsítési programra vonatkozó stratégiáját. A Bizottság célja, hogy a következő tíz évben legalább megduplázza a korszerűsítési arányt, és biztosítsa, hogy a felújítások az eddigieknél nagyobb energia- és erőforrás-hatékonyságot eredményezzenek. A terv szerint e célra komoly európai uniós pénzek állnak majd rendelkezésre.

Nyilván a pénzek fogadására fel kell készülni, de azt látjuk, hogy a magyar kormány lépéshátrányban van, nem támogatja a családi házak szigetelését, azok fűtési, energetikai korszerűsítését, még a lakóépületek szigetelésére szánt európai uniós forrásokat is elterelte korábban.

Az LMP egy 300 milliárdos épületenergetikai csomagot javasolt, melynek a szigetelésen és a nyílászárócserén túl része a háztartási napenergia támogatása is. Persze, fontosnak tartjuk, hogy a napelemek ne értékes zöldfelületekre, hanem a családi házak tetejére kerüljenek. Egy ilyen épületenergetikai program eredményeként a lakossági fűtési energia körülbelül 40 százalékkal csökkenthető, ahogy a rezszi is, kiszámíthatóan és tartósan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem arról kell beszélni, hogy klímabajnokok vagyunk, mert nem vagyunk azok. Komolyan kell venni a környezet- és természetvédelmet, és kiemelt feladatként kell kezelni az éghajlatváltozás megfékezését, mert a jövő zöld lesz - vagy nem lesz. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti fel-

szólalására a kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az elhangzott mondanivalóra egy nagyon találó idézettel válaszoljak: a tett első, a szó második. Mindannyian tudjuk, hogy ez Széchenyi István gondolata. Ha nem is ebben a vonatkozásban használta konkrétan, azt gondolom, hogy itt is helye van.

Ugyanis mostanában az az érzésünk, hogy egyre inkább divat lett a környezetvédelemről beszélni, és a beszéd és a cselekedet bizony sok esetben közeli viszonyban sincs egymással. Nyilvánvalóan ez egy olyan téma, amire mindenki fölkapja a fejét, mindenkinek van hozzá egy-egy gondolata, de még egyszer hangsúlyozom: ha a cselekvést és a gondolatot nem párosítjuk, akkor az bizony elég mihaszna dolog.

Mindenképpen látnunk kell, hogy a kormány a cselekvés pártján áll, és most is határozottan azt kell hogy mondjam, hogy minden olyan vádaskodás, hogy a kormányzat számára nem fontos ez a téma, nem merülünk el benne mélységében, nem folytatunk egyeztetéseket akár a hazai partnerekkel, akár a szomszédos országokkal, ez bizony nem állja meg a helyét.

Nyilván ez egy olyan történet, amiben nem nagyon lehet kísérletezni, tehát ha fölmérjük a napi környezetünket, hogyan és milyen cselekvési lehetőségünk van, akkor jó úton járunk, ha meg csak ilyen elméleti, picit ilyen tankönyvízű gondolatokról tájékoztatjuk egymást, akkor sem mondom, hogy haszontalan dolgot csinálunk, de semmiképpen nem haladunk olyan mértékben, mint az kívánatos lenne.

Nézzük először talán az elméleti, nem túl gyakorlatias részt, hiszen képviselőtársam mégiscsak ezzel kapcsolatosan intézett hozzánk gondolatokat. A kormány már eddig is számos intézkedést hozott a klímavédelem érdekében, és engedje meg, hogy itt hívjam föl a figyelmét az éghajlatváltozási cselekvési tervre, „Az éghajlatváltozás hatása a Kárpát-medencére” című jelentésre. Jóváhagytuk az energiastratégiát, a nemzeti energia- és klímatervet, elfogadtuk a nemzeti tiszta fejlődési stratégia alapelveit, kidolgoztuk a klíma- és természetvédelmi akcióterv megvalósításának a részleteit.

No de, képviselőtársam, hogy ne essek abba a hibába, hogy én is csak picit tankönyvízű elméleti gondolatokról szólok, engedje meg, hogy néhány konkrét intézkedést is felidézzek, hangozzék el itt a Ház falai között! Mindenképpen célunk, és el is indultunk abban, hogy az illegális hulladéklerakókat felszámoljuk, és megbüntetjük mindazokat, akik nem tudnak azonosulni azzal, hogy ez egy helytelen cselekedet, megbüntetjük a szennyezőket. A „tisztítsuk meg az országot”, én azt gondolom, hogy egy olyan hasznos munka, ahol a legfiatalabb, cselekvésre kész gyermekektől kezdve a legidősebbekig mindenkinek lehet ebben feladata, és

örömmel tapasztaljuk, hogy nagyon sokan be is kapcsolódnak ebbe.

Egy másik konkrét dolog: az üveg- és műanyag palackok. Talán nincs is olyan a teremben, mondhatom azt, talán nem is született olyan ember, aki ne találkozott volna azzal, hogy milyen megdöbbentő szennyezéseket látunk, és ennek bizony az egyik oka, hogy ezek a palackok ott vannak a mindennapi életünkben. Nyilván végig kell gondolnunk, hogy ezeknek a gyűjtését, visszaváltási rendszerét hogyan tudjuk elindítani, és ennek a forgalomba hozataláról is törvényjavaslatot fogadott el a parlament.

Szintén nem kell vitatnunk, hogy a folyóink tisztasága mennyire kulcskérdés. Ezzel kapcsolatosan a Dunának, a Tiszának a megtisztítása, pontosabban a műtárgyak megtisztítása óriási feladat, és azt kell hogy mondjam, hogy bizony itt a szomszédos országokkal nagyon komoly vitánk van esetenként, hiszen sajnos az ezzel kapcsolatos kultúra, mondjuk, nem mindenütt egyforma - fogalmazzunk finoman.

Az is látható, hogy a gazdaság szereplőinek a bevonása nélkül ezen az úton nem lehetünk eredményesek, ezért aztán, amikor a kis- és középvállalkozások számára megújuló energiatermeléssel kapcsolatos programot indítunk, megint csak helyes úton járunk, és ez nemcsak egy helyes út meghatározása, hanem 32 milliárd forint támogatás is.

Nagyon kedves gesztus, de nagyon helyénvaló, hogy minden újszülött után tíz fát fogunk ültetni, és ha ez egy üzenet a jövőbe, akkor azt gondolom, hogy mindenkinek egy kézzelfogható jelzés.

(9.20)

Gondolnunk kell az elektromos autók megjelenésére, azok használatára. Személyesen is volt lehetőségem, hogy a választókerületben egy gyorstöltőt, villám-töltőt adjak át. Ezek megint csak azt jelzik, hogy a környezetünket óvjuk, védjük. De szólhatnék még a „Zöld plusz” programról vagy az okos-fogyasztásmérők telepítéséről is. Tehát továbbra is csak azt tudom mondani, hogy a kormányzat igenis elkötelezett az ügy mellett, és konkrét intézkedésekkel segíti ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyek” címmel a DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. A mai drámai adatok ismeretében nehezen találhatnánk aktuálisabb ügyet, mint a koronavírus-járvány megállításának ügyét. Az Egészségügyi Világszervezet ajánlása szerint a járvány akkor tekinthető kordában tartottnak, ha a naponta elvégzett tesztek közül a pozitív eredménnyel végződők aránya nem haladja meg az 5 százalékot. Nos, Magyarországon szeptember 9-én volt utoljára ilyen kedvező a helyzet.

Ha pedig a napi ingadozásokat kiszűrő hétnapos csúszóátlagot vesszük figyelembe, azok pozitív arányát nézzük, akkor legutóbb szeptember 3-án volt 5 százalék alatti ez az adat. A napi arány azonban mára háromszorosan is meghaladta a WHO ajánlását, október 13-án 14,4 százalék volt.

Háromszor annyit teszünk, mint a WHO-ajánlás - mondta egy államtitkári rangú kormánypropagandista, aki nem tudja, hogy mi a különbség a háromszor annyi és a harmadannyi között, vagy hazudik. A halálos áldozatok száma pedig mindeközben átlépte az ezret. Aligha tagadhatnánk tehát, hogy a járvány elszabadult, és immár teljes mértékben kicsúszott a kormány kezéből. És sajnos még messze nem vagyunk túl a legnehezebb időszakon. A járvány kezdete óta a legfontosabb előrejelzéseket közreadó washingtoni Egészségmértési és -értékelési Intézet számításai szerint a jelenlegi trend folytatódása esetén a halálos áldozatok száma az év végére elérheti a 12 500-at.

A trendnek pedig egyelőre nincs mitől megváltoznia, a kormány ugyanis a járvány kezelésében kizárólag látszatintézkedéseket hajlandó tenni. Ilyen látszatintézkedés a határzár, ami állítólag azt hivatott megakadályozni, hogy a vírus külföldről ne kapjon utánpótlást. Csakhogy a vírus már több mint fél éve itt van Magyarországon - mi szüksége van utánpótlásra? Fertőzöttek tízezrei terjesztik, olyanok is, akik egyébként soha nem lépték át az országhatárt. A külföldről érkezők karanténba zárása tehát csak porhintés, semmiféle védelmet nem nyújt a fertőzéssel szemben. A vírus ezenkívül az órát sem ismeri, 11 óra előtt éppúgy terjed, mint 11 óra után. Ha tehát a vendéglátói szórakozóhelyek egyáltalán nyitva tarthatnak, akkor teljesen fölösleges este 11 órakor zárórát elrendelni. A kötelező záróra épp olyan porhintés, mint a határzár.

Muszáj megbarátkozni a gondolattal: tesztelés nélkül ezek az intézkedések semmit nem érnek, mert a járvány terjedése csak úgy fékezhető, hogy a vírus hordozóit minél hamarabb leválasztjuk és elkülönítjük. Ehhez vagy válogatás nélkül mindenkit hazaküldenek a lakásukba, vagy sokkal többet tesztelnek, elkülönítik és kezelik azokat, akiknek a teszteredménye pozitív, és felkutatják, akikkel érintkeztek, és őket is tesztelik. Teljes bezárkózás vagy tömeges tesztelés - harmadik út nincs.

S még ez a választási lehetőség sem marad fenn örökké. Ha a járvány átlép egy szintet, nem marad más, mint a teljes bezárkózás. Nemcsak azért volt tehát fölösleges 2 milliárd forintot elkölteniük a nemzeti konzultációnak nevezett népbútításra, mert bárki ingyen megmondhatta volna önöknek: minden normális ember azt akarja, hogy az ország működjön, de azért is, mert az életünk feltétele a tömeges tesztelés és a kontaktkutató. De önök nem hajlandók elvégezni, így pedig az ország előbb-utóbb szükségképpen megbénul. Ezért kezdeményeztük a népszavazást arról, hogy mindenkit illessen meg az ingyenes koronavírus-teszt, ám az állami intézmények bábvezetői útján önök ezt akadályozzák, de ezt mi nem hagyjuk annyiban.

Tisztelt Ház! Azt mondtam az imént, hogy a kormány látszatintézkedései csak porhintésnek jók. Ez azonban még a jóindulatú értelmezés, a korai záróra ugyanis a szórakoztatóhelyeket, a külföldiek beutazásának határozattal történő ellehetetlenítése pedig a szállodákat teszi tönkre. A miniszterelnök családja és baráti köre pedig előszeretettel terjeszkedik az idegenforgalomban és a szállodák keretében. Emlékszünk arra a reklámcégre, amelynek legjövendőbb tevékenységét törvénnyel tiltották be, mivel az önköz köztudott nagyvállalkozó nem tudta megvásárolni, akkor aztán a korlátozást megszüntetve a Fidesz-propagandát már szolgálhatta. Ha most egyszerre készülnek nagyban, akkor önök nemcsak magukra hagyják az embereket a járványban, hanem ürügyül használják a járványt arra, hogy az egészségük, életük árán gazdagodjanak, és felvásárolhassák azokat a vállalatokat, amelyek ilyen módon tönkremennek. Ezt pedig nem hívják másnak, mint rablógyilkosságnak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében a képviselő úr napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy látszik, a politikai paranoiának is vannak további szintjei. Ezek szerint a DK szerint a Fidesz azért találta ki a koronavírus-járványt és hozta létre, hogy cégeket tudjon fölvásárolni. Tisztelt képviselő úr, egy parlamenti képviselőtől nagyobb felelősséget várunk. Az a felszólalás, amit ön itt az elmúlt öt percben megtett, sok mindent árulkodik, de nem a felelősségvállalásról, nem a felelős döntéshozásról, inkább csak egy pártpolitikai szemellenzóról. Semmit nem hajlandó figyelembe venni, ami a valóság, csak és kizárólag a politikai indulatai vezérlik a szavait. Ön tehát megnyitná a határokat, megnyitna minden éjszakai helyet akár 11 óra után is; ön szerint az emberek véleményét kikérni teljesen fölösleges, sőt ön szerint népbuutítás az. Mi mind az Alaptörvényt, mind a fontosabb gazdasági intézkedéseinket, mind a bevándorlás kapcsán elfoglalt álláspontunkat és a koronavírus-járvánnyal szembeni védekezés kapcsán a főbb irányokat is az emberek megkérdezésével alakítottuk ki. Szerintünk az a demokrácia, hogy az embereknek a négyévenkénti választásokon kívül, azok között is van lehetőségük beleszólni abba, hogy mi történjen az országban, és utána mi a parlamentben el is fogadjuk azokat a jogszabályokat, amit az emberek mondanak és kérnek.

Tisztelt Képviselő Úr! A koronavírus elleni védekezésnek nem csak egy módja van, amit ön itt felsorolt. Nem tudom, honnan gondolja, hogy csak és kizárólag ön tudja ebben az országban, hogy mit lehet és mit érdemes tenni, azok pedig, akik azzal foglalkoznak egy életen át, hogy vírusokat és járványokat kutatóknak és a tisztiorvosi hivatalban dolgoznak, nem értenek hozzá;

csak és kizárólag a DK központjában dolgozók értenek ahhoz, hogy mit kell tenni járványhelyzetben, akik pedig járványügyi szakemberek, és ebből akár még tudományos fokozatokat is szereztek, s irányítják a védekezést, na, ők nem értenek hozzá. Itt is azért - hogy mondjam? - a politikai gőgnek és beképzeltségnek egy magasiskoláját láthatjuk.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondta, hogy ha többet tesztelnek, az egyértelműen csökkenteni fogja a koronavírus terjedését. Nézzük meg, hogy Magyarországon mi a helyzet! Magyarországon a tesztelés mindenki számára ingyenes és széles körű, akik a koronavírus tüneteit mutatják, vagy akik szoros kontaktjai egy már igazolt fertőzöttnek. Éppen ezért sok-sok százezer tesztet végeztünk el az elmúlt hónapokban. Körülbelül hasonló más országoknak is a tesztelési protokollja, és ez felel meg a WHO ajánlásának is. Még a Klubrádióban és a 168 Órában is elmondta ezt a WHO budapesti, magyarországi irodavezetője, ahol talán ön is jobban elolvassa ezeket a híreket.

De ha megnézi például Németországot és Olaszországot, amelyek körülbelül ugyanúgy tesztelnek, ha lakosságárányosan nézzük, azt látja, hogy az egyik a járványügyi statisztikák 16., a másik a 25. helyén van, ugyanakkora tesztelés mellett - óriási a különbség. Ausztria és Svédország a 18. és a 17. helyen vannak a tesztelések arányában, míg a 12. és a 24. helyen a halálozások arányában. Franciaország és Lettország ugyanott vannak, a 14. és 15. helyen a tesztelések arányában, míg a 2. és a 23. helyen a halálozások arányában. Önt tehát egy dolog cáfolja: a valóság és a tények.

Amit ön mond, annak van egy része, ami fontos. Mi is fontosnak tartjuk a tesztelést a tünetet mutató embereknél és a szoros kontaktoknál. De ne állítsa azt, hogy ha mondjuk, Franciaország és Lettország között, ahol hasonlóak a tesztelési arányok, ilyen óriási különbség van a halálozás arányában, akkor ezzel önmagában lehetne lassítani a járvány terjedését! Nagyon sokféle intézkedésre van szükség ahhoz, hogy lassítani tudjuk a járvány terjedését. Önök itt a parlamentben minden ilyen intézkedést támadtak, amiben pedig szavazásra is sor került, azokat nem szavazták meg. Például azt, hogy legyen a kormánynak gyors lehetősége a döntéshozatalra, hanem ehelyett diktatúrát kiáltottak Európa-szerte. De mint kiderült egy momentumos belső videóból, tökéletesen tudták, hogy ez abszolút nem diktatúraépítés, és Magyarország jogállami keretek között működik. A saját belső fórumaikon elismerik ezt, de amikor kilépnek az ország határain, akkor máris diktatúrát kiáltanak, pedig ebből a videóból is kiderült, hogy teljes mértékben tisztában vannak azzal, hogy valótlan az, amit állítanak.

(9.30)

De engedje meg, hogy mondjak pár példát, más országokat, amelyekhez képest Magyarország eredményesebben védekezik. Franciaország: napi több mint 32 ezer fertőzött, 9 ezer feletti szám a kórházban ápoltak terén, az intenzívágyak felén koronavírusos

beteg fekszik, a pozitív tesztek aránya Párizsban 17 százalék, tisztelt képviselő úr - ön 5 százalékot mondott, hogy az lenne az ideális, Párizsban 17 százalék! Olaszország: Milánó, Nápoly kórházai kritikus telítettségűek, napi rekordok dőlnek meg sok-sok ezer, 7 ezer új fertőzöttel, egy hét alatt megduplázódott a fertőzöttek száma Olaszországban, egy hét alatt.

(Dr. Varga László elfoglalja jegyzői székét.)

Londonban egy hét alatt 116 ezerről 224 ezerre nőtt a fertőzöttek száma, újabb járványkórházakat kellett felállítani. Németországban 30 régióban kritikus a helyzet. Belgiumban, amely Magyarországhoz hasonló lakosságú, 11 milliós Belgium, ön is mondta, hogy nálunk az ezret lépte át a sajnálatosan elhunytak száma, Belgiumban a tízezret; ugyanakkora ország, tízezer halott. És ön azt mondja, hogy Magyarország védekezik rosszul, és a belga vagy a többi példát követné ön, tisztelt képviselő úr? Belgiumban egy hét alatt az elhunytak száma 96 százalékkal, a fertőzöttek napi száma 89 százalékkal emelkedett. Szlovákiában is 10 százalék fölött van a pozitív teszteknek az aránya; ön azt mondta, hogy 5 százalék kéne hogy legyen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* És még lehetne sorolni azokat az országokat, amelyek nagyon nagy nehézségekkel küzdenek.

Örüljünk annak, hogy hála istennek, Magyarországon ennél kisebb nehézségekkel nézünk szembe nap mint nap! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Nem akartam megakasztani, hogy egységesen el tudja mondani mindazt, amit fontosnak tartott, de úgy gondolom, hogy máskor tessék igyekezni betartani mindenkinek, önnek is a felszólalási időkereteket.

Az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Miért bűn egy gyermek megszületése?” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! „A történet soha nem a technikáról, hanem mindig az emberről szól..., a siker nem a kémcsőben, nem a számítógépben, hanem az emberek lelkében dől el. Fontosabb, hogy visszakapják a hitüket, a derűlátásukat.” - ezt Kaáli professzor úr mondta.

Ma Magyarországon a megszületett gyermekeknek 4-5 százaléka születik lombikprogram által, körülbelül 4-5 ezer magyar gyermekről beszélünk. Én nem szeretném a hétvégét megint megismételni, hogy mi zajlott le Veres püspök úr által. Én azt gondolom, hogy ki kell mondani, hogy ma Magyarországon és a világon is, amikor arról beszélünk, hogy Magyarországon az első lombikbébi betöltötte már a 32 évet, a világon megszületett első lombikbébi pedig betöltötte

már a 42 évet, akkor minden eszközzel azon kell dolgoznia mindenkinek, hogy a lehető legtöbb támogatást meg tudjuk adni ezeknek a családoknak, mivel-hogy kétszázezer, több mint kétszázezer meddő párról beszélünk Magyarországon, és nem szabad még csak a lelküket sem megbántani ezeknek az embereknek, és hozzáteszem, azoknak a gyermekeknek sem, akik ilyen módon jöttek világra. Lehet, furcsállani fogják, sok mindenben nem értünk egyet ellenzéki és kormánypárti képviselők és miniszterek, de most külön szeretném Novák Katalin miniszter asszonynak megköszönni, hogy nagyon gyorsan reagált, és megvédte Magyarországon ezt a programot, megvédte ezeket a családokat és megvédte ezeket a gyerekeket.

Engedjék meg, hogy ezzel kapcsolatban azt mondjam szocialista párti képviselőként, hogy fokozottan kell ma Magyarországon arra figyelniük, hogy hogyan tudjuk ma megvédeni Magyarországon a kismamákat, azokat a kismamákat, akik most, per pillanat várandósak. Már a kormány járványügyi szakértői is úgy vélik, hogy a Covid ellenőrzése lassan kicsúszik a hatóságok kezéből. Európa térképén most Magyarország számít az egyik legfertőzöttebb országnak, ráadásul Müller Cecília tisztí főorvos asszony elismerte a napokban, hogy az orvostudomány nem ismeri a Covid magzatokra gyakorolt hatását, nem tudják azt sem, hogy a kismamák mennyivel kitettebbek a járványnak. Egyvalamit tudunk, amit az orvostudomány már megfigyelt: hogy a koraszülésnek nagy a kockázata abban az esetben, hogyha a kismama elkapja a Covid-vírust.

Ezért én tegnap egy határozati javaslatot nyújtottam be a parlamentnek, amelyben felkérem a kormányt, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket, hogy minél jobban meg tudjuk védeni Magyarországon a kismamákat és a születendő gyermekeket - remélem, ebben nem lesz a kormánypárti politikusok részéről ellentmondás. A határozati javaslatunk kitér arra, hogy ha egy kismama úgy dönt, hogy félti a gyermekét és a saját életét, akkor hadd mehessen haza, akár otthoni, home office munkavégzésre, de ha nem, akkor ne táppénzre küldjük el, mert nagyon jól tudjuk, hogy a táppénz egy kevesebb jövedelem, hanem 100 százalékos távolléti díjat határozzon meg a kormány annak a néhány tízezer kismamának, aki meg akarja védeni a saját életét és a magzatának az életét.

Most a szülők a koronavírus miatt a legnagyobb hátrányban akkor vannak, hogyha az óvodában vagy az iskolában az fordul elő, hogy a gyermekük covidos lesz, vagy kontaktszemélyként hazaküldik a gyermekeket. Nagyon jól tudjuk, hogy az egyik legnagyobb problémát az jelenti, hogy a tavaszi időszak miatt a szabadságukat most már nem tudják igénybe venni a szülők. Ezek az édesanyák hadd maradhassanak úgy otthon, hogy ne táppénzre kelljen elmenniük a gyermekeikkel, hanem ők is 100 százalékos távolléti díjat kaphassanak.

Javaslom ebben a határozati javaslatban, hogy kiemelten figyeljünk a kismamákra, kezdjük el őket folyamatosan tesztelni, hogy minél kevésbé fordulhasson

elő, ne legyen olyan adat majd Magyarországon, mint a mai, amikor meghallottuk azt, hogy egy 39 éves honfitársunk meghalt, vagy a múlt héten, amikor egy 20 éves fiatalember halt meg, ne jussunk el odáig, hogy ilyenről kelljen beszámolni! A legfontosabb az, hogy védjük meg az édesanyákat, védjük meg a születendő gyermekeinket, és az egyik legfontosabb lépés, hogy ha a védőnői szolgálat bevonásával, a gyermekorvosok bevonásával ezeket a kismamákat folyamatosan teszteljük, így tudjuk a legjobban megvédeni őket. És a legjobban akkor tudjuk őket megvédeni - és remélem, hogy ezt a határozati javaslatot a kormánypárti politikusok támogatni fogják -, hogyha ezeket a kismamákat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.)* 100 százalékos távolléti díjjal tudjuk otthon tartani az egészségük és a gyermekek egészségének védelmében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony napirend előtti felszólalására a kormány részéről Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is annyit szeretnék önnek mondani, hogy az első hullámban Magyarország kiválóan védekezett, az egészségügyet sikerült felkészíteni a második hullámra, így mindenki, a kismamák is és mindenki számíthat arra, hogy a jelen helyzetben is meg tudjuk védeni őt a vírustól, mindent elkövetünk azért, hogy ez így legyen. Sajnálom, hogy a képviselő asszony a hozzászólásának a második felében csatlakozott a baloldali hamis állításokhoz az ország fertőzöttségével kapcsolatban.

De ami az eredeti kérdésért illeti, tisztelt képviselő asszony, ma Magyarországon minden vágyott és felelősséggel vállalt gyermek megszületését támogatjuk. Tudjuk, hogy vannak nehéz élethelyzetek, amikor segítséget kell adni, a vágyott gyermekek világrajövele pedig ilyen helyzet.

Tájékoztatom önt és az Országgyűlést is, hogy az önök kormányának, a korábbi baloldali kormányok támogatásaihoz képest mi megdupláztuk a lombikprogramok forrását, és egyéb intézkedésekkel is könnyítettük és könnyítjük az ebben az élethelyzetben lévő párokat. Ez többlépcsős segítségnyújtásra ad lehetőséget. A kivizsgálás és a művi megtermékenyítés térítésmentes, azaz a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő által finanszírozott abban az esetben, ha a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelővel szerződésel rendelkező szolgáltatónál történik a beavatkozás. A korábbi, összesen öt támogatott IVF kezeléssel szemben 2017-től a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő öt IVF ciklust támogat az első gyermek megszületéséhez, míg a további gyermekek esetében gyermekenként újabb négy-négy ciklus vehető igénybe közfinanszírozottan.

2019. október 1-jén megalakult a Nemzeti Humánreprodukciós Intézet. Szakmai módszertani intézetként országos hatáskörrel rendelkezik az új módszerek és az egységes protokollok kidolgozására és elterjesztésére, a meddőségi centrumokkal való kapcsolattartásra.

(9.40)

Emellett az idei év február elsejétől 100 százalékos tb-támogatás jár a lombikprogramban használt gyógyszerekre, így ezekhez is ingyen juthatnak hozzá a lombikprogrammal próbálkozó párok. Eltöröltük emellett a teljesítményvolumen-korlátot. Megnöveltük az állami fenntartású meddőségkezelési intézetek számát, így idén már 12 működik az országban. Az öt budapesti mellett van ilyen központ Debrecenben, Győrött, Kaposvárott, Pécsen, Tapolcán, kettő pedig Szegeden. A szakmai szervezetekre hallgatva létrehoztunk egy egészségügyi szakmai irányelvet, amely korszerű elvek alapján a különböző kivizsgálási lépések helyét és a megfelelő eljárásrendjét is biztosítja. Eddig is sokat tudtunk tenni azért, hogy a meddőséggel küzdő pároknak kevesebbet kelljen várni a vizsgálatra és a beavatkozásra is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön 2017-ben azt nyilatkozta, idézem: a legnagyobb tiszteletet érdemlik azok, akik ezzel a problémával küszködnek, és vállalják a lelki és a fizikai fájdalmat, valamint az anyagi terhet. Az általam elmondottakból is kiderül, hogy mi éppen azon dolgozunk nap mint nap, hogy ezeket a terheket enyhítsük. Az a célunk, hogy minden vágyott, tervezett gyermek megszületessen Magyarországon.

A jövőben is számíthatnak ránk azok a párok, amelyek meddőségi problémával küzdenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából „Erre vártunk 10 évig?” címmel napirend előtti felszólalásra Magyar Zoltán képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Amit a Fidesz megígér, az úgy is lesz - hangzott ez az ígéret oly sokszor. Például azon halászcsaládok esetében is elhangzott ez az ígéret, akiket az Országgyűlés döntése értelmében súlyos kár ért, megszűnt a szakmájuk, megszűnt a megélhetésük. És akkor azt ígérték számunkra, hogy mivel az Országgyűlés döntése folyamán jutottak ebbe a helyzetbe, kártalanítást kapnak, legalább az eszközeiket az állam átveszi, és ezután majd egyéb célokra, például nemzeti parkok keretei között lesznek hasznosítva az eszközök, illetve munkát is biztosítanak számunkra. Igazából ezt a kérdést feltehetném

négy különböző minisztériumnak is, hiszen négy miniszter, azok államtitkárai, számtalan kormánybiztos ígérte meg számukra, azóta újra és újra a kártalanítás lehetőségét, sőt kormányinfón kétszer is téma volt az elmúlt években ez az ügy, és mindannyiszor a szemükbe hazudtak. És eljutottunk mára odáig, hogy gyakorlatilag hiába tüntettek az érintettek, hiába voltak a különböző minisztériumokban megbeszéléseken, a mai napig nem rendeződött a sorsuk.

Fontos azt hangsúlyozni, hogy nem magát a döntést bíráljuk, hiszen a Jobbik-frakció is támogatta azt, hogy a természetes vizeken a halászzal szemben a horgászatot helyezzük előtérbe. Ennek több oka van, nyilván gazdasági oka, sokkal több állampolgár van, aki ezen hobbinak él. Ugyanakkor már elmondtuk azt is, hogy ha ez így marad, és semmiféle egyéb lehetőség nem marad legalább az ökológiai szelekciós halászatra, akkor katasztrófa vár a vizeinkre. Ez jelenleg is zajlik, ezt számos szakértő is alátámasztja, amit írásban egyébként megismertettem önökkel is.

Azt viszont, mondjuk, elérhettük volna, hogy ne egy tollvonással szűnjön meg az ő életlehetőségük, az ő megélhetésük, hanem mondjuk, kimenő jelleggel vezessük ki a halászatot Magyarországról.

De ahogy mondtam, sajnos ezek mind csak hamis ígéretek maradtak. Február 28-án érkezett meg tőlük az utolsó hivatalos megkeresés, azóta semmilyen válasza nem méltatták őket. Ha találkoztak is velük, kizárólag az időhúzásra játszottak, amit szerintem az indokol, hogy ez év végével lejár az öt év, és a kormány tagjai szerintem azzal számolnak, hogy így elévülés lép életbe, és nem kell majd jogilag az ő igazukat megadni, és nem kell őket kártalanítani. Ezt végtelenül aljasnak tartjuk.

Nem hiszem el, hogy a nagy Fidesz, a nagy magyar kormány arra képtelen, hogy 170 család szemébe nézzen, és elmondja nekik őszintén, hogy fogják-e őket kártalanítani; amennyiben igen, mikor és mekkora összeggel; amennyiben pedig nem, akkor ezt bátran, férfiasan felvállalva elmondhatnák nekik, hogy ne hitegessék őket a továbbiakban, mert akkor például olyan helyzetek fordulnak elő, ami már megtörtént, egy tragédia is, ahol ez a bizonytalanság, ez a létbizonytalanság öngyilkosságba hajszolt egy halászt, és számtalan család ment egyébként tönkre, ahogy már említettem.

Annyi történt azóta talán legfrissebb hírként, hogy a tegnapi napon egy ismételt telefonos érdeklődésre az egyik érintettnek annyit válaszoltak az Igazságügyi Minisztériumból, hogy el van utasítva a kérelmük, majd rájuk csapták a telefont. Február 28-a óta tehát ennyi történt összesen, egy lecsapott telefon; semmiféle hivatalos válasz nem érkezett. Miért nem mondják meg nekik akkor, hogy eszük ágában sincs őket kártalanítani, hiába tettek tehát erre ígéreteket korábban?

Nem egy nagy tétel költségvetési szempontból, államtitkár úr, de annak a 170 családnak igenis a megélhetéséről és igenis a mindennapi létbiztonságáról van szó. Arról nem is beszélve, hogy azokat a munkákat,

amelyeket beígértek nekik, hogy tovább foglalkoztatják őket majd hasonló munkakörben, a természetvédelem vagy a nemzeti parkok keretei között, ebből sem valósult meg gyakorlatilag semmi.

Tehát ennyit arról, hogy amit a Fidesz megígér, az úgy is lesz. És innen majd át is kanyarodhatunk a mai témánkhoz, hiszen a családi gazdaságokról szóló törvény kapcsán is hasonló észrevételeim vannak. Bizony kiderül ott is, hogy amit a Fidesz megígért, az nagyon nem úgy lesz.

Várom megtisztelő és érdemi válaszát. Most már tényleg, államtitkár úr, legyen őszinte! Mondja meg itt a Ház falai között őszintén azt, hogy ezen családok miért nem kapták meg eddig azt, amit megígértek nekik, és mégis hogy képzelik azt, hogy 170 család jogos igényét semmibe veszik, és folyamatosan csak a szemükbe hazudoznak négy minisztériumon keresztül. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Farkas Sándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam...

ELNÖK: Államtitkár úr, még nem írták ki a nevét. Kérem a technikai személyzetet, nézzék meg államtitkár úrnak a patkóváltóját. *(Jelzésre:)* Most már jó, igen. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Akkor, amikor a horgászatról és halászatról szóló törvénytervezet beterjesztésre került a parlamentbe, akkor az a felmérés megtörtént, hogy Magyarországon valóban durván olyan 170 halász az, akik a természetes vizekben ezt a fajta tevékenységet folytatták, vagy akkor még folytatták, és ezeknek a családoknak a jelentős része generációs család, tehát nem is olyan, hogy csak akkor kezdte el, hanem már korábban, több generáción keresztül végezték ezt a tevékenységet.

De mivel azt is tudtuk - és most nem akarok sem helyszínt, sem időpontot, sem a halász nevét mondani, habár nem tőlem fakadt ez a szigorítás, sajnos mégis azt kell mondanom -, számtalan esetben, számtalan helyen találkoztunk olyan esetekkel, amikor a méreten aluli, fiatal, abszolút nem piacképes halakat különböző halászok különböző helyi piacokon értékesítették. Ez önmagában, úgy gondolom, egy szerencsétlen helyzet. Természetesen ez csak az én személyes példám.

Ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy a Tisza és a Körös háromszögletében élek, és engem is megkerestek több évvel ezelőtt már a halászok, és elmondták a problémájukat. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy ez a törvény gyakorlatilag a horgászoknak nyújt egy

olyan lehetőséget, hogy ezeket a vizeket kezeljék. Ugyanakkor felajánlásra került a halászok számára az, hogy ezeken a vizeken a horgászegyesületekben aktív tevékenységet végezzenek. Na most, itt jött a probléma, hogy... (*Magyar Zoltán közbeszól.*) Engedje meg, én sem szoltam bele, tisztelt képviselő úr! Itt jött a probléma, hogy ezek a horgászegyesületek, ahova a horgászati jog is delegálva lett, nemigen foglalkoztatták - az nem igaz, hogy senkit sem, de nemigen foglalkoztatták - ezeket a halászokat, mert pont az előbb általam említett személyes tapasztalatból fakadóan tudták, hogy sajnos ezeknek a halászoknak - tisztelet a kivételnek természetesen - egy része úgymond a tilosban dolgozott, és megvolt az a vélemény ezekről az emberekről, hogy ezt várhatóan nem is tudják ebben az új felállásban végezni.

Van egy másik adalékom. Körülbelül két héttel ezelőtt, azt hiszem, holnap lesz két hete vagy három hete, így valahogy, személyesen kerestem meg Szolnokról, a Körösök vidékéről, Mártélyról és Szegedről egy halászcsapat, tehát ez a tárgyalás ma is folyamatban van, ezt csak szeretném önnek mondani. Már egy teljesen más megvilágításban, egy teljesen más felfogásban kerestek meg annak érdekében, hogy önekkik milyen elképzelésük van már arról, hogy hogyan kellene őket kármentesíteni; ők is tudják, hogy ezek az eszközök régen elavultak, nem lehet velük horgászni, ezeket nem lehet használni, ezeket a halászeszközöket tilos úgymond használni.

(9.50)

Éppen ezért ők teljesen másképp, más gondolatokkal kerestek meg, hogy hogyan tudnak ők hasznos tagjaivá válni a folyóvizek gondozásában a Mohoszon keresztül. Mi ez az elképzelés? Én úgy gondolom, hogy ezen el kell hogy gondolkodjunk mindannyian, ez pedig nem más, mint az invazív fajok kiszűrése. Mivel tudjuk, hogy ezekben az élővizekben, folyóvizekben - lehet, hogy nagyon határozottan fogom kimondani ezt a mondatot, de mégis azt kell mondanom - felszaporodtak azok a halfajok, amelyek a mai piacképes halfajokkal ellentétesek úgymond, ezek elpusztítják azoknak a halaknak a lárváját, megeszik, s a többi, s a többi, elveszik az étletteret ezektől a halaktól. Éppen ezért ez a horgászcsapat, mondhatom azt, hogy egy olyan felajánlással jött, hogy ők nagyon szívesen belépnének ebbe a feladatba, és én segítek abban, hogy a Mohossal egyeztessenek ebben a kérdésben. Úgy gondolom, ez egy megoldási lehetőség, és az invazív fajok kiszűrése az élővizeinkből olyan hosszú távú környezetpolitikai kérdés, amellyel szerintem intenzíven foglalkozni kell, mert nem lehet azokat az őshonos halfajainkat úgymond elveszítenünk, pont a törpeharcsa és az egyéb ragadozók miatt, ezekből.

Úgyhogy kérem tisztelt képviselőtársam nyugalmát és a türelmét, ez a tárgyalás folyamatban van. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Értékek helyett érdekek - igazság helyett kettős mérce a baloldalon” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Soltész Miklós képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Október 11-én döntöttek a választók, a Fidesz-KDNP jelöltjét, Koncz Zsófiát támogatták a zavaros baloldali koalícióval szemben. Hogy jutott ide a baloldal, hogy jutott ide a Jobbik, még korábbi szélsőjobboldali párt? Érdemes néhány régi idézetet is meghallgatni erről, a folytatást pedig mondanám. Gyurcsány Ferenc a következőt mondta néhány évvel ezelőtt: „A Demokratikus Koalíció az egyetlen párt a magyar Országgyűlésben, amely semmilyen együttműködésre nem hajlandó a Jobbikkal. Nem támogatunk semmilyen jobbikos kezdeményezést, nem megyünk el nyilvánosan vitatkozni velük.” Érdekes volt megnézni a korábbi Jobbik-szövegét is, mit mondott Gyurcsány Ferencről: „Ha Magyarországon valóban működne az elszámoltatás és a bűnösök felelősségre vonása, akkor Gyurcsány Ferenc éwertékelő beszédét az ország egyik legbiztonságosabb börtönének vagy fegyházának beszélőjén mondhatta volna el.” Azt is megrökönyödve hallgattuk és hallottuk itt az Országgyűlésben, hogy Gyöngyösi Márton mit mondott itt. Később ő európai uniós parlamenti képviselő lett, egyébként az európai uniós baloldal nem szólalt föl ellene. „...itt lenne az ideje - mondta ő - egy ilyen konfliktus kapcsán, hogy felmérjük azt, hogy az itt élő, és különösen a magyar Országgyűlésben és kormányban hány olyan zsidó származású ember van, aki bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarországra” - mondta Gyöngyösi Márton. A ma már főpolgármester Karácsony Gergely korábban is, de később is így reagált ezekre a szavakra: „A pártban továbbra is vannak nációk, csak most nem aktívak, mert most megtiltották nekik a nácizmusuk gyakorlását. A Jobbik Simicska Lajos lopott pénzén arról kampányol, hogy ő egy antirasszista párt.”

Tisztelt Országgyűlés! Felszívódtak a nációk? Szeretik már önök a komcsikat? Most már semmi sem fontos? Nincs érték a baloldalon, csak érdek? Nincs igazság, csak kettős mérce? Szeptember 21-én Jakab Péter a szokásos ordibálós, handabandázós fölszólalásában a következőt mondta miniszterelnök úrnak: „Október 11-én jön a viszonzás, képviselőtársak. Lesz itt csillaghullás! Azon a napon ítéletet fognak mondani az emberek önök felett, és énnekem egy kis öröm, hogy az ország legszegényebb megyéje, Borsod fog ítékezni önök felett. Azon a napon mi, borsodiak fogjuk elindítani azt a lavinát, ami egyszer s mindenkorra maga alá fogja temetni azt az elmebajt, amit úgy hívnak, hogy Fidesz-kétharmad.”

Tisztelt Országgyűlés! Október 11-én este láttuk Jakab Péter arcát, láttuk a mögötte álló Varju László tartótisztet, Gyurcsány küldöttjét, aki felügyelte, hogy

mit mond Jakab Péter, sűgött neki, diktált neki. Az emberek azért választottak így és azért döntöttek így, mert azt az összbaloldali összefogást vetették el, amelyik visszafordította teljes mértékben a korábbi mondatokat, és azok az emberek, akik eddig gyalázták egymást mint pártok, azok teljes mértékben összeborultak. A baloldalnak így nem számít, így a Jobbiknak sem, hogy korábban Gyurcsány Ferenc kormánya hazugsággal maradt ott a helyén, nem számít a Jobbiknak és a baloldalnak, hogy a szemkilövető Gyurcsány Ferenc fiatalokat rabosított, agyonveretett, és folytatta politikáját. A baloldalnak, így a Jobbiknak sem számított az, hogy Gyurcsány Ferenc gazdaságpolitikája következtében tönkrement az ország, eladósították, elvettek egyhavi nyugdíjat és bért, a kormányzásuk alatt a külföldieknek elherdált közművagyon miatt pedig az egekbe szökött a rezszi ára. Nem számít a zsidó képviselőket listázni akaró jobbikos, a Gyurcsányt börtönbe juttatni akaró Jobbik, a judapestező, a cigányságot folyamatosan gyalázó Jobbik. Semmi sem számít a baloldalon, csak a pénz és a hatalom, mindegy, hogy honnan és kitől jön. Jöhet Sorostól, jöhet áramlopásból, jöhet Budapest korábbi vezetésének megtakarított, de most szétosztandó pénzéből, jöhet az Európai Unió egyik legnagyobb korrupciós ügyéből, a 4-es metróból. Na, ebből nem kértek a borsodi, Tokaj környéki, szerencsi, tiszaujvárosi és környékbéli emberek! Lengessék csak a jobbikosok közösen a szivárvány színeibe bekúszó barna zászlókat, áruljanak továbbra is libernyákokkal egy gyékényen, Jakab Péter pártelnök pedig néha nézzen hátra, hogy Gyurcsány Ferenc küldöttje, tartótisztje, Varju László milyen kottából vezényel neki! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Valóban, az elmúlt időszakban több olyan országgyűlési és önkormányzati választás is volt, amin az egyesült baloldal, az egyesült ellenzék rosszul szerepelt, a kormánypártok kifejezetten jól szerepeltek, és ebből bizony érdemes következtetéseket is levonni, ugyanis az a konstrukció, ami kialakult ezeken a választásokon a baloldali ellenzék oldaláról, az, ne legyen kétségünk, itt fog velünk maradni 2022-ig.

Az látszik ezekből a választásokból és az ezeken a választásokon elért eredményekből, hogy a baloldal egy olyan politikai szövetségbe tömörült, amelyik tulajdonképpen elvek nélküli, csak a hatalom mint cél tartja össze őket. *(Dr. Gyüre Csaba: Magatokról beszélés? - Zaj a Jobbik soraiban.)* Korábban elhatárolódtak egymástól, ahogy arra egyébként államtitkár úr a felszólalásában utalt is, és valóban, például a baloldali ellenzéki pártoknak, amelyek korábban nagyon

intenzíven támadták például a Jobbikot antiszemita és rasszista megnyilvánulásai miatt - teljesen jogosan egyébként -, ezúttal viszont már nem okozott gondot egy antiszemita, rasszista és a kisembereket megkárosító jelölt mellé állni, és egyébként a Jobbiknak sem okozott az problémát morális értelemben, hogy azon politikusok és politikai erők mellé álljanak, ami ellen eredetileg a Jobbik mint politikai mozgalom szerveződött.

Én azt gondolom, nem véletlen - a politikában nagyon kevés dolog történik véletlenül -, nem véletlen, hogy egy ilyen elvek nélküli, pusztán hatalmi szándékból a jobboldali szélsőségtől a baloldali szélsőségig tartó koalíció ennyire rosszul szerepelt.

(10.00)

Az államtitkár úr által is említett szerencsi központban megtartott időközi választás eredményéből egyértelműen látszik, hogy arányaiban sokkal kevesebben támogatták ezt a koalíciót, mint korábban az ellenzéki pártokat együttesen támogatták, és ettől nyilván nem függetlenül, hanem ezzel szoros összefüggésben a kormánypártokat soha ilyen arányban nem tüntették ki bizalmukkal a választópolgárok.

Az látszik, hogy ezt a baloldali ellenzéki összefogást Gyurcsány Ferenc és a Demokratikus Koalíció szervezi. A szerencsi időközi választáson pedig az is bebizonyosodott, hogy a Jobbik tulajdonképpen magát ebben az összefogásban mint a Demokratikus Koalíció egyik alapszervezete képzeli el. A Demokratikus Koalíciónak ezen az oldalon van ifjúsági szervezete is. Ezt úgy hívják, hogy Momentum. Szerintem a magyar közélet egyik legnagyobb botránya kötődik ehhez a nem túl régen megalakult politikai mozgalomhoz. Az európai parlamenti képviselőjük két olyan állítást is tett, ami szerintem vállalhatatlan. Az egyik, hogy sajnos igaz van a magyar kormánynak akkor, amikor a kettős mérce miatt kritizálja Brüsszelt, és amikor azt kéri számon az Európai Unió intézményének vezetőjétől, hogy egyenlő mércét alkalmazzon, és hogy valóban a jogállamiságot egy jogi feltételrendszernek, ne pedig egy politikai pallosnak használják, illetőleg az is elhangzott, hogy noha önök pontosan tudták azt, hogy nem épül diktatúra Magyarországon a koronavírus-járvánnyal összefüggő védekezés kapcsán, önök mégis hatalmi szándékból azt tették itthon és külföldön, hogy ennek az ellenkezőjét állították.

Ebben elévülhetetlen felelősséget visel az önök pártelnöke is, a Jobbik pártelnöke is. Emlékezzünk, amikor ő itt királlyá koronázásról beszélt, miközben - ahogy ez a videóban elhangzik - akkor is ő is, most is pontosan tudta, hogy az, amit állítanak, egész egyszerűen nem igaz. *(Dr. Gyüre Csaba: Mint ahogy te is!)* A politikában elvek és vízió nélkül nem lehet hosszú távú sikereket és eredményeket elérni. Ebben az értelemben a cél bizonyosan nem szentesíti az eszközt. Olyan politikai erő tud sikeres lenni, amely az országot akarja építeni, a városokban, a falvakban élők biztonságát és gazdasági előrejutási feltételeit

akarja segíteni. A mai ellenzéki oldalon ez a belátás, ez az ősi tudás nem látszik.

A hatalom nem cél, eszköz az emberek szolgálatában. Kérem az ellenzéki oldalt, hogy ezt soha ne felejtse el. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyeink” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Böröcz László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok különböző indíttatású és értékrendű ember foglal helyet itt, a parlament padosoraiban, és ugyanígy megannyi eltérő helyzetű, foglalkozású és gondolkodásmódú ember él ma Magyarországon, de abban biztos vagyok, hogy az itt ülők döntő többségének és a magyar emberek 99 százalékának is a családja a legfontosabb, és bármit megtennénk értük. Fiatal apaként magam is jól tudom, hogy gyermekeket nevelni nemcsak felhőtlen öröm, hanem fáradságos munka is. De azt hiszem, minden szülő nevében mondhatom, hogy nincs szebb az őszinte gyermekkacajnál, és nincs fel-emelőbb érzés a feltétlen szeretetüknél. Az igazi öröm, boldogság idő- és munkaiigényes. Ez igaz a családra is, ezért nem az a célunk, hogy megoldjunk minden problémát az emberek helyett, hanem az, hogy segítsük a könnyebb boldogulást a hétköznapokban.

Egy polgári kormányzatnak a család nemcsak az egyén szintjén fontos, hanem a közösség meghatározó egységeként és a nemzet jövőjének zálogaként is. Ezért kifejezetten komoly szemléletbeli különbség van bal- és jobboldal között a családok támogatásának mértékéről és módjáról. A baloldal visszatérő mondanója, hogy emeljük az alanyi jogon járó juttatásokat, például a családi pótlékot, és legyünk nagyvonalúak. Ezt ők 2010 előtt meg is tették. Igen ám, de általában elfelejtik hozzátenni, hogy mindeközben eltörölték az egy- és kétgyermekes családok adókedvezményét és a rendszeres gyermekvédelmi támogatást. A Gyurcsány-kormányok alatt pedig tizenötször emelték az energia árát, ami leginkább a családokat hozta rendkívül nehéz helyzetbe, és ez csak a jéghegy csúcsa. A szemléletbeli különbség pedig az alanyi jogon járó juttatások hasznosságát jelenti. Ha a családok gyermekvállalási kedve kizárólag a pénz mennyiségétől függene, akkor például Németországban vagy Ausztriában nem csökkenne folyamatosan a születendő gyermekek száma.

Tehát a megoldást nemcsak a konkrét anyagi támogatás jelenti a mi megközelítésünkben, hanem ezzel párhuzamosan a családok megbecsülése a hétköznapokban, az erőfeszítéseik elismerése és támogatása úgy, hogy az motiválja őket, és nem utolsósorban munkára is ösztönözzön.

De mit is jelent ez a gyakorlatban? A 2015-ben indított otthonteremtési programunk mára számtalan

elemmel bővült; legutóbb otthonfelújítási támogatással, amit január 1-jétől lehet igényelni a gyermekes családoknak, legfeljebb 3 millió forintig. Az állam átvállalja a felújítási költségeinek a felét, és ezáltal segíti a gyermekeket nevelő családokat, másrészt az építőipar fellendítéséhez is hozzájárul ezzel az intézkedéssel.

Szintén mostani újítás, hogy az új építésű otthonok értékesítésének áfatartalmát 27 százalékról 5 százalékra csökkenti a kormány január 1-jétől, és azok a családok, akik igénybe veszik a CSOK-ot, visszaigényelhetik az 5 százalékos áfát, sőt illetékmentesen juthatnak hozzá otthonaikhoz. 2021. január 1-jétől pedig további 6 hónappal meghosszabbítja a hitelmoratóriumot a kormány a gyermekeket nevelő családok számára is, ami szintén komoly segítséget jelent. A támogatások nagyságrendjét tekintve pedig elmondhatjuk, hogy GDP-arányosan jelenleg az egyik legjobbak vagyunk az Európai Unióban. Ahogy korábban utaltam rá, a támogatások néhány kivétellel a munkavégzéshez vannak kötve, és erre van is lehetősége a magyar családoknak, hiszen a Gyurcsány-kormány idején 3,7 millió munkahely volt Magyarországon, ma pedig több mint 4,5 millió ember dolgozik. De ha kicsit visszamegyünk az időben, számtalan olyan intézkedést tudunk felsorolni, amely a hazai baloldal kormányzása alatt még gondolatkísérletként sem jelent meg.

De nézzünk konkrétumokat is! 2010 óta többek között bevezettük a kibővített családi adókedvezményt, az első házások kedvezményét, a gyerekek után járó szabadságot, a családi otthonteremtés kedvezményét, a CSOK-ot, a nagyszülői gyedet, a diplomagyedet, a babaváró támogatást, a négy- vagy többgyermekes édesanyák személyijövedelemadó-mentességét, a nagycsaládok autóvásárlási támogatását, a diákhitel-tartozás elengedését, az ingyenes nyelvvizsgát, az ingyenes KRESZ-tanfolyamot, a köldökzsinórprogramot, amely a külhoni magyar családok támogatásáról szól, ingyenes tankönyveket a köznevelésben, ingyenes étkeztetést, és jelentősen megemeljük a csecsemőgondozási díjat is, a csetet.

Még hosszasan sorolhatnám, de zárásképp annyit mondhatok, hogy amíg a Fidesz-KDNP adja a magyar parlamenti többséget, addig a családok támogatása a legfontosabb célok egyike marad. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Mozgás. - Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt arra kérem valamennyiüket, hogy a helyük elfoglalását lehetőleg a legnagyobb csöndben tegyék meg, hogy az államtitkári válasz zavartalanul el tudjon hangozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Böröcz László képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is köszönöm,

hogy összefoglalta azokat az intézkedéseket, amelyeket 2010 óta a polgári kormány tett a családok segítése érdekében. A kormány célja, hogy egyre könnyebb legyen Magyarországon családot alapítani, gyermeket vállalni és gyermeket nevelni. 2010 óta két és félszeresére emeltük a családok támogatására fordított összeget. Ezzel egyébként európai összehasonlításban is az élmezőnybe tartozunk, és valóban otthonteremtési programmal segítjük az otthonhoz jutást, és családvédelmi akciót is indítottunk.

Azt gondolom viszont, hogy ilyenkor, amikor ilyen helyzetben vagyunk, akkor érdemes egy kicsit visszatekintnünk, hogy a korábbi baloldali kormányok az akkori válsághelyzetben milyen intézkedéseket tettek, milyen válságkezelés volt, és milyen válságkezelés van ma.

(10.10)

2010 előtt a Gyurcsány-Bajnai-kormányoknak mindig a megszorítások jutottak eszébe akkor, amikor válság volt. Csak néhányat szeretnék az intézkedéseik közül címszavakban felsorolni: 2010 előtt a Gyurcsány-Bajnai-kormányok elvettek egyhavi bért a közszférától, elvettek egyhavi nyugdíjat az idősektől, megadóztatták a családi pótlékot, megemelték a nyugdíjkorhatárt, megemelték az áfát is, és megrövidítették a gyes időtartamát; ezzel nehéz helyzetbe, kiszolgáltatott helyzetbe hozták a magyar embereket, a magyar családokat.

Ezzel szemben a polgári kormány most, a koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben sem hagyja magára sem a magyar embereket, sem a magyar családokat. Néhány intézkedés csak: visszaépítjük a 13. havi nyugdíjat, az eddigi legnagyobb mértékű orvosi-bér-emelést fogjuk életbe léptetni, bevezettük és ma meg is hosszabbítjuk itt az Országgyűlésben szavazással a hitelmoratóriumot, amely nagyon sok gyermek családnak is segítséget nyújt, munkahelyvédő bértámogatást vezettünk be, és kamatmentes munkahelymegtartó kölcsönt adunk a vállalatoknak. Ebből a felsorolásból is látszik, hogy míg a korábbi baloldali kormányok csak megszorításokat vezettek be, mi minden eszközzel segítjük a magyar embereket, a magyar családokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években is mindent megtettünk, hogy segítsük a családokat a gyermekvállalásban, a gyermeknevelésben és az otthonteremtésben. Például 2015-ben bevezettük a családi otthonteremtési kedvezményt, népszerű nevén a CSOK-ot, amelyet több lépésben bővítettünk is. Csak egy példát mondok: a CSOK-ot 2020 augusztusáig 151 ezer család vette igénybe, összesen 476 milliárd forint értékben. Ez azt jelenti, hogy 632 ezer magyar ember lakhatását tudtuk ezzel segíteni idáig.

A kormány a járványhelyzetben sem hagyja magára a családokat. Ahogy ön is említette, minden idők legnagyobb otthonteremtési programját valósítjuk meg, amely növeli a családok életszínvonalát, élénkíti a gazdaságot és új munkahelyeket teremt, tehát jó a

családoknak, jó a munkaadóknak és jó a munkavállalóknak is. Ennek érdekében ismét bevezetjük az új lakások vásárlására az 5 százalékos áfát, a CSOK-ot igénybe vevő gyermekes családoknak még az 5 százalékos áfatartalmat is visszatérítjük. A gyermekes családok lakásfelújítását is támogatjuk a költségek 50 százaléka utólagos megtérítésével, maximum 3 millió forintig. És a tegnapi bejelentés szerint a CSOK-ot felvevő gyermekes családoknak mind az új, mind a használt lakás vásárlása illetékmentes lesz.

Mi, tisztelt képviselő úr, tisztelt Országgyűlés, a járványhelyzetben is a magyar családokért dolgozunk, azt kívánjuk elérni, hogy minden gyermeket váró és minden gyermeket nevelő családnak legyen biztos tető a feje felett, ehhez köszönjük az eddigi segítségüket. Továbbra is minden gyermekes család számíthat ránk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, hogy a meghirdetett időben el tudjuk kezdeni a határozathozatalokat. *(Rövid szünet.)* Köszönöm szépen, hogy lehetővé teszik. Haladjunk a napirend szerint!

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem képviselőtársaimat, hogy nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját. *(Megtörténik.)*

143 képviselő van jelen, 55 van távol, az Országgyűlés határozatképes.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. 10 óra 15 perc van.

Soron következik „**Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euro-Mediterrán Megállapodás, továbbá a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodásról szóló jegyzőkönyv, valamint az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyvének aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről**” szóló T/12880. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő

döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12880/5., összegző jelentését pedig T/12880/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12880/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12880/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik a **hozzátartozók sérelmére elkövetett súlyos személy elleni erőszakos bűncselekmények áldozatainak fokozottabb védelme érdekében egyes törvények módosításáról** szóló T/10953. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10953/5., összegző jelentését pedig T/10953/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10953/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10953/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **az egyes kiemelt társadalmi csoportok, valamint pénzügyi nehézséggel küzdő vállalkozások helyzetének stabilizálását szolgáló átmeneti intézkedésekről** szóló T/13295. számú törvényjavaslat zárószavazása.

(10.20)

Emlékeztetem önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13295. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik a teremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Általános viták következnek. Tisztelettel felhívom figyelmét az ülésteremben tartózkodó képviselőtársaimnak, hogy fokozottan ügyeljenek a pandémiás helyzet előírásainak betartására. A vitákat a belső televíziós közvetítőláncon keresztül a frakciókból is figyelemmel kísérhetik. A levezető elnök a felszólalásoknál minden esetben jelezni fogja a következő, tehát a felszólalót követő képviselő nevét is.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény és a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13259. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most elsőnek megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A falu- és tanyagondnoki rendszer gyökerei az 1980-as évekre nyúlnak vissza, amikor az akkori pártállami vezetés által elindított és egyébként ideológiai értelemben támogatott falulepítés és tulajdonképpen már akkor is a komoly problémákkal küzdő falvak elsorvasztása zajlott. Ennek elmentélezéseként kezdődött meg egy falumentő akció. Több kutatás is rávilágított már akkor is arra, hogy vannak olyan magukra hagyott települések, ahol az ott élők közül még vannak olyanok, akik felvállalják a település gondjainak megoldását, magukénak érezve a település problémáit. Őket nevezték már akkoriban, amikor ez a rendszer elindult, falugondnoknak.

Később, egy kétezres évek elején megtartott, e témával foglalkozó konferencián az alábbi gondolatok hangzottak el ezzel a rendszerrel kapcsolatban. Szociális, egészségügyi, gazdasági, kulturális, népművelői feladatok mellett a falugondnokoknak kommunális, sőt bizonyos értelemben mentális területeken is helyt kell állniuk. Ők tulajdonképpen egy alsószintű ombudsmani rendszert jelentenek. A polgármester egy faluban az ész, a falugondnok pedig a falu szíve. Feladata hasonlít ahhoz, amikor egy vízbe esett ember fuldoklik, partra húzzák, szájon át lélegeztetik abban a reményben, hogy beindul a légzés. Ezt csinálja a fa-

lugondnok is a faluval, remélve, hogy az emberek közötti bizalmatlanság elfogy, megszűnik, fölenged, s elkezd működni a falu mint egy közösség.

Tisztelt Ház! A kormány elkötelezett a vidék fejlesztésében, a falu- és tanyagondnoki szolgálat fenntartásában és továbbfejlesztésében. Ez az elkötelezettség ölt testet a „Magyar falu” programban is, amely a 2019. évben indult, és amely a lakosság több mint 30 százalékát, a települések több mint 90 százalékát érinti, 3 millió főt közvetlenül is.

A „Magyar falu” program legfontosabb célkitűzése ugyebár az 5 ezer lélekszám alatti települések népességmegtartó erejének növelése, a kistelepusi életforma erősítése, s a vidéki lakhatási lehetőségek segítése. Ennek a programnak a bevezetésével egyedülálló, célzott kormányzati beavatkozás valósult meg az 5 ezer fő és az alatti állandó lakosság számú településeken. Alapvető kiindulópontja és célja az volt ennek a programnak, hogy megállítsa, vagy adott esetben még vissza is fordítsa a magyarországi kistelepusok nagy részében megindult népességfogyást. Helyi életminőséget javító pályázati programokon, valamint az alsóbbrendű utak felújításán kívül a „Magyar falu” program részét képezi a falusi otthonteremtési kedvezmény is, vagyis a falusi CSOK is.

A vidéki települések eltérő mértékben, de jellemzően gazdasági gondok mellett szociális problémákkal is küzdenek. A kistelepusok nehézségei sok szempontból arányban vannak a lakók alacsony számával, illetőleg a népességsökkenéssel. Ezen kistelepusok életében kiemelt jelentőségű a falu- és a tanyagondnoki szolgálat, amely enyhíti ezeket a nehézségeket, és hozzájárul az ottani életminőség javításához. A gyakorlati tapasztalatainkból és a „Magyar falu” program eddigi sikereiből és az ezzel összefüggő visszajelzésekéből kiindulva úgy gondoljuk, hogy célszerű és indokolt a szolgáltatás további bővítése, és ez önmagában is elősegíti a programban megfogalmazott célok érvényesülését.

(10.30)

1990 augusztusában indult ez a program a Falu-fejlesztési Társaság javaslatára Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. Ez folyamatosan bővült azóta is.

A 2020. augusztus 18-ai adatok alapján országos szinten 1160 falugondnoki szolgálat és 493 tanyagondnoki szolgálat található a szolgáltatási nyilvántartásban, és az mára kijelenthető e bővítés, bővülés eredményeképpen, hogy a falu- és tanyagondnokok falvakban, külterületeken a szociális ellátórendszer alapját képezik, sőt nagyon sok településen vagy településrészen, vagy külterületi részen tulajdonképpen az egyetlen helyben, háznál elérhető szolgáltatást jelentik.

Ennek a szolgáltatásnak a célja a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvény értelmében aprófalvak, külterületi, egyéb belterületi, valamint a tanyasi lakott helyek intézményhiányából

eredő hátrányainak az enyhítése, az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz, valamint egyes alapszolgáltatásokhoz való hozzájutás biztosítása, továbbá az egyéni közösségi szintű szükségletek teljesítésének a segítése.

Javaslatunk szerint ez a feladatkör bővülne tovább, és ez tulajdonképpen az elmúlt években látható és már megvalósult fejlesztéseknek egy további lépése lenne, ugyanis a feladatkör például már 2020. január 1-jétől tovább bővült a közösségi közlekedés nehézségeiből eredő hátrányok enyhítésével.

Többek között a falu- és tanyagondnokok biztosítják az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, háziorvosi rendelésre, egyéb egészségügyi intézménybe szállítást, gyógyszerkiváltást. Biztosítják az óvodáskorú, iskoláskorú gyermekek intézménybe szállítását, az egyéb gyerekszállítási feladatokat. Közreműködnek az étkeztetésben, házi segítségnyújtásban, közösségi és szociális információk szolgáltatásában, valamint az esetlegesen ezeken a kisebb településeken hiányzó alapvető piaci szolgáltatásokhoz való hozzájutásban.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány döntött a falugondnoki szolgáltatás bővítéséről, ennek eredményeképpen már 2020. január 1-jétől a szolgáltatás a 800 lakosnál kisebb települések számára, '21. január 1-jétől pedig az 1000 lakosnál kisebb települések számára is elérhető lesz. A kormány döntött továbbá a falu- és tanyagondnoki szolgáltatás biztosításához szükséges költségvetési támogatások növeléséről is. Ennek alapján szintén 2020-tól, tehát idéntől falu- és tanyagondnoki szolgáltatás ellátására a fenntartó éves szinten 4 millió 250 ezer forint támogatásban részesül. A Magyarország '21. évi központi költségvetéséről szóló törvény alapján a '21. évben a falu- és tanyagondnoki szolgáltatások után járó támogatás összege pedig 4 millió 479 ezer forintra emelkedik szolgálatonként.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat az 1000 fő lakosság számra vonatkozó településkeretet javasolja bevezetni 2020. január 1-jétől, ennek hatására több mint kétszáz településen nyílna meg a szolgáltatás igénybevételenek lehetősége az eddigiekhez képest. A törvényjavaslat elfogadása esetén pedig a 2021. évben a falu- és tanyagondnoki szolgálat biztosítása érdekében legfeljebb 958 millió 506 ezer forint többletforrás beépülő jelleggel, valamint gépjárművek beszerzése érdekében egyszeri kiadásként legfeljebb 3 milliárd 210 millió forint biztosítása szükséges.

A költségvetési hatás tekintetében a bemutatott összegeket a jogosultságokat szerző települések létszáma alapján határoztuk meg, így azok a maximális költségvetési hatást mutatják be azzal, hogy természetesen az előfordulhat, hogy a szolgáltatást nem fogja valamennyi település igénybe venni.

A hatályos szabályok értelmében a falu- és tanyagondnoki ellátás csak a jogszabályokban meghatározott alapképzés esetén folytatható. A képzést a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság szervezi, a képzést maga végzi, vagy ezzel más intézményt is a jelenleg ha-

tályos jogszabályok alapján is megbízhat. A törvényjavaslat ezeknek a falu- és tanyagondnoki képzéseknek a szervezését tenné át a megyei önkormányzat feladatkörébe. A szintén '21. január 1-jei hatálybalépéssel tervezett módosításnak az a célja, és annak eredményeképpen a képzést maguk is végezhetik a megyei önkormányzatok az oktatóval kötött megbízási szerződés keretében, vagy ahogy az eddigi szabályok is a másik intézménynek megengedték, képzési megállapodás megkötésével más intézményt is megbízhatnak a feladat el látásával.

A képzésre történő jelentkezés elfogadásának feltétele a jelentkezési díj, és ez a térítési díj pedig a megyei önkormányzatok bevétele lesz, így várhatóan jelentős többletforrást nem igényel az új feladat a megyei önkormányzatok számára. Szervezési feladatok - a résztvevők jelentkezésének nyilvántartása, igazolás, tanúsítvány kiadása - továbbra is a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság feladatkörébe tartoznak, tekintve, hogy a képzési adatok egyrészt a központi ágazatirányítás szempontjából is fontosak, másrészt ily módon állnak rendelkezésre. Az oktatási programot pedig a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetségével véleményeztetni kell.

A kormány célja, hogy a jelenleginél több településen, hosszú távon javulhasson az emberek életminősége a falu- és tanyagondnoki szolgálat elindításával és a szolgáltatás kibővítésével. A javaslat elfogadása tenné azt lehetővé, hogy több mint kétszáz településen kezdhesék meg a falu- és tanyagondnokok a munkájukat, még több településen indulhasson meg úgymond a falu szíve.

Úgyhogy arra szeretném kérni önöket, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kovács Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr tökéletesen leírta mindazt a szándékot, amellyel a kormány most, a XXI. században a falusi életmód, az életvitel és a szolgáltatásokhoz való hozzájutásnak az egyik szociális szolgáltatásán keresztül hogyan valósul meg. *(Sic!)*

Engedjék meg nekem, hogy saját tapasztalatból elmondjam, hogy 1990-ben mint választott önkormányzati képviselő, hogyan szembesültünk mindazzal, ami igényként merült fel egy alulról jövő szerveződésnél, a helyi önkormányzatoknál, hogy hogyan tudnánk az ott élő embereknek valóban olyan szolgáltatást nyújtani, amelyet megérdemelnek. Talán az nem hangzott el az expozéban, hogy a gépkocsibeszerzés az egyik alfája és ómegája, hiszen az ezen szolgáltatásokhoz való hozzájutáshoz vagy el kell szállítani

valahova, vagy az odaérkező árukat vagy nem beszerezhető árukat oda kell szállítani. Tehát mindenféleképpen egy gépkocsi beszerzése az, ami, azt gondolom, hogy nagyon fontos a szakmai képzésen túl, hiszen mégiscsak egy szociális szolgáltató fog működni annak a dokumentációs és szakmai háttérével.

Mindezzel együtt emlékszem, hogy annak idején mi egy 1300-as Lada kombival kezdtük el, és alig vártuk, hogy pályázati forrásból tudjunk 9 fős mikrobuszt venni a kistelepülésünknek, és akkor még csak 600 főnél volt meghúzva az az „aprófalvas” kifejezés, amit most a törvény módosít „falura”, és a 800 fő után 2021-ben már 1000 főre emeli a lakosság számát a pályázható körnél.

De érdekes azt is megemlíteni, hogy a „tanyagondnoki” kifejezés is menet közben került bele, hiszen van olyan nagyobb település, akár ötezer fős település, akinek jogosultsága fenntartani ilyet, mert van tanyavilága, és az ezekhez a tanyákhoz való kijárás, az ott élő emberek életminőségének javítása hozzátartozik, azt gondolom, azokhoz a szolgáltatásokhoz, amire minden magyar embernek - mint vidéki embernek, nem másodosztályú polgárként - joga van.

Tehát azt gondolom, hogy az a fejlődés, ami elkezdődött még a rendszerváltás környékén, most is tart, hiszen ezeket a finomításokat, az élethez való igazításokat meg kell hogy tegyünk, és jelen pillanatban pedig a „Magyar falu” program keretében pályázható gépkocsibeszerzés alfája és ómegája ez a törvényjavaslat. Azt gondolom, hogy a vidéki emberek érdekében, az ő életminőségük javításához az önkormányzatok, civil szervezetek és más fenntartók esetében is szükség van erre a törvénymódosításra, amellet, hogy a megyei önkormányzatoknak visszaadunk valamilyen feladatot, hogy a vegyes szolgáltatási képből, profiltól a szolgáltatást végzők közé a megyei önkormányzat mint kisugárzó önkormányzat, szervezze meg ezeknek az embereknek a képzését a minél magasabb szintű ellátás érdekében.

Kérem önöket, hogy támogassák ezt az elképzelést, a vidéki ember ugyanolyan állampolgár, mint más állampolgár. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Steinmetz Ádám képviselő úr, aki felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Megvárjuk, amíg képviselő úr ide följön. *(Dr. Steinmetz Ádám a szónoki emelvényre lép.)* Parancsoljon, képviselő úr. Öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr!

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy 2021. január 1-jétől már ne csak a 800, hanem az 1000 fő

alatti lakossal bíró települések is igénybe vehessék a falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatást, valamint hogy a falugondnoki, illetőleg tanyagondnoki képzés szervezését a szolgáltatás helye szerinti illetékes megyei önkormányzatok lássák el.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ez a javaslat számos ponton előremutató, ugyanakkor számos kérdést is felvet. De mielőtt ezeket sorban megvitátnánk, engedjék meg, hogy itt, az Országház falai között emlékezzünk meg a jelen javaslattal érintett emberekről, a falu- és tanyagondnokokról, és köszönetet mondjunk áldozatos munkájukért.

Jár a köszönet annak a körülbelül 1600 embernek, akik valóban éjt nappallá téve, hóban, fagyban, esőben, sokszor 40 fokos kánikulában viszik a gyerekeket óvodába, iskolába, viszik a rászorulóknak az ebédet, a gyógyszert, viszik a beteg embereket orvoshoz és szállítják onnan haza, valamint beszerzik a közfoglalkoztatáshoz elengedhetetlenül szükséges anyagokat, de sorolhatnám egyébként tovább.

Sok helyen még olyan kéréseknek is eleget tesznek a falugondnokok, amelyek egyébként nem tartoznak a feladatkörükbe. Teszik mindezt Somogyországban egyébként, 130-200 ezer forintért. Nem véletlen tehát, hogy olyan sok a pályaelhagyó ebben a szakmában az alacsony bér és a nagy nyomás miatt, tisztelt képviselőtársaim. Ezért szükséges tehát további bérfejlesztés és a rendkívüli szociális érzékkel megáldott falugondnokok folyamatos képzése. A falugondnokok kiválasztása során figyelemmel kellene lenni az iskolai végzettségre, és a falugyűlés véleményére is, és a tapasztalatok szerint akkor ugyanis kisebb lenne a fluktuáció ebben a szakmában.

Visszatérve a törvényjavaslatra, a Kemény Bertalan által megálmodott falu- és tanyagondnoki rendszer immár 30 éve működik, és folyamatosan bővül. Jelenleg 19 megyében, közel 1600 kistelepülésen és a tanyavilágban találkozunk a szolgáltatással. A falu- és tanyagondnokságok a leghátrányosabb helyzetű településeken működnek, a szolgáltatás célja az aprófalvak és a külterületi lakott helyek intézményhiányból eredő települési hátrányainak enyhítése; az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz, egyes alapellátásokhoz való hozzájutás biztosítása.

És ha országos viszonylatban akarjuk értékelni a falugondnoki szolgálatok eddigi 30 éves teljesítményét, főként azt kell kiemelni, hogy közel 1600 faluba és tanyakörzetbe jutott el az a kapcsolati és információs lehetőség, amely addig elérhetetlen volt az ezeken az elszigetelt településeken, településrészeken élők számára.

A falugondnoki szolgálat működtetéséhez kapcsolódó lakosság szám 600 főről - úgy, ahogy államtitkár úr is említette - 2020. január 1-jétől 800 főre emelkedett. A bekerülési lélekszám 800, illetve 1000 főre való felemelése azonban több szakmai aggályt is felvet.

Kétségtelen tény, hogy ezzel a módosítással több település vehet részt a rendszerben, és ezáltal több em-

ber tudja majd igénybe venni a falugondnokok és a tanyagondnokok által biztosított szolgáltatást. De a falugondnokok döntő többsége már most is túlterhelt a kis lélekszámú településeken is. Már a 600 lélekszámú településeken is igény mutatkozik két falugondnok munkájára, és ahogy nő a lakosság szám, értelemszerűen az arányosan nő a szolgálatot igénybe vevők száma is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Különösen igaz ez Somogyországra, Marcali térségére, ahol minden harmadik lakos közeli hozzátartozója él és dolgozik külföldön, keresi a kenyerét külföldön, rendkívül sok az idős, egyedülálló, egyébként segítségre szoruló ember, és a róluk való gondoskodást is biztosítják ezek a falugondnokok. Ebből következik, hogy hiába indít falugondnoki szolgálatot egy 800 vagy akár 1000 fős település, egy falugondnok várhatóan nem tudja majd kielégíteni a felmerülő igényeket. Javasoljuk ezért, hogy ezeken a településeken, a 800 és 1000 fő közötti településeken a jövőben legalább két falugondnok működjön.

És akkor nézzük a javaslat második részét, amely úgy szól, és ezt idézni fogom önöknek: „A falugondnoki, illetőleg tanyagondnoki képzés szervezését a szolgáltatás helye szerint illetékes megyei önkormányzat látja el.” De miért is van erre szükség? A javaslat indokolásából ez nem derül ki. A javaslat indokolása ugyanis így szól, ezt is idézem önöknek: „Falu-, illetőleg tanyagondnoki képzés szervezését indokolt a megyei önkormányzat feladatkörébe utalni, figyelemmel a szolgáltatást igénybe vevők körének bővítésére.”

Van néhány vállalkozás, akik évtizedek óta ellátják a képzést, és, tisztelt államtitkár úr, az előterjesztői beszédében a változtatásnak ezekről az okairól nem beszélt, ezért legyen kedves most válaszolni a kérdéseimre. Nem voltak meglepődve a civil szervezetek, egyesületek által évtizedek óta ellátott képzés szakmai színvonalával? Mítől lesz magasabb színvonalú a képzés a megyei önkormányzatok szervezésében? Olcsóbb lesz a képzés? Közelebb lesz a képzés a falugondnokok illetékességi területéhez? És mi lesz azzal a tizen-egynéhány egyesülettel, azokkal a civil szervezetekkel, akik most ellátják egyrészt a képzést, másrészt a falugondnokok érdekképviseletét? Mi lesz velük a jövőben? Fel vannak-e készülve a megyei önkormányzatok a január 1-jei indulásra? Van-e elég szakember a megyei önkormányzatoknál?

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, adjon egyértelmű és szakmailag alátámasztott választ a feltett kérdésekre, mert ennek hiányában ugyanis nem tudhatunk más következtetésre jutni, mint hogy ez a javaslat a Fidesz immáron tíz éve tartó központosítási törekvésének következő lépése, melynek célja, hogy a több százezer emberhez közvetlenül elérő falugondnokokat is politikai kontroll alá tudják vonni.

Államtitkár úr, ha nem így van, cáfolja meg, kérem! Várjuk megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsá Lőrinc

képviselő úr. Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Öné a szó, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti kormány és a Fidesz-KDNP parlamenti többség 2010 óta hatalomban is elkötelezett amellett, hogy a magyar falvakban és a kistelepüléseken élők életminőségét javítsa. A Fidesz-KDNP-kormány célja, hogy falvakban, kistelepüléseken élni ne jelentsen alacsonyabb életminőséget, hátrányokat a nagyvárosi létformával szemben.

Célunk, hogy a magyar kistelepülések népességcsökkentését megállítsuk, amihez hozzátartozik, hogy a falusi emberek is jussanak hozzá mindazon szolgáltatásokhoz és lehetőségekhez, melyek a nagyvárosi emberek számára természetesen vannak. A mi fölfogásunk szerint a magyar falvak közösségeit támogatni, hogy értékes vidéki életformájukat meg tudják őrizni, ugyanakkor a XXI. század vívmányai ne legyenek elzárva előlük, fontos küldetés.

Ezért indította el a magyar kormány a „Magyar falu” programot, melynek keretében a 2020-as, idei költségvetésben legalább 150 milliárd forint támogatást kapnak a kistelepülések, különböző pályázatok révén még ennél is többet. Ennek a programnak a részét képezik a kistelepülések infrastrukturális fejlesztései, valamint a helyi közösségek, civil szervezetek, művelődési egyesületek támogatása.

(10.50)

A tavalyi évben a kormány 50 milliárd forintot költött kistelepülési útfejlesztésre, amelyből 400 kilométernyi útszakaszon indulhatott meg útfejlesztés. Ezenkívül az elkövetkezendő időszakban is további 400 kilométernyi kistelepülési útszakasz fog megújulni.

A mi kereszténydemokrata felfogásunk szerint az infrastruktúrán kívül a közösségek támogatása is legalább olyan fontos, hogy a magyar falvak ne alvótelepülések legyenek, hanem életteli közösségi terek, ahol méltó körülmények között végezhetik tevékenységüket a helyi lokálpatrióták, művelődési egyesületek, nyugdíjasklubok, ifjúsági szervezetek, sportegyesületek. Az erre a célra indított falusi civil alap kerete 5 milliárd forint lesz, melyből a civil szervezetek pályázati úton kaphattak támogatást.

A „Magyar falu” program elemét képezi a 7 milliárd forint keretösszegű falusi egészségügyi fejlesztési program is, melyből orvosi szolgálati lakások és orvosi rendelők épülnek, újulnak meg, valamint orvos-technikai eszközök beszerzése is finanszírozásra kerül. A „Magyar falu” program mintegy 2800 települést érint. Ezek jóval több mint 90 százaléka nyújtott be tavaly pályázatot eddig a program bármely elemére, és 82 százaléka kapott is támogatást. A tavalyi évben összesen 11 ezer pályázat érkezett a program keretében, ezek közül 5500 nyert el forrást.

Azonban nem volt ez mindig így, 2010 előtt a magyar falvak és kistelepülések fejlesztése helyett folyamatos leépítések és forráselvonások jellemezték a baloldali kormányzást. Gyurcsány Ferenctől és elvbaráitól a vidéki Magyarország csak brutális mértékű adóemeléseket, gáz- és villanyáremelést, megszorításokat, nyugdíjsökkentést és folyamatos leépítéseket kaptak. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején a kistelepüléseken iskolákat, háziorvosi rendelőket zártak be, és üldözték el a falvakból az orvosokat, pedagógusokat. A baloldal 2007-ben mintegy 500 kilométernyi vasútvonalat, míg 2009-ben 800 kilométernyi vasútvonalat záratott be és szüntetett meg. Ezek jelentős része kistelepüléseket érintett.

A jelenlegi, most tárgyalt törvényjavaslat egy újabb lépés a magyar kistelepülések erősítése érdekében. A kistelepüléseken élők életminőségének javítása érdekében a mostani törvényjavaslat a falu- és tanyagondnoki szolgálat további bővítését tartalmazza és szorgalmazza. A javaslat értelmében a falu- és tanyagondnoki szolgálat a korábbi 800 lakosú falvak helyett már az ezer lakosnál kisebb települések számára is elérhető lesz 2021. január 1-jétől.

A szolgáltatás hatékonysága növelése érdekében a falu-, illetve tanyagondnoki képzés szervezését a törvényjavaslat a megyei önkormányzatok hatáskörébe utalja. Azt gondolom - részben válaszolva képviselőtársam kérdésére is -, hogy a megyei önkormányzatok ezeket a feladatokat jól fogják ellátni, a felkészülési idő az év hátralévő részében elegendő lesz számukra, mert eddig is nagyon hasonló, nagyon fontos feladatokat hatékonyan és eredményesen oldottak meg a megyei önkormányzatok. Azt gondolom, hogy kiváló megyei vezetők vannak Magyarországon mind a 19 megyében, joggal várható el, hogy azon a minőségben, ahogy a többi szolgáltatást is végzik a megyei önkormányzatok, ezt a képzést is vezessék, irányítsák és szervezzék.

A KDNP frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Korózs Lajos képviselő úr. A képviselő úr a helyéről mondja el a felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy személyében is ismertem azokat az embereket, akik fizikailag kitalálták ezt a rendszert, ezt a struktúrát, és figyelemmel kísértem ennek születését, működését az elmúlt harminc évben.

Elhangzott itt Steinmetz képviselőtársam szájából Kemény Bertalan neve, aki kutatóként, tudományos munkával foglalkozó emberként - hiszen a VÁTI, regionális kutatásokkal, urbanisztikával foglalkozó intéz-

mény egyik főmunkatársa volt - fölvetette annak szükségességét, hogy azokon a kistelepüléseken, ahol nincs megfelelő szociális szolgáltatás vagy töredékes ez a szociális szolgáltatás, kerüljön kialakításra a falugondnoki rendszer, hálózat. Először Borsod megyében, majd később Baranyában, de a Duna-Tisza közén, Bács-Kiskun megyében szerveződtek a falugondnoki szolgálatok, és éppen a tanyavilág volt az, amelyik rávilágított annak szükségességére, hogy bővítsék a tevékenységi kört, és már elnevezésében is falugondnok és tanyagondnok kerüljön definiálásra.

Ahogy említettem, végigkísértem ennek a szolgáltatásnak, később mint alapszolgáltatásnak a létrejöttét, a bekerülését a szociális törvény hatálya alá, a képzések születését és azt a civil szerveződést, amely ma már országos hálózattá nőtte ki magát - ez is elhangzott, mind a 19 megyében megtalálható valamilyen szervezeti forma - , és ez így van jól.

Annak idején felvetődött, hogy akár a határon kívül is szervezzünk ilyen programot, ilyen tevékenységet, és én ezt a legmesszebbmenőkig támogatni tudtam. A mai napig emlékszem rá, hogy az első ilyen meetingünket Torockón tartottuk, Kolozsvártól nem messze, ahol még lehet találni magyar ajkú települést. Ott a nyitóbeszédemben én azt mondtam, hogy ez a világ legegyszerűbb szolgáltatási formája: egy ember és egy gépkocsi.

Azok a barátaink, akik megtisztelték a jelenlétükkel, polgármesterek, testületi tagok, unitárius lelkészek, azt hitték, hogy ezzel vége van a köszöntőnek vagy az előadásnak, aztán természetesen három napon keresztül, a struktúrával megismertetve őket, lelkesítve őket arra biztattuk, hogy honosítsák meg a falugondnoki szolgálatot Erdélyben. Akkor egy unitárius lelkész, aki egyébként több településen is ellátta a lelkészi feladatokat, azt mondta, hogy ha ezt itt meg tudjuk csinálni, akkor imába foglalja a nevünket. A következő évben már Torockószentgyörgyön tartottuk a képzést, nagyon sikeresen, a Magyar Falugondnoki Szövetség biztosította hozzá a szakembereket, és ezt követően, két évre rá 15 településen honosodott meg, elsősorban a Homoród völgyében. Aki ismeri Erdélyt, tudja, hogy meglehetősen hiányos szociális szolgáltatásokkal bír ez a térség.

Ezt nem az anekdota miatt hoztam itt szóba, hanem azért, mert azok az emberek, akik a képzéssel foglalkoztak, nagyon felkészült emberek, alfáját, ómegáját ismerik ennek a tevékenységnek, és professzionális módon működtetik is ezt az oktatást és ezt a képzést. Szükség is van rá, mert - ez is elhangzott - borzasztóan nagy a fluktuáció, mert ilyen kevés pénzért nem igazán vállalják hosszú távon a foglalkozást.

Egy falugondnok a lelke a kistelepülésnek, különösen ott, ahol egy-egy falunak tíz-tizenkét külterülete van, mondjuk, Zala megyében. Nincs más kapocs, mint a falugondnok. Nem véletlen, hogy gyakran választanak polgármesternek falugondnokokat, hiszen ők azok, akik nemcsak kiváltják a gyógyszerert, nemcsak elviszik a gyereket zeneoktatásra, hanem közös-

séget is szerveznek. Éppen ebből adódóan a legmesszebbmenőkig tudom támogatni, hogy bővüljön ez a struktúra és ez a rendszer. Ugyanakkor meg kell hogy jegyezzem, egyáltalán nem értem én sem, hogy ezt az oktatást és a képzést miért veszik ki azoknak a kezéből, akik három évtizede professzionális módon végzik ezt a tevékenységet, azt a tevékenységet, amelyet az Európai Unió a kétezres évek derekán, elismerve mint európai különleges szociális szolgáltatási tevékenységet, elismerésben részesítette Magyarországot.

Az Európai Unió szinte minden tagállamából jöttek hozzáértő szakemberek tanulmányozni ezt a struktúrát és ezt a képzést, Finnországtól Görögorszáig, Belgiumtól Bulgáriáig. Természetesen Lappföldön is elviszik a gyógyszert az idős embernek, de az nem falugondnokság, az nem tanyagondnokság, mert amint mondtam, a falugondnok és a tanyagondnok lelke a településnek, és közösség-szervező tevékenységet is folytat. Majd ezt követően Magyar Örökség-díjas lett ez a tevékenység.

(11.00)

Ahogy itt képviselőtársaim is említették, meg kívánják emelni azt a népességhatárt, amelyben falugondnok és tanyagondnok tevékenykedhet. Na de képviselőtársaim, egy falugondnok több feladatot nem tud ellátni, mint amennyit ellát. Tehát attól, hogy a lélekszám határát kitolják 1000 före, nem fog több embert ellátni. Ha olyan előterjesztés érkezett volna, amelyre szintén Steinmetz képviselő úr már utalt, hogy akár kettő-három falugondnok is lehessen egy településen, akkor értem. Itt körülbelül 200 olyan település van, amely 800-1000 fő közötti lélekszámmal bír.

Ugyanakkor hiányoltam államtitkár úr expozéjából azt, hogy még tovább lehetne szigorítani a megfeleléseket, mert az maga érdem volt, hogy bekerült a szociális törvénybe, az maga érdem volt, hogy normatívából finanszírozott tevékenység lett, az maga érdem, hogy a költségvetés tervezésénél ezen a rovaton, hála istennek, egyre több forrás van, ez mind rendben van, de minden egyes új státusz létrehozásánál igenis azt gondolom, hogy szigorú feltételeket kell biztosítani. Például legyen a településen szükségletfelmérés, például legyen egy szociális térkép, továbbá, ahogy említettem, 600 fő fölött lehetőség legyen a települési önkormányzatnak arra, hogy kettő, és amikor hatályba lép a törvény, és 1000 före bővítik, akkor akár három falugondnokot is finanszírozni lehessen a költségvetési forrásokból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy falugondnok, ahogy említettem, a rendes munkaidejében és a normatíva összegében ugyanannyi lakosnak tud közvetlen, személyre szóló segítséget nyújtani, bármennyien laknak is a településen, pontosabban, azt mondom, hogy ha 50 fős, ha 600 fős vagy ha 1000 fős is ez a település. Az tény, hogy ahogy nő a lakosság-szám, azzal arányosan nő a szolgálatot igénybe vevők száma. Ebből az következik, hogy hiába indít falu-

gondnoki szolgálatot egy 800 vagy 1000 fős település, egy falugondnok nem tudja kielégíteni a felmerülő igényeket.

A 600, 800 és ennél nagyobb lélekszámú településeken a leendő falugondnok valószínűleg ilyen kommunális falugondnok is lesz, aki a településen adódó karbantartási munkákat fogja végezni folyamatosan, nem elsősorban a lakosság számára. Sajnos ilyen tapasztalatunk is van. Ezekben a településeken működjön, ahogy mondtam, legalább két falugondnok, és a működési engedély kiadásakor nagyon szigorúan fogalmazódjanak meg azok a szakmai feladatok, amelyeket szükséges elvégezni.

Az én ismereteim szerint a 800-1000 fő közötti lélekszámú települések egy része már most is rendelkezik valamilyen gépjárművel, falubusszal vagy olyan, kommunális területen dolgozó munkatárssal, amely kapcsán a kormányrendelet hatására, azt hiszem, hogy így próbálnak hozzájutni valamilyen bérköltséghez. Az új falugondnoki szolgálat létrehozása jelentősen egy új munkahelyet, ne a meglévő ilyen falukarbantartót sorolják át falugondnokká.

Ahogy említettem, a falugondnok kinevezése előtt legyen kötelező a település számára a falugyűlés összehívása, és a falugyűlés véleményezze a pályázó és a falugyűlésen bemutatkozó falugondnokokat, majd a legnagyobb támogatást kapott falugondnokot a testület nevezze ki. A falugyűlésre kapjon meghívást a térség falugondnoki egyesülete is.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt gondolom, hogy ezzel a módosítással egy régi jó gyakorlat alkalmazása kerülhetne vissza hivatalosan is a rendszerbe, és ezzel megerősítem azt is, hogy valamikor, annak idején Kemény Bertalan így gondolta ki ezt a szolgáltatási struktúrát, és azt hiszem, hogy ehhez mindannyiunknak hűen ragaszkodni kellene. Ráadásul Kemény Bertalan volt az az ember, aki még a házát is a falugondnoki szövetségre hagyta, és ebből a házból nőtt ki később az a képzési központ, ahol a mai napig képezik professzionális módon a falugondnokokat szinte az egész országra kiterjedve.

Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. Kíváncsian várom én is majd államtitkár urat, hogy hogyan reflektál ezekre a felvetődő problémákra, amelyeket én is elmondtam, illetve Steinmetz képviselő is, és jelzem már most, hogy módosító indítványokat fogunk benyújtani, tudomásom szerint csütörtökön 16 óráig lehet ezt megtenni. Köszönöm szépen a figyelmüket, elnök úr, köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Parlament! Tisztelt Ház! Elsősorban is hatalmas és nagy-nagy respekt mindenkinek, aki a vidék gondjait, összes bűjait-baját...

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő úr, a mikrofonja nem... *(Nacsá Lőrinc: Nem baj!)* Most már igen, köszönöm.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Megismétlem. Tehát nagy-nagy respekt mindenkinek, aki a vidék összes bűjait-baját, gondját, egy kis közösség életét és kincsét a vállára veszi. Köszönet jár a falu- és tanyagondnokoknak, hogy gyakorlatilag a lehető legkisebb juttatásért mégiscsak elvégzik ezt a feladatot. Az ő munkájukra most talán nagyobb szükség van, mint bármikor eddig, hiszen ellentétben azzal, amit gondolnánk akár önkökről, tisztelt állampárti képviselők, akár arról az előterjesztés szövegéről, ami itt van előttünk, hogy önköknek fontos a vidék, már csak azért is, mert tudjuk nagyon jól, hogy az önkök szavazóbázisának elvileg a nagyobb része vidéki. Másrészt pedig, és most engedjék meg, hogy a törvényjavaslat bevezetőjét szó szerint idézzem: „A Kormány elkötelezett a vidék fejlesztésében, amelynek kiemelt eszköze a Magyar Falu Program. A vidéki kistelepülések eltérő mértékben szembesülnek a XXI. század kihívásaival. A Kormány célja, hogy a kistelepüléseken is olyan minőségű szolgáltatások legyenek elérhetőek, mint a városokban.”

Tehát az ember azt gondolná ezek után, hogy önkök valóban a vidékéért élnek, ez három gyönyörű mondat. Az a helyzet, hogy mindenki vagy ezért, vagy azért könnyes szemekkel olvassa ezeket a mondatokat. A kérdés az, hogy mi a mögöttes tartalom, hogy mi is a valódi cél, mert, ellentétben az előttünk fekvő törvényjavaslatban foglaltakkal, a vidéken élők, ha lefejtjük az életüket mérgező, őket félrevezető propaganda mázát, amit önkök nap mint nap próbálnak a torkukon letolni, akkor pőrén azt fogják érezni, és azt érzik, hogy őket bizony önkök egyedül hagyták, hogy csupán jelszavak és lenyúlható pályázati pénzek szintjén fontos önköknek a vidéki ember, hogy a vidék a fideszes holdudvarhoz, a nemzeti gázszerelőhöz tartozó uradalmon és Felcsúton kívül, ami lassan már úgy néz ki, tisztelt hölgyeim és uraim, mint valami orbáni karácsonyfa, amire ráaggattak már a stadiontól kezdve az égegyadta világon mindent, éppen csak ürrepülőtérről nincs ott *(Dr. Gyüre Csaba: Majd lesz!)*, hogy ezeken kívül az uradalmakon kívül a vidék agonizál, és mondjuk ki, hogy önkök a vidéket lassú halálra ítélték.

Mondják, hogy a kormány célja, hogy a kistelepüléseken is olyan minőségű szolgáltatások legyenek elérhetőek, mint a városokban, ez szerepel itt a törvénytervezetben. Csak egy hatalmas nagy probléma van, uraim: ez köszönőviszonyban sincs azzal, amit közben tesznek. Amíg évtizede - emlékezzünk, és talán ma is, tegnap is többször elhangzott ez a parlamentben - még

krokodilkönnyeket hullattak a vidékért, addig ma vasúti és buszjáratokat zárnak le cinikus vállrándítással, és szolgáltatások sorát zárják be, gondoljunk itt csak a postai szolgáltatásokra. Látjuk azt, hogy lassan már vannak olyan települések, ahova egyszerűen képtelenség eljutni, ha nincs valakinek saját járműve.

Amíg az állampárthoz hű oligarchák és a miniszterelnök vejének kezei között milliárdok eliminálódnak el, és természetesen itt pályázati pénzekről és közpénzekről beszélünk, addig a magyar vidék haldoklik, a közszolgáltatások pedig a szemünk láttára omlanak össze az önök segítségével. *(Nacsá Lőrinc: Nem igaz!)*

(11.10)

Tudják, mivel jár ez, képviselőtársaim, tudják, mivel jár? A vidéki magyarok millióinak teszük tönkre az életét, húzzák ki a lábuk alól a talajt, és veszik el ezzel a jövőjüket. Kérdezem én: ez az önök vidékpolitikája?

A vidéken élők a nagyvárosokban élőkhez képest nem vagy csak korlátozottan és lényegesen rosszabb minőségben kapnak, ha egyáltalán kapnak lehetőséget a gyógyulásra, nincs, mivel éppen most gyalulják le, ha még megmarad valami, akkor pedig nem elégséges a tömegközlekedés, az önkormányzatiságról pedig szerintem ne is beszéljünk, mert az egyenesen felháborító. És legalább annyira szürreális, amikor az önök kormánya győzelmi jelentéseket harsog a vidékről, mint egy fuldoklónak arról beszélni érdemi, valós segítség helyett, hogy ugyan már, hát milyen jó a víz hőfoka.

Önök szerint a kormány elkötelezett a vidék fejlesztésében, aminek kiemelt eszköze és programja a „Magyar falu” program. Ehhez képest az átlag vidéki magyar egy megveszekedett petákot nem lát az önök programja kapcsán. A programban a végletekig korlátozottak nemcsak a lehetőségek, de a rendelkezésre álló források is, és vidéken szinte mindenkinek van egy olyan sztorija, amelyből kiviláglik, hogy ezeket a pénzeket sok esetben nem is valós fejlesztésekre költik. A „Magyar falu” programot, ha minden így marad, lassan érdemes lenne amúgy átnevezni nemzeti oligarcha programmá, mivel a pénzek jelentős hányada kézen-közön és előbb-utóbb az ő zsebükben köt ki. Emlékezzünk, például a „Magyar Falu” program 2019-es pályázatán a vádoltak padján ülő Simonka György faluja mindent vitt, mindent, amire pályázott, mindent megnyert, lassan már azt is, amire nem pályázott. A Mezőkovácsházai járás legkisebb települése nyerte ott, abban a térségben a legtöbbet, és, ugye, azt még önök sem hiszik, hogy mindez szakmai alapon történt?

Önök azt állítják, az esélyegyenlőség biztosításának egyik útja a falu- és tanyagondnoki szolgálat további bővítése. Ezzel látják, egyetértünk, ez az egyik útja, ez kétségtelen. De mi erre azt mondjuk, hogy ez így nem sokkal több, mint porhintés, szemfényvesztés. Bárhogy is gépészkednek a szavakkal, azt önök is

nagyon jól tudják, hisz okos emberek, a falu- és a tanyagondnoki szolgálat nagyon-nagyon fontos eszköz, különösen most, de mégsem egy univerzális svájci bicska, nem tudja pótolni az állami gondoskodást, és sajnos az ismert adatok és a tények is mind-mind arra utalnak, hogy egyrészt a természetes fogyás üteme a falvakban folyamatosan meghaladja az országos mértéket, másrészt a belföldi vándorlások vesztesei ugyancsak ezek a falvak, köszönhetően annak, hogy a falvakban és az apró településeken, az aprófalvakban lényegesen alacsonyabb a foglalkoztatottság, mint a városokban. A munkanélküliség szempontjából pedig a falvak esetében a városokhoz, különösen a nagyvárosokhoz képest ez a szám a többszöröse annak, azaz az elmúlt tíz évben a propagandán, a kincstári optimizmuson, a Simonka-félék kinevelésén, a milliárdos gazemberségeken kívül kézzelfogható eredményt nem sokat látjuk az önök kormánya vidékprogramjának. Ebben a tekintetben tehát valóban nagyon-nagyon fontos lenne a falvakban lakó embereket végre valóban támogatni, de még fontosabb lenne a falvak és az aprófalvak fellendítése, a halálközeli állapot megszüntetése, aminek azonban még csak a halvány nyomait sem nagyon érzékelhetjük.

Összességében elmondhatom, hogy a Demokratikus Koalíció is elkötelezett természetesen a vidéken és azon belül is a tanyavilágban és az aprófalvakban élők szociális, infrastrukturális, egészségügyi, oktatási és kulturális felzárkóztatása tekintetében, ez teljesen egyértelmű. A falu- és tanyagondnoki szolgálat célja a településen élők szociális helyzetének a javítása, a rászorulóknak segítése, a mindennapi életünkben keletkező problémák megoldásában történő segítségnyújtás. De ők sem istenek, nem tudnak mindent megtenni, sőt.

Az, hogy a jövőben több településen lesz elérhető ez a segítségnyújtás, mindenképpen támogatható, ugyanakkor a Demokratikus Koalíció felhívja a figyelmet arra, hogy nagy a fluktuáció a pályán - de erről már több képviselőtársam is beszélt -, és jelenleg is több faluban helyettesítésekkel, az önkormányzati dolgozók bevonásával látják el a feladatot, ennek pedig az az oka, hogy megalázóan alacsony a falugondnokok bére. A fizetésük 2010 óta nem sokat változott, mondhatni, hogy a legalacsonyabb a szociális ágazatban, márpedig a szociális ágazatban dolgozók bére is, tudjuk nagyon jól, minden propaganda és győzelmi jelentés ellenére siralmas, önöknek köszönhetően. Ráadásul a falugondnokok ezért a bérért a nap 24 órájában, a hét 7 napján dolgoznak.

A Demokratikus Koalíció ugyanakkor felhívja a kormány figyelmét arra, hogy ez a törvényjavaslat még nem oldja meg a kistépelésen élők problémáit. Az aprófalvakban a munkanélküliség mellett gondot okoz a szolgáltatásoktól való távolság, az infrastruktúra nem megfelelően kiépített, hiányoznak a jó minőségű, sok esetben egyáltalán a létező utak. Gyakran nincs a településeken iskola, nincsen rendszeres orvosi ellátás. *(Nacsá Lőrinc: Mert bezártatok!)* Tudjuk

nagyon jól, hogy elüldözték az orvosokat, azok az orvosok, akik most ott dolgozhatnak, Svédországban és Angliában gyógyítanak. A bevásárlást, a hivatalos ügyeket a lakosok gyakran a távol fekvő városokban kénytelenek elvégezni, amelyik család viszont nem rendelkezik gépjárművel, számos nehézség előtt találja magát - erről az előbb is beszéltem -, a menetrendszerű buszjáratokhoz kell igazodniuk, terheiket kénytelenek nehéz szatyrokkal hazáig cipelni, már abban az esetben, hogyha nem zárták be vagy csökkentették a végletekig a buszjáratokat.

Az intézmény-, az infrastruktúra- és szolgáltatáshiányok, a munkahelyek hiánya, az ebből következő elszegényedés miatt a fiatalok elköltöznek, elmene-külnek a kistelepülésekről a városokba a munkahelyek reményében, javarészt idősebb, gyakran beteg, egyedülálló öregek maradnak a falvakban. A fiatalok elvándorlása és a munkahelyek megszűnése után a falvak jó esetben - jó esetben, mondom - alvótelepülésekké válnak, rosszabb esetben a kihalás szélére sodródhatnak. Az alvótelepülés egy város vonzáskörzetéhez tartozik, és a lakosság döntő többsége a városokba jár dolgozni, csak este tér vissza az otthonába aludni, emiatt hanyatlik a közösségi és a társadalmi élet is.

Mindezek miatt a Demokratikus Koalíció álláspontja szerint átfogó vidékfejlesztési és felzárkóztató programra lenne szükség, de az Orbán-kormány kizárólag a neki kedves települések fejlesztését segíti elő, ezt tudjuk nagyon jól. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* És persze, ezt nem győzöm elégszer hangsúlyozni, a vidéken mindent belep a korrupció mocsos árnyéka. Ezt önöknek köszönhetik a vidéki emberek. Köszönjük szépen. *(Taps az MSZP és a függetlenek sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Minden olyan törvényjavaslatot szívesen látok, amely a vidéknek kedvez és amely a kistalvoknak ad lehetőségeket, és így ezt a törvényjavaslatot is nagyon fontosnak tartom. Fontosnak tartom azért, mert mint volt polgármester - egy kistalvúnak voltam a polgármestere - tudom azt, hogy úgy kell a falugondnokság egy falúnak, mint egy falat kenyér. Nálunk mindig problémát okozott az, hogy alig tudtunk megfelelni a tanyagondnoki szolgáltatás feltételeinek, hiszen volt, hogy a külterületi lakosok száma éppen billegett, és éppen hogy belefértünk abba, hogy megkaphassuk ezt a tanyagondnoki normatívát, ami nekünk létfontosságú volt. Különösen jó volt szerintem az, amikor azt megemelték, hiszen az is nagyon-nagyon fontos, hogy a korábbi falugondnoki normatívához képest azért jóval több az, amit most kaphat egy település.

Azt gondolom még, hogy a falugondnokokra talán most, így a járvány időszaka alatt még nagyobb

szükség van, illetve szükség és még nagyobb szükség lesz rájuk azért, mert a közmunkában dolgozók száma csökken. Sokan elhelyezkedtek a munkaerőpiacon, illetve van egy réteg, amely nyugdíjba került már ezek közül a közmunkások közül, és így jelentős mértékben csökken a számuk. Így tehát a falugondnokra sokkal nagyobb teher hárul egy adott településen. Nem kizárólag csak az a feladata, hogy gyógyszereket hozzon és különféle egyéb szociális szolgáltatásokban vegyen részt, akár tüzelőbekészítésben is, együttműködve a házi segítségnyújtásban dolgozókkal, hanem az is feladata, hogy akár önmaga is fizikai munkát végezzen, kaszáljon vagy egyéb munkát ellásson.

Mánfa egy 850 fős település, ahol mi két embert alkalmaztunk - ugyan egyet lehetett csak hivatalosan erre a célra alkalmazni, tehát egy hivatalos falugondnokunk volt, a másik egy kertész végzettségű hölgy volt, aki adott esetben helyettesítette a falugondnokot.

(11.20)

Ezt sajnos nem mindig lehetett legálisan megtenni, mert a törvény azt írta elő, hogy falugondnokot csak falugondnok helyettesíthet, ezért egy másik település falugondnokával kellett ebben az esetben megállapodást kötni. Ez meg azért nem volt jó, mert ha ő helyettesítette volna a mi falugondnokunkat, akkor pedig ott kellett volna őt helyettesíteni. Ez szerencsére mára már kikerült ebből a szabályozásból, aminek nagyon örültem, noha már nem vagyok polgármester, de azért szívemen viselem különösen a kistelepülések sorsát.

Szerintem el lehetne gondolkodni azon, hogy ezerről 1500 főre is fel lehetne vinni ezt a létszámot, sőt akár 2 ezerre is; persze, 5 ezer főnél már nem valószínű, hogy erre van szükség. Hál' istennek, így Mánfa is fellelegezhet, nem kell többet görcsölni a külterületi lakosok számán, hanem szerencsére belefér ebbe az ellátási formába.

Viszont nagyon fontos lenne a falugondnokok béremelésén elgondolkodni. Tudom, hogy némileg eltéríthető a bérük, hiszen a normatívából ezt meg lehet tenni, mégis a közalkalmazotti besorolási bér, plusz a szociális plusz - hiszen ők szociális munkában vagy szociális jellegű munkában dolgoznak - még mindig kevés. Nagyon nehéz falugondnokokat találni a falvakban. Azt gondolom, nagyon fontos, hogy egy falugondnok sok mindenhez értsen, egyre nagyobb a szükség erre, hiszen a településeknek nem mindig van feltétlenül arra pénzük, hogy különféle szolgáltatásokat vásároljanak meg például vízcsapjavításra vagy kisebb szerelési munkára. Ezért tehát nekik nagyon fontos az, hogy legyen szakértő falugondnokuk. A legjobb egy igazi ezermester ennek a munkakörnek a betöltésére. De ezt falva válogatja, hiszen azok a falvak, amelyek a turizmussal jobban érintettek, mint például Orfű, vagy említhetnék más települést is, ott inkább más jellegű feladataik vannak a falugondnokoknak. De azt gondolom, hogy ezt anyagilag is el kéne

ismerni, és a mostani bérüknél szerintem jóval többet érdemelnének.

Képviselőtársaim közül többen beszéltek arról, hogy miért kerül átszervezésre az eddigi képzési helyszín. Ez engem is érdekelne. Remélem, azért, hogy ne kelljen sokat utaznia a falugondnoknak. Kreditpontokat kell gyűjteniük a falugondnokoknak a különféle képzésekkel. Én nagyon fontosnak tartom a kiegészítő tréninget, ami nagyon-nagyon fontos. Lehet, hogy ezt sokan talán még viccesnek is gondolják, de abszolút nem az, mert bizony a falugondnokok rettenetes módon ki tudnak égni.

Visszatérve a béremelésükhöz: nagyon fontos tudni azt, hogy itt nem kifejezetten egy nyolcórás munkakörrel beszélünk. Lehet, hogy van, amikor belefér nyolc órába is az ő munkájuk, de ez nem mindig van így. Nagyon nagy elhivatottság kell ahhoz, hogy valaki több éven vagy akár évtizeden keresztül végezze ezt a tevékenységet. Több falugondnokot ismerek, aki a megélhetésének érdekében a hétvégén még kénytelen különböző pluszmunkákat is vállalni. Egyébként a hőeltakarítás idején korlátlan a munkaidő, csakúgy, mint árvízkezelés idején. Kisebb partok vannak a környékünkön, és gyakori az, hogy ezek kiöntenek, s ilyenkor óriási szükség van a falugondnokokra.

Egyetérték a két falugondnokkal, illetve az egy falugondnokkal és egy helyettessel. Sokakat visszatart az, hogy a falugondnoki tanfolyam, a falugondnoki képzés - nem az utánképzésekre gondolok - sokba kerül, és ezt sok település nem tudja megfinanszírozni.

A falugondnoki buszokról is esett szó. Én például nagyon örültem annak, hogy volt egy falugondnoki gépjármű. Korábban is tudott vásárolni a falu még a normatívából, később pedig az ÚMVP, az Új Magyarország vidékfejlesztési program segítségével, és hét év után le tudtuk cserélni a falugondnoki gépjárművet. Ez mindenképpen jó, és feltétlenül szükséges a munka ellátásához.

Összességében azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, részemről legalábbis támogatható. Én jónak tartom, és minden olyan további törvényjavaslatot szívesen látnék, amely a falvakat segíti a boldogulásukban. S kérem kormánypárti képviselőtársaimat, gondolkodjanak el azon, hogy ezt az ezerfős létszámot 1500 főig is felemelhetnék, hiszen biztos vagyok abban, hogy ez nagyon nagy segítség lenne a többi településnek is. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként felszólalásra jelentkezett független képviselő következik. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ellenzéki képviselőtársaim olyan gazdagon mutatták be ennek a hivatásnak, ennek a problémakörnek a jellemzőit, s olyan gazdagon mutatták be mind a

javaslatnak, mind a falugondnoki munkának és a kistéleplések problémáinak a körülményeit, hogy én nem is szeretném egyiküket sem megismételni.

Az biztos, hogy magam sem értem, hogy ezt a képzést miért kell központosítani. Picit más megvilágításba helyezném ahhoz képest, amit képviselőtársaim elmondtak. Egyrészt Magyarországon nemhogy minden megyéje, hanem egy-egy kis mikrokörnyezet is más szocializációs adottságokkal bír, mint az ország más területén, 300-400 kilométerrel odébb. Nemcsak azt szoktam mondani, hogy Magyarországon magyarul kell élni, hanem azt is szoktam mondani, hogy Magyarországon belül minden területre úgy kell élni, hiszen egy nyugat-magyarországi kistéleplésen aránylag jobb körülmények között élő embercsoportnak más típusú problémái vannak, amit esetleg egy falugondnok el tud látni, mint mondjuk, az ukrán határ mellett egy kistéleplés rendkívül szegény, nehéz sorsú társadalmának. Ezért úgy gondolom, hogy feltétlenül fontos lenne a falugondnokok képzését abban a környezetben tartani és olyan hangsúlyokat megfogalmazni, ami az adott területen az ő hivatásuk magas szintű gyakorlásához szükséges.

Hohn Krisztina képviselőtársam beszélt a kreditpontokról és a képzésről. Ilyenkor eszembe jut, hogy egy orvos, egy gyógyszerész és számtalan hivatásban dolgozó fejlődéséhez, képzési előmeneteléhez a kreditpontokat használjuk, és gyakorlatilag ezzel van biztosítva, hogy naprakész tudással bírnak és a szolgáltatásokat minél magasabb szinten végezzék, mégis azt gondolom, hogy egy rendkívül alulfizetett társadalomban, mint a falugondnoki közösség, ez olyan furán hangzik. Ráadásul tudhat a falugondnok szakmailag magas szinten, ezeket a vizsgákat leteheti a legkiválóbb eredménnyel, ha egy dolog hiányzik belőle, a szíve. A falugondnoki munkának 80 százalékban a szív az irányítója, s nem önmagában a szükséglet és az a szakmaiság, amivel felkészítik őt. Ha rajtam múlna, akkor minden egyes falunak - hiszen faluprogramról beszélünk - lenne falugondnoka, méghozzá olyan létszámú, ami szükséges. Ha rajtam múlna, kiterjeszteném a teljes falugondnoki hálózatot azokra a településekre, ahol például egyáltalán nincs tömegközlekedés.

Tény, hogy a legnehezebb sorsú társadalmi csoportok a legkisebb településeken vannak, de ma sem értem, hogy ez a mostani törekvés miért csak 800 lélekszámról ezerre van, és miért nem az történt, hogy tíz év alatt egy ütemes programfejlesztést tettek volna, hogy amely települést falunak hívnak, annak legyen hivatásos falugondnoki rendszere, és ahol már 2500-an laknak, ott három-négy falugondnok. Mert mit pótolunk ezzel? Azt pótoljuk, hogy amikor azt látjuk telen, hogy a 86 éves asszonynak, aki csak fával tud tüzelni, nem füstöl a kéménye, és mínusz 9-10 fok van kinn, akkor biztos, hogy a nagyobb településen is van olyan ember, aki észreveszi, hogy neki oda kell mennie, hogy ne az otthonában fagyjon meg az az idős ember, aki valamilyen okból nem tudta a fűtését biztosítani.

Amikor a kormánypárti képviselők erről az intézményről vagy bármilyen faluprográmról és -fejlesztésről beszélnek, akkor mindig elképesztően erőteljes öndicséret hangzik. Azt mondom, hogy ez valamennyi részben indokolt is, de azért mi egy tízéves kormányzásnak vagyunk a tapasztalatában. S ha ez a kérdés annyira fontos lett volna, amilyen hurráoptimizmussal hallottuk az előadásokat, akkor ma nem arról beszélénk, hogy 800 helyett már 1000 fős lélekszámnál is lehessen falugondnok, nem arról beszélénk, hogy ne 140 ezer forint nettó legyen a fizetésük, nem arról beszélénk, hogy nem tudjuk helyettesíteni őket, nem arról beszélénk, hogy óriási a fluktuáció, és nem arról beszélénk, hogy közmunkásokat kell bevonni arra, hogy a falugondnoki tevékenység ellátásra kerüljön, hanem azokról a sikerekről beszélénk, hogy ez mennyire jó, és hogy ez az intézmény is az, ami segíti visztelepülni a városi magyar embert a kistelepülésekre. Hiszen ez is egy nagyon fontos tényező.

(11.30)

De ha megengedik, képviselőtársaim, pár adatot mondanék arról, hogy hová is jutott a magyar falu.

A 2011-es népszámlálás idején a 200 fő alatti települések adták az ország településállományának 13 százalékát, de lakosságszámban csak 0,5 százalék volt. A '70-es népszámlálás adatai szerint 113, az 1980-as szerint már 189 településnek volt kevesebb mint 200 lakosa. 1980-ban a 200 fő alatti települések az előző népszámláláshoz képest népességük negyedét, közülük pedig 55-en a lakosság 30 százalékát veszítették el. Ezen települések lakosságszáma '70 óta több mint felével csökkent. Az elvándorlási folyamat mértéke a 90-es években ugyan lelassult, de a népességvesztés mértéke már a két utolsó census között volt a legnagyobb. Tehát ma vagy az elmúlt 10-15 évben nagyobb népességfogyás volt, mint a 90-es évek utáni első 15 évben.

A települések korszerkezete elöregedő, '70-ben még közel ugyanannyi gyermekkorú volt, mint idősorú, azonban a legutóbbi népszámlálás alkalmával a 60 évesek és idősebbek már 3,5-szer voltak többen, mint a 15 év alattiak, még egy generáció idő sem kellett ehhez.

A kedvezőtlen demográfiai folyamatok a háztartásszerkezeteken is rendkívüli módon rontottak. Amellett, hogy ma már lényegesen kevesebb háztartás van ezeken a településeken, több mint 40 százalékukban egyedül élnek. A többgenerációs együttélési forma tulajdonképpen eltűnt, és a családok alig negyedében nevelnek 15 év alatti gyerekeket. Arról nem beszélek, mert képviselőtársaim elmondták, hogy nincs munka, és hogy mennyire szegények ezek a háztartások.

Erről beszélünk, ebből indulunk ki. Azért mondom, hogy bár nagyon helyes, hogy most 800 főről 1000 fő lélekszámmra emelik azt a települési lélekszámot, amelyen a falugondnoki hálózat működhet, és e vonatkozásban az állami támogatást megkapják a

települések, de nekünk ma, a XXI. században, a technológiai fejlettség elég magas fokán már arról kellene beszélni, hogy még milyen további jóléti szolgáltatásokat nyújt a kormányzat a falvaknak azért, hogy valóban, a magyar társadalomban, amely természetközeli, amely frusztrált a nagyvárosokban, amelynek az egész genetikája, szocializációja, történelme alapvetően inkább a vidéki életre predesztinált, hogyan lehetne azt elérni, már nem arról kellene beszélünk, hogy ne csökkenjen a lakosságszám, hanem arról kellene beszélünk, hogy elkezdt növekedni a kistelepülések lakosságszáma.

Ha megengedik, még egy technikai kérdést is hadd mondjak a jogszabály vagy javaslat végéről. Az van ideírva, hogy nem lép hatályba a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény 16. § (2) bekezdése. Amikor ezt a szakaszt megnézzük, hogy mi nem lép hatályba, akkor látjuk, ez arról szól, hogy 2022. január 1-jétől a rendelkezés a következő: a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló '93. évi III. törvény 65. § (2) bekezdése: a „800” szövegrészek helyébe az „1000” szövegrész lép.

Tehát mit lehet ebből megállapítani? Hogy már a 2019. évi LXVI. törvényben is úgy van, hogy 1000 lélekszámmig van falugondnok 2022. január 1-jétől. Most pedig, ebben a javaslatban azt mondja a 4. § (2) bekezdés, hogy 2022. január 1-jén lép hatályba a 3. §, azaz 2022. január 1-jén lép hatályba az, hogy nem lép hatályba az eredeti szöveg 2022. január 1-jén. Tehát odavissza utalgat egymásra a két jogszabály-módosító javaslat, hogy mi nem lép hatályba 2022. január 1-jétől. Bocssássanak meg, de ez olyan kis bugyuta módszer!

Sokkal egyszerűbb lett volna, mert most jogszabályalkotásról és jogtechnikai kérdéstről beszélünk, hogy ha már 2021. január 1-jén lép hatályba az 1000 főre emelt falusi létszám, akkor miért nem azt tették, hogy egyszerűen hatályon kívül helyezték a már megszavazott 2022-es hatálybalépést, és ezáltal ezen javaslat alapján pedig 2021-ben lép hatályba? Tehát nem kellene ez, hogy oda-vissza jogszabályok utalgatnak egymásra, hogy mi nem lép hatályba. Tényleg, ne haragudjon, államtitkár úr, de ezt sokkal egyszerűbben meg lehet oldani! Már csak azért is, mert azért a parlament mint jogalkotó példát is mutat a következő nemzedéknek arra, hogy hogy kell nemcsak tartalmilag, hanem formailag is minőségi jogszabályalkotást végezni.

Ha megengedik, tisztelt képviselőtársaim, bár valóban nem a témához tartozik, de talán nem fogja az elnök úr belém fojtani a szót, pár szót szeretnék szólni a tegnapi napról. Szerencsére nem volt személyesen módom arra, hogy megtapasztaljam, ami ebben a Házban történt, de este a videókon végignéztam ezt a krumpliszásos jelenetet.

Én csak azt szeretném mondani mindenkinek, hogy a politikusnak nemcsak fel kell szólalnia az ellen, ami nem tetszik neki, hanem az egyik legfontosabb tulajdonsága az önuralom, az önfegyelem és a másik fél tisztelete. Mi mint ellenzéki képviselők, tudja jól a

kormánypárti képviselők sokasága, '22-ben szeretnénk kormányt váltani. Azt szeretnénk, hogy az emberek sokkal nagyobb létszámban bízzanak bennünk, és ne 140 ezer Facebook-rajongónak játsszunk, hanem nekünk 2,5 millió embert kell megszólítani azért, hogy bízzanak bennünk.

Az emberek nagy része nem szereti a botrányt. Az emberek nagy része azt szereti, hogy amikor egy politikus beszél hozzá, akkor azt tisztességesen teszi, és az ellenfeleivel szemben is tisztelettel beszél. Lehet felhívni úgy is a figyelmet valamifajta nem helyénvaló eseményre, problémára, hogy azt ugyanolyan tisztelettel tesszük, mint ha éppen dicsérenék, mert hiszen úgyis a szavak tartalma fejezi ki azt, hogy mi mit szeretnénk tenni.

Én nagyon örülök, hogy nem voltam itt tegnap, mert én szégyelltem volna magam ellenzéki képviselőként. És bár az is tény, hogy az elmúlt két és fél évben nagyon sokszor kellett önuralmat gyakorolni azért, hogy azt a sok kormánypárti ostobaságot alkalmasint végig kelljen hallgatni, de mindig találtunk arra módot, arra stílust, hogy ha nem tetszett valami, akkor azt meg tudjuk fogalmazni.

Én úgy érzem, hogy ha ebben a Házban 2022. áprilisig ez az ellenzéki stílus és magatartás fog következni vagy folytatódni, akkor egyet biztosan tudok: a társadalom nem fog bennünk bízni. Természetes az, hogy a politikai erők egymással versengenek, az is természetes, hogy az egyik mindig megpróbálja a másikat lejáratni, mert azt hiszi, hogy akkor ő attól lesz több, hogy a másik valamiben rossz, szerintem ez is egy rossz út. De egy biztos, egy teljesen zűrzavaros társadalmunk van, nem értik az emberek, mi miről szól. A politikusok egymással és magukkal vannak elfoglalva és nem az aktuális problémákkal.

Azért örülök, hogy ennél a javaslatnál mondhatom el ezt, mert a kistéleplésen élő embereket azzal tudjuk leginkább tisztelni és szolgálni, hogy azzal foglalkozunk, ami nekik fontos, és azért teszünk meg mindent, hogy az ő életük valóban egy európai uniós színvonalú élet legyen. Ezekhez pedig a performanszok, a cirkuszok, a magamutogatások egyáltalán nem férnek hozzá. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok és az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megmondom önnek őszintén, hogy nekem is kellett önuralom, mert nem tartozott a napirend tárgyához az ön utóbbi mondatsorozata. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy nem szomorú az az esemény, ami tegnap az Országgyűlésben játszódott. Azt gondolom, ezt mindenki számára egyértelművé kell tennünk, de nem ennek a napirendnek a keretében.

Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség: megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Varga-Damm képviselő asszonynak csak annyit mondanék,

hogy volt párttársa megvette Gyurcsány Ferenc szakácskönyvét, és főzni támadt kedve. Ne vitassuk el tőle ennek a lehetőségét! Természetesen szégyentelen, ami történt, ebben egyetértünk.

Azokra szerettem volna reagálni, amiket Varga képviselő úr mondott, hiszen abból, amit így egyben elmondott, a kötszavak voltak igazak, a többi szemszédett hazugság volt.

(11.40)

Akkor lett volna igaz, ha 2009-ben mondja el ezt a felszólalást. Akkor nem volt ilyen hangos a képviselő úr, Debrecenben sem, hiszen még az önök hú szövetségese, a 444 újság is ezt írta önökről, az önök vidékpolitikájáról: Gyurcsány Ferenc kormányzása alatt hagyták elszegényedni a vidéket, külföldiek kezére játszották a földeket, leépítették a magyar agráriumot, a magyar élelmiszeripart, a családi gazdaságokat, és munkanélkülivé tettek egész térségeket. Ezt írta önökről az önök szövetségese.

Képviselő úr, ön azt állítja, hogy a vidék tele van korrupcióval. Nem kell olyan messzire mennünk: két kerülettel odébb, az Erzsébetvárosban lopják önök az áramot illegális tevékenységekhez. Az a korrupciós tevékenység, képviselő úr, nem pedig a vidéki emberek boldogulása helyben, kemény munkával!

És nem igaz, hogy nincs munka vidéken. Akkor nem volt munka, amikor önök voltak kormányon, 12 százalékos munkanélküliséget hagytak itt örökül. És az sem igaz, itt állították többen, hogy központi lenne a tanyagondnoki, falugondnoki szolgálat képzése. Azt állították itt, Varga-Damm képviselő asszony azt mondta, hogy egymástól 300 kilométerre lévő települések... - nincs akkora az ország, kedves képviselő asszony, Magyarország sajnos nem akkora, hogy egy megyében 300 kilométernyi a terület. A megyei önkormányzatokhoz kerül a képzés megszervezése, amely egy térséget jelent. A megyei önkormányzatokhoz kerül, nem az ország másik felébe, nem is Budapestre, hanem a megyei önkormányzatokhoz kerül. Én azt gondolom, hogy ez pontosan annak a célnak felel meg, amit ön is itt felhozott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A konkrét törvényjavaslatról nagyon részletesen elmondták a képviselőtársaim a véleményüket. Hohn Krisztina, én azt gondolom, hogy talán a leghitelesebben tudja itt az Országgyűlésben képviselni eleve a kistéleplések problémáit, hiszen ő több cikluson keresztül egy Baranya megyei kistéleplésnek a polgármestere volt. Én azt

hiszem, hogy nála hitelesebben senki nem tudna erről beszélni.

Ugyanakkor arra szeretnék utalni, ami a vitában több oldalról elhangzott, a kormányoldaltól is, illetve az ellenzéki oldalról is, hogy milyen nehéz helyzetben vannak a kistelepülések, és hogy mennyi mindent kellene tenni, és hogy tett-e egyáltalán ez a kormány érdemben. Nacsa képviselő úrnak az iménti felszólalására picit visszautalva, én azt nem vonom kétségbe, hogy rengeteg kritika megfogalmazható a 2010 előtti időszak kormányaival kapcsolatban, a kormányzatok vidékkel kapcsolatos politikájáról és a kormányzásuk irányairól. Én azt gondolom, hogy ezek a kritikák jelentős részben teljes mértékben jogosak. Ezeket mi akkor is megfogalmaztuk; ugye, akkortájt alakult az LMP. Nyilván mi is nagyon sok tekintetben megfogalmaztuk a saját álláspontunkat az akkori vidékellenes, vidékromboló politika kapcsán.

Ugyanakkor azt tudom mondani, hogy sok tekintetben nagyon nagy elvárása és várározása volt a társadalomnak, hogy a retorikának megfelelően, amikor a Fidesz-KDNP 2010-ben hatalomra került, akkor majd valamiféle egészen ellentétes politikát valósít meg, és én azt gondolom, hogy óriási és döbbenetes mértékű volt a csalódás, mert mondhatjuk, hogy sok tekintetben ugyanazt a politikát folytatják önök is a vidék és főleg a kistelepülések, főleg a periférikus helyzetű kistelepülések kapcsán. Tehát egyébként megteszik ugyanazokat az önök által nagyon sokszor, akkor még teljesen jogosan bírált lépéseket, sorozatban követik el azokat a hibákat, amiket akkor kértek számon, gondolhatunk itt például a vasúti mellékvonalak bezárására vagy kivéreztetésére, ami idén valósult meg, és semmiféle érdemi választ erre a kérdésre nem tudtak adni. Néhány helyzetben volt az önök számára a politikai támadás, a politikai reakció, akkor néhány esetben, tíz esetben felülvizsgálták ezeket a lépéseket, de jelentős részben hagyják ezeket a vasúti mellékvonalakat elsorvadni, ami konkrétan egy vidékellenes, vidékromboló politika.

Összességében azt viszont el tudom mondani, hogy ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban bizonyos kritikákat meg tudunk fogalmazni, de támogatni fogjuk. Mi úgy érezzük, hogy előremutató lépések vannak benne, ezért minden esetben, amikor mi olyat látunk, olyat érzékelünk, és olyan kerül az Országgyűlés elé, ami támogatható, természetesen az igen szavazatunkra számíthatnak.

Ugyanakkor én kihasználom azt, hogy Orbán Balázs államtitkár úr azon kevés államtitkárok közé tartozik, aki aktívan részt vesz a vitában, felkészülten itt van, figyel arra, hogy mi történik, mi hangzik el, és érdemben, nem csak egy zárszóban reagál, ezért én szeretnék kérdéseket és kéréseket megfogalmazni. Az idei évben nagyon sok megszorítás volt tapasztalható és látható, ami egyébként a nagyvárosokat, a kistelepüléseket, de már az egyetemi szférát is érintette, tehát mondhatjuk, hogy brutális megszorítások sorozatával szembesül-

hetek az önkormányzatok, és természetesen ezen keresztül ez nem az önkormányzatoknak jelent problémát, hanem konkrétan a magyar embereknek.

Volt egy olyan kérdés-válasz közöttünk, államtitkár úr, jeleztem, hogy nagyon-nagyon sok kistelepülés és a kistelepüléseket tömörítő különböző szervezetek is megfogalmazták, hogy kigazdálkodhatatlan számukra a gépjárműadó-bevételek elvonása. És akkor azt mondta államtitkár úr, hogy folyamatosan vizsgálják ezt a helyzetet, és amikor úgy érzik, hogy indokolt, valóban olyan aránytalan és jelentős problémát okoz ez az intézkedés, akkor visszavonják. Tegnap már szó esett itt a törvényjavaslatról, ami alapján látható, illetve ma lesz erről vita, hogy pont az ellenkező irányba mozdultak el, de én szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy felülvizsgálták-e ezt az intézkedést, és kíván-e ebben módosítani, kívánják-e korrigálni ezt a megszorító intézkedést.

Továbbá tegnap kérdeztem bizonyos közszolgáltatásokról miniszterelnök urat, amire utalt Varga képviselőtársam is, nagyon jogosan és okkal, és az a megdöbbentő élmény tárulhatott mindannyiunk elé, hogy miniszterelnök úrnak alapvető tárgyi tévedései vannak a mai magyar valóság kapcsán. Láthattuk azt is, ez is egy megdöbbentő nyilatkozat volt, itt néhány hónappal ezelőtt, én igyekszem szó szerint idézni, miniszterelnök úr egy olyan meglepő nyilatkozatot tett, hogy: nem értünk még oda, de nem vagyunk messze attól, hogy azt tudjuk mondani, hogy egy magyar faluban ugyanolyan minőségű életet lehessen élni, mint a fővárosban. De mondjuk, ha elvonatkoztatunk attól, hogy én ugyan egy vidéki nagyvárosban élek, de egy olyan településen, ami talán a legaprózottabb településszerkezetű az országban, Baranya megyében, nagyon jól ismerem a kistelepülések helyzetét, nagyon sokat foglalkoztam a kistelepülésekkel, és én azt gondolom, egészen csodálatos - Varga-Damm Andra képviselő asszony egyetért - lehetőségek vannak abban, hogy falusi térségben élhet valaki, ha megkapja a megfelelő közszolgáltatásokhoz való hozzáférés lehetőségét, munkalehetőséget, megélhetést és a többi. Nyilván óriási lehetőségek és szépségek vannak ebben. De azt mondani egy ország miniszterelnökének, hogy ma Magyarországon egy faluban ugyanolyan minőségű életet lehet élni, mint a fővárosban, az azt mutatja, hogy alapvetően nincs tisztában a mai magyar valósággal.

Ráadásul a közszolgáltatások összeomlásával kapcsolatban tettem utalásokat az azonnali kérdésben a miniszterelnök úr felé, és konkrétan a vízellátásra kérdeztem rá. És miniszterelnök úr azt találta válaszolni, hogy Magyarország minden sarkában, falvakban és városokban is, a vízellátás biztosítva van. Na most, ez egy alapvető és számomra, megmondom őszintén, megdöbbentő és meglepő tárgyú tévedés, ugyanis az önök hivatalos statisztikái szerint - ezt nem olyan régen egyébként pont az önök egyik kormánytagjától kérdeztem - a belterületi lakások állománya tekintetében 95,2 százalékos az ivóvízellátás. Tehát még az önök statisztikái szerint is a belterületi lakóingatlanok esetében 5 százalékban nem megoldott az ivóvízellátás, és azt

tudjuk, hogy milyen nagy mértékű a kiköltözés külterületi területekre, amelyek nem belterületek, és nincsenek benne ebben a statisztikában, ott pedig egészen elképesztő problémákat látunk a legalapvetőbb közszolgáltatásokkal való ellátás tekintetében is.

Tehát azt tudjuk mondani, hogy a magyar miniszterelnök nincs tisztában azzal, hogy milyen jellegű problémák vannak. És azt is a viszonyításában elmondta, nem tudtam arra reagálni, hogy el vagyunk tájolva. Azt elismerte, hogy ezermilliárdos nagyságrend hiányzik a közművek, a víziközművek fenntartási, illetve karbantartási és pótlási munkáiból középtávon, de hogy a 3000 milliárd irreális. A Megyei Jogú Városok Szövetségének a becslése 3000 milliárd forint, tehát nem én találtam ki ezt a számot. Miniszterelnök úr nem is ismeri azokat a legalapvetőbb számokat, amelyek így a magyar valóság pontos megítéléséhez hozzátartoznak.

És azt is tudjuk, kistelepülésekről beszélünk - erről beszéltek az előterjesztők, erről beszélt államtitkár úr is, képviselőtársaim is -, hogy kistelepülések esetében, főleg aprófalvak esetében, amelyek elszórtan helyezkednek el, azok az intézkedések, amelyek kárt okoztak a Fidesz-kormány részéről, például a közműadó, az aránytalanul sokkal nagyobb terhet jelent. Gondolom, ez teljesen logikus, önök is ismerik ezt a problémát, hogy egy hosszú-hosszú csővezetéken adott esetben néhány száz fogyasztó ellátása esetén aránytalanul nagyobb terhet jelent a közműadó.

Én hiába kérdezem bármelyik kormánytagot, miniszterelnök urat is próbáltam tegnap erről kérdezni, nem adnak választ arra az alapvető kérdésre, hogy hajlandóak-e érdemben megvizsgálni a közműadó kivezetésének a lehetőségét. Ez teljesen irreális, és óriási károkat okoz a víziközmű-ágazatnak.

És akkor itt beszélt államtitkár úr az alsóbbrendű utak felújításáról, ami megint csak egy olyan probléma, amivel kapcsolatban elismerem és elfogadom azokat a kritikákat, bármikor szívesen meg is ismétlem, amelyek a 2010 előtti balliberális kormányok politikájával kapcsolatosak. Teljes mértékben ülnek ezek a kritikák. De 2010 után, ismét csak az önök statisztikái alapján, önök nem ledolgozzák a hátrányt, hanem rontják a helyzetet. A hivatalos központi állami statisztikák szerint évről évre egyre nagyobb a rossz, nem megfelelő, felújítandó vagy újjáépítendő utak állománya. És most a hivatalos statisztikák szerint 17 ezer kilométernyi alsóbbrendű úthálózat van a rossz, illetve a nem megfelelő kategóriában. Ez a szám - figyeljék meg, kérem, kérem államtitkár urat is - évről évre egyre nagyobb.

(11.50)

És most is, az idei évben is, ahogy a múlt évben, 450 kilométer felújítására van forrás. És hozzáteszem, hogy ezek csak az állami fenntartású alsóbbrendű utak. Ha ezt a statisztikát kiterjesztenénk az önkormányzati fenntartásban lévő utakra, akkor lényegesen több

problémával szembesülhetünk. Ez is kérdésem államtitkár úrhoz, hogy mikor néznek szembe ezzel a problémával, és elismerve a nehéz 2010-es örökséget, mikor jutunk el egy olyan helyzetbe, hogy nem évről évre növekszik a rossz állapotú utak száma, hanem elkezd csökkenni, tehát önök valóban elkezdik ledolgozni ezt a problémát, milyen módon állnak hozzá.

Még egy kérdést szeretnék feltenni. A közlekedési lehetőségekről is beszéltünk, és ismét csak el tudom ismételni, hogy ez a javaslat alapvetően jó, támogatni is fogjuk, de itt egy nagyon-nagyon komoly adósság van szintén: a közösségi közlekedés átszervezése, megszervezése és a közösségi közlekedés alkalmassá tétele, hogy valóban ellássa a vidéki, főleg az aprófalvas térségeket. Látunk különböző intézkedéseket, a Volánt bevitték a MÁV alá, illetve most egy olyan jellegű kommunikációt is hallhatunk a kormánytól, hogy valami nagy nemzeti közlekedési cég kialakítása van napirenden. Nem ismerve a részleteket, általánosságban azt tudom mondani, hogy alapvetően ez nem biztos, hogy rossz irány. Mi úgy tekintünk ezekre az alapvető közszolgáltatásokra, hogy azt alapesetben nemzeti fenntartásban kell tartani. Ezek minden szempontból stratégiai jellegű közszolgáltatások; mi nagyon nem jó szemmel nézzük a piacositást, ami kötelezettség, tudjuk azt, hogy sajnos egy európai uniós kötelezettség, hogy a helyközi autóbusz-közlekedést meg kell nyitni, piacositani kell. De akkor lesz értelme bármiféle átszervezésnek, ha az ellátási garanciákat megadjuk, főleg a nehezen ellátható, periférikus, elszórtan elhelyezkedő, aprófalvas településszerkezetű térségeknek, tehát ha biztosítva van a megfelelő szabályozásokban, hogy az ellátás, az adott járatsűrűség s a többi megfelelő lesz.

Mikor tesz a kormány ezzel kapcsolatban lépéseket? Mert láthatjuk, hogy összeviszsa rángatják a kormányt - egy kis képzavarral. Idén tavaszra például Palkovics miniszter úrnak kellett volna kidolgoznia a helyi közösségi közlekedés finanszírozásának a modelljét, majd utána egy másik törvényjavaslattal kivonult ebből az állam. De összességében mikor lesz egy olyan alapvető közlekedési reform, ami a törvény szövegéből kiolvashatóan garanciát jelent a vidéki térségeknek ahhoz, hogy megkapják az emberek azt a közösségi közlekedési kiszolgálást, ami, nyilván sok más tényező mellett, a vidéken maradáshoz az egyik feltétele?

Nagyon bízom benne, hogy államtitkár úr érdemben, nem politikai alapon válaszol majd erre a kérdésre, én alapvetően úgy ismerem, hogy így fogja megtenni. Én nagyon szeretném, ha végre láthatnánk, hogy a kormány részéről egyáltalán foglalkoznak-e ezekkel a kérdésekkel, és valamiféle progresszív tíz év tétlenkedés után legalább majd e tekintetben is látható lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e még az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kezdeném a dolog politikai részével. Engedjék meg, hogy így tegyek, mert akkor ezt gyorsan le tudom zárni, és akkor utána tudunk a szakmai kérdésekkel is foglalkozni. Először is szeretném megköszönni a vitában elhangzott, a kormánypárti és ellenzéki oldalról egyaránt elhangzott konstruktív hozzászólásokat és javaslatokat, igyekszem reagálni mindenre.

A dolog politikai részét egyedül, azt hiszem, Varga képviselő úr említette, egy olyan, szerintem tolerálhatatlan módon, hogy erre azért kénytelen vagyok itt az elején egy-két mondatban reagálni. Önmagában elég pikáns az, hogy egy DK-s képviselő állampártozik, miközben egy olyan politikai rendszert képvisel, amelynek a '89-90 előtti szerepvállalásával és hatalomgyakorlásával kapcsolatban most engedje meg, hogy hadd ne mondjak valamit, és az, hogy ez a hatalomgyakorlási felfogás mennyiben nem változott, tehát hogy mennyiben kutyából nem lesz szalonna, ez mutatja, hogy önök 2006-ban mit gondoltak arról, hogy hogyan kell a hatalmat, egyébként a demokratikusan megszerzett hatalmat gyakorolni a magyar nép ellenében. Tehát, én azt hiszem, hogy ezt minden egyes alkalommal, és különösen egy falu- meg egy tanyagondnoki szolgáltatással összefüggő törvényjavaslat kapcsán előhozni, ez egyrészt méltatlan, másrészt felháborító, harmadrészt pedig szerintem tolerálhatatlan.

Nem lehet jó dolog DK-s képviselőnek lenni, mert ez egy pszichotikus állapot is, úgy néz ki. Tehát azt mondani, hogy a vidék Magyarország, ahol természetesen vannak kormánypárti és ellenzéki szavazók is, de ott a kormánypárti szavazók, akik, kétségtelenül igaza van önnek, több milliónyian vannak, ők csak azért támogatják a kormánypártokat, mert nem látják, hogy félre vannak vezetve, tehát nem elég okosak, azt hiszem, hogy ez azért egy olyan pont, ahol érdemes megállnunk, és érdemes azt mondanunk, hogy a magyar emberek visszautasítják ezt a megközelítést. Nem tudom, hogy részt vesz-e azokban a politikai háttérbeszélgetésekben, amik arról szólnak, hogy az az ellenzéki formáció, amiben önök is nemcsak az, hogy részt vesznek, hanem önök szervezik tulajdonképpen, az miért sikertelen, miért volt sikertelen a mostani időközi választásokon, a Balaton térségében, miért volt sikertelen Szerencsen, és miért volt sikertelen Mohácson, akkor az ilyen és ehhez hasonló mondatok, amelyek mögött, én azt gondolom, hogy mély filozófiai meggyőződés van, tehát ön ezt komolyan is gondolja, és ez a szomorú, és ezért állnak ilyen rosszul, és ezért marad ez egy szerencsétlen formáció. *(Varga Zoltán közbeszól.)*

Egyébként pedig az, hogy mit végzett a 2010 előtti kormányzás, jó nagy idézőjelek között mondom ezt, a magyar vidéken, az a pusztítás, kérdezze meg a szövetségeseit. Ha nekünk nem hisz, akkor legalább, van ott egy-két jobbikos, egy-két LMP-s meg egy-két más pártból jövő képviselő, aki nem fogja önöket megdicsérni, ők sem fogják önöket megdicsérni azért, amit a magyar vidékkel tettek. De ha megengedik, akkor ezt most zárójelbe is tenném, mert beszéljünk az előttünk fekvő törvényjavaslatról.

Szerintem odáig teljes mértékben egyetértünk, hogy a magyar falu kérdésével és a legkisebb települések kérdésével stratégiai szempontból kell foglalkozni, tehát ez nem lehet az a terület, ahol csak az éppen aktuális költségvetési mozgástér, politikai és politikusi lobbipreferenciák alapján ilyen-olyan területeket ilyen-olyan módon fejlesztünk. Azt gondolom, hogy ez egy evidencia, mégis arról van szó, hogy tulajdonképpen 28 évnek kellett eltelnie a rendszerváltoztatást követően, hogy jött egy kormány, aki egy stratégiát tudott letenni, és jött egy kormány, aki egyébként előtte 8 év alatt megteremtette azt a költségvetési mozgástérrel, ami nemcsak a papír megtöltéséhez elég, hanem valóban a program élettél való megtöltését is jelenti, és így hirdettük meg a „Magyar falu” programot.

Ennek a faluprogramnak, lehet, hogy önök úgy érzékelik, hogy mi dicsőímszokat zengünk, szerintem ez nincs így, pontosan tudjuk, hogy nincs kolbászból a kerítés - dolgozunk azon, hogy abból legyen, de még nagyon sok munkát el kell végeznünk -, de a dolognak az is a jelentősége, hogy most először van a magyar költségvetésben egy olyan sor, egy olyan erre dedikált forrásallokáció, ami csak ezeknek a kistelepülésen élőknek az életminőségét javítja. Ez egy komplex program, tehát a járdajavítástól kezdve a közösségter-felújításon át, a falusi CSOK-on keresztül, az egyéb civil és egyházi szerveződések támogatásáig minden benne van, és minden település számára egyénre szabható.

150 milliárd forinttal indultunk el 2019-ben. Teljesen jogosan kérdezhetnék önök, hogy vajon ez elég-e. Természetesen pontosan tudjuk, hogy nem elég, de gondoljanak bele abba, hogy mi történik akkor, ha minden évben minimum ennyi forrást oda tudunk adni ezeknek a településeknek, vagy ennél több forrást tudunk odaadni, és mondjuk, van egy olyan programunk, amelyik tíz éven át fut, az milyen változást okoz a magyar vidék számára. Hiszen ha csak a 150 milliárdos kezdő forrásallokációról beszélünk, akkor az 1500 milliárd forintot jelentene ezeknek a kistelepüléseknek. Ez olyan változás, amiről még jelen pillanatban is, azt hiszem, hogy álmodni se mernek.

És hogy nemcsak a szavak szintjén jelenik meg ez, hanem valóban a stratégia gyakorlati leképeződésének szintjén is megjelenik mindez, az mutatja, hogy ha megnézzük, annak ellenére, hogy koronavírus-járvány-helyzet van, amiben természetesen a források újratervezésére sort kell keríteni, és a járvány elleni

védekezés az elsődleges prioritás gazdasági és életvédelmi szempontból is, de mégis a 2019-ben allokált 150 milliárd forint 2020-ra 217 milliárd forintra emelkedett, és ha megnézik a jövő évi költségvetést, akkor ott már 250 milliárd forint van ugyanerre a programra és ugyanezeknek a programelemeknek a támogatására.

Tehát a koronavírus-járvány ellenére sikerült a forrásokat bővíteni, és így azt lehet mondani, még a '22-es számokat nem tudjuk, de ha ezt gyorsan összeadom, akkor már nagyjából 600 milliárd forintról beszélünk ebben a ciklusban, magyar költségvetési forrásból, csak és kizárólag 5 ezer fő alatti települések támogatására.

(12.00)

Ebben persze benne van a falusi CSOK, a falusi útalap, a helyi életminőséget javító programok, ahogy említettem, óvodafejlesztés, járdaépítés, játszótérépítés, falusi civil szerveződések, falubuszvásárlás, és tovább bővítjük ezeket a programelemeket például a kisboltok és a különböző, egyébként magánszolgáltatók által végzett szolgáltatások támogatása révén. Tehát azt szeretnénk, hogy ne csak az állami szolgáltatások azok, amelyek erősödjenek, hanem azok a szolgáltatások is, amelyeket egyébként piaci szereplők nyújtanak, meg kell oldani, hogy hogyan tudunk ebbe a rendszerbe, akár a postai szolgáltatásba, akár az élelmiszer-ellátással összefüggő szolgáltatásokba beleszólni jó értelemben és segíteni, hogy ne le-, hanem felépüljenek ezek a szolgáltatások.

Tehát azt gondolom, dicshimnuszt zengeni senkinek nincs oka, de hogy jó az irány, és nem Jakab Péter-i, hanem normál értelemben véve jó az irány, azt érdemes elismerni, és ez egy olyan program, aminek egyébként pártpolitikai logikán túlmutató támogatottsága kellene hogy legyen. Ez nem mindig van meg. Tehát szeretném kérni önöket, hogy ha egyetértenek azzal, amit mondtam, akkor ezt a pártpolitikai logikán túlmutató támogatást ezen alapelvek és stratégiai cél-tételezések mentén adják meg a programnak.

Egyébként az önkormányzatokkal összefüggő megszorítás kapcsán egy picit vitatkoznék Keresztes képviselő úrral, mert azért van egy pikáns íze annak, amikor azt az ellenzéki narratívát halljuk, hogy a helyi önkormányzatokat Magyarország Kormánya megszorítaná, miközben azt látjuk, hogy 2010 óta több mint 1300 milliárd adósságot vállalt át a kormány. Egyébként a központi költségvetésből nyújtott önkormányzati támogatások összege is folyamatosan emelkedik, amellelt, hogy a 2010-2014 közötti ciklusban egy nagyon jelentős feladatátvállalás is bekövetkezett. Tehát amellelt is emelkedik az önkormányzati támogatások összege évről évre, és ráadásul az önkormányzatok saját bevételei, amit lehet mondani, hogy teljesen független a kormány teljesítményétől meg a gazdaság teljesítményétől... - ez azért nincs így, mert ezek általában olyan típusú bevételek, amelyek a gazdaság teljesítményével szoros összefüggésben vannak.

Tehát ha jó kormányzás zajlik, és egyébként gazdasági, makrogazdasági szinten a mutatók jól állnak, akkor ebből az következik, hogy önkormányzati szinten is a saját bevételek egyre jobban állnak, és bizony-bizony ez a helyzet, például az iparűzésiadó-bevétel az elmúlt tíz évben kétszeresére emelkedett. Tehát szeretnék én olyan önkormányzat lenni, amelyet ilyen módon véreztetnek ki. Kétségtelenül igaz az, képviselő úr, hogy a koronavírus-járvánnyal való védekezéssel összefüggésben a gépjárműadó-bevételek, amelyek eddig átengedett, de egyébként központi bevételek voltak, a továbbiakban nem átengedett bevételnek minősülnek, de ezek attól függően, hogy mekkora településről és milyen szociokulturális meg egyéb adottságokkal rendelkező településről beszélünk, ezek a települési bevételek 1-2 százalékát jelentik.

Való igaz, hogy mondtam önnek olyat, nem pont azt, ahogy ön idézte, de kétségtelenül mondtam ilyet, és ezt komolyan is gondolom, hogy nem az a helyzet, hogy azt tervezzük, hogy ezt a döntést visszavonjuk, hanem azt ígértem önnek, hogy folyamatosan vizsgálni fogjuk, hogy ha esetleg van olyan település, ahol ez az adóátrendezés komoly működőképesség-beli problémákat okoz, akkor ezeket a településeket ki fogjuk segíteni. Erre ráadásul egy külön, hogy mondjam, intézményt vagy költségvetési finanszírozási formát sem kell kialakítani, mert a Belügyminisztérium során rendelkezésre állnak az ezzel összefüggő speciális források, amelyeket pályázat útján lehet hívni. Tehát azt tudom önnek jelenteni, hogy ezt a vizsgálatot elvégeztük, folyamatosan végezzük. Nekünk lett igazunk a szónak abban az értelmében, hogy tömegesen működési problémákat ez a helyzet nem generált, ahol pedig többlétszámú támogatásra volt szükség, azt a Belügyminisztérium során keresztül a kormány tudja biztosítani az önkormányzatoknak.

Nem igazán értettem a törvényjavaslat képzési részével kapcsolatos kritikákat. A helyzet úgy áll, - s időközben a vita kapcsán tudakozódtam én is, hogy nehogy véletlenül, noha ezt az expozéban mondtam, és számomra egyértelmű a szabályozási környezet, de még egyszer tudakozódtam, tehát a dolog úgy áll -, hogy jelen pillanatban is a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság szervezi ezeket a képzéseket. Az önök által is említett civil szervezetek és egyéb, hogy mondjam, ilyen tudásközpontok ebbe a központi értelemben szervezett képzésbe tudnak bekapcsolódni. E tekintetben semmilyen változás nem történik, semmilyen centralizáció nem történik. Éppen ellenkezőleg, decentralizáció történik, mert a képzésszervezéssel összefüggő bizonyos feladatokat a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság helyett innentől kezdve a megyei önkormányzatok fogják elvégezni, de ugyanúgy ők döntenek el azt, hogy ezt saját hatáskörben csinálják, vagy esetleg külső vállalkozókat, együttműködő partnereket, civil szervezeteket vonnak be. Tehát egyáltalán nem változik ez a történet, és nem centralizáció, hanem éppen ellenkezőleg, decentralizáció történik.

Főleg a képviselő asszony, de más képviselők is említették a szolgáltatások további bővítésének a lehetőségét. Természetesen folyamatosan vizsgáljuk a szolgáltatás további bővítésének a lehetőségét több irányból is, tehát abból az irányból is, hogy a lakosság szám felső határát is folyamatosan lehet emelni, tehát hogy akár ezer főnél magasabb településeken is lehessen ilyen szolgáltatást központi költségvetési támogatásból finanszírozni. Ez a mostani törvényjavaslat is arról szól, hogy egy korábbi ilyen bővítést, ami 2022. január 1-jével lépett volna hatályba, előrehozzunk 2021. január 1-jére, mert a költségvetési mozgástér ezt lehetővé teszi.

Azért is mondtam el önöknek a számokat, hogy lássák azt, hogy egyrészt normatíva is, emelkedő, folyamatosan, évről évre emelkedő normatíva is rendelkezésre áll. Másrészt, ha ezt komolyan gondoljuk, akkor valóban arról van szó, hogy több mint 200 településen indul el a szolgáltatás, és valóban igaz az, ahogy önök között többen is mondták, hogy ez a szolgáltatás akkor működőképes, ha gépkocsiállomány is kapcsolódik hozzá, tehát a gépkocsiállomány növelésével összefüggő több mint 3 milliárd forint értékű előirányzat-többlet is ott van a költségvetésben, tehát azok a források is rendelkezésre állnak. De természetesen így igaz, hogy ez most egy eredetileg '22. január 1-jével megtett elköteleződés, amit a kormány úgy gondol, hogy képes finanszírozni egy évvel korábban is, tehát '21. január 1-jétől, és aztán majd meglátjuk, hogy a költségvetési mozgástér milyen további bővítéseket tesz lehetővé.

Ezzel összefüggésben, ugyan Varga-Damm Andrea képviselő asszony nincs itt, de a kollégáim kodifikációs megoldásait bírálta azzal összefüggésben, hogy eredetileg a költségvetési törvényben szerepelt, hogy mondjam, az a szabály, amely '22. január 1-jével tette volna lehetővé ennek a falugondnoki szolgálatnak a bővítését. Jelen törvényjavaslat amellet, hogy ezt előrehozza, és a szociális törvényben lévő módosítást már '21. január 1-jével lépteti hatályba, azt a módosítást hatályon kívül helyezi, pontosabban: annak hatályba nem lépéséről rendelkezik. Én utánanézttem, közben volt időm a vitát hallgatva, a jogalkotási törvény 9. §-a az, amely úgy rendelkezik, hogy nem hatályos jogszabályi rendelkezés nem módosítható, vagy nem helyezhető hatályon kívül. Tehát azért kell egy ilyen, valóban kétségtelenül bonyolult kodifikációs megoldást alkalmazni, mert az a javaslat csak '22. január 1-jén lépett volna hatályba, és a jogalkotási törvény szerint azt előbb nem lehet hatályba nem léptetni, vagy hatályon kívül helyezni, csak a hatálybalépést követően. Ez egyébként alkotmányjog-dogmatikailag teljesen megfelelő megoldás; kétségtelenül nem a legegyszerűbb, de azért vagyunk itt, hogy minden ezzel összefüggő kételyt eloszlassunk.

Ha megengedik még az útalap kapcsán, én abszolút egyetérték a képviselő úrral abban, hogy az alsóbbrendű útvonalak, mind a belterületi, mind a településközi alsóbbrendű utak fejlesztése az egyik kulcsfontosságú terület. A koronavírus-járvány elleni védekezéssel

összefüggésbe is hozható olyan értelemben, hogy a gazdasági védekezést és a munkahelyek megtartását segítheti az építőipar életben tartása.

(12.10)

Ezért arra büszkék vagyunk, hogy noha értem, hogy a képviselő úr - és kétségtelenül, valóban magasak azok a számok, amelyek azokra az útszakaszokra vonatkoznak, ahol van tennivalónk, de azért ha látja az 2019-ben és 2020-ban 122 milliárd forint értékben megvalósult - és ez csak az alsórendű és a település határán kívüli útfelújításokat jelenti -, majdnem 1000 kilométert kitevő útfelújítást, akkor éppen ellenkezőleg: az látszik, hogy azt a célt tekintve, hogy minél kevesebb ilyen rossz állapotú út legyen, ettől a céltől a korábbi évtizedekben csak távolodtunk, most a korábbiaktól eltérően ehhez a célhoz ilyen ütemezettség mellett közeledni fogunk tudni. Tehát folyamatosan szeretnénk minél több forrást erre fordítani, de nem igaz az, hogy távolodnánk a cél elérésétől. Kétségtelenül igaz az, hogy időközben újabb útfelületek is bekerülnek a rossz kategóriákba, de nem arról van szó, hogy ne vennénk kellően komolyan ezt a munkát, hanem éppen ellenkezőleg: bővítjük a kapacitásainkat. Csak hogy egy konkrét technikai megoldandó problémát is idehozzak: sok esetben nem is a pénzügyi erőforrások és az akarat, hanem a gépparkok hiányoznak, így a program végrehajtásához szükséges többlet-gépikapasitásokat is a kormány 2020-ban biztosította a Magyar Közút Nonprofit Zrt. részére, 429 millió forint értékben hajtottunk végre eszközbeszerzést, hogy a felújítás mennyiségét, tehát az egy évben felújítandó utak mennyiségét folyamatosan, évről évre növelni tudjuk.

Azt remélem, hogy sikerült minden szakmai értelemben felmerült kérdésre választ nyújtanom. Szerintem ez egy jó törvényjavaslat, mindenképpen megéri azt, hogy pártpolitikai logikán túlmutató módon az Országgyűlés ezt támogassa, úgyhogy erre szeretném kérni valamennyiüket, valamennyi képviselő hölgyet és urat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyed adótörvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13258. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Előként megadom a szót Izer Norbert úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők!

A kormány 2020. október 13-án nyújtotta be az egyes adótörvények módosításáról szóló T/13258. számú törvényjavaslatot.

A tervezet szervesen illeszkedik a kormány adópolitikájába, melynek fókuszában az adminisztráció egyszerűsítése áll. Emellett a törvényjavaslat tartalmazza az egyes uniós jogharmonizációs kötelezettségekből eredő, az egységes jogértelmezést segítő és a gyakorlati tapasztalatok alapján szükségessé vált módosításokat is.

Tisztelt Országgyűlés! A gazdaságvédelmi operatív törzs által elfogadott, adminisztrációt egyszerűsítő javaslatait a kormány e törvényjavaslattal nyújtotta be az Országgyűlés részére. A törvényjavaslat számos, a vállalkozások számára pozitív változást tartalmaz. Ezek közül kiemelkedő jelentőségű az az elsősorban kis- és középvállalkozások számára meghatározó jelentőségű lépés, hogy a jövő évtől kezdődően az adóhatóság készíti el az áfabevallások tervezetét a vállalkozások számára. Ez nemcsak a vállalkozások adminisztrációs terheit csökkenti, hanem ösztönzi az informatikai fejlesztéseket és az automatizálást, növelve ezáltal az ország versenyképességét. Ezzel a személyijövedelemadó-bevallások elkészítése után újabb jelentős segítséget nyújt az adóhatóság a vállalkozások számára is.

Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat alapján jövőre már csak 11 százalékos adókulcsú kisvállalati adó - vagy más néven kiva - egyre több vállalkozás számára válik elérhetővé a belépési és a bennmaradási értékhatárok megemelésével. A belépés választásának árbevételi korlátja a jelenlegi 1 milliárd forint-ról 3 milliárd forintra emelkedik, és a vállalkozások 3 milliárd forint helyett már 6 milliárd forintos bevételig megtarthatják a kisvállalati adó szerinti adózásukat. Ehhez kapcsolódóan a belépési mérlegfőösszegek maximuma is 1 milliárd forintról 3 milliárd forintra fog emelkedni. A kisvállalati adó tehát a magyar viszonylatban közepesnek mondható cégek számára is választható lesz, előmozdítva ezzel a vállalkozások versenyképességét és segítve a gazdasági növekedést.

A társasági adózásban a beruházások megvalósítása szempontjából egyik legnagyobb előnyt jelentő kedvezmény a fejlesztési tartalék lehetősége, mely jelenleg is elérhető. A versenyképességi célkitűzésekkel összhangban a fejlesztési tartalék mentessége még nagyobb mértékben vehető majd igénybe a törvényjavaslat alapján. A kedvezmény már tavasszal kibővült azzal, hogy az elkövetkező négy évben magyarországi beruházást tervező cégek a teljes nyereségüket beruházásra fordíthatják, amivel már az idei évre is elérhető ezen beruházó cégek számára a társaságiadó-mentesség.

Az önök előtt fekvő javaslat a kedvezmény másik értékhatárát, a 10 milliárd forintos korlátot szünteti meg, ezáltal a nyereség pozitív összege ténylegesen és teljesen félreterhető beruházási célból. A beruházás megvalósítására továbbra is négy év áll az adózók rendelkezésére.

Tisztelt Képviselők! A javaslat helyiadó-törvényt célzó módosításai szintén az adóadminisztráció csökkentését célozzák. Két változtatást emelnék ki. Elsőként említem, hogy a több telephellyel rendelkező vállalkozások számára lehetőség nyílik olyan bevallási nyomtatvány kialakítására, mely könnyebb, komfortosabb bevalláskitöltést garantál, és jelentősen csökkenti a számszaki, logikai hibák elkövetésének az esélyét. Ezt szolgálja a javaslatnak az a rendelkezése, amely szerint a helyi adóbevallási nyomtatványokat már nem miniszteri rendelet tartalmazza, hanem a Pénzügyminisztérium honlapján lesz elérhető, valamint az, hogy az iparűzésiadó-bevallás csak a NAV-on keresztül juttatható el az önkormányzati adóhatóság részére.

A félreértések eloszlátása érdekében hangsúlyozom, hogy ez utóbbi változtatás miatt semmiben nem sérül az önkormányzatok adómegállapító joga. Továbbra is dönthetnek az iparűzési adó bevezetéséről, annak mértékéről, a kedvezményekről, és továbbra is az önkormányzati adóhatóság feladata lesz a bevallások fogadása, nyilvántartása, az adó beszédése, ellenőrzése, és mint azt az indoklás is tartalmazza, az adózónak az adót a jövőben is az önkormányzathoz kell megfizetnie.

A helyi adózás adminisztrációs terhét nagyban csökkenti az ideiglenes jellegű iparűzési tevékenység utáni adókötelezettség megszüntetése is. Ez a változtatás elsősorban az építőipari tevékenységet végzőket érinti kedvezően. Jövőre ugyanis már nem lesz szükség arra, hogy ezen adókötelezettség miatt az építőcég bejelentkezzen a településen, és nem lesz szükség arra sem, hogy bevallást adjon a viszonylag rövid ideig tartó tevékenységéről, és a csekély összegű adót megfizesse. Mindez azonban az alábbiak szerint nem érinti az önkormányzati szektor összbevételét. A vállalkozónak ugyanis a jelenleg még ideiglenes jellegűnek számító tevékenysége után a székhelye, telephelye szerinti településen meg kell fizetnie ezt az adót. Nem változik továbbá az a szabály sem, miszerint ha az építőipari munka időtartama az adóévben meghaladja a 180 napot, akkor a vállalkozásnak telephelye lesz az építési munka helye szerinti településen. Tehát egy-egy nagyobb építési tevékenység esetén helyben, az építés helye szerinti településen keletkezik adóbevétele.

Tisztelt Országgyűlés! Ami az illetéktörvény módosítását illeti, kiemelendő, hogy megszűnik az eljárásilleték-kötelezettség az elsőfokú közigazgatási eljárások döntő többsége esetén. Kivétel ez alól a személyi okmányok és a gépjárműokmányok, valamint az adóés értékbizonyítvány utáni eljárási illeték. Mindez nem egyszerűen csak mintegy 5 milliárd forintot hagy az érintetteknek, de legalább ekkora értékben csökkenti az ügyfelek és a hatóságok adminisztrációs terhét. Nem lesz ugyanis szükség illetékbélyeg beszerzésére és az iratra való felragasztására vagy az illeték pénzben való megfizetésére, azaz jelentős időt spórolunk az ügyfelek számára. A hatóságok terhe pedig azért csökken, mert

nem kell külön vizsgálni az illeték megfizetésének tényét az elsőfokú eljárások esetén.

Tisztelt Képviselők! A turizmusfejlesztési hozzájárulást ez év végéig nem kell megfizetniük azon vállalkozásoknak, amelyek 5 százalékos áfamértékkel értékesítenek szálláshelyet vagy vendéglátás keretében meleg ételt. A jövő évtől annyi változás lesz ebben a közteherben, hogy nem terheli fizetési kötelezettség azokat a köztes értékesítőket, azaz szállodákat, utazási irodákat, amelyek közvetített szolgáltatásként nyújtják az 5 százalékos áfamérték alá eső vendéglátószolgáltatást, szálláshely-szolgáltatást. Ez azt jelenti, hogy megszűnik az adott, 5 százalékos áfakulcs alá eső szolgáltatások több értékesítési fázisban turizmusfejlesztési hozzájárulással való terhelése.

Az adózás rendjét érintő módosítások is számos kedvező elemet tartalmaznak mind a vállalkozások, mind a magánszemélyek részére. Így a magánszemélyek akár már 1 millió forintos tartozásig, az adózási előéletük alapján megbízhatónak minősített cégek pedig 3 millió forintig kérhetnek tartozásaikra 12 havi pótlékmentes részletfizetést.

(12.20)

Az adóhatóság által a kezdő vállalkozások részére nyújtott mentorálás eddigi féléves időszaka egy évre nő.

A XXI. század infokommunikációs kívánalmainak megfelelően lehetővé tesszük a NAV számára, hogy ha azt az adózó kifejezetten nem zárja ki, akkor tájékoztató anyagait mind szélesebb körben az ügyfelek nem hivatalos elérhetőségére is megküldhesse, ezzel is segítve a tájékoztatást és az adókötelezettség teljesítését.

A javaslat egyes esetekben kibővíti a személyi jövedelemadó alól mentes juttatások feltételeit meghatározó rendelkezéseket is. A legfontosabb ezek közül az, hogy a kifizető által finanszírozott járványügyi szűrővizsgálat adómentes juttatásnak fog minősülni, a vizsgálat elvégzésének időpontjától függetlenül. Ez utóbbi kitétel azt jelenti, hogy akkor sem kell adóköteles jövedelmet megállapítani, ha a koronavírus-járvány első hullámának időszakában végeztek valahol a magánszemélyek széles körét érintő szűrővizsgálatot. Fontos hangsúlyozni, hogy az adómentesség nemcsak a koronavírus-járvánnyal összefüggő szűrővizsgálatokra vonatkozik, hanem bármilyen, a jövőben bekövetkező járványhelyzetben is alkalmazható lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes uniós jogharmonizációs kötelezettségekből eredő módosítások a törvényjavaslat egy jelentős részét képezik. Az általános forgalmi adó területén a jogharmonizáció keretében a legnagyobb horderejű változás az e-kereskedelemre vonatkozó szabályok modernizálása. Ezen jogharmonizációs célú módosítás következtében változnak a Közösségen belüli távértékesítésre és a kis értékű importküldemények utáni áfaelszámolásra vonatkozó szabályok. A változások célja az EU-n belüli vállalkozásoknak a harmadik országos vállalkozásokkal szembeni

versenyhátrányának megszüntetése, valamint az igazságosabb adóztatás megvalósítása az adóelkerülő technikák felszámolása által. Ez az oka a 22 eurót meg nem haladó importküldeményekre jelenleg vonatkozó áfa-mentesség uniós szintű eltörlésének is.

Ehhez kapcsolódóan kiemelendő, hogy a 150 euró alatti importküldemények esetében lehetővé válik a határozat mellőzésével történő szabad forgalomba bocsátás, ha a nem áfaalany természetes személy által benyújtott vámáru-nyilatkozatot a vámhatóság változtatás nélkül elfogadja, és az érintett elektronikus úton eleget tesz az áfafizetési kötelezettségének is. Ez a módosítás nagymértékben felgyorsítja majd az eljárásokat, és nem csupán a vámhatóság, hanem a kézbesítők és a címzettek számára is jelentős könnyebbséget fog jelenteni.

Az e-kereskedelemre vonatkozó modernizáció keretében a javaslat ezen túlmenően a jelenleginél nagyobb szerepet szán az elektronikus kereskedelem bonyolításában részt vevő platformoknak egyrészt az adó beszédésében, másrészt az adóztatáshoz nélkülözhetetlen információ biztosításában is.

A jövedéki törvényt érintő módosítások egyrészt a dohánygyártmányok szabályozási területén idéznek elő érdemi változtatást, ugyanis az uniós adóminimum elérése érdekében 2021. április 1-jéig két lépésben emelkedik valamennyi dohánytermék jövedékiadó-mértéke. Hangsúlyozzuk, az adóemelés indoka az, hogy megfeleljünk az EU előírásainak, és a Bizottság megszüntesse a hazánk ellen ez ügyben indított kötelezettségszegési eljárását. Másrészt a pálinkaszabadságharc győzelmével ismét adómentessé válik a gyümölcsstermesztő személyek háztartásának és vendégeinek fogyasztását szolgáló házi és bérfőzdei pálinkafőzés.

Tisztelt Képviselők! A társasági adóban jogharmonizációs célú változásra is javaslatot tesz a törvényjavaslat. Az Európai Unió feketelistáján szereplő országokkal szemben, akik nem mutatnak együttműködést az adóelkerülés elleni harcban, ellenintézkedés kerül bevezetésre. Ennek lényege, hogy az ezekben az országokban elért, fel nem osztott nyereség mentesülési lehetőség nélkül vonandó be a magyar társaságiadó-alapba. A feketelistát a magyar jogban, az uniós szabályt átvéve, miniszteri rendelet fogja tartalmazni.

Ami a személyi jövedelemadóztatást érinti, a jövőben a családi kedvezményhez és az első házások kedvezményéhez hasonlóan adóalapot csökkentő kedvezményként lesz érvényesíthető az úgynevezett személyi kedvezmény is, amelyet a jogszabályban súlyos fogyatékoságnak minősített betegségekben szenvedő magánszemélyek érvényesíthetnek. A kedvezmény mértékét a törvény a minimálbér egyharmadában határozza meg, ez a jelenlegi szabályozás szerinti adóból érvényesíthető kedvezménnyel azonos mértékű kedvezményt jelent.

Adómentesnek fognak minősülni azok az ajándékok is, amelyeket a hősi halottak, valamint a szolgálatteljesítéssel összefüggésben elhunyt honvédek,

rendvédelemben foglalkoztatottak árvái kapnak, valamint azok a pénzbeli juttatások, amelyeket a honvédelmi és rendvédelmi területet szabályozó jogállási törvények alapján biztosítanak az elhunytak özvegyei, árvái részére.

Tisztelt Ház! A javaslat azt is megfogalmazza, hogy a gépjárműadókat jövőre már az állami adóhatóság intézze. Nagy teher kerül le ezáltal az önkormányzatok válláról, mivel a javaslat alapján jelentősen csökken az önkormányzatok adóadminisztrációs költsége. Ez a feladatátcsopontosítás egyben méltányos is, tekintettel arra, hogy 2021-ben már a központi költségvetésbe folyik be a gépjárműadóból származó bevétel.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat értelmében tovább bővül egyrészt azon esetek köre, amelyek mellett a behajthatatlan követelésekre jutó áfát az adóalany visszaigényelheti, másrészt azoké, amelyek esetében az adóalany az általa igazoltan viselt áfaterhet különleges adó-visszatérítés útján mérsékelheti. Pontosításra kerülnek az adózó képviselőjének szabályai is. Ennek köszönhetően lehetővé válik, hogy azon cégek, akik rendelkeznek megfelelő végzettségű foglalkoztatottal, e személy által képviselve járassanak majd el.

A számviteli törvény módosítása elsősorban a vállalkozások és a szakmai szervezetek által megfogalmazott javaslatokat, egyszerűsítéseket tartalmazza. Jelentős egyszerűsítést jelent az a javasolt módosítás, amely lehetővé teszi a tulajdonosok által elengedett osztalékkövetelés eredménytartálékkal szembeni közvetlen elszámolását. A módosítás az egyszerűsítés mellett az adott időszaki eredmény pontosabb bemutatását is szolgálja. Szintén az egyszerűsítést szolgálják azok a módosítások, amelyek tovább bővítik azon gazdasági események körét, amelyek elszámolására és a beszámolóban történő bemutatására a jövőben nettó módon kerülhet sor.

Az egyes jogszabályi előírások közötti összhang megteremtését célozza az a módosítás, amely szerint a tőzsdei cégek esetében az éves beszámoló közzétételi kötelezettségének a határideje, összhangban a tőkepiaci közzétételi szabályokkal, a mérlegfordulónapot követő negyedik hónap utolsó napjára módosul. A közzétételi határidők egységes előírása biztosítja a különböző közzétételek azonos tartalmát.

Tisztelt Országgyűlés! A könyvvizsgálói törvény javasolt módosítása a közérdeklődésű gazdálkodóknál könyvvizsgálói tevékenységet ellátó könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek részére kötelezővé teszi a könyvvizsgálói dokumentáció elektronikus archiválását és megőrzését. Az érintett könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek egy része már ma is elektronikus megoldásokat alkalmaz, a módosítás a jövőre vonatkozóan, a fokozatosság elvét megtartva, minden közérdeklődésű gazdálkodó könyvvizsgálójára előírja ezeket az elektronikus eljárásokat. Emellett a javaslat a Magyar Könyvvizsgálói Kamara kezdeményezésére több, a kamara szervezetére és működésére vonatkozó módosítást is tartalmaz.

A javasolt módosításoknak köszönhetően tovább bővül Magyarország adóügyi információcsere-hálózata mind a pénzügyi számlainformációk, mind pedig a multinacionális vállalatcsoportoktól elérhető adatok területén. Új partner lesz például Omán, Szaúd-Arábia, illetve számos, az adóügyi átláthatóság növelése szempontjából fontos pénzügyi központ, mint például a Brit Virgin-szigetek vagy a Bahamák.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat segíti megőrizni az elmúlt években elért eredményeket, és illeszkedik a kormány egyszerűsítésre törekvő adópolitikájába is, ezért kérem, hogy szíveskedjenek azt támogatni és elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Izer Norbert államtitkár úr rendkívül részletesen, tulajdonképpen a módosító javaslat minden egyes elemére vonatkozóan tájékoztatta a tisztelt Házat arról, hogy a törvényjavaslat mit tartalmaz. Ez a törvényjavaslat a T/13258. számot viseli, és két fő csoportra bontható a javaslat: az egyik az európai uniós jogharmonizációval kapcsolatos csomag, a másik pedig a hazai törvényt módosító csomag. Vezérszónoki felszólásomban szeretnék rávilágítani a törvényjavaslat néhány olyan részére, amelyek az indítvány legfontosabb alapilléreit képezik.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat módosításokat tartalmaz többek között az általános forgalmi adóval, a jövedéki adóval, a társasági adóval és a személyi jövedelemadóval kapcsolatban is, illetve magában foglal szakpolitikai módosításokat. A társasági adóval kapcsolatban az Európai Unió feketelistáján szereplő országokkal szemben ellenintézkedés kerül bevezetésre 2021. január 1-jei hatállyal annak érdekében, hogy a szabály a lehető legkisebb adminisztrációt jelentse a magyarországi vállalatok számára. Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó rendelkezések szigorodnak kisebb mértékben.

(12.30)

A módosítás szerint abban az esetben, ha a feketelistán szereplő államban lévő vállalkozás kapcsán merül fel az ellenőrzött külföldi társaságként való minősítés, akkor nem lehet alkalmazni az egyszerű kivételekre vonatkozó rendelkezéseket. Ezzel eleget teszünk az uniós előírásoknak, de nem okozunk szükségtelen többletkötelezettséget a magyar vállalkozásoknak.

Az általános forgalmi adóban a legnagyobb horderejű jogharmonizációs változás az e-kereskedelmi

csoomag átültetése, amely összességében jelentős változásokat eredményez, ugyanakkor Magyarország számára az új szabályok kedvezőek, azoktól a magyar vállalkozások versenyképességének növekedését és az adóbevételek növekedését várjuk. A módosítások 2021. július 1-jétől alkalmazhatók.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos megemlítenem, hogy az áfabevallás terén a tervek szerint 2021 második felétől az adóhatóság készítené el a hozzá beérkező online pénztárgép- és számlaadatok birtokában a vállalkozások számára az áfabevallás tervezetét - e-áfa -, tovább csökkentve ezáltal a vállalkozások adminisztratív terheit. Az e-áfa a kisvállalkozások számára érdemi, érezhető segítséget fog jelenteni, ösztönzi az informatikai fejlesztéseket és az automatizálást. A tervezet tartalmazza azokat a módosításokat, amelyek szükségessé teszik az e-áfa megvalósításához. A számlaadat-szolgáltatásra vonatkozó új szabályok 2021. január 1-je helyett 2021 első munkanapján lépnek hatályba.

A törvényjavaslat egyik fontos alappillére a járványügyi szűrővizsgálatok személyijövedelemadómentessége. A kialakult járványhelyzetre tekintettel a javaslat személyijövedelemadó-mentes bevételként nevesíti azt az esetet is, amikor a kifizető bármilyen formában járványügyi szűrővizsgálatot biztosít a magánszemély számára. A javaslat a vizsgálat elvégzésének időpontjától függetlenül rögzíti az adómentességet, tehát akkor sem kell adóköteles jövedelmet megállapítani, ha az új típusú koronavírus-járvány első hullámának időszakában végeztek a kifizető finanszírozása mellett szűrővizsgálatot a magánszemélyek körében. A munkáltatók által a munkavállalóknak fizetett teszt jelenleg is adómentes.

A törvényjavaslatban láthatjuk, hogy egységesítésre kerül a rekreációs keretösszeg a béren kívüli juttatások esetében. A hatályos személyijövedelemadószabályok szerint a költségvetési szervek legfeljebb nettó 200 ezer forint összegig biztosíthatnak munkavállalóiknak kedvezményes adózási feltételek mellett béren kívüli juttatást, míg más munkáltatók nettó 450 ezer forint összeg erejéig. A javaslat megszünteti a költségvetési szervek és az egyéb munkáltatók által biztosított béren kívüli juttatás adókötelezettségével összefüggésben meghatározott úgynevezett rekreációs keretösszegek közötti különbséget. 2021. január 1-jétől minden munkáltató esetében egységesen a nettó 450 ezer forint feletti összegben adott juttatás keretösszeg feletti része minősül egyes meghatározott juttatásnak.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindösszesen néhány elemét emeltem ki a törvényjavaslatnak, amelyek fontos és előremutató rendelkezéseket tartalmaznak.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot a Fidesz-frakció támogatni fogja, hiszen a javaslat a magyar emberek érdekét szolgálja, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgattuk az expozét, fideszes vezérszónok képviselőtársam előadását, és nagyon fontos elemek maradtak ki ezekből a beszámolókból, úgyhogy én leginkább azokra szeretnék rávilágítani. Ugyanis hallottuk az államtitkári expozéból az egyes elemek, egyes adótörvények módosításainak főbb vonalait, de talán azokat kevésbé, ami a szakmát és az embereket érinti, és leginkább a vállalkozásokat érinti. Ezekre szeretnék én most a vezérszónoki felszólalásomban kitérni.

Az egyik az, hogy önök elmondják, hogy az áfabevallást most már elkészíti majd az adóhatóság, milyen jó lesz ez. Kérdezem, megkérdezték-e például az Adótanácsadók Egyesületét, hogy ők mit szólnak ehhez, ugyanis én olvastam a közleményüket, és abban az van, hogy önök nem egyeztettek az Adótanácsadók Egyesületével, amely egyébként az egyik legnagyobb szakmai szervezet. És igen, ott elmondták, hogy ez bizony nem lesz jó a vállalkozásoknak azért, ugyanis az áfatörvény a levonási jogot egy olyan jogként értelmezi, amelyben bármikor élhet majd a vállalkozás az adólevonás jogával, önök pedig ezt az adóbevallás-tervezetet majd úgy fogják elkészíteni, hogy az online pénztárgép és az online számlázás adatait betáplálva a rendszerbe küldik meg a tervezetet. Ez a könyvelőknek, adótanácsadóknak, adószakértőknek dupla, ha nem tripla munkát fog okozni. *(A kormánypárti pad-sorok felé:)* Lehet rázni a fejet, de én ültem könyvelői irodában, tudom, hogy milyen nehéz dolog összeállítani egy adóbevallást, különösen egy áfabevallást, amelynél olyan részletszabályokat kell ismernie minden egyes könyvelőnek, amelyet az adóhatóság nem tud, mert azt sem tudja, hogy az adott adózó milyen adót akar, mekkora összegben akar levonni, van-e arányosítás.

Maga az áfatörvény a legbonyolultabb törvény. Tehát az édeskevés lesz, hogy az adóhatóság megküldi ezt az adóbevallás-tervezetet. Erre hívja fel a figyelmet az Adótanácsadók Egyesülete is. Legalább megérne egy ilyen egy egyeztetést, könyörgöm! Tehát azért a Pénzügyminisztériumnak erre kellett volna időt és energiát fordítani. Elhiszem, hogy az egyszerűsítés felé megyünk. Én ezt mindig is elmondtam, hogy abszolút támogatom az elektronikus adóbevallást.

Külön kiemelem egyébként, ami nekem a törvényjavaslatban egy nagyon pozitív változás, az a helyi adóknál a nyomtatványok egyszerűsítése. Tehát ez teljesen rendben van. De amikor a legbonyolultabb törvényt, az áfatörvényt húzzák rá a könyvelőkre, hogy ők majd bogarásszák az adóbevallás-tervezet alapján, hogy akkor most ezt levonom, nem vonom, arányosítom, mit csinálok, tehát ebben kellett volna

egy nagyon komoly szakmai előkészület, és nem ráönteni a rendszerre ezt a 2021-es évben.

Szintén nem esett szó a kataról. Forr az ország most már a 2021-es költségvetés elfogadása óta. Önök beletették a jogszabályba, a megalapozó törvénybe, hogy ha egy katás adózó egy vállalkozástól 3 millió forint felett szerez bevételt, akkor a kifizetőnek, tehát akitől a bevételt szerezte, 40 százalék adót kell megfizetnie. Volt ebben zűgolódás. Bízom benne, amikor megláttam itt a jogszabályban, a törvényjavaslatban, hogy hozzányúlnak ehhez a törvényhez is, hogy majd legalább elérjük azt, vagy legalább meghallották azt, hogy emeljék már meg ezt határt, legalább a duplájára, 6 millió forintra. Mert milyen nonszensz az, hogy az összes katás, ahol egyébként most 12 millió forintig választhatják ezek a kisvállalkozók ezt az adóment - ugye, megfizetik az 50 ezer forintot vagy a 25 ezer forint katót -, igen ám, de ha lebontom a 3 millió forintot, az havi 250 ezer forint. Itt minden egyes területen előfordulhat az, hogy mivel a kata egy nagy tevékenységi kört zár ki - az ingatlan-bérbeadás, abszolút helyes, támogatom, hogy az ne essen a kata alá -, de bocsánat, tehát lehet egy jogász, miért ne lehetne neki egy megbízási szerződése, egy cége, mondjuk, havi 300 ezer forintért. Ugye, havi 1 millió forintról beszélünk, amit a katóval le tud adózni. Tehát olyan alacsony az a 250 ezer forintos összeg, amely, azt gondolom, hogy minimum a megduplázást megérné, de én ezt egyébként megemelném azzal, hogy maximálisan támogatom, hogy a munkaviszony elkerülése érdekében tett intézkedéseiket szigorítsák, csak ennek nem ez a módja. És az ki is maradt egyébként az államtitkári expozéból, nem is tért ki államtitkár úr ennek a katóváltozásnak az egyik elemére, hogy ha külföldről szereznek bevételt a katók, akkor a 3 millió forint feletti résznek csak 71,42 százalékát kell adóalapnak tekinteni.

Én nagyon vártam ezt az emelést, és szerintem az országban több tízezer katás várta ezt az emelést. Jogászoktól, ügyvédektől, könyvelőktől, de mondhatnám azt, nyomdászoktól - személyesen megkeresett a nyomdász, hogy neki van egy nagyobb ügyfele, meg van neki sok kicsi. A munkaviszony megállapítása, az, hogy ez burkolt munkaviszony, arra meglennének az önök lehetőségei, magasabb ellenőrzési fok. Mert mondom, maximálisan egyetértek, hogy azt el kell kerülni. De ennek nem ez a módja.

(12.40)

Tehát mikor fogják végre meghallani a vállalkozók hangját? Több tízezer kisvállalkozóról beszélünk, akik zömében ebből tartják fenn a családjukat. És jön ez a 40 százalékos adó, persze, azt már meghallgattuk, meg én is elolvastam, és valóban a kifizető fogja megfizetni, de ne legyünk naivak, át fogják terhelni a vállalkozókra ezt a 40 százalékosat. *(Jelzésre:)* Ez így lesz, Nacsa képviselőtársam, hát, tudja nagyon jól. Aztán majd elgondolkoznak az emberek, hogy a katóból majd visszamegy az szja alá, aztán utána visszamegyünk éppen a

szürke- meg a feketegazdaságba. Ugyanis a katónak pont az volt a lényege, és ezért persze, mindenki örült neki, hogy végre a gazdaság fehéritésének egy nagyon... - online számlázás, tehát van nagyon sok minden van a fehéritésre, de a kata is egy ilyen volt. Vissza fogják önök kényszeríteni a kisadózókat, különösen a kényszervállalkozókat, hogy elmenjenek a szürke és a fekete felé. Ez nem lehet a célunk ma Magyarországon 2020-ban, ugye, itt a '21-esről beszélünk, '21-ben, hogy majd erre kényszerítik önök, sokan fogják ezt az utat választani. Úgyhogy én bízom benne, hogy majd lesz arra lehetőség, hogy ezt a katóhatárt megemeljük. Erről, mondjuk, nem nagyon esett szó egyik eddigi felszólalásban sem.

Szeretnék kitérni rá, mert azért el szoktam mondani, ha valami pozitív változás is van ezekben az adótörvényekben: a személyi jövedelemadónál abszolút pozitívnak értékelem annak a negatív diszkriminációnak a megszüntetését, hogy a közigazgatásban és egyéb munkáltatóknál is egységesen 450 ezer forintra emelik a SZÉP-kártyák rekreációs keretét. Abszolút egyetértek vele; továbbá, hogy adómentessé válik a járványügyi szűrővizsgálat. Egyébként az indokolásból számomra nem derült ki, hogy minden egyéb járványügyi szűrővizsgálat, de államtitkár úr elmondta, úgyhogy ezt a kérdést akkor így megválaszoltak is tekintem.

Nagyon fontos, és abszolút pozitívnak értékelem a kiva értékhatár-emelését, és azt is, hogy a 3 milliárd forinttal még többen tudnak majd élni, hogy a kiva szerint adózzanak, így még több marad az emberek-nél, a vállalkozásoknál, még többet tudnak fejleszteni, tehát ezt abszolút lehet támogatni.

A jövedéki adóról három mondatot. A pálinkánál egy kicsit felhúztam a szemöldökömet, mert úgy gondolom, hogy Magyarországon az egyik népbetegség az alkoholizmus, és most önök ismételtlen nullaforintos jövedéki adót állapítanak meg háztartásonként 86 liter pálinkára. Elhiszem, hogy van egy réteg, akinek ez most nagyon jól fog jönni, hogy ismételtlen nulla forint a jövedéki adó, de azért ezen el kellene gondolkozni, amikor egy ilyen jogszabály-módosítást kezdeményeznek, hogy valóban jó-e az ösztársadalomnak, hogy pont egy alkoholtérmeknél. Nyilván hungarikum, tudjuk, gondolom, ezeket a válaszokat majd el fogja mondani államtitkár úr. Én azért ezt megkérdőjelezem, hogy valóban erre van-e szükség, azzal szemben, hogy a cigarettatermékeknek és egyéb dohánytermékeknek az uniós jogharmonizáció miatt a jövedékiadó-emelése van a törvényjavaslatban.

A másik nagy kérdés, ami szintén kevésszer hangzott még el, ez a gépjárműadó teljes elvonása az önkormányzatoktól. Úgy emlékszem rá, amikor itt ültünk a járványhelyzet idején még az első hullámban, hogy önök felálltak és azt mondták, hogy igen, most szükséges átmenetileg elvonni az önkormányzatoknál maradó 40 százalékos gépjárműadót, de majd elmúlik a járványhelyzet, bízunk mi abban, az önkormányzatok nagy többsége bízott abban, hogy ezek majd vissza fognak kerülni. Mert mire is való a gépjárműadó, mire volt eddig költhető? Leginkább útfelújításra, olyan

belső utakra, amelyek az önkormányzatok fenntartása alatt álltak, útburkolati jelek festésére. Ezekből most már semmi nem lesz az önkormányzatoknál. Bekerül oda, a nagy kalapba. Persze, tudjuk, majd a „Magyar falu” programon keresztül visszapályázhatnak, mert ezt szokták önök válaszolni, de itt most kimutatták önök a foguk fehérjét.

Elvonják most már teljesen biztosan a teljes összeget, és nemcsak járványhelyzet idejére, hanem véglegesen, hiszen magában a törvényjavaslatban is benne van, hogy az egész procedúrát, a teljes adminisztrációt átrakják a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz, tehát központosítják ezt az adóbevételt, elvonják az önkormányzatoktól. Ugyan az autók ott lesznek a helyi utakon, de forrás meg kevésbé lesz rá. Csak Somogy 4. számú választókerületében ez 272 millió forint. Kíváncsi leszek, Witzmann képviselő úr mit fog ahhoz szólni, hogy az most már az önkormányzatokhoz nem fog kerülni, mert nyilvánvalóan fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Ezt nem lehet támogatni, könyörgöm, hol élünk?! Önök azt mondták, ez átmeneti lesz. Nem átmeneti, most már ez biztos, és egész egyszerűen felháborító. Arról meg már ne is beszéljünk, hogy azokkal az önkormányzati hivatali dolgozókkal, akik a gépjárműadóval foglalkoztak eddig, velük mi lesz, mert erről nyilván önök nem beszélnek.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni, amit szintén pozitívnak értékelek, bár saját magam ellen is beszélek, hogy a mérlegképes könyvelők mellett az adótanácsadóknak és az adószakértőknek is kötelező lesz az éves továbbképzés - nagyon helyes - ahhoz, hogy a regisztrációjukat meg tudják tartani. Valóban fontos az, hogy olyan naprakész tudással rendelkezzenek az adótanácsadók is, mint a mérlegképes könyvelők, úgyhogy úgy gondolom, hogy ez egy valóban pozitív változás.

Összességében a törvényjavaslatnak vannak pozitív elmozduló jegyei - EU-s jogharmonizáció záradékai, irányelv átültetése -, de vannak olyan részek, amelyek egyszerűen nem történtek leegyeztetésre a szakmával, önök nem veszik figyelembe az önkormányzatokat, amikor a gépjárműadót teljes mértékben elvonják, és önök nem foglalkoznak a kisadózókkal, azokkal az emberekkel, akik most már hónapok óta verik az asztalt, hogy nem fognak tudni 2021-től boldogulni, mert olyan alacsony a 3 millió forintos értékhatár, amelyet nem tudnak tartani, és mindenféle trükközésbe fognak belemenni.

Úgyhogy tisztelettel kérem önöket, hogy gondolják meg, és tegyenek már be... - mert beterjeszthetek én is módosítást, de önök azt mindig leszavazzák. Hát, tegyék meg önök, hallják meg önök a vállalkozók hangját, és tegyenek módosítást, és változzon meg, emeljék meg legalább a duplájára ezt a katarhatárt! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc

képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat számos jogharmonizációs, adócsökkentő, adminisztrációs terheket mérséklő, egyszerűsítő és természetesen uniós kötelezettségekből fakadó intézkedéseket is tartalmaz, hívhatjuk klasszikus salátatörvénynek. Én ezt általában nem negatív értelemben használom, mint a patkó másik oldalán ülő kollégák, hanem hogy egyszerre több témát ölel föl, ami mind egy irányba mutat. Az egyszerűsítés, az adócsökkentés, az adminisztrációs terhek csökkentése az, ami ennek a törvényjavaslatnak és a kormányzatnak is a célja.

A számos jelentős, vállalatokat érintő egyszerűsítő, hatékonyságot növelő módosítás összhangban áll egy nagyon fontos cél, a versenyképesség növelésével, valamint a bürokrácia és az adminisztrációs terhek csökkentésével, ugyanis a jövőben a vállalatoknak elegendő lesz kevesebb erőforrást biztosítani a hivatali ügyintézésre, ezáltal több lehetőség, pénz és energia jut a dolgozók béreinek növelésére, beruházásokra, fejlesztésekre.

Én itt az Országgyűlésben mindig el szoktam mondani, hogy alapvetően mindig nagyon pozitívan állok minden olyan törvényjavaslathoz, amely az egyszerűsítést szolgálja. Túl van bürokratizálva az életünk, ez hál' istennek, az elmúlt években folyamatosan csökkent, még mindig azt gondolom, hogy számos ügýtípusnál, az életünket, a vállalkozások életét befolyásoló különböző ügyintézési lehetőségeknél fontos, hogy mindig az egyszerűsítés irányába haladjunk, mert az az elméletem, hogy egyszer egy papírhalm alatt fognak megtalálni bennünket az irodáinkban, és nagyon fontos, hogy ne ebbe az irányba haladjunk, hanem mindig az egyszerűsítés irányába és a bürokráciacsökkentés irányába.

A jövőben, a tervek szerint 2021 második felétől az adóhatóság készítené el a hozzá beérkező online pénztárgép- és számlaadatok birtokában a vállalkozás számára az áfabevallást. Itt kell megjegyezni képviselő asszony felvetéseire is, hogy egyetlenegy kormány az elmúlt harminc évben nem tett annyit a gazdaság fehérítése érdekében, a szürke- és feketegazdaság felszámolása érdekében, amennyit a Fidesz-KDNP-kormány tett. Emlékezhünk az elmúlt években meghozott intézkedésekre, sokszor itt magunk is erről tárgyaltunk az Országgyűlésben akár az online pénztárgépekről, az online számlázásról és számos olyan lépésről, amely szolgálta a gazdaság kifejlesztését.

(12.50)

És látjuk is, hogy ezek a törekvések nagyon sikeresek voltak, hiszen láthattuk azt, hogy az online pénztár-

gép, az online számlázás bevezetése nyomán mennyivel nőtt meg az állami adóbevétel ezekben a szektorokban, és ezáltal lehetővé tették ezek az intézkedések, hogy egyébként adócsökkentéseket tudjunk végrehajtani akár a személyi jövedelemadónál, akár vállalati adóknál, akár például a szociális hozzájárulási adónál. A törvényjavaslat az áfabevallás tervezetének hatóság általi elkészítésével időt, erőforrást és feladatot spórol meg a vállalkozásoknál, valamint - mint említettem - hozzájárul a gazdaság fehéritéséhez is.

Az e-áfa a kisvállalkozások számára érdemi és érezhető segítséget fog jelenteni a jövőben, ösztönzi az informatikai fejlesztést. Azt gondolom, ez nagyon fontos, az említett szervezet, az Adótanácsadók Egyesülete is leírta a közleményében, amit jobbikos képviselőtársam emlegetett, hogy nagyon sok informatikai fejlesztés történt ezen a területen, és nagyon sok olyan előremutató szoftvert jelent meg a piacon, amelyek érdemben egyszerűbbé teszik a működést, és amelyek fel vannak készülve a mostani adójogszabályok változásaira is és a XXI. századi kihívásokra, ezáltal a vállalkozások digitalizációjához is segítséget tud nyújtani ez a javaslat.

A törvényjavaslat tartalmazza az iparűzési adóbevallás egyszerűbb, átláthatóbb, komfortosabb kitöltését és kizárólag az adóhatóságon, a NAV-on keresztül való bevallását, benyújtását. Ez az intézkedés jelentős adminisztrációs kötelezettség-csökkentést eredményezhet az adóalanyoknál, illetve az önkormányzati adóhatóságoknál.

A javaslat kiterjeszti a kisvállalati adó, a kiva alkalmazási lehetőségeit is, mely szerint a mostani 1 milliárd forintos árbevételi korlátot kiterjeszti 3 milliárd forintos értékhatárig. Ez a lépés, figyelembe véve, hogy a kiva mértéke 2021-től 11 százalékra csökken, jelentősen növeli a magyar kisvállalkozások versenyképességét, és segíti a gazdasági növekedés újraindulását.

A törvényjavaslat rögzíti annak a magyar győzelemmel zárult szabadságharcnak is az eredményét, miszerint 2021. január 1-jétől ténylegesen adómentessé válik a pálinkafőzés. A magyar érdekeket képviselő nemzeti kormány hosszú időn keresztül harcolt Brüsszelben azért, hogy az uniós jogszabályok ne rójanak adóterheket az otthoni pálinkafőzésre. Ez a harc magyar győzelemmel zárult - Magyarország Kormányának brüsszeli bürokrata 1:0, mondhatnánk is ezt ebben a témában -, így a magyar emberek a jövő év elejétől már törvényben rögzített módon élhetnek a jelentős hagyományokkal rendelkező és hungarikumnak is tekintett otthoni pálinkafőzés lehetőségével. Az otthon főzött pálinka előállítását továbbra is be kell jelenteni a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál, de a párlat adójegye értelemszerűen megszűnik, és helyette a hatóságtól származási igazolást kap a termékre az otthon főző magánszemély.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a dohánytermékek jövedékiadó-mértékének az emelését.

A nemdohányzók védelmében és a dohányzás visszaszorításának érdekében a magyar kormány és a

Fidesz-KDNP parlamenti többség szerencsére ebben a témában sokszor egyhangúlag és ellenzéki támogatással is számos jelentős intézkedést hozott. Nagyon fontosnak tartom ezt a küzdelmet, ezt a harcot, még mindig magas Magyarországon a dohányzók száma, bár látjuk, hogy folyamatosan csökken, még mindig olyan lépésekre van szükség, ami visszaszorítja a dohányzó személyek számát, és ami az egészséges életmódot és a nemdohányzók védelmét célozza meg elsősorban.

Kitiltottuk az éttermekből, a vendéglátóegységekből, a közintézményekből a dohányzást, megtiltottuk a megállóknál, a pályaudvarokon és az iskolák közelében a dohányzást, valamint szigorú szabályozásokat vezetünk be a dohánytermékek árusításával, behozatalával kapcsolatban, illetve a hirdetésekkel, reklámokkal kapcsolatban. Számos kampányt és programot indítottunk az elmúlt években a dohányzás következményeivel való szembesítésről, annak egészségre gyakorolt negatív hatásairól, és az elmúlt években folyamatosan, összesen hat lépcsőben emelkedett a cigaretta, fogyasztási dohány adómértéke.

A mostani javaslat két lépcsőben, januárban és áprilisban emeli a cigaretta, a fogyasztási dohány, a füst nélküli dohánytermék és a dohányzást helyettesítő, nikotintartalmú termék jövedékiadó-mértékét. Szintén emelkedik az új dohánytermék-kategóriák, a hevített dohánytermékek, valamint a töltőfolyadék és a szivar, szivarka jövedékiadó-mértéke is.

Nagyon fontosnak tartom ebben a témában, hogy tavaly bevezettük azt a szigorítást, mely szerint, ha egy trafik kiskorúnak ad el cigarettát, 18 év alattinak ad el dohányterméket, akkor az első figyelmeztetés és büntetés után másodszorra, harmadszorra már a koncessziós jogát veszítheti el, és ezáltal az az üzlet ilyen szempontból meg tud szűnni. Nagyon fontos, hogy a kiskorúakat, a gyermekeket, a fiatalokat védjük meg a dohányzás veszélyeitől, éppen ezért semmilyen ezzel kapcsolatos reklám látható helyen való elhelyezése nem lehetséges ma Magyarországon. Én nagyon remélem, hogy társasházak irányában, kiskorú jelenlétében autóban valamilyen módon tovább tudunk menni ezen az úton, és a nemdohányzók védelmét tovább tudjuk erősíteni. Most is a jövedékiadó-emelés, azt gondolom, hogy egy jó irány. Itt is a szemléletformáló kampányok és a különböző szigorító intézkedések mellett az áremeléssel is, a jövedéki adó mértékének az emelésével is ezt az irányt kell megcélozni.

Az egészség védelmével összefüggésben, a kialakult járványhelyzetre tekintettel a javaslat a személyi jövedelemadó-mentes bevételek közé emeli a koronavíruseszteszt bármilyen formájában történő elvégzését, tehát a szűrővizsgálatokat. Természetesen ez egy járványhelyzetben abszolút indokolt és támogatható javaslat. Ezenkívül a mostani törvényjavaslat - ahogy erre államtitkár úr is utalt - számos egyéb módosítást, jogszabályi pontosítást, jogharmonizációs rendelkezést tartalmaz; ezekről részletesebben beszélt expozéjában a Pénzügyminisztérium államtitkára.

A javaslat célja összességében az életszerű, egyszerűsítő, tehermentesítő adószabályok kialakítása,

melyek a gazdaság fejlesztését, a bürokrácia és az adminisztrációs terhek csökkentését vagy uniós jogharmonizációt szolgálnak. Éppen ezért a KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallhattuk az előterjesztésben is, most Nacsa képviselőtársunktól is, hogy adócsökkentés, versenyképesség-növelés is lesz, valamint hogy megnyertük a pálinka csatáját ebben az ügyben. Nem lebecsülendő dolgok ezek nyilvánvalóan, és én tudom nagyon jól, hogy adott esetben sokak számára ezek nagyon fontos dolgok, sőt azt is hallottuk, hogy a salátatörvény akkor jó, ha minden egyes rendelkezése egy irányba mutat, úgy, mint ahogyan tegnap a járványügyi védekezésnél a szerencsejátéknak az engedélyezési eljárása valahogyan mégiscsak belekerült.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nagyon sok szakmai érvet elmondott Potocskáné képviselőtársam, amit nem ismételnék meg, inkább azt gondolnám, hogy egy magasabb látószögből szeretnék rámutatni arra, hogy milyen úgymond inkább adópolitikai, filozófiai, világlátásbéli különbség van köztünk. Mi úgy gondoljuk, hogy egy adórendszernek igazságosnak és arányosnak kell lennie. Mi úgy gondoljuk, hogy ebben differenciálni kell nagyon sok helyütt, pedig önök általában úgy alkalmazzák, hogy egy bizonyos adótípushoz egy bizonyos adómérték tartozik, ilyen az áfa, ilyen a személyi jövedelemadó.

Mi erről természetesen mást gondolunk, amit már nagyon sokszor elmondtunk ezekben a kérdésekben. Látszik, hogy ebben nem közeledik egymáshoz sem a kettőnk világképe, sem pedig a közös gondolkodás. Megtartjuk nem Európának, lassan a világnak a legmagasabb áfaszintjét, látszik, hogy önök ehhez nem nyúlnak hozzá. Önök azt gondolják, hogy az áfa egy igazságos adónem, mert ki mennyit fogyaszt, annyit fizet, viszont a legtöbb magyar ember nem kerül visszaigénylési pozícióba, tehát nekik ez egészen egyszerűen drágításnak tűnik.

Látjuk azt, hogy önök akkor is így használják ezeket a mértékeket, ha nyilvánvaló - úgy mondom - az igazságtalanság, hogy aki például egy multinacionális cégnél dolgozik, ő 15 százalékot adózik, pedig az a multi, amelyik itt dolgoztatja őt, csak 9 százalékot adózik, és nem tudjuk elképzelni, hogy ez mitől igazságos, és ehhez nem nyúlnak hozzá; még akkor sem, ha látjuk, hogy ezek a cégek, amikor idetelepülnek, az itteni működésüknek az első öt-tíz évében szinte egyáltalán nem fizetnek semennyi adót. Ezzel szemben a

magyar vállalkozások, a kis- és középvállalkozások terhei nem csökkentek az elmúlt időszakban. Esetleg, most azt láthatjuk, hogy az adminisztratív terheik csökkenni fognak.

(13.00)

Nem látjuk azt, ami nekünk ugyancsak fontos, és ez kettőnk között megint egy világképbéli különbség, hogy nem látjuk, hogy azokat, akik kirívóan magas keresettel rendelkeznek - és látjuk, hogy a NER rendszerében ez, ugye, nem attól függ, hogy ki mennyire okos, mennyit tanult, hogy sikereken, bukásokon keresztül megtanulta-e csinját-bínját annak, amit ő a szakmájának hív, hanem a NER rendszerében ez azt jelenti, hogy akire a kedves vezető ujja rámutatott, az majd sikeres lesz -, nagyobb adóteher sújtana. Valamilyen szintű luxusadónak legalább a gondolata ha megjelenne adott esetben! Hiszen látjuk, luxus van, helikopter van, jacht van, használják is őket, de mégsem látjuk azt, hogy ez valahol az arányos közteherviselésben és az igazságos közteherviselésben ugyanúgy megjelenne ezeknél az uraknál, hölgyeknél, akik igénybe veszik ezt a luxust.

Az önkormányzatoknál azt látjuk, hogy önök elveszik, először el akarták venni az iparüzési adónak a kisebb részét, aztán a nagyobb részét, ez nem sikerült, akkor most az egészet viszik - ezt úgy mondják nálunk vidéken, hogy a kocsival -, mindent visznek, az ügyintézését, mindent elvonnak önkormányzati hatáskörből, és mostantól az iparüzési adót majd akkor kivetik és beszedi a NAV. Megmondom őszintén, hogy ezeknek a rendelkezéseknek nem feltétlenül örülök, és ezek nem is feltétlenül lesznek mindig egyszerűbbek, ahogyan önök gondolják; azért sem, mert láttuk már, amikor hatásköröket telepítettek, hol, mondjuk, a jegybankhoz betelepítették a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét, vagy most az önkormányzati adóknak a beszédését a NAV-hoz telepítik, általában egyébként azok az intézmények, amelyekhez odakerül ez a hatáskör, nincsenek rá felkészülve, amelyeknél eddig volt ez a hatáskör és, elvégezték, ellátták ezt a feladatot, azoknak pedig nem lesz munkájuk. Ez rövid távon egészen biztosan nem jelent jót, és nem látjuk azt az átmeneti időszakot, nem látjuk azt a felkészülési időszakot, amely megfelelően megnyugtathatna bennünket afelől, hogy ez egy gördülékeny átadás lesz. Innen nézve ez azért nagyon úgy tűnik, minthogyha az adóbevételekre, a helyiadó-bevételekre mégiscsak rá akarná tenni az állam a kezét, majd utána azoknak a felhasználására is rátenné a kezét, hiszen arról nem olvasunk ebben, hogy a helyi iparüzési adót eddig beszédő önkormányzatok hogyan kerülnek ebbe bevonásra a felhasználás tekintetében. Azt látjuk, hogy az állam fogja majd beszédni helyettük, de azt nem látjuk, hogy ez hogyan kerül majd vissza.

Ami ugyancsak egy fontos dolog - az áfáról már beszéltem -, hogy most, amikor a védekezés miatt, a járványügyi helyzet miatt valójában és az azért alkotott szabályok miatt nagyon sok család kerül kilátástalan helyzetbe, többször mondtuk már, többször volt olyan

javaslatunk, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentésük le 5 százalékra vagy még annál is kevesebbre. Most látjuk, hogy a pálinkának a jövedéki adója lehet nulla százalék, akkor a kenyér áfája miért nem lehet nulla? A lisztnek az áfája miért nem lehet nulla százalék vagy 5 százalék, ha a pálinkáé lehet nulla százalék? Én azt gondolom, hogy ezen is érdemes volna gondolkoznia a kormánynak, és hogyha Brüsszelnek ezzel problémája van - mielőtt ezzel jönnek -, akkor ez tipikusan az az eset, amely megérne azért egy ajtócsapkodást és egy jó nagy vitát Brüsszelben, az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentése akár nullaszázalékos áfakulcsra, akár 5 százalékos áfakulcsra, ez megérne legalább egy akkora vitát, mint amekkorát megért a pálinka; hátha valaki nemcsak 86 liter pálinkát szeretne otthon megfőzni és meginni, hanem esetleg alapvető élelmiszerekhez szeretne jutni, még hozzá alacsonyabb áfával.

Mi úgy gondoljuk, hogy ezek a köztünk lévő, néha filozófiai, néha világlátásbéli olyan különbségek, amelyeket mi nem látunk visszatükröződni ebben a törvénycsomagban, amelyhez természetesen majd mi is befogjuk nyújtani a módosító javaslatunkat, és arra kérjük majd önöket, hogy támogassák azt, hogy ha lehet nullaszázalékos jövedéki adója a pálinkának, akkor lehessen az alapvető élelmiszereknek is nullaszázalékos áfája, hogy a magyar családok ezzel jobban járhassanak.

Még egy dolog, egy utolsó gondolat: hírek szólnak arról, államtitkár úr - és általában ezeket a híreket önök be szokták váltani -, hogy a lakásáfat, az új lakások építésének az áfáját lecsökkentik 5 százalékra. Ezt nem találtuk meg ebben a javaslatban. Bekerül-e, vagy csak elkerülte a figyelmünket? Ha bekerül, akkor milyen formában kerül bele, miért nem most került bele? Vagy arról külön törvényben kívánnak-e rendelkezni?

Ezt a kérdést pedig, kérem szépen, államtitkár úr, hogyha megtisztel bennünket, és részt vesz a vitában, akkor legyen kedves megválaszolni. Nagyon köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szakács képviselő úr. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Élünk a lehetőséggel, hogy kifejtjük a véleményünket, kifejtsem a véleményemet egy olyan törvénycsomagról, amely valóban nagyon sok mindenről szól. Mégis alapvetően három kérdéskörre szeretnék koncentrálni, ahelyett, hogy lényegében az önök vita nélküli kezdeményezését, illetve - inkább úgy mondom - a szokásukat, miszerint egyébként a javaslatokat nemigen hallják meg, nem szokták megfogadni. *(Sic!)*

Éppen ezért hogyha a személyi jövedelemadóról, a társasági adóról, a kiadókról, kisadózókra vonatkozó szabályok változtatásáról, a regisztrációs adó módosításáról, az általános forgalmi adó módosításáról, a jö-

vedéki adóról, a helyi adóról, az illetékekről szóló szabályok változtatásáról beszélnek, önmagában a vélemények és a módosítók nagyon fontosak, de most sem számítok arra, hogy önök ezt elfogadják. Már csak azért sem, mert - kezdjük itt az első fontos gondolkörrel, és az államtitkár úrnak szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy jövő héten kedden Varga Mihály miniszter úr meghallgatásra érkezik a Költségvetési bizottsághoz - egyébként a kormánytöbbség nem tartott igényt arra, hogy az adótörvényeket, azaz a költségvetés bevételi oldalát biztosító részét megvitassa. A Ház elnöke kijelölte erre a Gazdasági bizottságot, de önmagában szerintem az a nagyon egyszerű tény, amely arról szól, hogy - ahogy említettem - a költségvetés bevételi oldalát jelenti, hogy milyen adószabályokat fogadnak el, ott önök nem kíváncsiak a Költségvetési bizottság véleményére, nem kívánnak ott vitát folytatni. Ez összhangban van azzal, amiről elkezdtem beszélni, hogy önök tulajdonképpen egyetlenegy dolog érdekli: a saját javaslatuk, az összes többi pedig érdektelen, bármilyen módon vagy bárhol érkezik.

Nem bánom, hogyha nekimennek fejfel a falnak, de őszintén szólva nagyon felháborítóan tartom azt, hogy önök a parlamenti működés keretéből a költségvetés vitáját általában már amúgy is kivonják, azt követően pedig a költségvetés végrehajtása során is lényegében az összes módosításról és, mondjuk úgy, hogy eltérésről, arról, amit önök terveztek, a vonatkozó tájékoztatást sem a parlamentben, sem pedig bizottsági ülésen nem hajlandóak megtenni. Éppen ezért azt hiszem, hogy azt, amit ez ügyben önöknek el kell szenvedniük vagy el kell viselniük, azt a viszonylag rövid idő alatt még ledarálják lényegében, részben a zárszámadást, amely nemsokára a parlament elé kerül, de most az adótörvények vitája kapcsán is. Én elsősorban azt szeretném hangsúlyozni, hogy önök mennyire tárgyalásképtelenek, és elutasítják azt a lehetőséget, hogy bármilyen módon érdemben lehessen hozzászólni.

A második gondolatkör pedig arra vonatkozik, hogy miközben a törvényjavaslat tartalmaz elfogadható technikai változásokat is, azért mégiscsak az a célja ennek a történetnek, hogy az adócsalók országa helyett a tisztességes adófizetők országát teremtsük meg vagy teremtsék meg, már ha önöknek van erre törekvése. Itt kifejezetten mondom azt, hogy a kisebb értékű, ámde jogszabályba vagy az adótörvényekbe ütköző cselekményeket végtelenül nagyon meg tudják büntetni, ámde a szabályozásban nyitva hagyják azokat a kiskapukat, amelyek nemhogy kiskapuk, hanem amelyeket szépen kitarva azokon nyugodtan lehet közlekedniük azoknak, akiket, mondjuk úgy, hogy az online lehetőségektől vagy bevallástól távol tartanak, nekik a szerencsejáték oldaláról és a kaszinóbevételek kapcsán ilyenentől, ilyen fenyegetéstől nem kell tartaniuk.

(13.10)

Már sokadik éve, vagy legalábbis több éve van az a helyzet, hogy önök 56, ha jól emlékszem 56 olyan adó-

nemmel sarcolják az embereket, amelyek miatt mondom azt, hogy az egyszerűsítést és nem a bonyolultságot kellene megfogni ebben a történetben, miközben értem, elfogadom azt, hogy a közös kiadások fedezetére a közös bevételeket meg kell teremteni. De ha ezt ellenséges jogszabályok áradatával intézik el, akkor az nem segít. Ilyen módon inkább büntetőadónak tekintem, mintsem annak, hogy támogatná azokat a vállalkozásokat, amelyek célja a profittermelés, vagy a legtöbb vállalkozás számára lényegében az önfoglalkoztatás. Az önök szerencséje az, hogy sok százezren vannak így, mert ha hallgatnának önökre, hogy ti csak hallgassatok, figyeljetelek arra, hogy mit mond a központ, mit mond a kormány, és nem önmaguk teremtenék meg az egzisztenciális feltételeiket, akkor önöktől sok segítségre nem számíthatnának. S nem is számíthatnak, és ezt látjuk ma akkor is, amikor baj van, vagy akkor látjuk igazán, hogy önök mennyire döntésképtelenek, és nem tudnak segíteni az embereknek. Még ebben a járványveszélyben is magukra hagyott nyugdíjasokról, családokról kell beszélni. Önök képtelenek rajtuk érdemben segíteni. De azt hiszem, nem az a jó megfogalmazás, hogy képtelenek, hanem az, hogy nem akarnak segíteni az embereknek, sem a vállalkozásoknak. Ha most felsorolja azt, hogy néhány ezer családnak és vállalkozásnak hogyan segítettek, akkor én felhívom a figyelmét arra, hogy ezenkívül vannak még több százezren, akik segítségre szorulnak, de önök mindezt figyelmen kívül hagyják.

Kollégáim a katásokat sújtó rendelkezésekről már beszéltek. Itt nem az értéknövelésre hívnám fel a figyelmet, hanem az önök magatartására. Évekkel ezelőtt az embereknek adtak egy lehetőséget, és felbízatták őket arra, hogy éljenek azzal a módszerrel, amellyel kevesebbet fizetnek be, amely szerint az adót nem kell befizetni, hanem az önáluk maradhat. Most pedig önök rácsodálkoznak arra, hogy kevesebb lett a bevételük, és a járványveszély időszakában ahelyett, hogy ezeket a vállalkozásokat segítenék, még egyébként sújtják őket, merthogy értelemszerűen jóval kevesebb megbízásuk lesz. De még ennél is fontosabb az, hogy ezeknek az embereknek a figyelmét nem hívják fel arra, hogy a nyugdíjellátásuk emiatt jóval szerényebb lesz, éppen ezért az, ami náluk marad, igazából arra lenne fedezet, hogy idős korban az életük utolsó szakaszának lehetőségeit bővítsék. Erre vonatkozóan önök inkább csak egy kétes lehetőséget tudtak teremteni, még akkor is, ha sokan éltek ezzel a lehetőséggel. Most pedig, miután az embereket bevezették ebbe a csőbe, ezzel a megszüntetéssel az idén ezzel visszaéltek.

Annak mindenképpen van egy bája, hogy hetente másfél liter pálinka elfogyasztására biztatnak mindenkit, és biztosítják azt a lehetőséget, hogy ezt nulla forint általános forgalmi adóval bátran tegyék meg, főzzék meg, igyák meg. Hát, én elhiszem, hogy önöknek ez a legkellemesebb megoldás, és az a bódult állapot, ami ennek következtében előáll, önöknek jóval kevesebb problémát okoz. Ha nem cikizni akarom önöket, akkor tisztelettel megkérdezem, hogy ha

olyan nagy harcosai az embereket érintő egészségügyi károknak, amelyek a dohányfogyasztás, a dohánypiac hatásai miatt jelentkeznek, akkor ezt miért csinálják így, tisztelt államtitkár úr. Tisztelettel javaslom, hogy gondolkodjanak el ezen.

Végül a harmadik és igazából a legfontosabb témakörre szeretném ráirányítani nem az önök figyelmét, mert önök pontosan tudják, hogy mi történik és miért teszik, arra a visszaélésre, amit az önkormányzatokkal és az önkormányzatok lehetőségeivel tesznek. Szinte nincs olyan törvényjavaslat, amely ne kurtítaná az önkormányzatiság nagyon fontos eszméjét, ami nemcsak arról szól, hogy a döntéseknek ott kell megszületni, ahol a legtöbb információ áll rendelkezésre, és az önkormányzatok, az emberek életéhez a legközelebb lévőként települések ezrein tudnak segíteni, pontosan annak ismeretében, hogy az adott közösségben ki az, akinek segíteni kell, ki az, akit biztatni kell azért, hogy a tevékenységét segítsék. Önök szinte minden törvényjavaslatnál rendre lépéseket tesznek azért, hogy ezt kurtítsák, és megnehezítsék az életüket.

Nem voltak restek, hogy ezt ebben a törvénytervezetben is megtegyék. Ezt az önkormányzatokkal szemben tett lépésnek kell ítélni, és kiabálni, kiáltani kell azért, hogy állítsák le magukat. Nem lehet ilyet tenni az emberek közösségeivel! De ez a kiáltás önöket nem fogja meghatni. Bízom benne, hogy amikor elérkezik arra az idő, akkor ítéletet hirdetnek az önök központosító törekvései felett, és az embereknek elegendő lesz abból, hogy mindent a Pénzügyminisztériumban, vagy pedig inkább azt mondanám - mert önök még nem költöztek be -, hogy mindent a Várban döntsenek el egyedül. Az az uralkodói törekvés, amirehhez kapcsolódik az az urizálás, aminek a feltételeit is támogatják ezzel a betervezett törvénycsomaggal a vállalkozásaik és a környezetükben lévő vállalkozások számára, pontosan ellentmond annak, hogy önök csak lenézően tekintenek onnét a hegytetőről azokra az önkormányzatokra, amelyek mindennap megküzdnek azért, hogy egy kerületben, egy városban vagy Újpesten az ott élőkkel, az ott élő 25 ezer nyugdíjossal mi fog történni. Ez önöket messze nem érdekli. Nem érdekli, mert elvonják azokat a lehetőségeket, amelyek számunkra korábban, de már azt kell mondjam, hogy tíz évnél régebben a demokrácia egyik fontos oszlopaként az önkormányzatiságban rendelkezésre álltak.

Éppen ezért, vagy elsősorban, főként ezért ez a törvénytervezet ebben a formájában legfeljebb önök által lesz támogatható. Köszönöm szépen, hogy meghallgatták a véleményemet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Csárdi Antal képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Itt fekszenek előttünk az ez évi adótörvény-módosítások, és sajnos sok meglepetés nincs bennük. Nem akarom eltagadni azt a tényt, hogy ez a módosító csomag sok elemében akár támogatható is lehetne, sok elemében viszont olyan módosításokat tartalmaz, illetve olyan módosítások hiányoznak belőle, amelyek sajnos elfogadhatatlanná teszik ezt a mai Magyarországon.

(13.20)

Egy kicsit olyan érzésünk van, mintha önök az adótörvények módosításának kidolgozásakor nem vették volna észre, hogy jelen pillanatban egy, a járvány okozta gazdasági válság van az országban, és ez nemcsak a cégeket érinti, hanem az itt élő emberek mindennapjait. Én azt gondolom, hogy két vagy talán három olyan elemét kell kiemelni ennek a salátatörvénynek, amivel igazolni tudom az állításainkat.

Először is azzal kezdeném, hogy önök hazudnak reggel, délben meg este, és ez egészen szégyenteljes. Én emlékszem arra, hogy ez év tavaszán, a járvány első hulláma idején önök azt mondták, hogy a gépjárműadók önkormányzatoktól való elvétele egy ideiglenes helyzet és hogy ez a későbbiekben meg fog szűnni. Itt van előttünk egy törvény, ahol le van írva, hogy ez márpedig így marad, drága barátaim. Jól látható az a centralizációs törekvés, ami az adókiivetés és adóbeszedés jogát apránként, icipici apró szeletenként elvonja az önkormányzatoktól.

Beszéltük akkor is, most is el kell mondanom, hogy ezek a bevételek a megnövekedett feladatok mellett komoly érvágást jelentenek az önkormányzatoknak. Én tudom, hogy erre mi lesz az előterjesztői válasz, el fogja mondani, hogy ez milyen kis összeg, és hogy az önkormányzatoknak is ki kell venni a részüket a védekezésből. Ezzel két probléma van, tisztelt államtitkár úr, tisztelt Ház. Mégpedig az, hogy ez a törvényjavaslat már nem csak a védekezés időszakáról szól, nem csak a pandémia időszakáról szól; ez az adóbevételek elvesztett, jól láthatóan végleg az önkormányzatok számára.

A másik probléma ezzel az érveléssel az, hogy az önkormányzatok ma Magyarországon nagyon is kivették a részüket a védekezésből, mindenféle költség-térítés nélkül látták el pluszfeladatként a településeiken élő időseket, a településeken élő beteg embereket, a településeken élő, karanténba kényszerült honfitársainkat. Azért, abban, gondolom, nincs közöttünk vita, hogy ez pénzbe kerül, és az én tapasztalataim pedig kivétel nélkül azt mutatják, hogy az önkormányzatok ebben a feladatban is kiválóan helytálltak, sőt nagyon sok olyan önkormányzatot tudok mondani vidéken és Budapesten egyaránt, akik plusztámogatásokat nyújtottak a dolgozó embereknek, akikről önök rendszeresen megfélemlenek - de ez nem része az előttünk fekvő adótörvénycsomagnak.

Ennek a történetnek a második eleme a dohánytermékek adóztatása, illetve a pálinka adómentessége. Érdemes fölhívni a figyelmet arra a kétlakíságra,

ami megjelenik ebben az adócsomagban. Egyrészt önök tetszelegnek az egészségvédő szerepében, amikor megemelik a dohánytermékek adóját - szerintem ez rendben van egyébként -, másrészt viszont ingyenessé kívánják tenni vagy mondjuk úgy, hogy adómentessé kívánják tenni az otthoni, illetve bérpálinkafőzést 50, illetve 86 literig évente, abban az országban, amit ezzel foglalkozó szakemberek úgy fogalmaznának meg, hogy egymillió alkoholista országa.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Kormányzat! Miért ragaszkodnak önök ennyire az ingyenes pálinkafőzéshez? Miért gondolják azt, hogy ennek a mai magyar társadalomnak ebben a gazdasági válságban az olcsó pálinkára van szüksége? Nem véletlenül inkább az volna a helyes irány, hogyha azt mondanák, hogy olcsó alapvető élelmiszerekre van szükség? Nem az volna a helyes irány, hogy azt mondjuk, hogy, kedves honfitársaim, csökkentjük az alapvető élelmiszerek áfáját, ezzel is csökkentve az alapvető élelmiszerek árát, mert - ahogy egyébként elhangzott a hetekben - az volna az egyik legjobb védekezés, hogyha például friss, jó minőségű gyümölcsöz jutnának mindennap a gyerekeink, az unokáink, mi magunk vagy édesanyáink, édesapáink.

De hogyha veszünk egy hatfős családot, és mindenkire számítunk három darab almát naponta, az 18 darab alma. Ez körülbelül, nem akarok butaságot mondani, azt mondja, hogy 40 deka fejenként, 40 deka pedig hattal szorozva 2,5 kilóra jön ki. Tehát egy hattagú család napi 2,5 kilo almát elfogyaszthatna, de a mai árszínvonal mellett ez havonta sok tízezer forintjába kerül egy családnak. Önök erre fölteszik a kezüket, hogy kérem szépen, a kormány szerint nincs szükség alapvető élelmiszerek áfacsökkentésére, de van szükség adómentes pálinkafőzésre.

Államtitkár Úr! Ön vajon mit ad szívesebben a gyermekének? De nem akarok személyeskedni, félre ne értse, költői a kérdés. Mit ad szívesebben a gyermekének: pálinkát vagy gyümölcsöt? Ön szerint a mai magyar családoknak egy családbarát kormány mit kell hogy könnyebb elérhetőségűvé tegyen: a pálinkát vagy az alapvető élelmiszereket? Beszéljünk itt zöldségről, gyümölcstről, lisztről vagy cukorról!

Ez a szemlélet egy olyan súlyos támadás a magyar társadalom ellen, amihez nagyon nehéz nyomdafestéket tűrő kifejezéseket találni. Azt gondolom, hogy az csak az önök világképében lehet igazságos, hogy adómentes a pálinkafőzés. Az önök világképében helyes, hogy szinte adómentes az éttermi fogyasztás, az önök világképében viszont a világ legmagasabb áfájával növelik meg az alapvető élelmiszerek árát, és ezzel kapcsolatban semmit nem olvasunk ebben a törvényjavaslatban.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy önök nem az itt élő honfitársainkat szolgálják, hanem a saját világukat. Az önök világában, én készséggel elhiszem, hogy sűrűbben esznek étteremben, mint otthon, és értem akkor innentől kezdve azt az irányt, hogy inkább az éttermi fogyasztást tartják olcsón, nem terhelik az általános forgalmi adóval. Én

elhiszem, hogy az önök világában sokkal nagyobb kultúrája van a pálinkafogyasztásnak, mint az otthon főzésnek, az alapvető élelmiszerek felhasználásának.

De, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánypárti képviselők, a helyzet az, hogy Magyarországon azért még mindig az a helyzet, hogy az emberek túlnyomó többsége alapvető élelmiszereket szeretne és szükséges, hogy felhasználjon a mindennapi betevő előállításához. Ebben a valós világban azért ma még az alma az egészségesebb és nem a pálinka. Sajnos, ezen a mai Magyarországon, ahol élünk, már most is rendkívül sok alkoholistá terheli meg a családok mindennapjait, az egészségügyi rendszerünket, de önök, megnyerve a szabadságharcot (*Tapsol.*) - megnyerve a szabadságharcot! - adómentessé teszik a pálinkát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudok mást mondani, mint cinikusan annyit, hogy gratulálok. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat fel. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13258. számú törvényjavaslatot tárgyaljuk, amely egyes adótörvények módosításáról szól, annak érdekében, hogy a kormány némileg az általa már elfogadtatni kért költségvetési törvény számaival valamelyest hozni tudja.

(13.30)

A javaslat rendkívül sok adminisztrációs jellegű vagy jogtechnikai jellegű módosító javaslatot tartalmaz, ezekkel nem is szeretnék foglalkozni. Egy biztos, 184 paragrafuson keresztül 26 törvényt módosítana, és 154 oldal ennek a javaslatnak a terjedelme, tehát aki ezt fel tudta dolgozni, az valóban elmélyülhetett ennek a javaslatnak a rejtelseiben. Maga az anyag olyan széles adóskálán megy végig, hogy tulajdonképpen majdhogynem egy kis kódexnek lehetne tekinteni, ha nem ennyiféle törvényt módosítana.

A személyi jövedelemadó vonatkozásában egy olyan kezdeményezés van, hogy a súlyosan fogyatékosnak minősülő magánszemély eddig az összevont adóalapját terhelő adót csökkenthette 8050 forinttal, kvázi ezzel próbálta valamelyest a kormányzat kompenzálni a fogyatékosággal élő munkavállaló honfitársaink adóterhét. Most ez annyiban alakul át, hogy az adóalapot csökkentheti, nem ezzel az összeggel, hanem a minimálbér egyharmadával. Nem igazán van információ arról, hogy ez milyen széles társadalmi csoportokat érint, és milyen nagyságrendű jövedelemről beszélünk. Én azt remélem, vagy azt tudom remélni, hogy azon honfitársaink számára, akik kénytelenek ezzel élni, ez kedvezőbb lesz.

Üdvözlöm a javaslat azon részét, amely a költségvetési szférában a 450 ezer forintig terjedhető béren kívüli juttatást meghatározta. Ez rendkívül kellemetlen volt a közszférában, hogy egyes intézményekben csak 200 ezerig, másokban 450 ezerig lehetett adni az úgynevezett kafetériát. Most ez a javaslat némi harmóniát teremt.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló jogszabályjavaslat tulajdonképpen az ellenőrzött külföldi társasági minőséggel függ össze. Európai uniós irányelv az, amely előírta, hogy ezt a módosítást meg kell tenni.

A harmadik fontos kérdés, a harmadik törvény módosítási javaslat a kisadózó vállalkozások tételes adójáról szól, és itt, ha megengedek, képviselőtársaim, egy kicsit megállok. Az elmúlt időszakban rendkívül heves és szenvedélyektől sem mentes vita alakult ki abban, hogy a kormányzat a kisvállalkozói adózást némileg szigorítani kívánja azzal, hogyha egy szerződéses partner 3 millió forintnál nagyobb bevételre tesz szert, ezzel tulajdonképpen már az ezen fölül összegét egy nagyon komoly, 40 százalékos adóval sújtja.

Természetesen én magam is megértettem azokat az ellenzéki ellenállásokat, amelyek arról szóltak, hogy egy nagyon kedvező adózási rendszert dolgozott ki a kormány olyan polgároknak, akik kisvállalkozásait működtetik, és ebből próbálják a családi megélhetés összegét előteremteni, de meg kell hogy mondjam, hogy ebben a kérdésben némileg értem a kormányzat álláspontját is.

Vissza akarok utalni a kilencvenes évekre. Miért akarok visszautalni? Azért akarok visszautalni, mert a kilencvenes években reneszánszát élte az, hogy munkavállalói státuszokból komolyabb vállalatok rákényszerítették a dolgozóikat arra, hogy vállalkozzanak, úgynevezett saját lábra álljanak, és ennek minden terhé, adminisztrációs, adózási terhé, kockázati terhé, a vállalkozás megrendelésének elvesztési lehetőségét is ráterhelték ezekre az úgynevezett kényszervállalkozókra - úgy is hívtuk őket, hogy kényszervállalkozók -, és ezzel óriási széles társadalmi rétegeket kiszolgáltattunk a piac könyörtelen szabályainak. Nagyon kevesen emlékeznek erre, csak az olyan öregek emlékeznek inkább, mint én, akik számtalan olyan embert ismertek, akik klasszikusan egy munkáltatónak egy munkafeladatot végeztek, soha senki másnak nem dolgoztak, és mégis a vállalkozás kényszerpályájára szorították őket.

A kisvállalkozói adó, meg kell mondjam, hogy újra elindította ugyanezt a folyamatot, csak egy óriási különbség van a kilencvenes évek és a mai időszak között. Míg a kilencvenes években munka törvénykönyve volt, a szó nemes értelmében a munkavállaló érdekében és az ő jogainak garantálása érdekében, addigra mára munkáltatói munkatörvénykönyv van, azaz a munkaviszonyban is rendkívül kiszolgáltattak a dolgozók, lehet, hogy nem közvetlen a piac törvényének kiszolgáltatta, de közvetetten igen, mert ahogy a piac törvényei vagy a piac alakulása a nagyvállalatoknak, a vállalkozóknak a sorsát változtatja,

akár negatív értelemben, ez azonnal leképeződik az egyszerű munkavállalónál, azaz mára a munkavállalók viszik el mindannak a terhét, ami a vállalkozások számára a piacon a kockázatot jelenti.

Tehát ezzel az új adózási formával bizony újra elkezdődött az a reneszánsz, annak a kényszervállalkozói körnek a kialakulása, akik lehetséges, hogy úgy érezték, hogy szabadabb lehetőségeik vannak vállalkozói státuszban a piacról munkát kapni, de jellemzően a nagy részük most is egy-egy nagyobb vállalkozónak vagy egy-egy komolyabb szervezetnek dolgozik, azaz klasszikus értelemben munkafeladatot lát el. Ha nem visszaélészerű lenne a jogviszonyok létrehozása, akkor ők munkaviszonyban lennének.

Ha én lennék a pénzügyi tárca gazdája, és azt lát-nám, hogy ezt a kisvállalkozói adót komoly nagyvállalatok arra hozták létre, hogy alvállalkozói, kisadózói láncolatlan őrzzék meg azt, hogy munkaviszonyban kelljen olyan embereket tartania, akik klasszikusan nem csinálnak mást, csak ezt a munkafeladatot, és kiszolgáltatják őket a piac törvényeinek, pedig nem tudják a piacot befolyásolni, akkor én is azt mondanám, hogy ennek valahogy véget kell vetni. Csakhogy az is igaz, hogy ma azért nem tudja a munkavállaló megkülönböztetni, hogy ő munkaviszonyban jár-e jobban vagy ebben a kisvállalkozói viszonyban, mert a mai munka törvénykönyve semmivel sem védi őt jobban, mint a szabadpiacon a piac hektikus kiszámíthatatlansága.

Ezért nem látjuk azt a fajta társadalmi mozgalmat, amely pont azért indult volna el, hogy ne kényszerüljenek vállalkozói formában dolgozni, ha már klasszikusan egy szervezetnek munkafeladatokat látnak el, mert már nem tudják a két viszony adottságait megkülönböztetni egymástól.

De én elmondom, hogy hol lesz az a pillanat, amikor meg tudnák különböztetni egymástól: ez pedig az, amikor nyugdíjba akarnak menni; ez pedig az, amikor idősödnek, jönnek a betegségek, és többször kerülnek táppénzre, de sajnos - bár igaza van Varju László képviselőtársamnak, aki arról beszél, hogy a be nem fizetett adókülönbözetet, a kedvezményes kisvállalkozói adózás és a korábbi adóteher különbözetét öngondoskodásként esetleg elteszi, és idősebb korára ez a tartalék számára majd egy többletforrást nyújt a megélhetéshez, bár úgy lenne, amit képviselőtársam mondott, bár úgy lenne! - a magyar társadalom még mindig rendkívül csekély módon öngondoskodó; még mindig nagyon kevésbé látható az, hogy tartalékokat képeznek, tudatosabban gazdálkodnak, gondolnak a nehezebb, váratlan időszakokra, az idősebb korra - nem, nem, nem! Akkor, amikor azzal szembesülnek ezek a kisvállalkozók, amikor nyugdíjba készülnek, hogy ezekre az időszakokra gyakorlatilag a minimálbér alapján számítják ki majd jelenértékre akkor a nyugdíjuk összegét, akkor fognak szembesülni azzal, hogy úristen, igen, most ez nekem könnyebb volt ebben az időszakban, de amikor már nehezebben élek, nehezebben kapok munkát, nem tudok már olyan aktív lenni, szükségem van a

nyugdíjra mint jövedelempótló ellátásra, és az olyan csekély lesz, amiből nem tud megélni.

Ezért mondom azt, hogy ebben a javaslatban rendkívüli módon üdvözlöm egyrészt azt, hogy a kisvállalati adóalanyiség megszűnésének értékhatára 6 milliárd forint. Üdvözlöm azt, hogy a belépési értékhatárok közül a bevételi értékhatár és a mérlegfőösszeg szerinti értékhatár 3 milliárd forintra emelkedik, ugyanis ez óriási szélesre tárja azoknak a vállalkozóknak a körét, akik élhetnek ezzel, de akkor én meg azt mondom, hogy ez a kompenzációja annak, hogy akkor ne kisadózó vállalkozóként dolgoztasd az egy darab munkaműveletet folyamatosan végző emberként, aki másnak nem dolgozik, hanem jelentsd be, barátom! Tény: még mindig nagy a munkát terhelő adók és járulékok mértéke a jövedelemszintekhez képest Magyarországon, ez vitathatatlan, de ha nem kezdjük el betereelni azokat az embereket, akik nem vállalkozói munkát végeznek, hanem klasszikus munkajogviszonynak megfelelő munkát végeznek, hogy ők bejelentett dolgozók legyenek, mert hosszú távon nekik ez a biztosíték arra, hogy egy hosszú tartamú munkaviszonnyal, tisztességes jövedelemszinttel majd olyan nyugdíjat fog tudni kapni, amiből úgy is meg tud élni nyugdíjaskorában, hogy nem kell mellette dolgoznia.

(13.40)

Tehát ennek ez a hosszú távú hatása, és bár hangsúlyozom, nekem sem tetszik, hogy becsalogatunk egy adózási formába rengeteg embert, majd egy tollvonással megpróbáljuk ezt kiterelni, mert nagyon rövid is hozzá az idő, én sem értek vele egyet, azt viszont igenis, magam is követelem, hogy nem lehet vállalkozói jogviszonyban az, aki klasszikusan egy munkáltatónak egy munkafeladatot lát el, tehát ennek véget kell vetni.

És még egyet hadd mondjak - nem fog a 15 percbe beleférni, majd még szót kérek -, azt, hogy itt van az idegenvezetők helyzete. Mi történt a pandémiával? Nullára csökkent az idegenforgalom. Itt van számtalan idegenforgalomban dolgozó idegenvezető, akik részesei egy 6,8 százalékos GDP-termelésnek, és azért nem kaptak az égedta világon semmifajta jövedelempótló támogatást ebben az időszakban, mert mind-egyikük kisadózó vállalkozói formában van, azok is, akik egy darab idegenforgalmi cégnek, kizárólagosan annak dolgoznak, senki másnak nem dolgoznak. Klasszikusan munkajogviszonyban kellene lenniük, mert munkafeladatot látnak el, de mert ezek az emberek nincsenek bejelentve, ezért kiestek a jövedelempótló támogatás lehetőségéből, azok a vállalatok, akik őket dolgoztatták, pedig széttárták a karjukat, holott az idegenvezetők maguk kényszerültek arra, hogy vállalkozók legyenek, mert különben nem kapnak szerződést. De nagyon sok társadalmi csoport van az országban, akik ugyanennek az áldozatai.

Úgyhogy én annak vagyok a támogatója, hogy az egyedi ember a központ, minden szabályt úgy kell meghozni, hogy az ő érdekeik szerint működjön. Ha az az

érdek, hogy igenis, aki munkafeladatot lát el egy szervezet részére, az munkaviszonyban legyen, és akkor annak legyen tisztességes bére, és természetesen a járulékai viszont ne tegyék tönkre azt a szervezetet, vállalatot - ez is fontos kérdés, mert különben nincs munka -, de az, hogy joggal való visszaélés, szerződéses jogviszonyok rendszerét szolgálja egy kormányzati munka, és ahhoz adja a maga hozzájárulását, hogy emberek tömege legyen az ilyen jogviszonyokkal kiszolgáltatva, na, azt viszont nem nagyon szeretném.

Következő téma. Végig, a kisadózó vállalkozásokkal kapcsolatban több szabály van. A következő felszólalásomban szeretnék beszélni a pálinkáról, mert az legalább 5 perc, mert van mondanivalóm, gondolom, nem csodálja senki; és a gépjárműadóról pár szót engedjenek meg. Nekem sem tetszik, hogy központosították. Önmagában nekem annak az adónak a jelenléte sem nagyon tetszik, de az egy külön előadás tárgya lehet, de ha már ez egy önkormányzati adó, én is azt gondolom, hogy az önkormányzatoknál kellett volna hagyni. Az más kérdés, és ez nagyon fontos, megfontolandó dolog, különösen vidéki viszonylatban, hogy rengeteg település van terhelve gépjárműforgalommal úgy, hogy alig van gépjármű az adott településen, ami után adóztatni tudnának, holott rendkívüli terhet jelent, átmenő forgalmat - bizonyára önöknek nem kell erről beszélni -, határ menti településeknél különösen. Tehát azt igazságosnak tartanám, ha a gépjárműadó-bevételből aránylag harmonikusan, lakosságszám-arányosan részesülnének a települések, ennek mindenképpen partnere lennének, hiszen nagyon sokszor a gépjárművek nem a saját településüket terhelik, ahova be van jelentve a gépjárművek tulajdonosa lakni. Tehát azt, hogy ezt a rendszert átalakítsák igazságosabbá, abszolút partner vagyok, és szeretném, de az, ami ebben a javaslatban van, és ennek a következménye, az viszont számomra nem kedvező. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hajdu László DK-s képviselő úrnak.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Az adótörvények két pontjához szeretnék hozzászólni. Tisztelt Államtitkár Úr! Az önkormányzatok, ha készítenek egy költségvetést, a költségvetésnek a bevételi és a kiadási oldalát is meg kell tervezni. Tehát itt egy elfogadott 2011-es (sic!) állami költségvetéshez az adótörvényt módosítjuk most, konkrétan a bevételi oldal módosul ezzel a törvénnyel, és gondolom, hogy követni fogja majd a költségvetés módosítása is ezt, legalábbis egy jól működő önkormányzatnál, ezt követeli meg az Állami Számvevőszék tőlünk, önkormányzatoktól, vagy az összes önkormányzattól az országban.

Azért szerettem volna még szót emelni, többen említették a gépjárműadót, amelyet úgy tekintettünk először még, hogy fájdalmas, de ideiglenes, a Covid miatt ideiglenesen visszavont adóról van szó. Kétségeink persze voltak, illúzióink sem volt nagyon ebben

a tekintetben, de ez a módosítás egyértelműen azt üzeni a településeknek, ahol gépjárműadót szedtek be, hogy ezt elveszítettük véglegesen. Ezzel az önkormányzatok elveszítették azt a forrásukat, amiből az utakat tudták javítani, hiszen ez egy címkézett pénz volt eddig is, tehát nem lehetett bármire fölhasználni. Útjavításra, parkírozóépítésre, a gépjármű-infrastruktúrának a települési fejlesztésére használták fel, annak volt a forrása ez a jobb önkormányzatoknál. Nyilván az eladósodott önkormányzatok lehet, hogy vaktában, mindenre elkölthették ezt a pénzt, főleg, ha ezt az Állami Számvevőszék nem vette észre, de a nagyobb településeknél igenis ezt figyelték, ahol több száz milliós bevétel származott ebből. Tehát most az a forrás hiányozni fog véglegesen az önkormányzatoktól, amiből parkírozót lehetett építeni, amiből utakat lehet építeni, amiből a közlekedéssel kapcsolatos infrastruktúrát, beleértve lámpás közlekedést, és sok mindennek a beruházásforrását veszítették el az önkormányzatok.

A másik megjegyzésem azzal kapcsolatos, hogy most már elveszik ennek a behajtását is. Tehát eddig úgy volt, legalábbis erre az ideiglenes pár hónapra, hogy az önkormányzatok még beszédtek az adót, de továbbküldték valamilyen jelképes százalék fejében, az államnak bérmunkában elvégezték ezt. Most, a jövőt illetően az előterjesztésből az tűnik ki, hogy ez az apparátus, aki ezt végezte eddig, erre az apparátusra nem lesz szükség. Az adóhatóság létszáma általában a nagyadózóknál elég jelentős létszám, tehát itt egy olyan üzenet is megfogalmazódik ebben, hogy ezeknek az embereknek munkát kell keresni, akik ezzel foglalkoztak eddig.

A másik megjegyzésem a törvénynek ahhoz a részéhez, szintén az önkormányzati fejezetet érintő részéhez szól, amelyik az iparüzési adóval foglalkozik. Az iparüzési adó, államtitkár úr is hangsúlyozta, a NAV-on keresztül zajlik a jövőt illetően. Ez nem azért jelent problémát, hanem azért jelent problémát, mert rossz tapasztalataink vannak a központosítást illetően. Például az úgynevezett központosított kukaholdíng, amelynek gyönyörű filozófiája volt fölfestve, hogy miért nagyon fontos, hogy központilag egy kézben legyen ez a dolog kezelve, ez az önkormányzatok jelentős részénél azt jelenti, hogy likviditási zavarokat, szolgáltatási zavarokat okoz, sőt bérfizetési gondot jelent, ez a központosítás olyan jól sikerült egyszerűsítés. Félek tőle, hogy az adóbevallásnak a NAV-on keresztüli megérkezése az önkormányzatoknál valami hasonló zavarokat fog majd okozni, és ez a zavar már ott kezdődik, hogy nem fognak az adóalanyaikkal, mondjuk, az önkormányzatok bármelyik adóhatósága, kapcsolatba lépni, mert hiszen az adóbevallás a NAV-nál van, és nem érkezik ide.

(13:50)

Ennek nagyon sok gyakorlati problémáját látom, és vetem fel itt most az államtitkár úr részére. Ugyanakkor itt is felmerül az, hogy az adóalanyok

adóosztályai, adófőosztályai, tehát maga az adóhatóság az önkormányzatoknál itt is veszélyeztetve van a létszámot illetően, tehát valószínűleg itt is lesz létszámleépítés ebben az esetben, ha valamilyen központosítás lesz. Nem látjuk a végrehajtási rendeletét, nem látjuk, most csak egy törvénymódosítást látunk, de még nem látjuk ennek a végét, hogy az hogyan csapódik le az önkormányzatoknál. Felhívom a figyelmét arra, hogy az önkormányzatoknál ez nem játékszer.

A települések működésének alapvető eleme az iparüzési adó, és ennek egy B-változata is elhangzott itt, amely szerint ahol nagy állami beruházás van - például Göd esete egy jó példa rá -, azoknak az iparüzési adója változatlanul a megyén keresztül, ahogy ezt már egy ilyen gyors módosítással végrehajtották, ez marad mindaddig, amíg ezek a bevételek azon a településen megvannak. Nem tudjuk, hogy hogy kell ezt érteni. Ha befejezik ezt a beruházást - ha már egyszer említettem például Göd esetét -, ha befejeződött a beruházás, ezt követően az iparüzési adó örökre, véglegesen attól a településtől... Tehát ott kétfajta iparüzési van. Az egyik, amit a cég fizet a megyének, a másik, amit más vállalkozók fizetnek a településnek. Tehát kettős adózási rendszer lesz, vagy párhuzamos adózási rendszer, egy belső versenyt alakítunk ki. Ott ki lesz az adóvégrehajtó majd, ha olyan helyzet áll elő, hogy például adóvégrehajtást kell elkészíteni? A megyének lesz egy adóapparátusa, az fogja végrehajtani, vagy hogyan működik ez, ha tartósan így marad az iparüzési adó megyékhez való rendelése, a település, a közigazgatásilag eddig illetékes település pedig kívülről nézi majd ezt?

Ezt a három észrevételt tettem, és ennek alapján egy ilyen adótörvény-módosítást - a települések nevében is merem mondani - nem tudunk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajdu László képviselő úr. A következő képviselői felszólaló Bencsik János független képviselő.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy minden alkalommal, amikor adótörvényekről, adózást érintő jogszabályokról tárgyalunk, különösképpen akkor, amikor általános vita van, lehetőséget ad arra, hogy a magyarországi adórendszert általánosságban értékeljük, és én ezt is szeretném most megtenni. Elsőként szeretném leszögezni, hogy ha az elmúlt tíz év távlatában nézzük, akkor örömmel tapasztalhatjuk, hogy számos adónem megszűnt vagy kedvezőbbé vált. Látjuk azt, hogy vannak próbálkozások a bürokrácia csökkentésére, az elektronikus ügyintézésre, ez mind nagyon jó és helyes, ezzel együtt is egyetérték ellenzéki képviselőtársaimmal, amikor azt mondják, hogy a mostani magyar átlag jövedelmi viszonyokhoz képest a különböző adók és járulékok még mindig túlságosan magasak, tehát nincs okunk hátradőlni és ezzel megelégedni.

Kevesbé értem azt a törekvését a kormánynak, hogy miért vernek szét jól működő, többé-kevésbé jól működő struktúrákat, és miért van az, hogy például a NAV, amely tényleg mint állam az államban működik, önkormányzatoktól von el gépjárműadó és más adónemek formájában olyan bevételeket, amelyek alapvetően járulnak hozzá, hogy ezek az önkormányzatok tudjanak működni és szolgáltatni. Nem értem azt sem, hogy az elmúlt évek egyik legsikeresebb vállalkozási formáját, a katót, a kisadózó vállalkozók kedvezményeit miért szigorítják ilyen hirtelen és ilyen mértékben. Én értem, amikor önök azt mondják, hogy voltak ezzel kapcsolatban visszaélések, és szeretnék kiszűrni a burkolt munkavégzést. Én ennek nem vitatom a jogosságát, de erre megvannak az adóhatóság és a különböző szervek jogosítványai.

Sokkal inkább azt érzem, hogy itt van egy nagyon-nagyon rossz, talán még az állampárti időkből megmaradt beidegződés, amely alapvetően minden egyes adófizető állampolgárban potenciális csalót és bűnözőt lát. Most mondhatnám azt, hogy itt mindenki magából indul ki, és a törvényhozó meg a végrehajtó hatalom is magából indul ki, de én azt szeretném önöknek megfontolásra javasolni, hogy lépjünk eggyel hátrébb, és tegyük fel azt a kérdést, hogy miért fizessen ma Magyarországon valaki adót. Milyen jövedelemen, milyen alapon várjuk el az emberektől, hogy adót fizessenek? Nyilván vannak erre törvények, de én sokkal inkább azt gondolom, hogy ha csak a büntetés útján akarjuk rávezetni, rákényszeríteni az embereket a tisztességes adózásra, akkor rossz nyomon járunk. Sokkal inkább lennének annak a pártján, hogy a büntetések, a végzések helyett próbáljuk meg érdekeltté tenni az embereket abban, hogy befizessék az adót, és minél kevésbé trükközzenek, ügyeskedjenek, és bújjanak ki az adófizetés alól.

Hogyan tudjuk a magyar állampolgárokat érdekeltté tenni abban, hogy befizessék az adót? Elsősorban vagy legelőször is példamutatással. Ha az átlag állampolgár azt látja, hogy a hatalom birtokosai is saját magukra nézve kötelezőnek tartják ezt, és élen járnak az adófizetésben, nem az adóelkerülésben, nem a különböző kreatív módjaiban a befizetett adó megspórolásának, én azt gondolom, hogy ez igenis növelheti az adózási morált.

Szintén van értelme az ösztönzőknek. Ha az ember azt látja, hogy az ő adóját, amit befizet, nyomon tudja követni, hogy hova megy, hova fordítják, látja, hogy az ő befizetett adójából mi épül, mi valósul meg, és ráadásul ennek még értelmét is látja, akkor sokkal szívesebben fogja ezt az adót befizetni.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt dr. Aradszki András váltja fel.)

Szintén nem lenne mellékes az - és ez most különösen aktuális a koronavírus-járvány idején, és erről is volt szó korábban -, hogy ha az ember, az adófizető állampolgárok egyike tisztességesen, rendszeresen fizeti az adót és a járulékot, de egy olyan élethelyzetbe kerül,

hogy nem tudja ezt megtenni, akkor az állam segítő kezet nyújt számára. Látunk ezzel kapcsolatban is törekvéseket a hitelmoratórium szüneteltetésével, de ugyanígy a kormány már nem támogatta azokat az alternatív javaslatokat, amelyek például az előtakarékosági formákra - magánnyugdíjpénztári tagság, lakás-előtakarékosság, életbiztosítások - vonatkozóan tettek volna moratóriumot, ezt az indítványomat leszavazták még bizottsági szinten. Azt pedig főleg nem látjuk, hogy segítő kezet nyújtanának azoknak, akik vagy azért, mert pont katás vállalkozók voltak, és most nem tudnak bejelentkezni álláskereső támogatásra, vagy bármilyen más okból kifolyólag három hónap után, azon túlmenően se tudnának munkához jutni.

Azt gondolom, egy szemléletváltásra lenne szükség Magyarországon a hatalmaskodó, büntető államhoz képest, amely az embereket állandóan vegzálja, ellenőrzi, hatóságokat küld rá, csuklóztatja őket, értelmetlen, túlbürokratizált szabályokat hoz, ehhez a típusú államhoz képest egy szolgáltató szemléletű állam, egy segítő kezet nyújtó állam, egy ösztönző állam képére. Egy olyan állam, amely nem akarja kitalálni az emberek helyett, hogy nekik mire van szükségük, hanem azt mondja, hogy vonjunk be minél több embert lehetőleg minél korábbi szakaszába nemcsak a különböző adófajtákról szóló törvényekbe, hanem minden olyan törvénybe, amely hatással van az ő életükre, amely nagyobb beleszólást, nagyobb bevonódást enged az állampolgároknak, és közelebb hozza őket nemcsak a döntéshozatalba, hanem a döntések végrehajtásába és később az ellenőrzésébe is.

Itt lenne nagyon fontos szerepe az önkormányzatoknak, itt lenne nagyon fontos szerepe egyébként a szintén elsorvasztásra ítélt civil szervezeteknek, amelyeknek egyre kevesebb valós beleszólása van a közügyekbe. Így lehetne növelni az állampolgárok felelősségérzetét, a közügyekben való részvételt. Nagyon kíváncsian tekintek arra a budapesti kísérletre, amely most körülbelül 1 milliárd forintnyi budapesti forrás sorsáról döntene úgy, hogy beleszólást enged a budapesti lakosoknak. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy mi lesz ennek a jelenleg kísérleti stádiumban lévő projektnek a kimenetele. Azt gondolom, valami ilyesmi úton lenne érdemes elindulni és közösen gondolkodni, hogy hogyan tudjuk elérni, hogy az emberek ne csak elszenvetői legyenek, vagy passzív kívülállók, nézővé váljanak, hogy mi zajlik a fejük fölött, hogy az adójuk hova kerül, hanem valós, érdemi beleszólást kell engedni nekik, hogy beleszólásuk legyen abba, mire költik a pénzüket, és ezek a pénzek olyan helyre menjenek, amely az ő életüket is segíti, megkönnyíti.

(14.00)

A 2010 előtti kormányoknak az általános viszonya az államhoz az volt, hogy az állam rossz gazda. Ebből a felfogásból az következett, hogy lehetőleg minden egyes jogkört, bevételi forrást és ellenőrzést el kell

vonni az államtól és odaadni a magánszférának, lehetőleg külföldi cégeknek. És akkor az állam hátradólt, azt mondta: nekem ezzel nincs dolgom. Nyilvánvalóan cinikus módon leginkább azokat a szolgáltatásokat és azokat a cégeket adták el, amelyek egyébként jövedelmezőek voltak, és azokat, amelyek nem voltak jövedelmezőek, megtartottuk. A nyereséges vállalatokat eladták, a veszteségeseket meg megtartotta az állam. 2010 óta egy egészen más szemlélet van, amely ennél csak egy fokkal jobb - mindenképpen jobb, de szerintem csak egy fokkal jobb ennél -, ez pedig az úgynevezett paternalista államszemlélet, ami azt mondja, hogy én tudok mindent, majd én gondoskodom rólatok, minden hatalmat hozzám, minden hatalommal járó jogosítványt hozzám, és majd én eldöntöm, hogy ki szorul rá a segítségre, majd én eldöntöm azt, hogy kit milyen szolgáltatáshoz engedek hozzá, és cserébe pedig ezekért a szolgáltatásokért teljes, totális függőséget és kiszolgáltatottságot várok. És az ebből a függőségből adódó kiszolgáltatottság az, amely az embereket rákényszeríti arra, hogy függjenek ezektől az állami ellátó rendszerektől, a szavazások alkalmával pedig konkrétan zsarolhatók is legyenek - erre több példát láttunk.

A rossz államon és a paternalista államon kívül van egy harmadik modell, egy harmadik út, ez pedig a polgári öntudatnak és a polgári önszerveződésnek az útja - azé a fajta polgári öntudaté és önszerveződésé, amely nem gondolja azt, hogy az állampolgárnak elsősorban a saját államához fűződik a hűsége. Én azt gondolom, a polgároknak elsősorban a nemzetéhez fűződik alapvető érzelmi köteleke, közössége, a nemzethez vagyunk hűek, az államot pedig kölcsönös előnyökért fenntartott közösségként éljük meg, amellyel szemben világos elvárásaik és ezekből a világos elvárásokból fakadó kötelezettségeik vannak, amelyeket mi is betartunk, és másoktól is elvárjuk ezeket a betartását, különösen azoktól, akik hozzák ezeket a törvényeket.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Az állam iránti lojalitásunk fokát az határozza meg, hogy az az állam, amelyet a kölcsönös előnyökért tartunk fenn, és az aktuális hatalom, amely hozza a törvényeket és amely végrehajtja ezeket a törvényeket, mennyire segít bennünket - mennyire segít bennünket egyénekként, családokként, közösségként. És arra kérem önöket, hogy amikor adótörvényekről beszélünk, amikor az állampolgár és a hatalom viszonyát vizsgáljuk, minden egyes alkalommal ez lebegjen a szemük előtt, minden egyes alkalommal ez lebegjen mindannyiunk szeme előtt, mert sikeres, virágzó államot csak öntudatos és önszerveződő polgárok közössége képes megteremteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

*(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben
dr. Steinmetz Ádám váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencsik János képviselő úr. Megadom a szót Keresztes László frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Legyen világos, hogy amikor a kormány azt mondta a tavaszi időszakban, hogy a gépjárműadó-bevételek elvonása egy ideiglenes intézkedés, az hazugság volt, szintiszta hazugság a kormány részéről, és hazugság volt az intézkedéseket támogató kormánypárti képviselők részéről is.

A mai előző napirendi pontnál Orbán Balázs államtitkár úrral folytattunk egy vitát, aki nehezményezte, hogy én úgy fogalmaztam, hogy súlyos megszorításokkal érinti a kormány az önkormányzatokat. Én tartom ezt az állítást. Egy olyan megszorító csomag részeként beszélhetünk a gépjárműadó elvonásáról, ami teljesen felesleges is volt. Azzal egyetértünk, hogy mindenkinek ki kell vennie a részét a védekezésből, de ez akkor lett volna hiteles, ha a kormány először is azokat a gigantikus projekteket állítja le, amelyeknek semmilyen értelme nincs, amelyeknek a megtérülése nem garantálható.

Az idei évben a gépjárműadó-bevételek elvonása körülbelül 35 milliárd forint bevételt jelentett, és ha csak a Budapest-Belgrád vasútvonal idei kiadásait nézzük, az 85 milliárdot tesz ki. Tehát elmondhatjuk, hogy ha ezt a teljesen értelmetlen és a nemzeti érdekekkel ellentétes projektet leállították volna, akkor már nem lett volna szükség ilyen megszorításokra, és nem lett volna szükség például arra, hogy az egyetemektől 20 milliárd forintot vegyenek el, amivel óriási károkat okoznak.

Azt is egy nagyon rossz megközelítésnek tartom, hogy azt mondta az államtitkár úr, hogy majd figyelik, melyik településnél okoz esetleg kizsákmányolható, súlyos problémákat ez, és akkor ott majd lehet pályázni valamiféle segélyekért. Szerintem teljesen világos, hogy a koronavírus-járvány idején az önkormányzatok a védekezés első számú bástyái, óriási többletfeladattal kell szembenézniük ahhoz képest, amit amúgy normál esetben, békeidőben el kell látniuk. És tudjuk azt, hogy főleg a kistelepülések esetében amúgy sem állnak rendelkezésre megfelelő források, hogy ezeket az alapvető és legfontosabb feladatokat ellássák. Ilyen módon olyan lépésekkel élni, hogy az amúgy is szűkös forrásokat megvonják, aztán ha valamelyik önkormányzat teljesen lehetetlen helyzetbe kerül, akkor pályázzon valamiféle rendkívüli támogatásra, az egy rendkívül rossz megközelítés.

Én körülnéztem, gondolom, ezt mindenki megteheti országgyűlési képviselőként, hogy a közvetlen lakókörnyezetét mennyiben érintette ez a kormányzati megszorítás, mondhatjuk, hogy nagyon sok kormányzati megszorítás volt, de hogy a gépjárműadó-bevétel csak az idei évre mennyit jelentett. Én megtettem, körbenéztem, megnéztem a pontos számokat, még fel is vettem a kapcsolatot a lakókörnyezetem polgármestereivel, és megkérdeztem a véleményüket erről. Pécs esetében 455 millió forintot vont el a kormány, Komló esetében 51 millió forintot, Kozármisleny városa 27 millió forintot veszített, Berkesd kistelepülés 1,4 millió forintot, Bogád 2,8 millió forintot, Cserkút

4,3 millió forintot, Kővágószőlős 5,5 millió forintot, Mánfa község 1,9 millió forintot, Orfű 4 milliót, Pereked 924 ezer forintot, Romonya 2,6 millió forintot, Szilágy település, ami egy kistelepülés, 600 ezer forintot veszített. Megkérdeztem a polgármestereket: volt olyan település, ahol valóban azt mondta a polgármester, hogy olyan jelentősek az iparűzésiadó-bevételek a település méretéhez képest, hogy ez önmagában nagy kiesést nem jelentett, de volt olyan polgármester, aki azt mondta, hogy nagyon-nagyon nehéz helyzetet okozott az elvonás, és konkrétan megszorításokra kényszerül a település - és ez volt a többség. Elmondták, főleg a kistelepülési polgármesterek, hogy súlyos gondokat okozott a gépjárműadó elvonása. Azt pedig nyilván hozzá se kell tennem, hogy Pécs esetében, ami óriási, közel 20 milliárdos kintlévőséggel küzd, egy szinte kizsákmányolható helyzetet jelent ez a 455 millió forintos veszteség. Tehát ez egy olyan megszorítás, ami indokolhatatlan, és egy olyan megszorítás, ami rendkívül nehéz helyzetbe hozza ezeket az önkormányzatokat.

Én azt mondom, hogy ez az intézkedés és ez a hazugság, hogy ezt már nemcsak ebben az évben, hanem a következő években is állandósult helyzetként akarja érvényesíteni a kormány, mindenképpen egy támadás az önkormányzatiság ellen, de a lényeg az, hogy ez támadás a magyar városokban és a magyar falvakban élő emberek ellen. Ezért mindenképpen mi, már csak emiatt is és a korábban elsorolt problémák és hiányosságok mellett is, nemmel fogunk szavazni erre a javaslatra. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a független képviselők soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Varga-Damm Andrea független képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A korábbi felszólalásomat pár további témával szeretném folytatni; az egyik a pálinka jövedéki adójának a megszüntetése.

Én magam is döbbenettel álltam az előtt, amikor megnéztem a statisztikai adatokat, hogy minden egyes magyar polgár 12,4 liter pálinkát fogyaszt el egy évben, a csecsemőtől az aggastyánig. Szívesen megkérdezném, hogy az én családom 72 literét vajon ki issza meg, mert mi biztosan nem.

Hangsúlyozni kívánom, pontosan tisztában vagyok azzal, hogy a pálinka mint ital tradíciója, társadalmi elfogadottsága, történelmi szerepe igen erőteljes Magyarországon, a koccintás, a barátkozás, a baráti közösségek kohéziójának erősítő itala, ez nem is kérdés, egy nemzeti ital, inkább, mint whiskyt igyának, akik isznak, de azért úgy gondolom, hogy mégis csak van egy határa annak, hogy egy ilyenfajta tevékenységet teljes mértékben adómentessé tegyenek. Még amikor az volt a legelső javaslat 2010-ben, hogy tényleg amit a családok a saját maguk fogyasztására a gyümölcsseik kifőzetésével megtermelnek pálinkát, és

tényleg saját maguknak, esetleg a baráti körüknek ajándékozva a fogyasztásmennyiség legyen jövedékiadó-mentes, akkor azt mondtam, hogy jó, ha most éppen erre vágyik a társadalom, hát legyen. De az, hogy ebben az üzletágban gyakorlatilag jövedékiadó-mentessé tegyék az egész pálinkafőzési tevékenységet, szerintem elfogadhatatlan.

Mindannyian tudjuk, ahogy már mondták a képviselőtársaim, hogy az egymillió alkoholista országa vagyunk. Az egymillió alkoholistából, biztos vagyok benne, igen nagy számú az, aki égetett szeszes italt fogyaszt és nem sört vagy bort. Egy biztos: ezek az emberek iszonyatosan nagy pénzügyi terhet jelentenek a magyar egészségügyi ellátórendszernek, rendkívül komolyat.

(14.10)

És itt van egy kormányzat, aki azt javasolja, hogy még azt az esetlegesen drágító tényezőt, ami tényleg mindenütt a világon adófizetési kötelezettséget jelent, erre a termékre vonatkozóan szüntessék meg.

És csatlakozom Csárdi Antal képviselőtársamhoz: ha ennyire nem kell például ennek az adóbevétele, akkor miért nem tetszenek kimondani, hogy a Magyarországon megtermelt zöldség és gyümölcs áfamentes? Miért nem? Lehet nullaszázalékos áfa. Nem mondja azt az Unió, hogy nem lehet nullaszázalékos áfa. Akarjuk a magyar mezőgazdaságot támogatni? Akarjuk azt, hogy magyar árak legyenek a magyar zöldségespolcokon? Akarjuk. Miért nem ezt tetszenek elintézni? Mi az vagy ki az, vagy miért van az, hogy ez a pálinkakérdés egy ilyen elsőrangú kérdés? De komolyan! Annyira szeretném, ha egyszer ezt valaki elmagyarázná! Van itt, azt hiszem, három vagy négy fideszes képviselőtársunk, Font Sándor biztos, hogy a legnagyobb tudora ennek, nyomjon már egy gombot, és mesélje el, hogy ez a pálinka miért ilyen nagyon fontos, hogy ilyen hatalmas kedvezményt kapjon úgy, hogy egyébként, hála istennek, van jó pár család, akinél soha nem fogyasztanak, tehát igazából a pénztárcájukat nem fogja terhelni. Viszont azt látjuk, hogy minél olcsóbban lehet megkapni, minél könnyebben hozzá lehet jutni, az alkoholista honfitársaink annál nagyobb mértékben fogyasztják, és rombolják az egészségüket, majd az egészségügyi ellátórendszer terhén marad ez. Tehát a pálinka kérdéséről ezt szerettem volna még elmondani.

Az iparűzési adó vonatkozásában, bár itt most csak egy ilyen technikai jellegű módosítás van ebben a javaslatban benyújtva, de ha már erről szó van, akkor meg szeretném ragadni az alkalmat, hogy erről is beszéljek.

Én magam is mindig úgy gondoltam, hogy teljesen igazságtalan az iparűzési adó úgy, hogy az iparűzési adót befizető vállalkozások egy bizonyos településen működnek, és az ezen a településen előállított vállalkozási eredményt nem a településen élők termelik meg, hanem számtalan, környékbeli településről érkeznek a munkavállalók. És közben mi történik? Ahonnan a

munkavállalók nagy része érkezik, az a település nem részesül belőle egyáltalán, és az az egy település, ahol éppen annak a vállalatnak a székhelye van, az pedig egy idő után már nem tud mit kezdeni az iparűzésiadó-bevételeivel. Például ilyen volt Veresegyház, meg még jó párat lehet mondani, Budaörs, akik fürödtek az iparűzésiadó-bevételeiben, holott azt a termelési értéket igen nagy részben nem a településen élők hozták össze. És ahonnan ők jönnek, oda viszont esetleg alig vannak vállalatok bejegyezve, akik ezt fizetnék.

Tehát én ezt mindig ebben a formában igazságtalannak tartottam, én azt gondoltam, hogy régiókat kellene létrehozni, akár egy ötvenezres, nyolcvanezres populációt, és azt mondani - mert nagyrészt ilyen távolságokról járnak az emberek dolgozni -, hogy ami ebben a régióban iparűzésiadó-bevétel érkezik, azt lakosságszám-arányosan kapják meg a települések. Ennél igazságosabban, ha már iparűzési adó van, szerintem nem lehet elosztani.

Azt viszont, hogy egy ilyen nehéz helyzetben, amikor a pandémia igencsak nagy helytállásra kényszerítette az önkormányzatokat, rendkívül sok olyan feladatuk volt, amire nem számítottak, amihez infrastruktúrájuk nem volt, amihez szakemberük nem volt, amihez eljárásrendjeik nem voltak, tehát nagyon-nagyon a válságot kezelve kellett tanulniuk a helytállást. Egy ilyen időszakban az önkormányzatokat két, ilyen iszonyatosan komoly adóbevételről megfosztani, én is azt gondolom, hogy nagyon nem volt helyénvaló. Ideiglenesen még csak értettük, de véglegesen viszont nem.

Én magam is azt gondolom, hogy adózni úgy kell és azért kell, ami célt szolgál. Tehát nem az adóért vannak az emberek, hanem gyakorlatilag az adó azért van, hogy az emberek a szolgáltatási igényeiket, amelyek egy állammal, önkormányzattal szemben természetes velejárók, megkapják.

Az is fontos, hogy tudják az emberek, hogy mire adják ezt az adót, amit elmondott az előbb Bencsik János képviselőtársam. De amikor azt látják, hogy a kormányzat bizonyos adónemeket az egyik fontos szervezeti rendszer mint az önkormányzatok kivéreztetésére használja, és amikor a kormányzat gondoskodik a költségvetési források elköltéséről, akkor pedig olyan szervezetekkel igen nagyvonalú, akiknek meg a társadalmi hasznát egyáltalán nem látjuk. És nem akarok felcsútozni, és nem akarok jachtozni, meg Szíjj László-zni, meg Mészáros Lőrinc-ezni, de azt látjuk, hogy a pandémia alatt olyan mennyiségű pénzek ömlöttek ki az állami költségvetésből átláthatatlan tevékenységekre, hogy ilyenkor tényleg azt kérdezheti jogosan egy két-három ezer fős település polgármestere: legalább akkor ezt a kicsi bevételt miért nem hagyták itt nekünk, ha már ennyi terhünk van?

Azt kell mondanom, államtitkár úr, hogy kíméletlen volt az elmúlt tíz hónap az önkormányzatokkal szemben, legalábbis ebben a kérdésben mindenképpen.

Az adózás rendjéről szóló jogszabályokat elképesztő terjedelemben módosítja, számvitelről, Könyvvizsgálói Kamaráról, tényleg elképesztően sok egyéb,

technikai módosító javaslatot tartalmaz ez a törvény, nem is akarok ezeknek a részleteiről beszélni.

Én inkább azt mondanám, hogy míg nagyon sok kérdésben, ebben a javaslatban valóban pozitív, könnyítők, a polgárok számára kedvező szabályok vannak, és egy-egy ilyen pálinka- meg gépjárműadó- meg iparűzésiadó-kérdés, az pedig arcul csapja, arcul csapja a társadalmat. És én azt gondolom, hogy ilyenkor rendkívül nehéz azt mondani az embernek, miután ez is egy salátatörvény, hogy hát, én ezt persze meg fogom szavazni, mert vannak benne pozitív elemek, de aztán megkérdezi a választópolgár, hogy ehhez vagy ahhoz meg, tessék mondani, miért tetszett adni a hozzájárulását. És akkor nem igazán van rá jó válasz.

Úgyhogy nagy tisztelettel azt szeretném kérni a pénzügyi kormányzattól, hogy arra koncentráljon, hogy az ország pénzügyi működőképessége fennálljon. Tudjon ellentmondani a kormányfő körüli oligarchák elvárásainak, és készüljön arra, hogy '22-re bizony lesznek olyan kérdések, amit a társadalom, ha megszenvedti ezt a járványt úgy, hogy egzisztenciális kiszolgáltatottság nagyon nagy számban lesz, akkor önöknek kell számot adni arról, hogy mit tettek azért, hogy ez ne legyen. Mert mindent nem lehet majd a járványra fogni. Köszönöm szépen. (Bencsik János tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Két percben megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nemcsak a megszólítás miatt, hanem már az előzőekben ellenzéki képviselőtársaink több helyen teátrális jelenettel, kizárólag a pálinkával kapcsolatos véleményüket mondták itt el, mintha az adótörvénynek ez lenne a legsúlyosabb kérdése. Ebből látszik, hogy abszolút nem értik, hogy a társadalommal kapcsolatosan nem ez a legsúlyosabb kérdés, hanem azok, amelyek ebben a rendkívül nagy kedvezményeket adják úgy, ahogy ezt a kormány előterjesztőjétől és a kormánypártok vezérszónokaitól hallottuk.

Ezeket én nem ismétlem meg, de azokat a tévedéseket és teljesen félreértelmezett gondolatokat, amiket a pálinkával kapcsolatban teátrálisan elmondanak, azokat visszautasítom. Leginkább azért, mert nem az összes forgalomba hozott pálinkának a jövedéki adója mentesül, hanem kizárólag a kereskedelmi forgalomba nem hozható, otthonfőzésnél és a bérfőzésnél, bérfőzetés keretében előállított pálinkákról van szó.

Megjegyzem, az otthonfőzésnél eddig is egy rendkívül minimális adótartalom volt, mondhatnám azt, hogy nulla, észre nem vehető mértékű volt, de volt neki, és a bérfőzött pálinkáknál pedig a mindenkori jövedéki adómérték fele, 50 százaléka volt eddig is a bérfőzetett szeszadó mértéke. Ez az Unióval való küzdelem egyik oka volt 2004-ben, hogy elfogadták az 50 százalékos mértéket.

Az Unióban rendkívül heves vita folyik, hogy mi legyen a szlovén, az osztrák, a magyar, a cseh, a szlovák és a Romániában otthon főzött pálinkák adómértékével. Ebben rendet vágott most az EU, és azt mondta, hogy ezekre nulla az adó mértéke. Tetszenek érteni? Nem a palackos, kereskedelmi forgalomba hozott termékeknek! Azoknak elég jelentős az adómértéke, a jövedékiadó-mértéke, meg áfa, meg népegészségügyi termékadó is sújtja ezt, ha majd meg tetszenek figyelni az összes ráarakódó terhelést. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Folytatni fogom egy másik kétperces igénylésével.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem (Jelzésre:), igen, van még kétperces. Varga-Damm Andrea képviselő asszony!

(14.20)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. De most akkor ráakaszodom Font Sándor képviselő úr beszédére, mert azt mondta, ugye, hogy csak a magánfőzésű pálinkákról beszélünk (Font Sándor: És a bérfőzésűről!) és a bérfőzésűről, amelyek nem kerülnek kereskedelmi forgalomba. Oké.

Akkor most jön a következő. Ezeknek az előállított termékeknek vagy a természet által előállítottaknak - mert a természet állítja elő a termékeket - nulla jövedéki adója van, de ezekből bizonyos eljárás útján kereskedelmi forgalomba is kerülhet, mert ez nincs kizárva. Miért ne? Mekkora versenyelőny ez azoknak, akik ugyan magánfőzésre termelnek vagy magánfőzéssel állítják elő, vagy bérfőzetéssel, és aztán termelnek annyit, mivel most már nincsen mennyiségi korlát, hogy azt mondják, csinálnak rá egy csinos címkét, és a kereskedelmi forgalomba, természetesen megfelelő engedély és a többi eljárás útján, beutalják? Mekkora versenyelőny ez? Merthogy őt az előállításakor nem terhelte a jövedéki adó, míg bármely más égetett szesz vonatkozásában, bármilyen módon, bárhol állítják elő, bármilyen manufaktúrában, már ott van a jövedékiadó-teher.

Tehát én csak azt akartam ezzel mondani, hogy mondhatta volna Font Sándor képviselő úr azt, hogy de kérem, a pálinka nemzeti ital, amit magánfőzésben vagy bérfőzetésben állítunk elő, egyszerűen azt akarjuk, hogy inkább ezt igyák, ha már valaki égetett szeszt akar inni, és ne vodkát és ne whiskyt és ne, mit tudom én, más népszerű italt, akkor a pálinka legyen ez, és ezzel akarjuk mi ezt a tevékenységet, ezt az alapvetően magán-tevékenységet preferálni.

Igen, az Európai Unió egyszerűen csak azért mondta, hogy nulla, mert úgy volt vele (Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.), hogy túl akar lenni ezen az egész pálinkasztorin. Köszönöm. Elnézést kérek!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Font Sándor Képviselő Úr, bizottsági Elnök Úr! Kettő percre nem

tudok szót adni, de 15 percre igen. *(Jelzésre:)* Ön é a szó 15 perces időkeretben.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Messze nem fogom kimeríteni a normál hozzászólás időkeretét, csak ezeket a súlyos tévedéseket, amelyeket itt képviselőtársam mondott, szeretném visszatünetíteni és tisztázni.

Vagyunk azért, akik ennél jobban, sokkal jobban értjük, hogy mi a pálinka helyzete Magyarországon, és olyan állításokat nem tennék, hogy a magánfőzésben és a bérfőzésben előállított pálinkák, amelyek most nulla adózásiuk lesznek majd, utána hogyan kerülhetnek kereskedelmi forgalomba. Nem kerülhetnek kereskedelmi forgalomba, sőt tisztázta azt is a szabályrendszer, hogy mennyi lehet az egy fő által lefőzhető mennyiség. Ezek nagyon korlátos és nagyon szigorúan ellenőrzött területek.

Az más kérdés, hogy mindig vannak gazemberek, akik kijátsszák ezt a helyzetet, ez sajnálatos ténykérdés, a NAV-nak erről elég súlyos felderítési adatai vannak, de ez nem azt jelenti, hogy rendszer- és üzemszinten most valaki nulla adóval főz pálinkát, és utána megjelenik ez kereskedelmi forgalomban. Ez a legsúlyosabb jövedéki visszaélés, aminek olyan halmazati büntetései vannak, amelyeket az így elfogott, elkapott személy elég nagy vagyoni értékkel kénytelen lesz ellentételezni majd a NAV által kiszabott büntetés miatt.

Tehát ne vizionáljunk olyat, ami nem lehet, pontosabban: aki kijátssza a törvényt, annak lehet, de annak egy rendkívül nagy fenyegetettség áll emögött, ha ő ki akarja játszani. Az adórendszer a főzhető mennyiségnél pedig rendkívül szigorú szabályok között engedni csak meg azt, hogy mely magánszemélynek lehet egyáltalán főzése, hova kell azt bejelenteni, és mennyi lehet ez a mennyiség.

Nagyon szépen kérem, különítse el, hogy van az otthon főzött pálinka, a bérfőzött pálinka és a kereskedelmi forgalomban lévő pálinka! Látom, ez önnek sem sikerült minden tekintetben, ezért összemosza ezeket, és a nulla adókulccsal most majd megengedett - amit az Európai Unió enged meg és nem a magyar kormány találmánya, hogy ezt is tisztázzuk - pálinkát direkt fenyegetettségképpen előhozza, hogy ez versenykonkurenciája lesz a szabadpiacon majd a szabadpiaci és normál adókulccsal terhelt pálinkáknak; ez nem lehet normális körülmények között. Az, hogy gazemberek ezt kijátsszák, sajnos lehetséges, mint mindennel, hogy nem ötvennel tetszik menni lakott területen, hanem hetvennel, ilyen van, viselje a következményeit. Most is lehet ilyen, van is, és az adóhatóság számos ilyen esetet derít fel. Sajnos, azt kell mondanom, hogy nem eleget, mert azt is látjuk, hogy nem eleget derít fel néhány helyen a visszaélések tekintetében.

Ami pedig azt a tévedését illeti, hogy Magyarországon 12,4 liter a tisztaszesz-fogyasztás, nagyon szépen kérem, tessék elolvasni a statisztikai adatnak min-

den mondatát! Egy országra vonatkoztatva az éves tisztaszesz-fogyasztást úgy számolják ki, ez egy statisztikai eljárási rend, hogy az összes elfogyasztott alkoholmennyiséget, sör, bor, pálinka, égetett szesz és a többi, átszámítják úgynevezett tisztaszesz-fokra, 100 százalékos alkoholfokra *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, és így minden országnak megmutatják, hogy őszertük mennyi vajon minden országban az egy főre jutó lakosnak az úgynevezett tisztaszesz-fogyasztása. Ez 12 liter környékén van Magyarországon *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, de jelzem, hogy ebben benne van az összes magyarországi bornak, sörnek, pálinkának, égetett szesznek és minden egyéb kutyafülének, minden alkoholos üdítőitalnak is az elfogyasztása, ami ezek után át lett számítva tisztaalkohol-fokra, egy liter 100 százalékos alkoholfokra.

Tehát ön ne állítson olyat, hogy Magyarországon 12 liter pálinkát iszik meg egy átlagos személy, ezt állította a felszólalásában *(Dr. Varga-Damm Andrea: Akkor miért...)*, a csecsemőtől kezdve a legidősebig - ez nem igaz. Az igaz, hogy 12,4 liter a legutolsó, a 2015-ös alapján a tiszta szeszre átszámított magyarországi alkoholfogyasztás egy főre vonatkoztatva, de ebben, hála istennek, benne van az a bormennyiség, amit itt Magyarországon termelünk meg. Képzelve el, hogy a bor esetében Magyarországon 23 liter az egy főre jutó borfogyasztás, a bortermelő országoknál ez 42-46 liter, Franciaországban, Olaszországban és Spanyolországban, tehát még nagyon alatta vagyunk ennek. De ez az alkoholfogyasztás is benne van, csak tisztaszesz-fokra át van számítva.

Ebben kérem sokkal precízebben nyilatkozni itt a parlamentben, mert a minket esetleg nézőket, hallgatókat és a leiratot olvasó laikusokat teljesen félre tetszik vezetni az ön hiányos tudása miatt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Font Sándor bizottsági elnök úr, képviselő úr. Kettő percre szót kér Varga-Damm Andrea független képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Nagyon szépen köszönöm Font Sándor képviselő úr oktatását, mert még rosszabb képet festett. Való igaz, én felejtettem el mondani, hogy ez a 12,4 liter a tisztaszesz-tartalom. Ez azt jelenti, hogy ha 6-7 százalékos sörrel és 12 százalékos borral beszélünk, és mondjuk, 40 százalékos pálinkáról valóban csecsemőtől az öregig, akkor ezek szerint 70-80 liter alkohol per fő Magyarországon az alkoholfogyasztás. Hogy úgy mondjam, ez még rosszabb képet fest a magyar társadalomról, úgyhogy én azért inkább nem dicsekednék ezzel. És akkor továbbra már nem azt mondom, hogy az én családom 72 literét ki issza meg, hanem azt, hogy akkor az én családom 250 literét vajon ki issza meg.

Tehát én egyet szeretnék mondani: azt szeretném, hogy a magyar parlament fokozottan és felelősségteljesen foglalkozzon azzal a kérdéssel, hogy az alkoholfogyasztás valóban kismértékben akár gyógy-

szer is lehet, és egy társasági életnek valóban korlátozott mértékben a természetes velejárója, de életforma az alkohol fogyasztása ne legyen, mert az alkoholista tává teszi az embereket, azok betegek lesznek, és az adófizetőknek kell ezeket az embereket hosszú időszakon át gyógyítani, életben tartani. Én nem szeretném, ha Magyarország az alkohol kultúrországa lenne. Valóban, kultúránk természetes velejárója a bizonyos alacsony mértékű fogyasztás, de ez közel sem az a mérték, mint amiről például a statisztikai adatok szólnak.

Úgyhogy köszönöm a kioktatást, én egyre inkább azt gondolom, hogy a parlamentnek ezzel a kérdéssel vagy az alkoholfogyasztás kérdésével még felelősségteljesebben kellene foglalkozni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Amennyiben össze kívánja foglalni a vitában elhangzottakat az előterjesztő, akkor megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon hosszú vita volt, és érdekes módon két-három témakör köré csoportosultak az észrevételek, nagyon szerteágazó időben. Megpróbálok időrendben végigmenni, de nagyon rövidre fogom, tekintettel arra, hogy nagyon hosszú vita volt.

A legelső felvetés Potocskáné felvetése, aki most már nem hallja a választomat, hogy milyen egyeztetés volt az Adótanácsadók Egyesületével az e-áfa tekintetében. Itt azt kell mondanom, hogy majd hároméves egyeztetés volt ebben az adóadminisztráció-csökkenésben.

(14.30)

Mi azt gondoljuk, hogy ez a legnagyobb horderejű adminisztrációcsökkentés most ebben a csomagban. Az e-szja sikereit nagyon sokan ismerjük. Azt kell látni, hogy ez az e-áfa szakmailag sokkal nagyobb, többszörösen nehezebb kihívás, mint az e-szja, azt gondolom, hogy egy óriási adminisztrációcsökkentésről beszélünk. Tehát egy több mint hároméves egyeztetés van a szakmai szervezetekkel, volt adótanácskozás, a NAV adókonzultációja, Versenyképességi Tanács is vizsgálta ezt a kérdéskört, tehát hogy tudunk adóadminisztrációt csökkenteni. Azért fontos ez a kérdés, és az egész adócsomag egyik fő mozgatórugója az, hogy adóadminisztrációt is kell csökkentenünk, hiszen az pénzre fordítható költség a cégeknek. Ha adóadminisztrációt csökkentünk, azzal pénzt takarítanak meg a vállalkozások. Hogy egy számot mondjak, most a legutóbbi felmérés szerint az adóadminisztráció például Magyarországon, igazodva

egyébként a régiós országokhoz, a cégek árbevételeinek az 1,7 százaléka. Tehát majdnem olyan magas, mint az iparűzési adó bevétele. Tehát ha ezt az adminisztrációt csökkentjük, több tíz, akár több száz milliárd forintos költséggel tudjuk mentesíteni a cégeket.

Nagyon fontos tévedés volt a képviselő asszony hozzászólásában, hogy ez mekkora adminisztrációs többlet lesz majd a könyvelőknek, és hogy tripla munka a könyvelőknek, és egy olyan dolgot erőltet az adóhatóság az adózókra, amit nem akarnak. Nagyon fontos, hogy ez egy választási lehetőség. Tehát az adóhatóság egy tervezetet kínál az adózónak, aki, ha nem kíván, akkor nem él ezzel a tervvel, és benyújtja a saját áfabevallását, ha viszont élni kíván vele, akkor nyilván egy sokkal egyszerűbb módon meg tudja ezt tenni. Nagyon fontos, hogy ha tripla munka is az adótanácsadónak, de mindenestre lehet, hogy fele munka az adózónak, és nekünk az utóbbit kell figyelembe venni. Tehát az adózók, a vállalkozások adminisztrációs terheit kell csökkentenünk. Azt gondolom, hogy mindig is ez volt a fő fókuszunk.

Nagyon fontos, szintén elhangzott, hogy a levonási jog elemeit az adóhatóság nem tudja megítélni. Egyetértünk, így is készítettük ezt a rendszert. Tehát hogy az adólevonási jog beállításával hogyan kíván az adózó élni, ennek a lehetőségével, az minden egyes adózónak a saját döntésén fog múlni. Az adóhatóság egy tervezetet fog elkészíteni, amiben könnyűvé teszi azt, hogy az adózó jelölje be, hogy ő milyen levonási hányadokat és milyen ütemezéssel szeretne érvényesíteni. Ennél egyszerűbb módja nem lesz majd az adóbevallások elkészítésének. Mi azt látjuk az elemzéseink alapján, hogy a vállalkozásoknak körülbelül kétharmada az, aki lehet, hogy komolyabb változtatások nélkül, automatikusan el tudja majd fogadni ezt a bevallást, és lesz egy kisebbség nyilván, akik exportálnak, bonyolultabb adminisztrációt folytatnak, nekik hozzá kell nyúlniuk az adóbevalláshoz, a NAV-nak nem lesz meg minden információja, de az adózók nagyobb többségének és főleg a kisebbeknek szerintünk automatikusan elfogadható bevallás lesz, de nagyon fontos, hogy az adózónak kell ezt a bevallást továbbra is benyújtania és elfogadnia.

Szintén nagyon sok vita merült fel a katamódosítás kapcsán. Itt azért nem is hangzott el az expozéban ennek a módosítása, mert most egy technikai módosítás van a katóval kapcsolatban a mostani csomagban. A kata szabályváltozásának az érdemi módosítása tavasszal megtörtént, ezért azt a hozzászólást is visszautasítom, hogy rövid idő állt rendelkezésre, meg kevés idő van a felkészülésre. Kifejezetten ezért a tavaszi ülészakában elfogadta a kormány és a parlament azt a változtatást, hogy legyen idejük azoknak a vállalkozóknak, akik éltek, visszaéltek - zárójelbe teszem - a kata előnyével, hogy erre a változtatásra felkészüljenek. Tehát nagyon hosszú idő, több mint fél év volt az erre való felkészülésre.

Nagyon fontos, hogy a katamódosítás kapcsán is egy többéves egyeztetés és elemzés folyik a háttérben. Tehát ez sem most, tavasszal pattant ki a fejből,

hogy ezt a módosítást valamilyen szinten meg kell lépni. Évek óta nézzük a kata folyamatait, és egyébként egyet is értek azzal a hosszú távú kitekintéssel, hogy a katanak vannak olyan hatásai, ami nem szerencsés. Nem véletlen, hogy az adóhatóság többször küldött levelet egyébként a katásoknak, bemutatva például azt, hogy milyen előnye van annak, ha 50 ezer forint helyett 75 ezer forintot fizetnek, milyen ellátási többletet, milyen nyugdíjtöbbletet, milyen pénzbeli támogatási többletet kaphatnak, ha ezzel a lehetőséggel élnek. Az adóhatóság mindent megtett azért, hogy a kata körüli bizonytalanságot, a nyugdíjrendszerrel kapcsolatos szabályokat könnyen érthetően átadja az adózóknak. Tehát azt gondolom, hogy ebben nagyon sok mindent megtettünk.

Nagyon fontos változás a kata kapcsán, a széles körű társadalmi egyeztetésben látni kell, hogy a kata mostani módosítása, amit elfogadott tavasszal a parlament, a katásoknak körülbelül háromnegyedét, tehát 340 ezer katást semmilyen módon nem érint. Ezt szeretném hangsúlyozni. Tehát a legtöbb katás soha életében nem tudott kiállítani nagy értékű számlákat. A legtöbb katásnak nincs arra lehetősége, hogy 250 ezer, 300 ezer forintokat számlázzon egy megbízójának, tehát a katások túlnyomó többsége, 340 ezer katás nem állított ki 3 millió forintnál több számlát egy adott partner felé. Tehát mi ezt egyedileg megnéztük, minden egyes katásnak anonim módon megvan nekünk az adata, és látjuk, hogy a katások nagy többsége nem tud élni ezzel a lehetőséggel. Azok élnek ezzel a lehetőséggel - és szintén itt visszacsatolok a korábban elhangzottakra -, hogy munkaviszony leplezése, munkaviszonyhoz nagyon hasonló jogviszonyok leplezése, ideértve, mondjuk, a megbízási jogviszonyokat is, és olyan jogviszonyok átalakítása került a katába, amelyek gyakorlatilag egycsatornás rendszerben működnek. Itt nem kell feltétlenül munkaviszonyról beszélni; ügyvédek, tanácsadók, jogtanácsosok mind lehetnek olyan helyzetben, hogy fel sem merül a munkaviszony, de valóban egy adott megbízó felé számláznak. A tavasszal elfogadott katamódosításnak a legnagyobb előnye az, hogy 340 ezer katást egyáltalán nem érint, és akiket érint, azt a néhány tízezer katást, őket is közvetetten, hiszen az adó a megbízót terheli.

Felmerült több esetben, hogy a megbízó ezt nyilván át fogja majd hárítani a katásokra. Én azt kérem itt az adótanácsadóktól is meg minden képviselőtől, hogy akkor a magánszemélyek, akik azt állítják, hogy ez a kata, a 40 százalékos adóteher át lesz hárítva, nézzük meg, hogy amikor őket belekényszerítette, mondjuk, egy vállalkozó ebbe a katás létbe, akkor nőtt-e, mondjuk, a nettó jövedelme 20-30-40 százalékkal. Nem lehet-e egyébként, hogy valójában a kifizető vagy a foglalkoztató járt jól éveken keresztül ezzel az adórendszerrel? Azt kérem, hogy mindenki számolja ki ezeket a különbségeket.

Ha már a katanál tartunk, akkor engedjék meg, hogy számadatokkal is szolgáljak. Azt gondolom, az elvitathatatlan a magyar kormánytól, hogy a munkaadó terheit nagyon drasztikusan és nagyon fokozatosan,

szisztematikusan évek óta csökkentjük. Van honnan. Tehát ezt is látni kell, hogy az adóterhelés valóban nagyon magas volt. Hogy egy számot mondjak, 53 százalék volt az adóék még néhány évvel ezelőtt. Tehát a munkáltató összes költségéből 53 százalék volt az adóteher, és ezt kellett letornáznunk, tíz év munkájával tudtuk ezt most 43 százalékra letornázni, ami már a régiós versenyben nagyjából a középmezőnyt jelenti. Tehát most 43 százalék a munka adóéke. Tehát egy tanár, egy egészségügyi dolgozó, egy köztisztviselő 43 százaléknyi adóékkal szembesül. Ha ez megbízási jogviszony, akkor ez olyan 41 százalék. Tehát azt látni kell, hogy ez a 40 százalék körüli adóék az, ami a munkánál és a munkához hasonló jogviszonyoknál terhelődik erre a kifizetésre.

A kata jelenlegi, ma hatályos szabályrendszerében ez az adóék 20 százaléktól megy 5 százalékgig; minél magasabb a katás forgalma, annál kisebb ez az adóék. Tehát 20 százalék annak, aki mondjuk, csak 3 millió forintot tud számlázni, aki 12 millió forintot, az megy le 5 százalékgig. Tehát ez az adóék folyamatosan csökken. Az új módosítás, tehát ami jövő év január 1-jétől hatályba lép, ott annyi fog változni, hogy a 20 százalékos adóék 26,9 százalékosra fog felmenni. Tehát riogatnak szervezetek és talán kevésbé informált egyesületek is azzal, hogy itt milyen bődületes, drasztikus adóemelés lesz január 1-jétől. Annyi fog történni, hogy a 20 százalékos adóék fölmegy 26,9 százalékra, abban az extrém esetben, ha egy katás vállalkozó egy adott cégnek fog 12 millió forintot számlázni.

Tehát azt kell látni, hogy ez még mindig nagyon messze van attól, ami a 40 százalék környéki adóéket illeti, ami a munka terheire rakódik, és nagyon messze van attól a számtól is, ami mondjuk, a vállalkozásból kivett jövedelemre, tehát az osztalékjövdelemre vonatkozik. Azt kell látni, hogy gyakorlatilag az osztalékjövdelemmel azonos adózási terheket fog viselni az, ha valaki kifejezetten csak egy vállalkozás részére fog katás cégéből számlát kiállítani. Tehát messze nem olyan horderejű adóemelésről beszélünk, ami ellehetetlenítené a vállalkozókat. Igazából egy fair adórendszer és egy tiszta adórendszer irányába tettünk lépéseket, szintén hangsúlyozom, kifejezetten azoknál, akik abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy nagy értékű számlákat tudnak kiállítani hónapról hónapra. A kis értékű katásoknál, akik magánszemély részére állítják ki a számláikat, sem pénzügyi, sem adminisztratív tehernövekedés nem lesz január 1-jétől. Tehát az nagyon fontos, hogy a lakossági B2C értékesítésekben semmilyen negatív változás nem lesz.

(14.40)

A másik nagyon nagy vitát gerjesztő téma a gépjárműadó változtatása lesz. Itt lehet, hogy többször is vissza kell térnem erre a témára, mert nagyon sok képviselő ezt felhozta. Alapvető szakmai tévedések voltak a hozzászólásokban. Tehát a gépjárműadó nem egy helyi adóbevétel. A gépjárműadó egy központi adóbevétel.

A központi adóbevételnek volt egy olyan sajátossága, hogy a helyi adóhatóság segítette ezt beszédni, és ezért volt egy 40 százalékos bevételátengedés az önkormányzatok részére, de ez mindig is központi adóbevétel volt. A 2021-es költségvetés tárgyalásakor tavasszal eldőlt, hogy ennek a központi bevételnek a teljes része a központi költségvetésben marad.

Ami most az adócsomagban fekszik, az kizárólag arra vonatkozik, vagy azt szabályozza, hogy mivel a '21-es évben a központi költségvetés bevétele lesz a gépjárműadó, indokolatlan lenne magának a beszédnek a terheit viszont az önkormányzatoknál hagyni. Vajon mennyire lenne motivált az az önkormányzati adóhatóság, aki bár már nem kapja meg ezt a 40 százalékos bevételt, de cserébe neki kell ezt adminisztrálni, és neki kell ezt lepapírozni? Tehát ezért van az, hogy az adóhatóság ezt a terhet átveszi most az önkormányzatoktól. A gépjárműadó forráselosztási logikájához semmilyen köze sincsen a mostani adócsomagban fekvő szabályoknak, ezt szeretném hangsúlyozni.

Szintén itt Szakács László képviselő úr jelezte, hogy az iparüzési adót a NAV fogja beszédni. Nagyon fontos, hogy az iparüzési adó kapcsán semmilyen változás nem történik, tehát az iparüzési adót 2017 óta eddig is be lehetett a NAV-on keresztül vallani. Tehát az adóbevallás elküldését meg lehetett közvetlen módon is tenni és a NAV-on keresztül is. Most annyi történik, hogy az adó bevallását kizárólag a NAV-on keresztül lehet megtenni azért, hogy egy egységes, digitalizált és egyszerű formanyomtatvány menjen. Viszont minden adóztatási jogkör az önkormányzatoknál marad, semmilyen csorbát nem szenved az önkormányzati adóhatóság, tehát ugyanúgy ő fogja kivetni az adót, ő állapítja meg a szabályait, ő állapítja meg a kedvezményeket, és ő fogja beszédni az adót, és ő fogja vizsgálni az adót. Tehát itt nagyon fontos változás vagy nagyon fontos helyreigazítás, hogy nem történik semmilyen adó-közponosítás ebben a tekintetben.

Felmerült az, hogy a magyar adórendszer - szintén Szakács képviselő úr hozzászólásában - igazságosságát érte kritika. Itt hadd hivatkozzam egy új felmérésre, a Tax Foundation világszintű elemzésében Magyarország a 14. legversenyképesebb adórendszert működteti. Azt gondolom, hogy ez egy olyan érték, amit továbbra is meg kell tartanunk, tehát az igazságos adórendszer és a versenyképes adórendszer irányába teszünk lépéseket, és azt gondolom, hogy ezt vissza is igazolja a nemzetközi gazdaságpolitika.

Szintén elhangzott Szakács képviselő úrtól, hogy a kkv-k terheit nem csökkentjük. Ezt érdekes hallani azzal a vitával összepárosítva, hogy itt a katanak... *(Kontrát Károly: Nincs itt a képviselő úr.)* Remélem, elolvassa majd a jegyzőkönyvet. Tehát a katanak a 400 ezernél több alkalmazója és a kiva 50 ezret meghaladó használói, azt gondolom, hogy egyértelműen arról tanúskodhatnak, hogy nagyon sok kedvezményt adunk a kisvállalkozóknak, és hiszünk is abban, hogy a kisvállalkozóknak teljesen más adórendszer kell és

adórendszer segíti az ő fejlődésüket, mint a nagyvállalkozóknak.

Megpróbálom rövidre fogni. Csárdi Antal képviselő úr jelezte az áfacsökkentéseket. Itt hadd utaljak arra, hogy megtörténtek a célzott áfacsökkentések, ahol a kormány úgy látta, hogy van lehetőség erre, és van pozitív hozadéka annak, hogy ez az áfacsökkentés megtörténik, ott megtörtént. Gondoljunk a hústermékekre, a belsőségekre, a tej-, hal-, illetve tojástermékekre, itt megtörténtek ezek az áfacsökkentések. Azt hangsúlyozzuk azóta is, hogy áfacsökkentésre csak kifejezetten célzott intézkedésként szabad sort keríteni, hiszen az árat nem az áfa mértéke befolyásolja. Az árat elsősorban a kereslet-kínálat, a verseny, a nemzetközi pozíciók befolyásolják. Nagyon jól lehetett látni, hogy ha van egy áfacsökkentés, de azt követően jön egy madárinfluenza, akkor a tojás ára nem lefelé, hanem fölfelé fog menni. Ugyanígy, ha van egy aszályos év vagy egy jégkár, akkor áfamértéktől függetlenül a zöltségek ára fel fog menni, ez a piac működésének a logikája.

A pálinka kapcsán, tényleg nem húzva a szót, hiszen Font Sándor képviselő úr reagált rá, mivel itt személyesen meg voltam szólítva, hogy a kisfiamnak mit adok, almát vagy pálinkát, nyilván almát fogok adni, ez nem is kérdés. Hiszen nagyon fontos, hogy a pálinka esetében azt látni kell, hogy itt egy olyan nagyon magas minőségű italról beszélünk, összehasonlítva nézzük meg, hogy miből készül, mondjuk, egy whisky, vagy nézzük meg, miből készülnek más égetett szeszek, mondjuk, a vodka, és nézzük meg, hogy a pálinka miből készül. Azt kell látni, hogy ennek az előállítás költsége rendkívül magas. Azt is ebbe a vitába be lehetett volna hozni, hogy a pálinka egy rendkívül drága és rendkívül magas minőségű ital, tehát nem a pálinkához fognak nyúlni azok, akik a legolcsóbb alkoholt keresik, mert nem ez a legolcsóbb alkohol. Lehet, hogy ez a legmagasabb minőségű alkohol, de mindenesetre nem a legolcsóbb, tehát nem az 50 százalékos jövedékiadó-teher fogja esetleg befolyásolni a választást, hogy melyik terméket vegyék le a boltok polcairól.

A személyi kedvezmény kapcsán Varga-Damm Andreának csak jelzem, hogy 283 ezer fő vette igénybe ezt a személyi kedvezményt, ami eddig adókedvezmény volt, most pedig adóalap-kedvezmény, de összegében ugyanannyi előnyt nyújt az adózóknak, 24 milliárd forint értékben tudták igénybe venni legutóbb ezt a kedvezményt a magánszemélyek.

Szintén Hajdu képviselő úrnak jelzem, hogy jelezte, hogy a bevételi oldal nyilván majd módosulni fog, hiszen az önkormányzatok a költségvetésükben ezt a gépjárműadó-változtatást helyre kell hogy tegyék. Nem kell hogy módosuljon a költségvetésük, hiszen tavasszal el lett fogadva ez a módosítás, most kizárólag az adóigazgatási lába van elvarrva, tehát a bevételi lábát a tavaszi ülészakában megismerhették, és a tavaszi ülészakában elfogadott szabályok ismeretében tudják meghozni a költségvetésüket. Szintén el-

hangzott, hogy egy jelképes százaléért cserébe végezték ezt a munkát, 40 százalék volt a bevételnek az átengedett lába.

Két felszólalásban is felmerült, hogy az önkormányzati képviselők munkájával mi fog történni, ha ez a feladat átkerül az adóhatósághoz. Itt azt kell látni, hogy a gépjármű-adóztatás során két időpontban, mivel egy évben kétszer van egy olyan szakasz, amikor a kivetés és adózás miatt egy nagy összegű vagy nagy adminisztratív terhű munka hárul az önkormányzati dolgozókra, ezért tipikusan nincsen olyan önkormányzati dolgozó, aki csak gépjárműadóval foglalkozik. Ezt egy évben kétszer gyakorlatilag kampányszerűen kell végezni, ezért minden önkormányzati dolgozó meglátásunk szerint csak mentesül egy tehertől az év ezen két időszakában, de egyébként az ő munkájára más területen természetesen szükség van, és azt gondoljuk, hogy kapacitásokat tudunk ezzel felszabadítani, és az adóhatóságnak lesz feladata az, hogy ő kapacitásokat építsen ki, akik ebben az egy évben két alkalommal ezt a kampányszerű tevékenységet el tudják végezni.

Bencsik képviselő úrnak egy utolsó megjegyzés, ez már nem lesz ilyen technikai, az adózási rendszert bírálta és az adózási morált, hogy nem tesz érte semmit az adóhatóság, illetve hogy a magyar adómorál nem jó. Azt kell mondjam, hogy az elmúlt években, amióta én is testközelből figyelem az adóigazgatást, az adózási morál olyan szinten tudott javulni, amire még eddig nem volt példa az elmúlt évtizedekben, de mondhatnék hosszabb időtávot is. Ha csak az áfarést nézzük, ami az Európai Bizottság által is a leginkább elfogadott mérőszáma annak, hogy milyen egy országnak az adómorálja, 23 százalékról tudtunk lemmenni 6 százalék környékére, 6,6 százalék környékére, ami azt jelenti, hogy az áfának a negyedét nem tudta beszédni Magyarország tíz évvel ezelőtt, most pedig az áfának a 6,6 százalékát nem tudjuk beszédni azért, mert ennyire fehéredett a magyar gazdaság. Tehát azt kell mondjam, hogy a gazdaság fehéredése, az adómorál javulása, az önkéntes jogkövetés bódületes adóbevétel-növekedést eredményezett, és ez a rendkívüli nagy adóbevétel-növekedés tette azt lehetővé, hogy egyébként adót tudjon csökkenteni a kormány, és az élőmunka terhének a csökkentését ez a fehéredés és önkéntes jogkövetés tudta megteremteni.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ezen a területen nincsen szegyenkeznivalónk, sőt rendkívül komoly eredményeket tudtunk felmutatni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Izer Norbert államtitkár úr, a vita zárógondolatait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Jakab István alelnök úr fel kíván szólni a családi gazdaságokról szóló T/13261. számú

törvényjavaslat általános vitája során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Jakab István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a jelen lévő képviselők látható többsége az indítványt elfogadta.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek nyilvántartásokkal és elektronikus ügyintézésel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13262. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Őné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a kulcsfontosságú informatikai szakrendszerek és elektronikus nyilvántartások felülvizsgálatát és megújítását célozza. A változásoknak köszönhetően a háttér folyamatok gyorsabbak lesznek és a magyar állampolgárok életét megkönnyítik, több esetben megszünteti a személyes ügyintézését. Különösen fontos ez a mostani járványhelyzet idején, ezért minél több ügy intézését biztonságossá kell tenni.

A törvényjavaslat 24 törvény módosítását tartalmazza. Egyes törvények esetén technikai jellegű változtatásokról van szó, mások, ahogy említettem, egyszerűsítik és gyakorlatiasabbá, valamint közérthetővé teszik a hatályos szabályozást.

A nemzeti adatvagyon-nyilvántartások szakrendszerének továbbfejlesztése, megújítása projekthez, a NAVASZ-projekthez kapcsolódóan szükséges a hatályos jogszabályok meghatározott szempontok szerinti felülvizsgálata.

Fontos kiemelni a személyazonosító igazolványok részleges megújítását. Az Európai Unió az uniós polgárok személyazonosító igazolványai vonatkozásában 2021 augusztusában hatályba lépő egységes szabályozást vezetett be. Az egységes uniós szabályozásra azért van szükség, mert az uniós polgárság az Unió valamennyi polgárát, így a magyar állampolgárokat is felruhazza a szabad mozgás jogával, szabályozás hiányában azonban a tagállamok által kiállított nemzeti személyazonosító igazolványok biztonsági szintje jelentősen eltérne, ezen eltérések

pedig növelnék a meghamisítás és az okmányokkal való visszaélés kockázatát.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországon 2016-ban bevezetett, csipvel felszerelt elektronikus személyazonosító igazolvány az Unióban a legkorszerűbbek közé tartozik. Tekintettel arra, hogy Magyarország részben eleget tett már az uniós előírásoknak, így minimális intézkedésekre van szükség, ugyanis a személyazonosító igazolványon lévő csipnek tartalmaznia kell a birtokosa arcképén kívül az ujjnyomatát is. Magyarországon az ujjnyomat személyazonosító igazolványon való elhelyezése mind ez idáig opcionális volt, azonban 2021. augusztus 2-ától az kötelező lesz. Ez alól csak a 6 év alatti gyermekek mentesülnek. Azon állampolgároknak, akik ideiglenesen fizikailag képtelenek ujjnyomat adására, egyéves érvényességi idejű állandó személyazonosító igazolványt kell kiadni.

Itt szeretném megjegyezni, hogy megszűnik a határozatlan időre kiadott személyazonosító igazolványok intézménye, az uniós szabályozás szerint ezeket az okmányokat hatéves érvényességi idővel kell kiadni. Ez alól kivételt képeznek a 70. életévüket betöltött személyek, akik kérhetik az okmány tízéves érvényességi idővel való kiállítását.

A lakcímbjelentés iránti kérelem kapcsán fontos kiemelni, hogy az tartalmazni fogja a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány adatait, valamint a cselekvőképesség tényét. Erre azért van kiemelten szükség, hogy a polgári eljárási képesség egyértelműen megállapítható legyen. Az egyes eljárások jogszerűsége ezáltal kétséget kizáróan biztosíthatóvá válik.

Tisztelt Országgyűlés! A vezetőiengedély- és a járműnyilvántartás szakrendszere is teljes körű informatikai megújításon esik át, ennek során közvetlen informatikai adatkapcsolatot tervezünk kialakítani az említett nyilvántartások és más állami nyilvántartások informatikai szakrendszerei között. Ennek célja a nyilvántartott adatok közhitelességének és pontosságának javítása, valamint az állampolgárok adminisztratív terheinek csökkentése. Ezzel számos közlekedési igazgatási ügy elektronikus úton történő indítására nyílik lehetőség, a hatósági ügyintézés is számos területen egyszerűbbé válik.

Kialakításra kerül a származás-ellenőrzési nyilvántartás, amely tartalmazza a külföldről belföldi forgalomba helyezés céljából behozott, használt járművek főbb adatait. Egy gépjármű magyarországi forgalomba helyezése a járműnyilvántartásba vétellel válik meg. Az ezt megelőző adatok kezelése fogalmilag kizárt, ezért szükséges ennek a nyilvántartásnak a külön résznyilvántartásként való nevesítése.

A törvényjavaslat értelmében a járműtulajdonosok a továbbiakban nem lesznek kötelesek a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás megkötésének igazolására, mivel a járműnyilvántartás szakrendszere automatikus adatkapcsolat útján hozzá fog férni a szükséges információkhoz.

Az elektronikus ügyintézés elterjedését és az informatikai eszközök közigazgatási felhasználását segítik az ügyintézési terminálok, az ügynevezett kioszkok kialakítása. Ennek célja, hogy a személyesen megjelent állampolgár az ügyintéző helyett a kioszk segítségével gyorsan és egyszerűen intézhesse az ügyeit. Egyfajta átmenetet képez ezzel az elektronikus ügyintézés és a személyes ügyintézés között. A kormány tervei alapján országszerte több és több helyen jelennek meg majd a kioszkok, és egyre több ügy intézését teszik lehetővé a hivatalnokok közvetlen közreműködése nélkül.

Ezenfelül fontos a lakossági adatfelvételek során a leghatékonyabb módon való kapcsolatfelvétel az adatszolgáltatókkal, vagyis a magyar állampolgárokkal. Ennek bevezetése nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a döntéshozók megfelelő és hiteles forrásból gyűjtött adatok alapján tudjanak tájékozódni. Ehhez új lehetőséget teremtett a természetes személyek elektronikus elérhetőségen keresztül történő megkeresése a Központi Statisztikai Hivatal által. Ennek megteremtése kiemelten fontos a járványhelyzetekhez hasonló esetekben, hiszen az adatfelvételre személyes kapcsolatfelvétel nélkül kerülhet sor. Ez a megoldás a hatékonyság mellett egyben fontos kockázatkezelési eszköz is.

A törvényjavaslat a szabálysértési törvény módosításával eleget tesz az Alkotmánybíróság határozatának, amelyben felszólította a tisztelt Országgyűlést a szabálysértési törvény 172. §-ának, 121. és 122. §-ainak a jogorvoslathoz való alkotmányos joggal való összehangolására. Ennek megfelelően a törvényjavaslat biztosítja a tárgyaláson kihirdetett határozatok három munkanapon belül való írásba foglalását, biztosítja az írásba foglalt határozatok megismerését, továbbá biztosítja a határozat alapján benyújtott fellebbezés kiegészítését vagy módosítását.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány az elektronikus ügyintézés biztosítása érdekében kiépített egy olyan digitális környezetet, amely biztosítja az állami szervek egymás közötti elektronikus kapcsolattartását, egyúttal kiépítette a polgárok és a vállalkozások számára az állammal történő elektronikus kommunikációt.

A fenti kapcsolatok megteremtése közzefeladat, a vállalkozások egymás közötti, valamint a polgárokkal való kapcsolatok megteremtése pedig elsősorban piaci feladat. A digitalizáció előrehaladása során a nagyobb sebességű, de biztonságosabb kapcsolattartás érdekében a piaci szereplők olyan technológiai megoldást keresnek, amelyik garantálja a polgárok és a vállalkozások azonosítását, biztosítja azok nyilatkozatának hitelességét, valamint biztosítja a hiteles személyes adatok átadását. A fenti elvárások hasonlóan a kormányzati elektronikus ügyintézés szférájához. A pénzügyi szektor esetében az állami érdek az, hogy a magyar és az uniós szabályoknak megfelelően az ügyfél azonosítása hiteles, állam által garantált legyen a digitális szférában is.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény értelmében az ügyfél átvilágítása jelenleg megtörténhet személyesen, valamint elektronikus hírközlő eszközök útján is.

A törvényjavaslat lehetőséget biztosít arra, hogy az elektronikus azonosítási szolgáltatással, jellemzően ügyfélkapuval rendelkező ügyfél a szolgáltató rendszerébe közvetlenül bejelentkezhesen. Így az adatai elektronikusan ellenőrizhetők lesznek, ezzel csökkentve a személyes megjelenéssel járó terheket.

A törvényjavaslat meghatározza a naplórendszerrel kapcsolatos adatkezelés szabályait is. A Belügyminisztérium adatkezelésében lévő közhiteles központi nyilvántartásokban megvalósuló adatkezelések az általános adatvédelmi rendelet tárgyi hatálya alá tartoznak. Maga az általános adatvédelmi rendelet nem rendelkezik az adatkezelési műveletek naplózási kötelezettségéről, azonban olyan előírásokat tartalmaz, amelyek ezt szükségessé teszik. Ezzel szemben az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény tartalmazza az elektronikus naplóra vonatkozó horizontális szabályokat. Az ágazati nyilvántartási törvények jelenleg is tartalmazzak rendelkezéseket az adattovábbítási nyilvántartással kapcsolatban, azonban a naplózásra vonatkozóan nem rendelkeznek. Ezért az ágazati nyilvántartási törvényekben a naplózás kapcsán szükséges meghatározni az adatkezelés célját és feltételeit, az adatkezelés tárgyát képező személyes adatok típusát, az adatkezelő személyét, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelés céljára vonatkozó korlátozásokat, a tárolás, adattárolás időtartamát, valamint a jogszerű és tisztességes adatkezelés biztosításához szükséges intézkedéseket.

(15.00)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kiemelném továbbá, hogy az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról szóló 2019/452 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2020. október 11-ével esedékessé váló kötelező alkalmazása elengedhetetlenné teszi a törvény és a hozzá tartozó végrehajtási rendelet jogharmonizációs célú módosítását.

Az uniós rendelettől függetlenül a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal a tavalyi év folyamán elvégezte a külföldi befektetések biztonsági célú ellenőrzéséről szóló magyarországi jogszabály gyakorlati érvényesülésének vizsgálatát. A jelenlegi szabálmódosítások a vizsgálat megállapításaiból fakadnak. A felülvizsgálat egyik elsődleges jogpolitikai céljával szolgált a Magyarország biztonsági érdekeit sértő külföldi befektetések ellenőrzésével összefüggő döntési jogosultsággal felruházott állami és hatósági szervek mérlegelési jogkörének szűkítése, ezáltal a szabályozás kiszámíthatóbbá tétele.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadása megkönnyíti az állampolgárok életét, fokozza a

személyes adatok biztonságát, valamint járványhelyzetben hatásos eszköz a személyes ügykezelés elkerüléséhez, tehát az ügyintézés nem állna meg, sőt egyszerűbbé, hatékonyabbá, az állampolgárok számára kedvezőbbé válna.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem tisztelettel önöket, hogy a jelen törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Héjj Dávidnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Az ülés vezetését pedig átadom alelnöktársamnak, dr. Brenner Koloman úrnak.

(Az elnöki széklet dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a közigazgatási eljárások elektronizálása szempontjából olyan kiemelt jelentőséggel bíró informatikai szakrendszerek és elektronikus nyilvántartások felülvizsgálata, valamint megújítása, mint a személyiadat- és lakcímkártyanyilvántartás informatikai rendszere, a közúti közlekedési és a hozzá kapcsolódó nyilvántartások informatikai rendszerei, illetve a személyazonosítást lehetővé tevő okmánynyilvántartások informatikai rendszerei. Szeretném még itt, felszólalásom elején hangsúlyozni, hogy az említett három nagy csoportba tartozó nyilvántartások megújítása nemcsak a háttér folyamatok gyorsulását fogja eredményezni, hanem a magyar állampolgárok számára is egyértelműen érezhető változást fog eredményezni.

Tisztelt Ház! Láthatjuk, hogy a jelen javaslat számos törvényi rendelkezést igyekszik módosítani és újraszabályozni. Az államtitkár úr az expozéjában igen részletesen ismertette a törvénytervezet által érintett törvények terjedelmes módosítására irányuló koncepciót, így én csupán csak a javaslat főbb pontjaira kívánok reflektálni.

A benyújtott tervezet kilátásba helyezi a személyazonosító igazolványok részleges megújítását. Ez a módosítás jogharmonizációs szempontból nélkülözhetetlen, tekintettel arra, hogy az Európai Unió valamennyi uniós polgár vonatkozásában a tagállamok által kiállított okmányok tartalmi és formai követelményeire irányadó egységes szabályozást vezet be 2021. augusztusi hatálybalépéssel. Számunkra szinte már természetes, hogy az uniós polgárságból fakadóan élhetünk a szabad mozgás és tartózkodás jogával, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy az érvényes személyazonosító igazolvánnyal egyik tagállamból a másikba szabadon utazhatunk, viszont egységes szabályozás hiányában a nemzeti személyazonosító iga-

zolványok biztonsági szintje jelentősen eltérhet egymástól, a különböző tagállami szabályozások közötti differenciák pedig növelik a hamisítás és az okmányokkal való visszaélés kockázatát.

Engedjék meg, hogy itt kiemeljem azt, hogy a hazánkban 2016-ban bevezetett, csipvel felszerelt, az EU-ban a legkorszerűbbek közé tartozó elektronikus személyazonosító igazolvány döntő mértékben megfelel a most felállított kritériumoknak, sőt Magyarországon az ujjenyomatnak a személyazonosító igazolványon való elhelyezése már eddig is opcionális lehetőség volt, míg ezt az Unió a jövő év augusztusától nővumként kívánja bevezetni kötelező jelleggel, a 2019/1157 EU-rendeletnek való megfelelés alapján. Szembetűnő tehát, hogy a nemzeti jogunknak ezen a területen csupán minimális módosításokat kell végrehajtania.

Szeretném kiemelni, hogy a javaslat be kívánja vezetni az úgynevezett naplórendszerrel, ami azt jelenti, hogy a személyes adatokkal elektronikus úton végzett adatkezelési műveletek jogszerűségének ellenőrizhetősége, valamint a személyes adatok integritásának és biztonságának garantálása érdekében a nyilvántartást kezelő szerv automatizált adatkezelési rendszerben fogja rögzíteni a nyilvántartásban végzett adatkezelési művelettel összefüggő összes információt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, valamennyi állampolgár üdvözlí azon módosítást, amelynek az értelmében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó irat helyett a hatóság elektronikus adatkapcsolat útján tud majd hozzáférni a szükséges információkhoz. Ily módon az ügyfélnek nem lesz szükséges az eljárás során igazolnia a felelősségbiztosítás meglétét, hiszen ezt az informatikai szakrendszerek a jövőben megteszik helyette. Szeretném kiemelni, hogy a törvényjavaslat mindemellett pontosítja a járműnyilvántartás fogalmát is.

Az elektronikus ügyintézés elterjedése és az informatikai eszközök közigazgatási felhasználása szempontjából előremutató elképzelés az államtitkár úr által is hivatkozott kiosk terminálok elhelyezése, ugyanis a kiosk, amelynek eljárásjogi státuszát - nagyon helyesen - rendezí a törvényjavaslat, átmenetet képez a tradicionális, hivatalnokok közreműködésével zajló személyes ügyintézés és az elektronikus ügyintézés között. Üdvözlendő a kormány azon terve is, hogy egyre több és több kiosk jelenjen meg az ország különböző pontjain, amelyek fokozatosan egyre több ügyintézését teszik majd lehetővé.

Jól ismert tény, hogy ahhoz, hogy a döntéshozók naprakész és hiteles forrásból származó, pontos adatok alapján tudjanak tájékozódni, elengedhetetlenek bizonyul a Központi Statisztikai Hivatal alapos és körültekintő munkája. Éppen ezért lehetővé kell tenni a KSH számára, hogy a lakossági adatfelvételek során a lehető leghatékonyabb módon tudja felvenni a kapcsolatot az adatszolgáltatókkal. E cél elérését szolgálja a javaslat azon rendelkezése, miszerint a KSH a jövőben megkapja a polgárok nyilvántartott egyes elérhetőségi

adatait azon okból kifolyólag, hogy se postán, se személyes felkereséssel, se pedig a kérdezőbiztossal ne zavarják őket olyan esetekben, amikor a személyes felkeresés útján történő adatgyűjtés egyszerűen lehetlenné válik. Ha példaként vesszük a koronavírus-járványt, ez is azt támasztja alá, hogy egy ilyen szituációban az elektronikus elérhetőségeken történő kapcsolatfelvétel jelentősen gördülékenyebb, ez esetben a kulcsszó tehát a hatékonyság és a hatékonyság növelésével párhuzamosan a minőség javulása.

Pontosításra szorul többek között az egészségügyi személyes adatok kezeléséről és védelméről, valamint az anyakönyvi eljárásról szóló törvény is, mégpedig a népmozgalmi adatok KSH általi feldolgozását, illetve továbbítását követő törlésre vonatkozó rendelkezések tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat normaszövegében olvashatjuk, hogy a magyar kormány kiépített egy olyan elektronikus környezetet, amely biztosítja a polgárok és a vállalkozások számára az állammal történő elektronikus kapcsolattartást. Megjegyzendő, hogy napjainkban a digitalizáció előrehaladásával a biztonságos kapcsolattartás érdekében a piaci szereplők jogosan tartanak igényt olyan technológiai megoldásokra, amelyek garantálják az elektronikus térben a polgárok és a vállalkozások azonosítását, biztosítják azok nyilatkozatának hitelességét, valamint az azonosításon túlmenően a hiteles személyes adatok átadását is. Ebből kifolyólag nyilvánvalóan általános bűnmegelőzési érdek az is, hogy a pénzügyi szolgáltatókkal szerződő felek hiteles módon azonosítva legyenek. Tudjuk jól, hogy valamennyi állam közös érdeke a pénzügyi szektor biztonságának szilárd garantálása.

Két dologról szeretnék még ezen vita során előljáróban beszélni. Az egyik, hogy ezen tervezet lehetőséget biztosít arra, hogy a jellemzően ügyfélkapuval rendelkező ügyfelek a szolgáltató rendszerébe közvetlenül bejelentkezhesse nek, adataik a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény normáinak megfelelően elektronikus ellenőrzésre legyenek, ami által csökkennek a személyes megjelenéssel járó mind lakossági, mind pedig szolgáltatói terhek. Röviden: a kötelező ügyfél-átvilágítás mostantól kezdve tehát elektronikus eszközökön keresztül is megtörténhet.

A másik dolog pedig, hogy az elmúlt esztendőben a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal elvégezte a külföldi befektetések biztonsági célú ellenőrzéséről szóló hazai jogszabályok revízióját. Az átfogó vizsgálat eredményeként a Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzésével összefüggő döntési jogosultsággal felruházott állami és hatósági szerveket megillető mérlegelési jogkörök szűkítésre kerültek. Ekképpen nyereségként könyvelhető el a szabályozás kiszámíthatóbbá tétele.

Felszólalásom végén csupán egy rövid kitérőben utalnék én is arra, hogy miután az Alkotmánybíróság kötelezte az Országgyűlést a szabálysértési törvény

normáinak az Alaptörvény jogorvoslathoz való elvárásaival történő összehangolására, a benyújtott javaslat eleget tesz ennek a követelménynek is.

(15.10)

Tisztelt Ház! Nem áll szándékomban tovább szaporítani a szót. Az előterjesztő beszédében elhangzottak és az általam elmondottak alapján leszögezhetjük, hogy a benyújtott javaslat jelentős könnyítéseket irányoz elő az állampolgárok adminisztratív ügyeinek intézését érintően. Emellett aláhúzendó az is, hogy a közigazgatási szervek közötti együttműködés is hatékonyabbá válhat a tervezet elfogadásával.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslatot, s kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyenek így. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Folyamatosan találkozunk itt a parlamentben az utóbbi évtizedben, sőt azt megelőzően is olyan törvényjavaslatokkal, amelyek követik azt a tudományos fejlődést, azt az elektronikai fejlődést, ami rohamléptekkel történik a mai világban.

Már egy korábbi hasonló témájú felszólalásomban is húztam egy olyan párhuzamot, amikor elmondtam, hogy tulajdonképpen ezt a fejlődést három szakaszra lehet osztani. Mindaddig, amíg Gutenberg fel nem találta a nyomtatást, az volt az első korszak, amíg szerzetesek másolták kézírással az információkat, a könyveket, az okleveleket, és mindez rendkívüli lassúsággal történt. Majd ezt követően, amikor feltalálták a nyomdagépet, akkor onnantól kezdve aztán megjelentek a könyvek, megjelent a nyomtatás, megjelent a sajtó, és megjelent nagyon sok minden. Hát, hatalmas forradalom volt akkor a középkor végén, és most egy hasonló forradalmat élünk át, amikor áttérünk a harmadik szakaszra, és bőven benne vagyunk már, amikor a könyvnyomtatás és az újságy nyomtatás majdhogynem elavulttá vált már mára, de én gondolom, hogy ez sajnos nagyon rövid időn belül elavulttá fog válni, és átveszi mindezt az elektronikus média. Mindent innen fogunk olvasni, innen fogunk látni, s mint ahogy látjuk ebben a törvényjavaslatban is többek között, ügyintézni is így fogunk. Ennek nyilván vannak pozitív és negatív oldalai is, és ezekre majd ki is fogok térni a következőkben.

Az előttünk lévő törvényjavaslat is számos pozitív példát hoz fel, számos pozitív újítást hoz. Ilyen a személyi igazolvány is. Ha az Európai Unió jogszabályai ezt kívánják meg, és a jogharmonizáció azt kívánja meg, hogy hasonló legyen az Európai Unió teljes területén, nyilván az egymás közötti ide-oda utazgatás,

Európai Unióra be- és kiutazgatás ezt kötelezővé teszi, tehát ezen nincs mit vitatkozni. Ezt a személyi igazolványt nyilván be kell vezetni, még akkor is, ha sokan ódzkodnak az ellen, hogy ujjlenyomatot vesznek az embertől, mert ez szükséges lesz az új típusú személyi igazolványban. Erről sokaknak nyilván a rabosítás fog az eszükbe jutni, hiszen a legtöbb ember csak ezzel összefüggésben hallott az ujjlenyomatok vételéről, illetve krimikben látja, hogy mikor is vesznek ujjlenyomatot. Ez nyilván egy kicsit rossz érzéssel is töltheti el az embereket ennek során. De hát ez egy olyan szabály, amit követni kell.

Ugyanígy változik a határozatlan időre szóló személyi igazolvány. Talán lehet, hogy ez magyar specialitás volt és mindig is így működött. Hát, ez is ki fog futni idővel, és új rendszer kerül szabályozásra ezzel a törvénnyel.

Mindenképpen pozitív és üdvözlendő az, hogy a gépjármű-felelősségbiztosítás esetében például nem kell magunknál hordani azt a kis igazolószelvényt, amit kinek havonta, kinek negyedévente, kinek évente küld el a biztosító. Számos alkalommal fordult elő, hogy az ember otthon felejtette, elkajtatta azt a kis darab cetlit, nincs nála, és bizony kellemetlen, amikor közúti ellenőrzés során kéri tőle és nem tudja igazolni a meglétét. S bizony nem egy esetben szabtak ki tízezer vagy akár több tízezer forintos büntetést is ennek a hiánya miatt. Tehát egy olyan dologtól szabadul meg ezáltal a magyar társadalom, aminek szerintem mindenki csak örülni fog.

Azt gondolom, hogy az ügyintézési terminálok bevezetése is valamilyen szinten előrelépés. Ez az elektronikai ügyintézési pontok kialakítását jelenti. Bár én úgy érzem, hogy ha folyamatosan lépegetünk előre a hasonló újítások bevezetésével, akkor azt látjuk, hogy bizonyos társadalmi elidegenedés és elmagányosodás, a társadalom széttagozódása és egyes elemekre osztódása ezekkel mindenféleképpen felgyorsul. Bár azt is látni kell, hogy az ügyintézés is hihetetlen mértékben tud felgyorsulni ezáltal, de természetesen csak akkor, ha mindez profi módon és jól működik.

Nyilván a Központi Statisztikai Hivatalnak is könnyebb lesz a feladata akkor, ha nem kérdezőbiztosokkal kell végigjárniuk az országot, hanem elektronikusan fogják megkeresni és elérni a polgárokat. Én sokszor azt gondolom, hogy a precízebb válaszadás szempontjából is fontos lehet ez, hiszen amikor egy kérdezőbiztos bekopogtat vagy telefonon hív fel valakit, akkor nincs annyi ideje az embernek, hogy összegyűjtse azokat az iratait, papírjait, dokumentumait, amikre kíváncsi az illető. Viszont ha elektronikusan megkapja a levelet, akkor van rá ideje és ezeket össze tudja gyűjteni, és megválaszolja. Nem tudom, hogy most milyen szinten működik, de például engem is megkeresett a KSH éppen a napokban, amikor földi összeírást végeztek mindenkinél. A személyes kérdezőbiztos kopogtat be minden ajtón és kérdezi meg, hogy az illető rendelkezik-e termőfölddel, használja-e a termőföldet, mennyi termőföld

van a tulajdonában, s melyik a legnagyobb. Számítatlan kérdés, amit az ember hirtelen nem is tud megválaszolni, hanem ehhez össze kell gyűjteni az iratait.

Nem beszélve a járványhelyzetről, amikor azt mondjuk, hogy kevesebb emberi kontaktusra van szükség. Ekkor sem jó, amikor egy kérdezőbiztos naponta 20-30 családhoz kopogtat be, s adott esetben ő maga is veszélyeztetve van, vagy ő maga lesz az, aki továbbviheti a járványt egy-egy olyan helyről olyan helyre, ahol eddig nem volt megbetegedés, a másik helyen pedig volt megbetegedés. Tehát ha már a Covidnál tartunk, akkor ez is mindenféleképpen egy előrelépés.

A különböző hatósági szervek, állami szervek közötti elektromos kapcsolattartás, a polgárok és vállalkozások számára történő magasabb szintű elektronikus kapcsolattartás szintén egy pozitív feladat. S valóban igaz az, hogy ez egy közfeladat, és ez is előrelépést jelenthet.

A külföldi befektetésekkel kapcsolatos átvilágítás egy jogharmonizációs célú módosítás, amire szintén szükség van.

De mindezek az újítások azért problémát is jelentenek; egyrészt, hogy a technikai lehetőségek megvannak-e, megfelelőek-e, azokat megfelelően tudják-e használni a megfelelő szervek. Nyilván amikor ez bevezetésre kerül, majd annak az első hónapjai, napjai, évei fogják eldönteni, hogy szakmailag megfelelően kiforrott rendszert alkalmaznak-e, és hogy az állampolgárok hozzáértése, laikussága esetleg nem hátráltató tényező-e.

Szintén hátráltató dolog lehet az, hogy az adatok tömege jelenik meg az államnál, illetve azoknál, akik ezeket a rendszereket üzemeltetik. Olyan adatok jelennek meg, amelyekkel kapcsolatban ma, a XXI. században azt látjuk, hogy az állam gyakorlatilag szinte mindent tud, mindent tudhat az emberekről. Nincs ezzel semmi baj addig, amíg ebből nem lesz visszaélés-jellegű probléma. Ennek a lehetősége az ilyen tömeges adatkezelésnél sajnos mindig megvan. Hogy jogszerű lesz-e az adatkezelés vagy jogszerűtlen? Hiába fogjuk azt törvényben meghatározni, hogy márpedig jogszerűen kell kezelni az adatokat, mert látunk már olyat, amikor nem így történik, és bizony adott esetben megkérdőjeleződhet az állampolgárok számára az adatok jogszerűsége.

S az is felmerül az emberben ilyenkor, hogy milyen társadalmat építünk akkor, amikor majd mindenki csak a számítógépe végéről fog kapcsolatot tartani az állammal, az önkormányzattal, a hatóságokkal, s látjuk, hogy nagyon sok esetben a barátokkal, a rokonokkal, az ismerősökkel is. Nem mondom, hogy ezért ne építsünk tovább, ne fejlesszünk tovább, mert nyilván nem ez az út, de valahol meg kellene találni a harmonikus kapcsolatot a kettő között, hogy a társadalmi elidegenítés se fokozódjon a továbbiakban.

Egy példát is szeretnék elmondani azzal kapcsolatban, hogy milyen lehetőségek és milyen problémák is adódhatnak ebből a túlzott adatkezelésből. Például nem olyan régen derült fény egy régi emberölési ügyre

az Egyesült Államokban, ahol egy 35 évvel ezelőtti emberölésnek találták meg az elkövetőjét azáltal, hogy sokat fejlődött a tudomány. Megvolt az elkövető hajszála, amiből ma már DNS-mintát tudtak venni, és ezáltal megtalálták a rendszerben azt is, hogy kihez kötődik az a hajsza.

(15.20)

Az a döbbenetes, hogy hogyan találták meg. Ugyanis nem úgy, normális módon, hogy egy DNS-mintát vettek egy elkövetőtől, és így derült ki, hogy ő ezt a gyilkosságot is elkövette, hanem egy kereskedelmi cégnél bizonyos családtagja megrendelt egy szolgáltatást, amelyben a családfáját vezethette vissza valamerre, és bizony ezáltal az adatok olyan helyre is juthatnak adott esetben, hogy összefüggést találnak az esetek között.

Én azt mondom, hogy akkor, amikor bűnüldözésre használják fel ezt a módszert, arra, hogy még jobban elfogjuk azokat a bűnelkövetőket, nagyobb számban, bizony ennek akkor is helye van. De akkor, amikor ezeket az adatokat teljesen másra használja fel adott esetben a politika, akkor viszont nagyon nagy baj van, és itt kell megtalálni azt a megfelelő egyensúlyt, hogy ez a hatalmas adathalmaz, ami bekerül, megfelelő módon és jól legyen használva.

Aztán: korábban, amikor bevezetésre került ez az ASP-rendszer az önkormányzatoknál, ott is felmerült számtalan probléma. Ezt is azért hozom fel, mert az elektronikai fejlesztésnek ez is egy állomása volt Magyarországon. A minisztériumtól azt hallottuk, hogy hihetetlenül jól működik a kísérletek alapján az ASP-rendszer Magyarországon, hogy egyszerűbbé vált a könyvelés az önkormányzatoknál, hogy gyorsabbá vált, hogy a határidőket nem lehet elmulasztani - itt hallottuk annak idején a belügyminiszter úrtól ezeket a pozitívumokat.

Akkor, amikor én felhívtam ezzel az önkormányzatokat, hogy valóban így van-e, és az ASP-rendszer így működik-e - hangsúlyozom, ez a kísérleti szakaszban volt -, gyakorlatilag katasztrófafilmhez hasonlították az ASP működését. Elmondták, hogy sokkal bonyolultabbá vált a könyvelés, sokkal lassabbá vált, sokkal nehezebbé vált, és a határidőket nem tudják betartani, és egyszerűen az önkormányzati dolgozóknak, a hivatali dolgozóknak sokszor éjfélig ott kell maradni, hogy ezekben a rendszerekben rögzítsék az adatokat, ami korábban bevett módon, pofonegyszerűen és könnyedén működött.

De ugyanígy vizsgáljuk a rendszer, akár beszélhetünk a bíróságokról is, ahol bizonyos szempontból könnyítést jelent az elektronikus ügyintézés, bizonyos szempontból pedig nehezítést. Sokszor panaszkodnak a bírák arra, hogy egyszerűen az elektronikus rendszerben sokkal lassabban és nehezebben működnek a dolgok, nagyon gyakran nem működik a rendszer, nagyon sok probléma van a rendszerrel. Tehát nyilván ezeket a gyermekbetegségeket, én azt gondolom, hogy viszonylag rövid idő alatt, öt-tíz év alatt le

fogjuk vetkőzni, és ezek tökéletesen működőképesé fognak válni.

De hogy jót is mondjak ezzel kapcsolatban, például az ügyfélkapus rendszer Magyarországon szerintem rendkívül jól vizsgázott, és ezzel kapcsolatban is elsősorban pozitívumokat lehet elmondani. Én azt gondolom, hogy aki megismerte az ügyfélkapus rendszert és használja, az megszerette, egyszerűbbé tette az állampolgároknak az életét sok tekintetben. De például egy ilyen pozitívum az elektronikus szja-bevallásnak a lehetősége is, mivel nagyon sok ember órákat, sokszor napokat töltött el azzal, hogy a személyi jövedelemadó-bevallását elkészítse. Ma csak átfutja az elektronikus megkapott levelet, elküldi.

Nyilván ezek olyan újítások, amik nagyon megkönnyítik az embernek az életét, de mindez sokszor, amikor minden elektronikus színtérré tevődik, akkor a társadalmi kapcsolatok rovására megy, és az elidegenítést segíti elő. Tehát én mindenféleképpen azt gondolom, hogy kettős ezeknek az újításoknak a megítélése, egyszerre a modernitást, a gyorsaságot, az egyszerűséget is szolgálja, ugyanakkor néha bonyolultabbá teszi az életünket, néha nehezebbé teszi, és a társadalmi elidegenítést is előre hozza. Tehát mindenképpen kettős megítélésű, de a jövőt nem lehet megállítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy az államtitkár úr is és képviselőtársam is részletesen kifejtette a javaslatban foglaltakat, nagyon fontos, hogy az állami nyilvántartási rendszerek, az informatikai rendszerek, az elektronikus nyilvántartások felülvizsgálata és megújítása időről időre megtörténjen, hogy az állam is haladjon a korrallal, ha szabad így fogalmazni.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a XXI. században a digitalizáció eszközeivel könnyítsük meg az állampolgárok életét, könnyítsük meg az ügyintézési lehetőségeket, a nyilvántartási lehetőségeket és az ebből fakadó állami feladatokat, akár legyenek azok a Statisztikai Hivatal feladatai, akár a nyilvántartó hatóságok feladatai.

Nagyon fontos, hogy megállapíthatjuk a mostani benyújtott törvényjavaslatról, a részleteibe azért nem fogok belemenni, mert ezt már az államtitkár úr és a képviselőtársam is megtette, de megállapíthatjuk, hogy ezeknek a nyilvántartásoknak a megújítása nemcsak a háttér folyamatok gyorsulását fogja eredményezni, hanem az állampolgárok számára is érezhető változásokat fog hozni, hiszen ezeknek a célja, hogy megkönnyítsék az állampolgárok életét is.

Éppen ezért a KDNP-frakció támogatni fogja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslat a közigazgatási eljárások elektronizálását célozza több tucat területen, ezek közül a legfontosabbak: a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás informatikai rendszere, a közúti közlekedési és hozzá kapcsolódó nyilvántartások informatikai rendszerei, a személyi azonosítást lehetővé tevő okmánynyilvántartások informatikai rendszerei.

A javaslat előterjesztője szerint mindez a háttér folyamatok gyorsulását fogja eredményezni, továbbá az állampolgárok számára is érezhető változásokat hoz. Ebben nem fogunk vitatkozni, hogy minden, ami azt célozza, hogy könnyíti a lakosság hozzáférését mindenféle állami szolgáltatáshoz, az támogatandó, ezt mi, ellenzéki politikusok sem látjuk másképp.

Kötelező elem lesz az ujjlenyomat: a 2021. augusztus 2-án vagy azt követően indított, személyazonosító igazolvány kiadása iránti eljárás esetén csak olyan személyazonosító igazolvány adható majd ki, amely ujjlenyomatot is tartalmaz. Ez alól csak a hat év alatti gyermekek és az ujjnyomat adására fizikailag képtelen személyek mentesülnek.

A második: érezhető változást jelent még, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás nyilvántartásának megújításával a kötvénnyilvántartás és a járműnyilvántartás adatkapcsolatai is felülvizsgálatra kerülnek.

A harmadik: az elektronikus ügyintézés elterjedését és az informatikai eszközök felhasználását segítik majd a Belügyminisztérium tervei szerint az ügyintézési terminálok avagy a kioszkok. A kiosk létrehozásának célja, hogy a személyes ügyintézés végett az okmányirodáknak megjelent személy mintegy az ügyintéző helyett, a kiosk segítségével legyen képes az ügyintézésre. A kiosk működését tekintve átmenetet képez az elektronikus ügyintézés és a személyes ügyintézés között, egyfajta hibrid megoldást alkot.

Itt azért engedjék meg, képviselőtársaim, hogy kritikával is éljek, láttuk az elmúlt időszakokban, hogy az okmányirodáknak fellépő munkaerőhiány komoly károkat okozott a napi ellátásban. Egyetlenegy példát engedjenek meg, hogy hozzozzák: a Nyugati pályaudvar területén az egyik épületszárny nagyon gyönyörűen fel lett újítva az elmúlt években. Nem tudnám most pontosan megmondani, de ha jól emlékszem, több mint 300 millió forintot költöttünk ennek az épületrésznek a felújítására. Nap mint nap járok el ott, és tényleg azt lehet mondani, hogy gyönyörű lett.

Okmányiroda lett a Nyugati pályaudvar ezen épületrészein kialakítva, amit alighogy megnyitottak néhány évvel ezelőtt, azonnal bezárásra is került a fellépő munkaerőhiány miatt. Azt pontosan nem tudnám megmondani, biztos az államtitkár úr jobban tudja, hogy akkor az átvezénylések miatt történt a bezárás, hogy az ott dolgozók át lettek vezényelve más okmányirodába, vagy egyáltalán nem is tudtak a nyitáskor megfelelő létszámú szakembert megvenni. Hosszú-hosszú hónapokon keresztül volt zárva ez az okmányiroda (*Kontrát Károly: Nyitva van!*), majd hála a jó égnek, az utóbbi időben megnyitásra került, és most már napi szinten üzemel.

De akár horror történeteket is tudnánk mesélni arról, hogy állampolgárok okmányirodáiban, személyes ügyintézés kapcsán milyen sztorikat tudnak elmesélni, akár egy halotti anyakönyvezetésnél, akár egy családiröplék-átvezetésnél, nagyon-nagyon sok ügyintézés tudnánk felhozni. Reméljük, hogy ennek a rendszernek a fejlesztése ezeket a napi problémákat könnyíteni és enyhíteni fogja.

Viszont van egy nagyon érdekes része ennek a törvénymódosításnak, a rendészeti, nemzetbiztonsági vonatkozású rendelkezések.

(15.30)

Itt módosítják a 27. §-t, a 67. §-t, a 68-69.-et, a 70.-et, és én kimondottan a 105-111. § módosítására térnek ki.

A Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló 2018. évi LVII. törvényt az alábbiak szerint módosítja a javaslat. Pontosítja a törvény hatálya alá tartozó tevékenységek meghatározására vonatkozó rendelkezéseket. Ez a 105. §. A bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén a törvény jelenleg 6 hónapot biztosít az ellenőrzési eljárás megindítására az arra okot adó ténynek - tulajdonszerzés, cégjegyzékbe bejegyzés, tevékenységek bejelentése - tudomására jutásától számítva. Ezt a 6 hónapos határidőt a javaslat 18 hónapra emeli fel. Az objektív határidő azonban nem változik, azaz az eljárás megindítására legfeljebb 5 éven belül van lehetőség.

A tiltó döntés meghozatalához nem lesz elegendő, hogy az alapjául szolgáló körülmény megalapozottan feltehető, hanem annak megállapítást nyertnek kell lennie. A törvény jelenleg csak a kiszabható bírság maximumát állapítja meg. A javaslat a minimális bírságtételt is meghatározza: természetes személy esetén 100 ezer forint, jogi személy esetén 1 millió forint.

A javaslat beépíti a törvénybe az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról szóló 2019/452 EU-rendelet végrehajtásához szükséges szabályokat.

A Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló törvényjavaslat vitájában - ez volt a T/628. törvény - az MSZP vezérszónoka, dr. Harangozó Tamás nagyon súlyos aggályokat fogalmazott meg. Ezen aggályok közül érdemben

semmit sem orvosol ez a javaslat. A miniszter mérlegelési jogát a javaslat annyiban szűkíti, hogy a tiltó döntést megalapozó körülmény fennállását nem elég megalapozottan feltételezni, hanem meg kell állapítani. Ezzel szemben viszont nő a kormányzati mozgástér azáltal, hogy a bejelentés elmulasztása esetén az eljárásra okot adó körülmény tudomásra jutásától nem kell 6 hónapon belül eljárást indítani, hanem arra 18 hónapja lesz a hatóságnak.

Én ezt azért szerettem volna elmondani, mert, engedjék meg, még van annyi időm, hogy 2018. június 26-án volt ennek a törvénynek a vitája a parlamentben, és hadd olvassak fel ebből a vitából néhány részletet. Dr. Harangozó Tamás volt az MSZP részéről a vezérszónok.

„Ennek a törvényjavaslatnak a címe is és a kommunikációja is arról szól, hogy olyan harmadik országbeli befektetőkkel szemben a magyar kormány kapjon eszközt, hogy fel tudjon lépni, akik esetlegesen nemzetbiztonsági vagy gazdaságbiztonsági szempontból kockázatot jelentenek, és a magyar stratégiai, gazdasági érdekeket például ezekben az iparágakban sértenék.”

Itt képviselőtársam elég hosszan taglalja a paksi beruházást, de folytatnám, amit ő akkor mondott. „Ami ma a parlament asztalán fekszik, az valamelyik miniszternek vagy minisztereknek ad teljesen diszkrécionális jogkört, hogy eldöntse, hogy mi és ki számít biztonsági kockázatnak és mi nem.”

„Ha a fantáziájuk nem elég erős, kérem, gondoljanak a letelepedési kötvényes bizniszükre, ahol százmilliárdok mentek offshore cégeken keresztül, ami a magyar államkasszára illetve volna. De ha a nemzetbiztonsági kockázatot nem tartják eléggé megalapozottnak, kérem, gondoljanak csak bele, hogy hogy a fészkes fenébe kerülhetett ide Magyarországra, a miniszterelnökkel való személyes találkozóra - nézek a Belügyminisztérium államtitkárára - engedéllyel az az arab vállalkozó, akit egyébként az FBI terrorizmus finanszírozásával akkor éppen körözött. Tehát, ha azt mondják ennek a parlamentnek vagy a magyar népnek, hogy az garancia, hogy például a belügyminiszter vagy a magyar kormány kinek ad engedélyt és kinek nem, akkor szintén halkan hadd hívjam fel a figyelmüket, hogy éppen most fogtak el az Európai Unióban egy terroristát, aki magyar állampolgárságot szerzett az önök jóvoltával és segédelmével. Konkrétan az önök jóvoltával és segédelmével, mert azon új szabályozás alapján tudta ezt megtenni, amit önök itt a parlamentben elfogadtak.”

Még egy részlet ebből a felszólalásból. „Hogy viszatérjek a kezdő hangulathoz, ha ez tényleg arról szólna, hogy meg lehessen akadályozni idegen érdekek magyarországi stratégiai ágazatban való megjelenését és akár felvásárlását, akkor elképzelhetőnek tartanánk egy olyan törvényjavaslatot, ahol mondjuk, a nemzetbiztonsági szolgálatok, ahol például az energiahivatal vagy éppen a versenyhivatal valamilyen objektív szakvéleménnyel alapozza meg a miniszter döntését. Na, de kérem, az, hogy majd a miniszter eldönti, hogy mi a

biztonsági kockázat, ez egy vicc. Ez egy nagyon-nagyon rossz vicc. És biztos vagyok benne sajnos, hogy oda fog vezetni, amiről az előbb beszéltem, hogy nem a magyar nemzet érdekeit fogják védeni, hanem a saját gazdasági érdekeiket fogják védeni, ha kell, a magyar nemzettel szemben. Az ilyen törvények százból százszor erről szólnak. És ha tényleg nem ezt akarják csinálni, akkor nagyon remélem, hogy be fog érkezni olyan módosító javaslat, ahol valamilyen normatív szabályt beleírnak, hogy a miniszter mi alapján dönthet így. Van hozzá egy olyan jogorvoslati eljárás, ahol majd a bíróságon meg lehet támadni a miniszter döntését, amit a miniszternek még csak indokolnia sem kell a törvény szerint. Hát, azért vakargatni fogja a fejét az a bíró, hogy azt a döntést mi alapján lehet felülbírálni, aminek még indoklása sincs! Aminek egyetlen objektív kritériuma nincs. Azt fogja mondani a bíró, hogy szerinte a miniszter abban a pillanatban rosszul gondolt valamire? Tehát a törvényjavaslatba még csak azt sem írják bele, hogy a miniszternek valamilyen indoklást ehhez tennie kell. A bíróság majd valamilyen döntést hoz, a legrosszabb esetben új eljárásra fogja a minisztert utasítani. Szupi! Tehát megint bemeleg, megint gondolkodik egy kicsit, és megint azt mondja, hogy szerintem ez így van vagy úgy van. Teljesen látszatevékenység ez, és azt gondolom, hogy mindent elmond arról, hogy valójában mi is a szándéka ennek a törvényjavaslatnak.”

Ezt azért olvastam el, és csak részleteiben, mert pontosan előtte mondtam el, hogy az államtitkár úr a felvezetőjében elmondta, hogy próbálják orvosolni azokat a problémákat, amiket ez a törvény paragrafusi része okozott, de nem oldották meg ezeket a problémákat, amiket képviselőtársam 2018-ban elmondott a vezérszónoklatában. Minden egyebet tudnánk támogatni, ami ebben a törvényjavaslatban szerepel, de én azt gondolom, hogy finoman szólva is csak egy tartózkodásig tudunk eljutni. De én nagyon remélem, hogy előbb-utóbb azokat a kritikákat, amiket elmondtam államtitkár úrnak, kezelni fogják. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy olyan törvénycsomag fekszik itt előttünk, amely összesen 23 törvényt módosít, hogyha jól számoltam össze. *(Kontrát Károly: 24-et!)* 24-et. Köszönöm szépen, államtitkár úr. És tulajdonképpen két lába van, hadd szedjem én is ketté a két különböző témát: az egyik a nyilvántartások összetételével - hívom én ezt ilyen egyszerűen - kapcsolatos módosítások, és van egy elektronikus ügyintézési típusú lába a történetnek.

Kezdem az utóbbival. Én még nem találkoztam olyan élő emberrel, aki azt, hogy az elektronikus ügyintézés újabb és újabb területekre terjedjen ki, ne tá-

mogatta volna. Én még nem találkoztam ilyen emberrel, lehet, hogy van, de szerintem ez széles körben támogatott, nemcsak politikai pártok által, hanem a Házon kívül is találkozunk emberekkel, bizonyára ez egy olyan ügy, amit majdnem mindenki vagy mindenki támogat. Az elektronikus ügyintézés sokkal egyszerűbbé teszi az életünket, sokkal gördülékenyebbé. Ezer és egy érv szól amellett, hogy ebbe az irányba lépünk. Tetszik, nem tetszik, 2010 előtt is ebbe az irányba ment ez az ország. Ha jól értem a javaslatot, az a szándéka a kormánynak, hogy most is ebbe az irányba menjen. Tehát szerintem a szándék, az irány közös, és az jó.

Én azt gondolom, hogy ebben a probléma az, hogy talán nem haladunk eléggé abba az irányba, hogyha már ezt a közös irányt megfogalmaztam, nem látom azt, hogy létezne egy olyan nemzeti stratégia, létezne egy olyan projekt, program, bármi, amit így hív a kormány, ami elvezetne belátható időn belül arra, hogy minden elektronikus ügyintézési folyamat működik ebben az országban, és lefedi a teljes spektrumát annak, amit az állampolgárok szeretnének intézni ügyes-bajos dolgaikban.

(15.40)

Pedig nem lenne nehéz egy ilyen best practice-t összegyűjteni külföldről, lehet tanulni. Itt a balti államokat, például Észtországot szokás emlegetni példaként, de bizonyára van példa balra is, jobbra is. A lényeg az, hogy nem látszik az, hogy valójában mi felé megy ez az ország, ezen a téren sem. Nem látszik az, hogy mi a cél. Nem látszik, hogy most akkor ez a lépés egy jó irányba tett, kicsike lépés, vagy éppenséggel az irány sincsen tisztázva.

Hadd mondjak itt egy olyat szerénytelenül, hogy a DK-nak van például külön digitális Magyarország programja, és például abban... *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Van ilyen, és bizony abban az, hogy minden ügy elektronikusan intézhető legyen, már évekkel ezelőtt szerepelt benne, kivéve a házasságkötést. Arra mondtuk mi, hogy azt talán még ne, de egyébként minden mást lehetne digitalizálni.

Szóval, az elméletben szerintem nagyjából egyetértünk. De mi a gyakorlat? Egyfelől az a gyakorlat, és itt az előttem szólók némelyike is említett ilyen példákat, elborzasztó példák, azt hiszem, azt mondta képviselő asszony, szóval, hogy a gyakorlat nagyon nehézkes. Hadd meséljek el egy személyes történetet, az időmbe talán belefér: én pont elhagytam az összes személyes okmányomat pár héttel ezelőtt, újra kellett csináltatnom az egészet. Konkrét példám van arra vonatkozóan, hogy ebből van, ami egészen gördülékenyen történik, és például a tajkártya, az adóártya igénylése egészen nem gördülékeny ügyintézés, és hogyha intézhető valami ügyfélkapun keresztül, amit államtitkár úr is említett pozitív példának, akkor annak is csak egy része az elektronikus ügyintézés területén zajló folyamat, merthogy egy idő után átszállunk a papírok tologatá-

sába, írogatásába meg postázásába, konkrétan ez történt. Szóval, nehézkesen működik az is, aminek a területére már belép az az eset is, aminek a területére már belépett a digitalizálás; nemhogy arról nem beszélék, hogy mi az, aminek a területére még be se léptünk.

A másik probléma a gyakorlati megvalósulásával, hogy nem érzékelhető az, hogy mernénk nagyot lépni. Nem beszélünk arról, nemcsak hogy ez a javaslat nem, egyáltalán nincs arra semmiféle jel, hogy a kormány gondolkodna abban, hogy ezt az elektronikus ügyintézési folyamatot kiterjeszti például a szavazásokra, mármint elektronikus szavazásra. Országgyűlési vagy önkormányzati szavazást is a világban bonyolítanak már le elektronikus úton. Nincs erről szó, nem beszélünk erről, nincs ilyen terv. Népszavazásokat is lehetne tartani már elektronikusan, egészen széles tárháza van annak, hogy hogyan és mint lehetne előrelépni. És én azt gondoltam, bevallom, hogy ez az év, amikor járványhullámokról beszélgettünk, és arról, hogy hogyan maradjanak otthon és maradjanak távol minden embertársuktól az emberek, ez elő fogja hozni majd ezeket a javaslatokat. Nem látom, hogy előhozta volna. Ebben a javaslatcsomagban, 24 törvény módosításában sincsen benne ilyen nagy léptékű terv.

De mondom a harmadik problémát, ami a gyakorlatban az elektronizálás kapcsán érzékelhető, ez pedig az, hogy Magyarországon az online felhasználói kultúra, mondjuk így, tehát az, ahogy elektronikusan ügyeket tudnak intézni emberek, mondjuk azt, hogy felemásan alakult. Én úgy érzékelem, hogy kettészakadt itt a társadalom. Mondjuk azt, hogy az egyik fele, bár nem vagyok biztos benne, hogy ez a többség, vagy akár csak a fele az állampolgároknak, képes arra, hogy egyébként éljen a lehetőségekkel, és például ügyfélkapun keresztül intézhessen bizonyos ügyeket.

De itt kell beszélni azokról a százazerekről, netalántán milliókról, akik számára ez a dolog lehetetlenség. Lehetetlenség vagy azért, mert digitális írástudatlanság van bizony ám ebben az országban, és semmiféle kormányzati programról nem tudni, hogy célja lenne tíz év kormányzás után ennek a kormánynak küzdenie például ez ellen; de nem beszélünk arról sem, hogy az internethez való hozzáférés például, mert ehhez az kellene, mennyire korlátozott. Nyilván nem itt az ülésteremben, nyilván nem Budapest belvárosáról beszélék, ahol mi most ülünk és létezőnk, hanem az ország számos területén ez bizony nem olyan egyszerű. Széles tömegek ebben a társadalomban nem férnek egyébként hozzá internethez, illetve olyan lehetőségekhez, hogy intézhessenek elektronikusan ügyeket; vagy ha hozzáférnek, akkor pedig, mondom, az a fajta digitális írástudatlanság lép fel, amely megakadályozza azt, hogy azokat az ügyeket tényleg tudják intézni.

Megint csak hadd mondjam el, hogy erre van például a DK-nak javaslata: mi ingyenes internetet javaslunk egyébként ebben az országban. Azt gondoljuk, hogy 2022-re megvalósítható lenne, hogy 100 százalékosan lefedjük az országot akár széles sávú internettel is.

És beszél a tervezet a kioszkok rendszeréről, ami nekem bizonyára hasznos tud lenni, de megint csak az a kétség van bennem, hogy ebben az országban százazerek, netán milliók nem fognak tudni élni a kioszkokon való ügyintézés lehetőségével, mert, uram-bocsá, nem is tudják azt, hogy melyik kérdésre hogyan kell és mit válaszolni, melyik gombot kell megnyomni, vagy egyáltalán hogyan történik ennek a használata.

Gondok lesznek ezen a téren, és a nagy baj az, hogy ezt látjuk, tudjuk, erre kutatások vannak. Mintha a kormány ezzel egyáltalán nem is foglalkozna, semmiféle program, terv nincsen erről. Létrehozzuk az elektronikus ügyintézésnek bizonyos újabb formáit, ennek nagyon örülünk, csak éppenséggel az ezt használó embereknek az aránya nem nő olyan arányban, ahogy az kívánatos lenne, tisztelt hölgyeim és uraim.

Itt fel is vetném azt, bizonyára államtitkár úr tud erre válaszolni, hogy felmérték-e azt egyébként, hogy egységnyi pénzből hol érnek el nagyobb hatékonyságot: ha a fizikai megjelenést kívánó okmányirodákat fejlesztik - volt itt az előbb példa rá, hogy valahogy sikerül az épületet felújítani, csak éppen munkaerőt nem sikerül oda varázsolni -, vagy abból van több haszon (*Kontrát Károly: Van munkaerő!*), hogyha az online, tehát az elektronikus ügyintézését fejlesztik. Nyilván én ennek valamiféle szerencsés arányát tudnám elképzelni és javasolni. Tehát ez a probléma a törvényjavaslat egyik részével, az elektronikus ügyintézésessel.

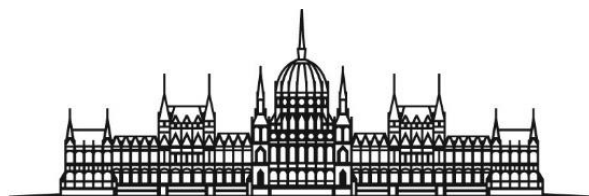
Van aztán egy másik része, amivel sokkal több probléma van, ez pedig a nyilvántartások egymásba toléása, illetve új adatok gyűjtése ezekben az állami nyilvántartásokban. Ha jól értem, számos új adatot fognak most már tárolni rólunk, itt kijegyzeteltem néhányat. Hogyha jól értem, majd most a Nemzeti Levéltárnak is meg lesz határozva, hogy mikor, ki hogyan és hányszor készít mentést, vagy a fogvatartottak látogatóirol is majd elektronikusan őrizni fogják az adatokat, de hogyha jól értem, akkor a járművek online nyilvántartása is új adatokkal bővül. Ennek lehetnek előnyei, lehetnek hátrányai. Szóval, egyre több és több adatot gyűjt rólunk az állam, ha lehet így fogalmazni.

Hol van ennek a határa? - kérdezem én, tisztelt államtitkár úr. Van-e annak racionális határa, hogy meddig és milyen adatokat tárol rólunk az állam? Én nem látom, hogy ezt a vitát lefolytatnánk akár ezen törvény kapcsán, akár egyébként; nem látom, hogy ebben létezne bármiféle tisztázott, világos határvonal. És ez azért gond, mert sem ez a törvényjavaslat, sem azok az általánosságban, az elmúlt tízéves kormányzás alatt tapasztalható újabb és újabb adatgyűjtések és adatkoncentrációk, amik zajlanak az állam terén, nem tartalmaznak garanciákat arra, hogy ezeket az adatokat bizony csak arra használják föl, ami az állampolgároknak előnyös és az érdekeiket szolgálja.

(Folytatás 157/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Itt az előbb képviselő úr is jelezte, hogy ha például bűnüldözési jellegű feladat lenne, és azért használnának föl bizonyos adatokat, azt hiszem, hogy ezt mindannyian támogatnánk és ujjonganánk. De nincsen arra garancia, nem látszik garancia, hogy miért csak arra használnák föl. Mikor állhat elő az a helyzet, akár egy újabb salátatörvény betervezésével, hogy hirtelenjében az addig gyűjtött adatokról kitalálják, hogy valami egészen másra is fogják használni? Nem látszik ez a garancia, államtitkár úr.

És akkor itt utolsó pontban kell arról beszélni, hogy mindez a törvénymódosítás és mindezek a javaslatok egy olyan politikai légkörben zajlanak, egy olyan politikai helyzetben, amikor ráadásul széles tömegek ebben az országban nem annyira hiszik azt el az államról, hogy az összegyűjtött adatokat netalántán nem használja az állampolgárokkal szemben; nem használja netalántán politikai szimpátia vagy ellen-szenv nyilvántartására és netalántán jutalmazásra vagy retorzióra.

Egy olyan országban élünk, ahol az adatok kapcsán simán pletykaszinten elhangzó vádak fogalmazódnak meg az emberekben; biztos önök is találkoztak ezzel, hogy netalántán állami adatbázisok, hogy úgy mondjam, pártosodnak, és netalántán pártos célra is felhasznál bizonyos állami adatbázisokat a Fidesz. Van ilyen vád, tisztelt képviselő úr, Nacsa képviselő úrnak mondom ezt, van ilyen vád. Vagy például legutóbb múlt héten az Adatvédelmi Hatóság elnökét kérdeztem arról, hogy miért nem számol be a bíróságon elvesztett perről, amit egy állampolgár azért nyert meg a Fidesz ellen, mert a Fidesz teljesen jogszerűtlenül küldözgetett neki hírleveleket.

(15.50)

Ezek csak a jéghegy csúcsai, teszem hozzá, és érintőlegesen kapcsolódik ehhez a törvényjavaslatához.

A lényege, amit szeretnék mondani itt befejezősül, hogy nem látszanak azok a garanciák, hogy ezek az adatgyűjtések, további adatkoncentráció, ami ebben a javaslatban szerepel, ez egészen biztosan az állampolgárok érdekét szolgálja, nem látszik az, hogy minden intézkedésnél ezt gondolta át a javaslat betervezője, és noha kétségtelenül vannak benne támogató és jó pontok - hogy egy ilyen kiemeljek, hogy illetékmentesség a halál esetén történő értesítési szolgáltatásoknál, hogy mondjak egy ilyen, vagy az természetesen általunk támogatott, hogy jövőre a személyi igazolványok csipjei most már az ujjlenyomatot is tartalmazzák -, de összességében ezzel, bizony ám, nagyon komoly kockázati problémák vannak. És ha arról beszélünk, hogy külföldi támadás ellen vagy külföldi behatás ellen hogyan és mint védje ez az ország a személyes adatait, és valóban, kell erről beszélni, akkor vajon mikor beszélünk arról, hogy a kormány által esetleg rossz célra használt, politikai célra használt adatgyűjtést mi akadályozza meg akár ezeknél a ja-

vaslatoknál, akár általánosságban ebben az országban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most szót adok Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon-nagyon tanulságos volt szerintem mindannyiunknak hallgatni az eddigi felszólalásokat akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselőktől. Én azt hiszem, hogy itt a vita első körének a vége felé elmondhatjuk, hogy mintha egy kicsit kibeszéletlen lenne ez a kérdés. Elmondta Gyüre Csaba, hogy a jövőt nem lehet megállítani, és ez az út, és azt is meg tudjuk erősíteni, hogy minden politikai párt ebben gondolkodik, hogy valóban a digitalizáció és az elektronikus szolgáltatásoknak a minél szélesebb térnyerése az út, és ez egy üdvözlendő cél, ugyanakkor ez még igencsak gyermekcipőben jár. Azt is el tudom mondani, hogy alapvetően minden előttem szóló képviselővel egyetértettem e tekintetben. Van, aki kicsit pártpolitikai programokat, kompetenciákat reklámozott, van, aki ismertette a törvényt, van, aki nagyon jogos aggodalmait fogalmazta meg, mindenkinek voltak ötletei, hogy hogyan megmikor lehetne előre menni, és egészen a társadalmi problémáig eljutott ez a mai vita.

Azt gondolom, és én is csak azt tudom mondani, hogy valóban ez a jövő, ez az út, ebbe az irányba kell továbbmenni, egy kicsit én is hiányolom a kormány részéről a koncepciótlanságot. Én úgy érzékelem egy picit, amennyire kívülről be lehet látni a kormányzat berkeibe, mintha a Belügyminisztériumnál viszonylag nagy affinitás lenne a digitalizáció ezeknek a céloknak a megvalósítása érdekében, de összkormányzati szintű stratégiát ebben nem érzékelek. Azt pedig azért elmondhatjuk, nyilván tíz év távlatában, hogy nem feltétlenül ezek voltak azok a politikai területek, amikbe a legtöbb energiát fektette a kormány, azt mindenképpen el lehet mondani.

Összességében a bürokráciacsökkentés, az ügyintézés egyszerűsítése mindenképpen üdvözlendő. Sajnos, ilyen szomorú helyzetben vagyunk, ilyen járványügyi helyzetben, amikor elmondhatjuk, hogy ez önmagában egy kényszerűség, és föl is kell készülnünk arra, hogy ilyen helyzetekben akadálymentesíteni lehessen, hogy egyszerűbbé lehessen tenni az ügyintézés, ugyanakkor ennek nagyon-nagyon komoly feltételei vannak, hogy ezek működjenek. Egyrészt, és erre már utaltak képviselőtársaim, Sebián-Petrovszki képviselő úr is kifejezetten, hogy nagyon-nagyon sok feltétele van annak, hogy ezek az intézkedések, ezek a változások működhessenek.

Digitális szakadék, digitális írástudatlanság tekintetében nagyon komoly feladatai, nagyon komoly társadalompolitikai feladatai vannak a kormánynak, és

bizony, itt nagyon sok helyen az alapvető infrastruktúrális feltételeket is biztosítani kell.

Én azt gondolom, hogy minden országgyűlési képviselő tapasztalta személyesen is, hogy most például milyen nehézséget jelent, mondjuk, az önkormányzatoknak, főleg a kisebb költségvetésből gazdálkodó önkormányzatoknak, hogy például az alapvető segítséget megadják azoknak a családoknak, akiknek a digitális oktatásra való felkészüléshez vagy az abban való részvételhez nincsenek, kellőképpen nem állnak rendelkezésre különböző olyan kommunikációs eszközök, amik ezt szükségessé tennék. Tehát a lépést tartani kell a digitalizációval párhuzamosan az infrastruktúra kiépítésében is.

Itt még csak egy területre szeretnék utalni, amit Bangóné Borbély Ildikó is feszegetett, egy korábbi felszólalásból idézett.

Én azt gondolom, hogy igen, tehát az adatvédelem, a kibervédelem kérdése megint csak olyan, amiről alig-alig beszéltünk itt, és ezzel kapcsolatban sem igazán látunk koncepciót. Én magam is meg tudom erősíteni, hogy valóban, tehát a politikai viszonyok, a közéleti viszonyok, a hangulat nem igazán kedvez a pozitív társadalmi fogadtatásnak. Azt is meg tudom erősíteni, hogy akár a nemzetközi botrányok, tehát az adatokkal való visszaélés nagyon sok helyről látható volt nemzetközi szinten is, hogy sokszor valóban azokat az aggodalmakat erősítik, amelyeket megfogalmaztak képviselőtársaim, hogy bizony, nem egy állam élt vissza ilyen adatokkal, és nem egy állam használta az eredeti vagy a megfogalmazott céloknak megfelelően ezeket az adatokat. Ezeket a garanciákat be kell tudni építeni.

Összességében a törvényjavaslat iránya és nyilván, ahogy megyünk előre, ha a sebességét ennek a politikai folyamatnak vagy szakpolitikai munkának vitathatjuk is, alapvetően jó. Mi a törvényjavaslatot is alapvetően támogathatónak tartjuk, ugyanakkor én nagyon egyetértek azokkal az aggodalmakkal is, az adatvédelmi aggodalmakkal, amik megfogalmazódtak. Én arra biztatom egyébként magunkat is, ellenzéki képviselőket, arra biztatom az MSZP-frakciót is, hogy azokat a hiányolt részletszabályokat, amiket ők még joggal hiányolnak a törvényjavaslatból, módosító javaslatok formájában próbálják benyújtani. Én azt tapasztaltam egyébként, hogy sokszor nem értünk egyet, de a Belügyminisztérium fogadókészséggel rendelkezik módosító javaslatok tekintetében.

Én még azt is egy reális opciónak tarthatnám, hogy akár valamiféle szakpolitikai egyeztetést szervezne a Belügyminisztérium, sok ilyet szervez, és akkor majd nyilván meglátjuk, hogy ha ezek az aggodalmak, mondjuk, jó módosító javaslatok formájában eljutnak a törvényjavaslat előkészítéséhez, akkor talán eljuthatunk odáig, hogy egy picit megnyugtatóbb lesz mindannyiunk számára ennek a törvényjavaslatnak a már szavazásra bocsátott végleges szövege, és akkor talán egy széles körű konszenzussal tudjuk majd elfo-

gadni. Mi is készülünk ilyen pozitív irányú, garanciákat biztosító módosító javaslatokkal. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, tehát megadom a szót Varga-Damm Andreának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13262. törvényjavaslatot tárgyalja a Ház, és semmiképpen nem szeretném megismételni azokat a gondolatokat, amelyeket ellenzéki képviselőtársaim már korábban elmondtak. Én magam üdvözlöm a javaslatban azt, hogy az elektronikus nyilvántartásokat fejleszti, olyanfajta egyszerűsített eljárásrendeket tartalmaz, amelyek a polgárok mindennapjaiban minél kevesebb ügyintézészt igénylő feladatokat rónak rájuk. Az látható a javaslatból, hogy elég erős hatása van az Európai Unióban megfogalmazott új döntéseknek egyrészt a közúti közlekedés nyilvántartásában, másodsorban pedig, ami még fontosabb, az európai polgárok nyilvántartásának rendszerében. Tehát ezeknek a javaslatoknak a nagy része nem is a magyar kormány igénye alapján került itt a Ház elé, hanem egyszerűen azért, mert az Európai Unió új követelményrendszerét fogalmazott meg.

Az Európai Unió az uniós polgárok személyazonosító igazolványai vonatkozásában 2021 augusztusától új, hatályba lépő rendelkezést vezetett be, amely szerint az Európai Unió területén kötelező jelleggel határozza meg a tagállamok által kiállított okmány tartalmi és formai követelményeit, és a 2021. augusztus 2-át követően indított személyazonosító igazolvány kiadása iránti eljárásban csak olyan személyazonosító igazolvány adható ki, amely majd ujjlenyomatot is tartalmaz.

Nagyon sok idős honfitársunk nem fog annak örülni, hogy megszűnik a határidő nélküli személyi igazolvány. Megmondom őszintén, én se nagyon értem, hogy például a 80 év fölötti polgártársainknál és az Európai Unió polgárainál miért ne lehetne határozatlan idejű a személyazonosító, bizonyára erre megvolt az okuk.

2026. augusztus 3-án érvényét fogja veszteni a 2000. január 1. napja előtt kiállított személyi igazolvány, 2031. augusztus 3. napját követően pedig érvényét fogja veszteni a 2016. január 1. napját követően kiállított, határidő nélküli érvényességű személyazonosító igazolvány, mely esetén a polgár 2021. augusztus 2. napjáig nem tölti be a 70. életévét. Ez egy elég komoly változás, a magyar társadalom elég hosszú ideje egy másfajta szemlélethez volt hozzászokva az igazolványokat illetően, hát, megpróbálunk hozzá alkalmazkodni.

Nem szóltak képviselőtársaim róla, ezért csak egy érdekes csemege, hogy a XVII. jogszabály, amelyet

módosít, az az Országgyűlésről szóló törvény, és rendkívül megnyugtató számunkra, hogy ezek szerint, amikor majd mi térünk meg a Teremtőhöz, akkor még csak be se kell senkinek jelenteni, hogy elhunytunk, és meg kell rólunk emlékezni, hanem az állami nyilvántartásból az Országgyűlés ezt meg fogja kapni, és nem véletlen Facebook-bejegyzésekből fogják megtudni, hogy esetleg valamely képviselő elhunyt, és esetleg illendő róla megemlékezni, és majd nyugodtak lehetünk abban, hogy egyszer majd, amikor megtérünk a Teremtőhöz, szólni fognak rólunk a Házban. *(Sebián-Petrovszki László felnevet.)*

(16.00)

Ez volt a picit mosolyra fakasztó csemege a felszólalásomban. De ami ennél is fontosabb, ez a bizonyos külföldi befektetések biztonsági ellenőrzése. Azt hiszem, hogy szinte minden képviselőtársam itt volt akkor az ülésteremben, amikor 2018-ban ezt a javaslatot tárgyaltuk. Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam Harangozó Tamás felszólalásából olvasott fel, én az enyémből nem olvasok fel, de hogy őszinte legyek, úgy legyen lottóötösöm, mint ahogy ebben a jogszabályjavaslatban volt annak idején. Azt mondtam, hogy vissza tetszenek majd ezzel jönni a Házhoz, mert egy csomó részletszabály, ami kellett volna a törvénybe, nem volt benne. Már akkor elmondtuk, hogy rendkívül kevés az ügyintézési határidő; már akkor elmondtuk, hogy annyira nincs zsinórmérték a negatív megállapíthatóság szempontjából, hogy ha ezek bíróságra kerülnek, indoklás nélküli miniszteri határozatokat hogy fog a bíróság felülbírálni. Úgyhogy megérkezett ide hozzánk ez a javaslat, amely tulajdonképpen alapvetően arról szól, hogy egyrészt az ügyintézési határidőt hosszabbítja meg, tudtuk akkor is, lehetetlen egy ilyenfajta globalizált világban, a külföldi befektetők valódi státuszát, érdekeltségeit, kapcsolatrendszerét, a veszélyeztetettség vagy a fenyegetettség mértékét megállapítva lehetetlen volt az az időintervallum, úgyhogy tényleg nem csoda, hogy fölemelte 180 napra a javaslat. Én azt hiszem egyébként, hogy nagyon sok esetben még ez sem lesz elég, de ne legyen igazam.

A másik pedig, hogy a jogalkotó számára túlságosan nagy mérlegelési lehetőség van arra, hogy ha bíróság szükségeltetik, akkor annak mi legyen a mértéke. Én sem értettem már akkor sem, hogy miért csak maximum van meghatározva, miért nem minimum, mert a maximumban benne van a nulla is, úgyhogy üdvözlöm, hogy ez a jogszabály kiküszöböli. Meg kell hogy mondjam, és semmiképpen nem szeretném a Belügyminisztérium vezetését megbántani, de valahogy úgy érzem, hogy a javaslat mögött valami más van, csak ezt nem mondják el nekünk.

Egy biztos: az eredeti, 2018. évi LVII. törvény már akkor sem volt elég kiforrott, akkor sem volt elég jól alkalmazható, most e két téma kapcsán hozta vissza a Belügyminisztérium. Reméljük, hogy ez most javított ennek a jogszabálynak az alkalmazhatóságán, de én

mégis azért alapvetően azt gondolom, hogy kell olyan szintűnek lennie a magyar titkosszolgálatoknak, a magyar belügyi szerveknek, annak nemzetközi kapcsolatrendszerének, hogy ha valaki tényleg Magyarországon ezekben a stratégiai ágazatokban bántó jelleggel vagy valamifajta érdekeinket sértő jelleggel akar részt venni, akkor azt egyébként e nélkül a törvény nélkül is ki tudnák szűrni.

Üdvözlöm a javaslatnak azon módosításait, amelyek különböző eljárások egyszerűsítését szolgálják, ez mindig nagyon tetszik a polgároknak, és tényleg amúgy is irdatlan mennyiségű adminisztráció kíséri az életünket, annál jobb, minél kevesebbre vagyunk kényszerítve. Azt kell mondanom, hogy miután ez a javaslatcsomag semmiféle olyan szabályozást nem érint, ami a polgáraink számára hátrányos lenne, természetesen meg fogom szavazni. Most emiatt majd nem lesz frakció, amely felszólít, hogy adjam vissza a mandátumomat.

Úgyhogy azt tudom csak mondani nagy tisztelettel, hogy ez a javaslat is bebizonyította, hogy néha nem baj, ha egy-egy jogszabálynál elfogadjuk az ellenzék javaslatait a vonatkozásban, hogy nem elég jó, nem elég kiforrott, nem elég átgondolt, nem elég részletes, és tessenek még egyszer végiggondolni, és inkább egy héttel később szavazzunk, csak legyen jobb. Most is bebizonyosodott, hogy másfél évvel, közel két évvel később itt kell ezzel a javaslattal újra találkozunk, azzal együtt, hogy természetesen az európai uniós előírásoknak most van itt az ideje, azoknak megfelelni most kell, a jogszabályokat megalkotni. Tisztelettel köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Tehát megadom a szót Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Szószóló úr, ön é a szó.

PAULIK ANTAL, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Ďakujem za slovo pán predsedu! Köszönöm a szót, elnök úr. Vo svojom príhovore informujem Vás o stanovisku Výboru národností Maďarska, vytvorenom na zasadnutí 19. októbra k návrhu zákona číslo T/13262. o modifikácii niektorých zákonov v súvislosti s úradnými registrami a elektronickou správou.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásomban tájékoztatom önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottságának a T/13262. számú, az egyes törvényeknek nyilvántartásokkal és elektronikus ügyintézésessel összefüggő módosításáról szóló előterjesztéssel kapcsolatos, a bizottság október 19-ei ülésén kialakított álláspontjáról.

A tárgyalt módosítási javaslat a már megszokott, komplex módosítások körébe tartozik, összesen 24 törvény kisebb-nagyobb korrekciójára tesz javaslatot.

Ezek túlnyomórészt olyan változások, amelyek tartalmukban közvetlenül nem érintenek nemzetiségi jogosultságokat, azonban tekintettel a személyi adatok nyilvántartásainak nemzetiségi szempontból is érzékeny voltára, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága érdemben áttekintette a módosító javaslatokat.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény értelmében a magyarországi nemzetiségekhez tartozó állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy az anyakönyvekben családi és utónévük a nemzetiségi nyelvük szabályai szerint vagy a nemzetiségi nyelvükön és magyarul is megjelenjen. Értelmezésünk szerint, és a korábbi gyakorlatban, legalábbis részben, ez megvalósult, e rendelkezés az anyakönyvi kivonaton alapuló egyéb nyilvántartásokban is lehetővé tette a családi és utónév két nyelven történő megjelenítését a közhasználatban lévő személyi okmányokban. Ezek között a legfontosabb a személyazonosító igazolvány, ahol korábban lehetőség volt a név mindkét változatának megjelenítésére. Ez azonban a nemzetiséghez tartozók szerint csupán részleges megvalósulása a nemzetiségi törvényben megfogalmazott szándéknak. Nem jelent meg, az illetékes tárca, tehát a Belügyminisztérium vezetőinek érvelése szerint helyhiány miatt nem jelenhetett meg ugyanis a nemzetiségi nyelvű családi és utónév a további, rendszeresen használt és személyazonosításra akár nemzetközi szinten is alkalmas egyéb dokumentumokban: úgymint a lakcímkártyán, a jogosítványon, illetve az útleveiben. A lehetőség biztosítását több esetben kezdeményeztük, azonban mindeddig nem került sor az átvezetésükre.

Ahogy többször elhangzott, a most tárgyalt módosítási javaslat-csomag 24 különböző jogszabály módosítását tartalmazza. Az előterjesztés indoklásában az európai uniós kötelezettségek, az állampolgárok számára közvetlenül is érezhető könnyítések, egyszerűsítések, illetve a nyilvántartások és szolgáltatások fejlesztése szerepelnek. Ez utóbbiak jelentős része a mai világunkban már elkerülhetetlen elektronikus nyilvántartások működtetését, illetve az elektronikus ügyintézés lehetőségeit, folyamatát érintik. Az elektronikus nyilvántartások megléte, illetve a személyi okmányokon megjelenített, szemmel is látható adatok és az ezeken közvetlenül, szemmel nem látható, ám az elektronikusan nyilvántartott adatokra való felosztása szélesebb körben biztosít lehetőséget arra, hogy adott esetben akár teljes egészében nemzetiségi nyelvű személyi okmányokat állíthassanak ki az anyakönyvi hivatalok, illetve az okmányirodák az azt igénylő polgárok részére.

Véleményünk szerint a mostani módosítási csomaggal közelebb kerülhetünk ahhoz az ideális állapothoz, amiben a nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárok anyanyelvükön, anyanyelvük szabályai szerint kiállított személyi okmányokkal rendelkezhetnek minden, a személyazonosságukat igazoló dokumentum vonatkozásában.

Jelenleg a családi és utónév nemzetiségi és magyar nyelven történő megjelenítésének igénylését

csupán a személyi igazolvány vonatkozásában tartalmazza a hatályos végrehajtási rendelet is. Az előttünk fekvő törvénycsomag ugyan konkrétan és közvetlenül nem érinti az egyes személyazonosításra alkalmas okmányok adattartalmát, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága mégis úgy döntött tegnapi ülésén, hogy fontosnak gondoljuk a nemzetiségi névhasználati jogok szélesebb körben történő érvényesítésének igényét felvetni a törvénycsomag általános vitájában, annak tudatában is, hogy a felvetésünk itt és most nem kerül bele a betervezett módosítási csomagba.

A 24 módosításra kerülő jogszabály, illetve azok tartalma két esetben érinti a nemzetiségi jogokat. Ezek egyike, sorrendben a második módosuló jogszabály az éppen említett, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény, amelynek megnyitott szakaszai most nem tartalmaznak közvetlenül a nemzetiségi jogokra vonatkozó rendelkezéseket. A másik módosítani szándékozott jogszabály, amely minket, nemzetiségi szószólókat érint, a változtatni szándékozott felsorolásban a 17. számú, a 2012. évi XXXVI., az Országgyűlésről szóló törvény. Az említett két törvényben javasolt módosításokkal bizottságunk egyetért, ám hiányolja a nemzetiségi névhasználatra, a nemzetiségi nyelvű család- és utónév megjelenítésére vonatkozó változások megjelenítését.

(16.10)

Éppen ezért az elmondottakat azzal egészíteném ki, hogy bizottságunk még a ciklus során tervezi önálló módosító javaslat összeállítását a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvényhez.

Ami a most betervezett teljes módosító csomagot illeti, azzal kapcsolatban az indoklás és a részletes indoklás alapján tudomásul vesszük, hogy a felszólalásomban felvetett nemzetiségi névhasználat, illetve annak megjelenítésével kapcsolatos probléma megoldása nem került a jelenlegi módosító javaslat-csomagba, mindezzel együtt bizottságunk javasolja majd a törvénycsomag elfogadását. *Đakujem Vám za pozornost!* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Most kétperces felszólalásra megadom a szót Héjj Dávid Ádámnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretném mondani - kimentek képviselőtársaim, Bangóné is, Sebián-Petrovszki is, és látom Keresztes frakcióvezető urat -, ugye, elhangzott többük részéről, hogy a kormányzat nem foglalkozik digitális kompetenciákkal, nem foglalkozunk a közigazgatás fejlesztésével. Mivel 2016-2018 között volt szerencsém kormánybiztosként felügyelni a közigazgatási és közszolgáltatás-fejlesztési operatív programot, azért röviden

engedjék meg a jegyzőkönyv kedvéért, hogy elmondjam, hogy a KÖFOP program keretében ebben az uniós ciklusban közel 340 milliárd forintot fordított a magyar állam többek között közigazgatási informatika fejlesztésére, pontosan azért, hogy minél több ügyet lehessen elintézni.

És bár természetesen egyetértek képviselőtársaimmal, Gyüre képviselő úr is elmondta, hogy folyamatosan változik a világ, ezért évről évre egyre több mindent szeretnénk, és jó lenne, ha tudnánk intézni digitálisan, mára, azt gondolom, fontos lépéseket tettünk az elmúlt időszakban, és talán ugyanilyen fontos, hogy a közszolgáltatás-fejlesztésre is több mint 60 milliárd forintot költöttünk az elmúlt időszakban. Ezt a munkát is, természetesen nem mondhatjuk, hogy befejeztük, de ez egy megkezdett munka, amit folytatni kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kontrát Károly államtitkár úr, megadom a szót. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én legelőször is szeretném megköszönni a képviselőtársaimnak a hozzászólásait, amiket megtettek a törvényjavaslat mai vitájában. Szeretném megköszönni Héjj Dávid képviselő úrnak, aki a Fidesz képviselőjében támogatásáról biztosította, és a kétperces hozzászólásában kiegészítette nagyon fontos információkkal a mondandóját, és ezzel is hozzájárult ahhoz, hogy a képviselőtársaink és az Országgyűlés valós képet tudjon kapni erről a nagyon fontos kérdésről. Szeretném megköszönni tehát minden képviselőtársamnak.

Folytatnám a sort: Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik, köszönöm a hozzászólását. Az újítási problémák, a hatálybalépések igazodnak az informatikai fejlesztésekhez, az adatkezelési javaslat leegyeztetésre került az Adatvédelmi Hatósággal, az ujjnyom nem kerül nyilvántartásba, csak az okmányokon szerepel. Ezt szeretném elmondani, mert ez így korrekt, és így felel meg a valóságnak.

A bűnügyet nem állami nyilvántartási rendszerben találták meg, hanem vállalkozásnál, amit ön szóba hozott.

Az ASP-rendszer, ugye, ez az önkormányzati gazdálkodás segítségét szolgálta. Azt tudjuk mondani, hogy alapvetően ez az ASP-rendszer bevált, jól működik. Természetesen folyamatosan kell fejleszteni, hiszen mindenre folyamatosan figyelni kell, mindent folyamatosan fejleszteni kell, mindennel kapcsolatban meg kell tenni azokat az intézkedéseket, amelyek azt célozzák, hogy megfeleljenek az adott kor kihívásainak. Ez a

mai törvény, a mi törvényünk nem érinti az ASP-t, csak jelzem, hogy ezzel kapcsolatban mi az álláspontunk.

Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőjében, köszönöm szépen, hogy támogatásáról biztosította a javaslatot, és támogatni fogják.

Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s képviselő asszony hozzászólását is megköszönöm. Ami a Nyugati pályaudvaron lévő okmányiroda működését illeti, úgy korrekt, hogy az működik. Az a célunk, hogy kiszolgáljuk az embereket.

Ami a kioszkrendszer bevezetését vagy a kioskok működését illeti, az okmányirodai ügyintézők terhei is csökkenniük a javaslat elfogadásával. Tehát felvetette, hogy van-e elég ember. Igen, van elég ember, de fontos az, hogy csökkenjenek ezek a terhek.

Ellenőrzési eljárás a korábbi vitában; ebben részletesen felolvasta egy másik MSZP-s képviselőtársunknak a törvényjavaslat korábbi vitájában korábban elhangzott észrevételeit.

Szeretném elmondani, hogy a mostani javaslat pont szűkíti az eszközöket. Eddig valószínűsíteni kellett a kockázatot, most pedig meg kell állapítani. Elmondom a jegyzőkönyv kedvéért, meg azért, hogy el tudják mondani, hogy mi erre válaszoltunk. Tehát jelentős különbség van: a kockázatot korábban valószínűsíteni kellett, most meg kell állapítani. Nagy különbség. Erre hívnám fel a figyelmet. Ennek a törvénynek teljesen más a célja, mint amiről ő beszélt, és abban bízom, hogy átgondolják, és meg tudják szavazni a törvényt.

Sebián-Petrovszki László, a Demokratikus Koalíció képviselője: meddig tart az adatok koncentrációja? Ilyen kérdést is tett fel a képviselő úr. Én azt gondolom, hogy itt nem adatkoncentrációról van szó, hanem arról, hogy ezek a törvényjavaslatok, ezek a módosítások megfeleljenek a magyar emberek érdekeinek, megfeleljenek annak a követelménynek, hogy egyszerűbb, gyorsabb legyen az okmányok kiállítása, az okmányokkal kapcsolatos intézkedés.

Állami adatbázisok pártosodnak, és kérdezte, hogy mi a garancia – ezt még hozzátette. Szeretném elmondani: Magyarország Kormánya betartja a törvényeket, nincs olyan szándék, hogy az adatokat úgy mond pártosítsuk. Magyarország demokratikus jogállam, megvannak azok az intézmények, így az Adatvédelmi Hatóság is, amelyek ezeknek a törvényeknek a betartásáért felelősek, és hozzájárulnak, hogy ezeket betartsuk. Tehát nincs ilyen szándék, és Magyarország Kormánya betartja a törvényeket, nem sérti meg, és azért dolgozunk, hogy a magyar emberek érdekeit szolgáljuk.

Igazán azt tapasztalom, hogy nem tudott jelentős hibát találni a javaslatunkban, a jelenleg tárgyalt törvényjavaslatban, ezért teljesen más témákról beszélt. Sem a tajkártya, sem az adóval kapcsolatos információk, sem az internet nem a BM hatásköre, ezeket mind rajtunk kívül kérje számon. Persze az a célunk, hogy minden tekintetben tudjunk kedvezőbb megoldást kínálni az állampolgároknak.

A nehézkes működést is felvetette. Minden a gyakorlatban tesztelhető, folyamatosan fejleszhető. Ez történik most is, tehát ezt szeretném elmondani.

Az adatgyűjtés az adatvédelmi törvényeknek megfelel, garancia az Adatvédelmi Hatóság is, hogy csak a jogszabályokban meghatározott adatot lehet nyilvántartani, ezt szeretném aláhúzni, és még egyszer mondom, a kormánynak semmi törvényellenes szándéka nincs. Az a célunk, hogy ezeket a szabályokat a magyar állampolgárok érdekében és az uniós kötelezettségeket teljesítve tudjuk megoldani.

Keresztes László LMP-s frakcióvezető úrnak köszönöm a hozzászólását. Örülök annak, hogy alapvetően támogatni tudja, és örülök annak, hogy a BM gyakorlatát kedvezően ítélte meg, olyan módon, hogy valóban nekünk az a célunk, hogy a legjobb szabályozást tudjuk létrehozni itt a parlamentben. Arra biztatom képviselő urat, frakcióvezető urat, hogy nyújtsanak be módosító javaslatot, a Belügyminisztérium mindig nyitott volt arra, hogy érdemi tárgyalást folytasson arról, és ha az megfelel a törvény koncepciójának, a törvény céljainak, akkor azt gondolom, hogy reális az esélye annak, hogy ezt érdemben megtárgyaljuk.

(16.20)

Itt is szeretném elmondani, hogy nincs szó koncepciótlanságról, amit felrött a javaslatnak. Itt egy konkrét javaslatcsomag szerepel a törvényjavaslat benyújtása során, amely világos célok mentén fogalmazódott meg, és ezeket terjesztettük a tisztelt Ház elé. Az adatvédelmi szabályok megfelelnek a nemzetközi normáknak.

És még egyszer arra biztatom, hogy nyújtsanak be javaslatot, hiszen ez a módja, mert elhangzott, hogy nem lett ez kibeszélve. Pont a parlament annak a terepe, hogy egy-egy törvényjavaslatot, egy-egy javaslatot megtárgyaljon az Országgyűlés, és ebben a legjobb megoldást fogadja el. Azért is vagyunk itt ezzel a javaslattal, hogy ebben az esetben is ez történjen.

Varga-Damm Andrea képviselőtársamnak köszönöm a hozzászólását. Ami a külföldi befektetőket illeti, illetőleg azt mondta, hogy más van e javaslat mögött. Nincs más a javaslat mögött, mint ami a leírt szövegben szerepel, ez benne van az indokolásban is. Mi úgy gondoljuk, és azért nyújtottuk be a javaslatot, mert a mi álláspontunk szerint javít a hatályos szabályozáson.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy a mai vita is hozzájárul ahhoz, hogy ebben a nagyon fontos tárgykörben, a nyilvántartásokkal és az elektronikus ügyintézésrel összefüggő törvények módosításával kapcsolatban olyan szabályozást sikerül elérni, amely megfelel Magyarországnak, a magyar állampolgárok érdekeinek, és az uniós kötelezettségeinknek is eleget tudunk tenni. Arra kérem önöket, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **családi gazdaságokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13261. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az agrárpolitika egyik alapvető célja, hogy olyan szabályozási környezetet alakítsunk ki, amely hozzájárul a gazdálkodók adminisztrációs terheinek csökkentéséhez, kedvezőbb adózási feltételeket biztosít, a szervezeti formák egyszerűsítésével elősegíti a generációváltást, egyúttal a vidéki térségek demográfiai folyamatait kedvező irányba fordítja.

Hazánkban, akárcsak a teljes Európai Unióban, fontossá vált a mezőgazdasági generációváltás kérdése, a gazdaságátadás lehetőségeinek megteremtése, ugyanis az elmúlt évek alatt a gazdálkodók gerincét adó középgeneráció odaért, hogy szeretné átadni a gazdaságot az utódoknak. Fontos az állami beavatkozás, mivel kizárólag folyamatos generációs megújulás mellett biztosítható az agrár- és élelmiszer-gazdaság működőképessége. Az agrárgeneráció-váltás problémáinak megoldásában jelentős lépést jelenthet az őstermelők és a családi gazdálkodók jogszabályi környezetének rendezése.

Jelenleg a magyar agráriumban gazdálkodók meghatározó többségét a kis- és középvállalkozások körébe tartozó mezőgazdasági őstermelők és családi gazdálkodók alkotják. Az érintettek számát tekintve jelenleg érvényes őstermelői igazolvánnyal 290 251 fő rendelkezik, míg 23 555 családi gazdaságban mintegy 83 272 fő dolgozik. Az adatok alapján mind az egyéni gazdálkodók, mind a gazdasági szervezetek irányítóinak korösszetétele kedvezőtlen: az egyéni gazdálkodók több mint fele 55 év feletti, míg a 35 év alattiak aránya 10 százaléknál alacsonyabb, ami a többéves trendekhez viszonyítva folyamatosan romló korösszetételre mutat.

Kedvező feltételeket kell teremtenünk a mezőgazdaságból élőknek. A törvénytervezetet a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarának és a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetségének aktív és támogató közreműködésével készítettük el, amiért ezúton is köszönetünket fejezzük ki. A mezőgazdasági őstermelőket és a családi gazdaságokat érintő majd negyed évszázados, elavult szabályozási környezetet a XXI. századi elvárásoknak megfelelő, modern szabályozássá kívánjuk együtt kialakítani.

A szabályozás kiterjed a mezőgazdasági őstermelőkre, az újonnan bevezetett őstermelők családi gazdaságára és a családi mezőgazdasági társaságokra. A magyar társadalom és a mezőgazdaság alapvető eleme a

családi kapcsolat megléte, ugyanis közös, minden politikai vitán felül álló értékünk a család és a családi gazdálkodás segítése. A családi gazdálkodás alatt azt a mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenységet értjük, amit a családtagok együttesen, erőforrásaik közös felhasználásával és munkájuk eredménye által, közös boldogulásuk érdekében végeznek.

A mezőgazdasági őstermelők esetében életszerű, egyszerűbb adminisztratív és adószabályok lépnek hatályba 2021-től. A tevékenységi kör kibővül a mező- és erdőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó kiegészítő tevékenységekkel, ilyen például a falusi turizmus vagy a mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása, így az életszerű gazdálkodáshoz nem kell több vállalkozási formát működtetni. Az egymással átfedő, egymást kiegészítő jogi formák tisztázása érdekében meghatározásra kerül, hogy a gazdálkodó az őstermelői tevékenysége tekintetében csak őstermelőként vagy őstermelők családi gazdasága tagjaként járhat el. Az őstermelői tevékenysége tekintetében emellett nem lehet egyéni vállalkozó. Ez alól egy kivételt javasolunk: ha a kiegészítő tevékenység bevétele meghaladja az őstermelői tevékenység bevételeinek negyedét, mert ebben az esetben a kiegészítő tevékenysége már kikerül az őstermelői tevékenységének a köréből.

Az egymással hozzátartozói viszonyban lévő, együttesen hozzátartozói láncolatot képező mezőgazdasági őstermelők az őstermelői tevékenységüket végezhetik őstermelők családi gazdasága formájában is. E közösség váltja ki a jelenlegi formák közül a közös őstermelői tevékenységet és a családi gazdaságokat is. Jellemzője, hogy nem minősül önálló jogalany, mert a tagok mezőgazdasági őstermelőnek minősülnek. Legalább két hozzátartozónak minősülő mezőgazdasági őstermelő létesítheti annak érdekében, hogy az őstermelői tevékenységüket személyesen közreműködve, együttesen végezzék.

A személyes közreműködés kötelezettsége miatt egy mezőgazdasági őstermelő egyidejűleg egy őstermelők családi gazdaságának lehet tagja. Az őstermelők családi gazdasága a tagok vagyontól elkülönült, önálló vagyonnal nem rendelkezik. Az őstermelők családi gazdaságának termelési közösségi jellege alapozza meg, hogy a tagok által átadott mezőgazdasági termelőeszközöket közösen használják. Főszabályként a tagok az őstermelők családi gazdasága nyereségében és veszteségében egyenlően osztoznak, de az alapító szerződésben ettől természetesen eltérhetnek.

A családi mezőgazdasági társaság egy speciális minősítés, amelyet a gazdasági társaság, szövetkezet vagy erdőbirtokossági társulat a nyilvántartásba vétellel szerez meg. Olyan, legalább két taggal rendelkező gazdasági társaságot, szövetkezetet vagy erdőbirtokossági társulatot lehet nyilvántartásba venni, amelynek tagjai hozzátartozói láncolatban állnak egymással, és kizárólag mező-, erdőgazdasági és kiegészítő tevékenységet végez. Egy személy nem lehet tag egynél több családi mezőgazdasági társaságban. A mezőgazdasági őstermelőnek, az őstermelők családi gazdaságának és a családi mezőgazdasági társaságoknak a nyilvántartásba

vételével kapcsolatos hatósági feladatokat az agrárkamara látja el.

Az önkéntes előtti lévő javaslatcsomag másik fő eleme a családi gazdaságokról szóló új törvény megalkotása következtében szükségessé vált kapcsolódó jogszabályok módosítása.

(16.30)

Az adózást érintő jogszabályok módosításának kiemelt célja, hogy az új törvényben meghatározott működési formákhoz igazodó adózási környezet kerüljön kialakításra. A jelenlegi adórendszer számos speciális személyijövedelemadó-szabályt tartalmaz az őstermelők, a tevékenységüket közösen folytató őstermelők, és az őstermelői tevékenységet folytató családi gazdaság tagjai számára. A sokféle jövedelem-meghatározási mód és a mezőgazdasági tevékenység sokféle formában történő folytatása következtében az adórendszer mostanra rendkívül összetetté, bonyolulttá vált.

Az őstermelői adózást módosító javaslat legfontosabb elemeiről néhány gondolatot a következőkben mondok. Nem kell bevételként figyelembe venni a mezőgazdasági őstermelő által e tevékenységével összefüggésben kapott támogatás összegét, sem az adóköteles jövedelem megállapításánál, sem az adózási értékhatároknál. A minimális éves bevétellel rendelkező legkisebb őstermelőknek továbbra sem kell jövedelmet megállapítaniuk az őstermelői tevékenységből elért bevételükből és a személyijövedelemadó-bevallást sem kell benyújtaniuk. A javaslat értelmében ez az adómentességi értékhatár a jelenlegi 600 ezer forintos bevételi összegről az éves minimálbér felének megfelelő bevételi összegre nő, ami a 2020-as minimálbérrel számolva 966 ezer forint bevételnek felel meg.

Továbbra is megmaradna a jövedelem átalányban történő megállapításának lehetősége, más néven az átalányadózás, de az átalányadózás választhatóságának felső határa a jelenlegi 8 millió forintos bevételi értékhatárról az éves minimálbér tízszeresének megfelelő bevételi értékhatárra nő, ami a 2020. évi minimálbérrel számolva 19 millió 320 ezer forint bevételnek felel meg. Az átalányban megállapított jövedelem a korábbi 6 és 15 százalék helyett egységesen a bevétel 10 százaléka lenne. Az egyszerűsítésnek köszönhetően kivezetésre kerül a nemleges nyilatkozattétel, és a 40 százalékos kistermelői költségátalány alkalmazásának lehetősége.

Ugyanakkor adómentessé válik az átalányadózó őstermelő bevétele az éves minimálbér ötszörösének megfelelő bevétel, ami a 2020. évi minimálbérrel számolva 9 millió 660 ezer forint bevételnek felel meg. Az átalányban megállapítható 10 százalékos jövedelemhányadot tekintve ez azt jelenti, hogy az éves minimálbér felének megfelelő jövedelem, a 2020. évi minimálbérrel számolva 966 ezer forint jövedelem válik adómentessé. Tekintettel arra, hogy a nemleges nyilatkozatot tevő és a 40 százalékos kistermelői

költségnyerő adóterhelést érvényesítő termelők személyijövedelemadó-fizetési kötelezettsége nulla forint, így ez a módosítási javaslat nincs hatással a költségvetésre, ugyanakkor jelentős egyszerűsítést eredményez mind az adóalanynak, mind a közigazgatás számára.

Az átalányadózás mellett az adóköteles jövedelem továbbra is megállapítható tételes költségelszámolással, annak alkalmazása az átalányadózás választhatóságának felső határát meghaladó bevétel esetén azonban kötelező. A mezőgazdasági őstermelőkre vonatkozó módosított szabályokat a közösen gazdálkodó őstermelők, vagyis az őstermelők családi gazdaságának tagjai is alkalmazhatják. Az átalányadózás választhatóságának bevételi korlátja a tagok számának és az éves minimálbér tízszeresének szorzata, de legfeljebb az éves minimálbér 40-szeresét kitevő bevétel, ami a 2020. évi minimálbérről számolva mintegy 77 millió 280 ezer forintnak felel meg.

A klímavédelmi akcióterv alapján a méhészek kiemelt támogatása vált indokolttá, ezért őket támogatni kívánjuk azzal is, hogy a jövedelemszámítás módszerétől függetlenül adómentessé válik a mezőgazdasági őstermelő meghatározott méhészeti termékek előállításából származó jövedelme, az éves minimálbér felének megfelelő jövedelemig, ami a 2020. évi minimálbérről számolva 966 ezer forint jövedelemnek felel meg. Ennek eredményeként, hogy a méhészeti termékek értékesítéséből származó jövedelemre vonatkozó adómentesség és az átalányadózó őstermelő jövedelmére vonatkozó adómentesség együttesen is alkalmazható, a méhészeti tevékenységet folytató és átalányadózó őstermelő jövedelme az éves minimálbért meg nem haladó jövedelemig, a 2020. évi minimálbérről számolva 1 millió 932 ezer forintig mentesül az adófizetési kötelezettség alól. Ez az együttesen alkalmazható adómentességi határ bevételi határban kifejezve az éves minimálbér tízszeresét meg nem haladó bevételi összeget, a 2020. évi minimálbérről számolva 19 millió 320 ezer forintot jelent a méhészeti ágazat számára.

Valamennyi társas vállalkozás esetén a személyi jövedelemadó alól mentesül az az összeg, amelyet a társas vállalkozás tagja a termőföldhasználati jogosultságnak átengedése, mezőgazdasági támogatás átengedése címén a termőföldvásárlással kapcsolatos jelzáloghitel törlesztéséhez, illetve termőföld vásárlásához kap társas vállalkozás. A jelzáloghitel-törlesztésért kapott összeg adómentességének feltétele, hogy a termőföld a törlesztési időszakban a társas vállalkozás használatában álljon, és utána - ez a leglényegesebb rész itt ebben a kérdésben - földbérleti díjat ne fizessen a tagjának. A termőföldvásárláshoz kapott összeg adómentességének feltétele, hogy az így megvásárolt föld használatát a tag legalább 15 évre ingyenesen engedje át a társas vállalkozásnak. A társas vállalkozások által adómentesen juttatott összegek az adóévben több tagnak történő juttatás esetében sem haladhatják meg összesen az 50 millió forintot. A társadalombiztosítási járulékokat és a szociális hozzájárulási adót érintő módosi-

tások csupán a személyi jövedelemadóban javasolt módosításokkal való összhang megteremtése érdekében váltak szükségessé, közteherfizetési kötelezettségben nem jelentenek változást az érintettek számára.

Összességében elmondható, hogy változatlan közteherfizetési kötelezettség mellett a módosításokkal jelentősen növelhetjük azon kistermelői kör létszámát, akik az eddiginél kevesebb adminisztrációval tehetnek eleget nyilvántartási és adóbevallási kötelezettségüknek.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat és a hozzá kapcsolódó intézkedések fontos lépést jelentenek az őstermelők és a családi gazdálkodók szakmai, jogi, finanszírozási feltételeinek fejlesztése terén. A magyar mezőgazdaság fejlődése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal, és nem utolsósorban majd szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Györfly Balázsnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara 2018-ban kiadott „Erősödő agrár- és élelmiszer-gazdaság, jólétben gyarapodó vidék” című javaslatcsomagjának az egyik kiemelt pontja volt az, hogy a mezőgazdasági adózást, illetve a működési formákat görcső alá kell venni, és valamilyen formában újragondolni, hisz ez a szabályozás ma holnap húszéves lesz, és az a szabályozási környezet, ami húsz évvel ezelőtt egy egészen jó lehetőséget adott a vidéken élőknek a boldogulásra, most nagyon sok esetben már nemhogy nem segíti, hanem bizonyos gazdálkodási formák esetében akár gátja is lehet a további fejlődésnek.

Hiszen ha megnézzük, hogy azok az értékhatárok, amik most jellemzőek, mikor lettek elfogadva, akkor azt látjuk, hogy ezek igazából az elfogadás pillanatában is már igazak voltak, ugyanúgy 600 ezer forint ma is a személyi jövedelemadó bevallásának határa, mint akkor volt, és lássuk be, a kétezres évek elején teljesen mást ért 600 ezer forint, mint manapság. Azt gondolom, hogy ez egy tényszerű megállapítás, viszont azoknak, akik ezzel együtt kell hogy éljenek, ez nem vigasz. Azt gondolom, hogy ezt különösebben indokolni nem is szükséges.

(16.40)

Ha megnézzük, hogy egy családi gazdaság esetében milyen küszöböt jelent akár a 8 millió forintos értékhatár, amely a kistermelői költségátalány alkalmazásának a lehetőségét adja meg, akkor azt látjuk,

hogyan mondjuk, egy öttagú családi gazdaság, ha kiszorozzuk 8 millióval, egy 40 millió forintos árbevételig tud élni azokkal az adókedvezményekkel, amelyeket a törvény számára biztosít, egész egyszerűen nem érdekelt abban, hogy olyan beruházást valósítson meg, ami az árbevételét 40 millió forint fölé viszi, mert egész egyszerűen több megy el a réven, mint ami jön a vámon. Hisz az adózási kedvezmények elvesztése azt jelenti számára, hogy noha fejleszt, kevesebb lesz a jövedelme, mint előtte volt, hisz az adózási ágon nagyon komoly károkat kell hogy elszenvedjen.

Tehát abban voltunk érdekeltek, és azon dolgoztunk, hogy ez ne így legyen, és egy olyan adózási és olyan működési környezetben lehessen boldogulni a vidéken, ami nemhogy gátolja, de sokkal inkább ösztönzi a vidéken élőket, akár az őstermelőket, akár a családi gazdálkodókat, hogy fejlesszenek, hogy beruházásokat vigyenek végbe, hisz a magyar agrárgazdaság technikai, technológiai megújítása mindannyiunk érdeke.

Fontosnak gondoltuk, hogy mindezt jogi személyiség formájában is lehessen végezni, tehát akár egy olyan társas vállalkozás indításával vagy átszervezésével, ami valóban lehetőséget biztosít a különböző fejlesztésekre. Magyarországon kulcsszerep jut a családi működési formáknak, hisz alapvetően erre épül a mezőgazdaságunk gerince. Mintegy 290 ezer őstermelői igazolvánnyal rendelkező ember van, 23,5 ezer családi gazdaságban 83 ezer családtag gazdálkodik, kérelmet azonban ehhez képest, mondom, hogy csak 168 ezren nyújtottak be. Azt gondolom, ez is jól mutatja, hogy nagyon sok olyan, őstermelői igazolvánnyal rendelkező vagy családi gazdaságban tag személy van ma Magyarországon, aki valódi tevékenységet az agráriumban nem végez, viszont a kedvezmények elérhetősége miatt, a családnak így tudva segíteni, kiváltja az őstermelői igazolványt, vagy a családi gazdaság tagjává lesz.

Két éven keresztül dolgoztunk ezen az anyagon, két éven keresztül került ez finomításra, és szeretném megköszönni az agrártárčanak, a Pénzügyminisztériumnak és az igazságügyi tárčanak azt a konstruktív hozzáállást, amivel ezt az alapötletet odáig tudtuk vinni, hogy most már itt, az Országgyűlésben tudunk erről beszélni.

Magabiztos vagyok a jogszabály tartalmát és az elérni kívánt célokat illetően, hisz nagyon sok gazdasági fórumon vettünk részt akár a kamara, akár a Magosz szervezésében, a gazdálkodói társadalom egyértelműen várja ezt a jogszabályt. Az eddig elvégzett számítások alapján mindenkinek legalább változatlan helyzete lesz, de a gazdálkodók zömének egyértelműen egy pozitív változást jelent ez a jogszabály az életében.

A legfontosabb elemeket mondom a jogszabályból. Három működési formát érdemes megkülönböztetni, az őstermelőt, az őstermelők családi gazdaságát és a családi mezőgazdasági társaságok körét. Az őstermelők esetében nagyon sok életpillantást mutatott meg

azt, hogy az a szűkítő szabályozás, amely most megvan, az miért nem életszerű. Gondoljunk itt arra, hogy ha valakinek van egy kis csík szőlője, ami nyilván nem feltételez egy agrárvállalkozást, de mondjuk, egy őstermelői tevékenységgel műveli azt, és a szomszéd is egy hasonló gazdálkodó, és ha neki van egy eszköze, mondjuk, egy permetezője a traktor mögött, akkor ha ő a sajátját lepermetezi, akkor a szomszédét igazából csak akkor tehetné meg, hogy lepermetezi, ha mondjuk, egyéni vállalkozást vált ki, mivel őstermelőként ilyen jellegű szolgáltatást nem végezhetett. Legyünk őszinték, sokkal valószínűbb volt az, és sokkal életszerűbb, hogy ezt valahol a szürkezónában megoldották.

Azt gondolom, hogy akkor tesszük jól a dolgunkat, ha a mezőgazdaságból élőket nem kényszerítjük bele egy ilyen élethelyzetbe. Teremtünk meg azokat a kereteket, amellyel nekik lehetőségük van jogszabálykövető módon élni az életüket, de ehhez egy olyan jogszabályi környezet kell, amit be is tudnak tartani. Vagy gondoljunk akár a falusi turizmusra, hisz ha valakinek van otthon háztájiban sertése, és mondjuk, ő azt nem élőállatként szeretné értékesíteni, hanem a vidéki turizmusban gondolkodva, mondjuk, egy falusi vendégasztalt akar működtetni, ő ezt őstermelőként eddig nem tudta megtenni. Azt gondolom, hogy akkor járunk el helyesen, ha a továbbiakban ezt a lehetőséget biztosítjuk a számukra.

Fontos, amire egyébként államtitkár úr is utalt, változás lesz az, hogy ha valaki őstermelőként végez egy tevékenységet, akkor a továbbiakban azt már egyéni vállalkozóként ne akarja csinálni. Azt hiszem, hogy itt sem a mostani szabályozási keretben az motiválta az embereket, hogy minél több vállalkozási formát tudjanak működtetni, hanem egész egyszerűen optimalizálták a lehetőségeiket. Ha megadjuk azokat a kedvezményeket, amelyeket most is bír, akkor biztos vagyok benne, hogy senki nem akar ugyanarra a tevékenységi körre egyben őstermelő, egyéni vállalkozó lenni, esetleg még egy vállalkozást, egy társas vállalkozást is elindítani erre. Most azért jellemző az, hogy a családon belül az egyik kft. a másiknak számláz azért, hogy az adózási körülményeket optimalizálják. Azt hiszem, ez a napi gyakorlat is jól megmutatja, hogy ez a szabályozás szükségszerű, időszerű, és kezelendő kérdéseket tesz az asztalra.

600 ezer forint az a küszöbérték, ami alatt nem is kell még csak az adóbevallásba sem beleírni az őstermelői bevételt. Ez a szám emelkedni fog megközelítőleg egymillió forintra. Azért megközelítőleg, mert ez a szám egy szorzatként jön ki, és ez az egyik legfontosabb változás szerintem a mostani hatályos jogszabályhoz képest, hogy nem egy statikus számot találunk a jogszabályban, hanem egy olyan értéket, ami a minimálbér változásával nyomon követi az élet változását, tehát egy dinamikus eleme lesz ennek a szabályozásnak. Kétféle adózási lehetőségéből választhatnak az őstermelők, egyrészt az átalányadózást vagy a tételes költségelszámolást. Azt gondolom, hogy tételes költségelszámolást valószínűleg senki nem fog választani, miért is választana, az egész rendszer arra van

kitalálva, hogy adjunk egy könnyítést azoknak, akik őstermelők, és az átalányadózással segítsük őket.

Ennek óriási jelentősége van, hisz az Európai Unión belül a közös agrárpolitika világában élve nagyon más lehetőségünk nincs, csak az adópolitika, hogy segítsük a mezőgazdasági termelőket. Megnéztük egyébként az európai benchmarkokat, hogy egy idegen szót használjak, ki hogyan kezeli ezt. Szinte minden országban van egyébként a mezőgazdasági termelőket segítő adózási szabályozás, de sokkal jobbat, egyébként halkán jegyzem meg, még a mostaninál sem találtunk. Ennek ellenére mi ennél jobbat akarunk csinálni, és meggyőződésem, hogy az a jogszabály, amely a Ház előtt fekszik, egyébként egyértelműen jobb, mint a mostani hatályos.

A 8 millió forintos határ, ami a kistermelői költségátalány felső küszöbértéke most, nagyságrendileg 10 millió forintba fog emelkedni, 10 millió forintos árbevétel alatt igazából nem kell adót fizetniük az őstermelőknek. Azt gondolom, hogy ez egy óriási segítség. És ne feledkezzünk meg arról, hogy ez a 8 millió forintos küszöbérték azt váltotta ki a mai magyar vidékből, hogy szétírták a gazdaságokat. Tehát azokat a gazdasági egységeket, amelyek egyébként egy szerves egységként működtek, papíron széjjelírták, mert így tudták optimalizálni az adót, egyébként komoly fejtörést okozva ezzel a bankoknak, hisz a finanszírozás egy elképesztő komoly feladatot rótt a pénzügyre, amikor el kellett dönteni, hogy valaki finanszírozható vagy nem. Legyünk őszinték, nekünk, politikusoknak is, amikor gazdaságpolitikát kell csinálni, nagyon nehéz úgy jó döntéseket hozni, hogy valójában csak megsaccoljuk, hogy hány mezőgazdasági termelő is van ebben az országban, hány gazdálkodó egységgel van nekünk dolgunk, amikor mi agrárgazdaságot akarunk alakítani.

20 millió forintos értékhatár nagyságrendileg az, amely mellett az átalányadózást igénybe lehet venni. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon méltányos értékhatár. És egy komoly változás a mostanihoz képest, hogy ha valaki most a 8 millió forintot akár csak egy forinttal is meghaladja az árbevétel vonatkozásában, akkor a 8 millió 1 forint után kell neki már személyi jövedelemadót fizetnie. A most előttünk fekvő szabályozás ehhez képest azt mondja, hogy csak az értékhatárt átlépő összegre kell megfizetni a személyi jövedelemadót. Tehát, ha például valaki egymillió forinttal átlépi a küszöbértéket, ezt a nagyságrendileg 10 millió forintot, akkor a jogszabály vélelmezi, hogy az egymillió forintból 100 ezer forint a jövedelem, és a 100 ezer forint jövedelem után kell a 15 százalékot megfizetni, a példát végigvive, 15 ezer forintot. Tehát 11 millió forint árbevétel mellett 15 ezer forint személyi jövedelemadó megfizetésére kötelezett a gazdálkodó.

(16.50)

Én azt gondolom, hogy ez egy meglehetősen méltányos adóteher. Ezzel is tudjuk segíteni egyébként a vidéken élőket.

Fontos különbség a mostanihoz képest, hogy a támogatások sem a bevételi értékhatárba, sem a jövedelem számításába nem fognak majd beszámítani, így ez is egy komoly változás a mostanihoz képest.

Az őstermelők családi gazdasága a közös őstermelői igazolvány és a családi gazdaságok jogutódja, ha úgy tetszik, ahelyett választható működési forma lesz. Itt egy határt szabtuk annak, hogy mégis meddig kelljen bővíteni egy családi gazdaságot, mert az őcsg valójában az őstermelőknek egyfajta szorzata: ha ketten vannak benne, akkor dupla értékhatárokról beszélünk, ha hárman, akkor háromszoros, ha négyen, akkor négyszeres értékhatárokról beszélünk. Viszont négyenél több családtagot már felesleges bevonni a rendszerbe, hiszen további kedvezményt ez nem biztosít. Azt gondolom, hogy ez egy méltányos dolog, hiszen nagyon sok esetben a mai környezetben egy-egy vállalkozásnak az adóterhét az határozza meg, hogy kinek hány élő közeli hozzátartozója van. Ez semmiképpen nem egy objektív adózási alap, ezt is érdemes volt megváltoztatni.

A következő kategória a családi mezőgazdasági társaságoknak a köre, ami teljesen új a magyar agrárszabályozás életében, hiszen erre eddig nem volt példa. Az a kft., bt., szövetkezet vagy erdőbirtokossági társulat válhat őcsg-vé, amely két feltételt teljesít: ad egy, hogy kizárólag erdő-, mezőgazdasági tevékenységet és ezekhez kapcsolódó kiegészítő tevékenységet végez; ad kettő, a tagok között hozzátartozói viszony vagy annak láncolata áll fenn. Ez is egy komoly változás a korábbiakhoz képest, hogy nem közeli hozzátartozókat követelünk meg, hanem hozzátartozókat vagy azok láncolatát. Aki „családi mezőgazdasági társaság” pecsétet kap - ezt a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarában kérheti majd -, az egy fontos különbséggel tud gazdálkodni, mondjuk, egy nem csmt kft.-hez képest, hogy ő családi gazdálkodónak minősül. A földforgalmi szabályozásban, mindannyian tudjuk, hogy van különbség aközött, hogy valaki családi gazdálkodóként akar termőföldet venni vagy nem családi gazdálkodóként, hiszen az elővásárlási sorban a családi gazdálkodó megelőzi a nem családi gazdálkodókat.

Az adózás oldaláról természetesen a kft.-khez is vagy bt.-khez, a társas vállalkozásokhoz is hozzá kellett nyúlni, hiszen a felszólalásom elején említett üveglaplafont át kellett törnünk. Arra kellett ösztönözni a vállalkozásokat, hogy fejlesszenek, hogy beruházásokat vigyenek végbe, ami növeli az árbevételüket, és ehhez igazából a különböző vállalkozások saját tulajdonosainak fizetett bérleti díj adómentessége adta az ötletet, hogy hogy lehetne ezt más bevételi forrásokra is kiterjeszteni. Így jutottunk el odáig, hogy akkor legyen adómentes, szja- és taómentes az, ha valaki a kapott normatív támogatást kiveszi a cégéből. Vagy legyen taó- és szjamentes az, ha valaki a termőföldnek, amit utána odaad legalább 15 évre a cégének, a vételárát ki tudja venni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én azt gondolom, hogy egy nagyon komoly változás előtt áll a magyar vidék, ez a jogszabály nagyon komolyan és jó irányba

befolyásolja a működésüket. Úgyhogy én arra kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák ezt a javaslatot, hiszen azt gondolom, ezzel tudunk a magyar vidék szolgálatában nagyon sokat tenni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Amit a Fidesz megígér, az meg is történik, az úgy is lesz - ugye, ma már erről beszélgettünk egy teljesen más ügy kapcsán -, némi iróniával. Sajnos, ennél a törvénytől is el tudom ezt mondani. És nem azért, mert ne támogatnánk, természetesen előre tudom bocsátani, hogy lesznek hozzá módosító indítványaink, de összességében ez egy olyan jogszabály-csomag, amely valóban csökkenti a bürokráciát azok számára, akiket érint, valóban tisztább képet teremt a mezőgazdaságban tevékenykedők körében, attól függően, hogy milyen működési formában tevékenykednek, és valóban tartalmaz érdemi járulék-, adócsökkentéseket, tehát azt tudom mondani, hogy akiket érint, bizony azok számára ez tartalmaz pozitív elemeket, és éppen ezért fogjuk is tudni támogatni.

A problémám sokkal inkább azzal van, ami nincs a jogszabályban, illetve amit egyébként elvártunk volna a családi gazdaságokról szóló törvényben, hiszen azért ez egy nagy múltra visszatekintő jogszabály, legalábbis az ígéretek tekintetében. 2010 óta több parlamenti ciklus minden félévében folyamatosan számonkérem önöket azzal kapcsolatban, hogy mikor érkezik be végre egy átfogó jogszabály, amely rendezi ezt a területet, és önök mindig elmondták, hogy már előkészítés alatt van, néhány hónapon belül jön, csak tessék türelemmel várni. Most végre örömmel olvastam a címét, hogy benyújtották, aztán megnyitva rájöttem, hogy igazából nagyon leegyszerűsítve ez csak egy adóoptimalizálási törvény, amely segíti az eddig szűrkezónában tevékenykedő vagy éppen csak az adózást optimalizálni kívánó gazdaságok mindennapjait, amit, még egyszer mondom, tudunk támogatni, de ennél egy sokkal bátrabb lépést vártunk volna önöktől.

Nem hiszem, hogy ez a jogszabály fogja megoldani például azt, hogy a vidéki gazdaságból kikerült, az elmúlt évtizedekben kikerült százezrek képesek lesznek ide visszaintegrálódni. Akik ma egy adott településen, faluban komoly gazdálkodónak számítanak, ez, ugye a település területeitől és a helyi adottságoktól függően kettő, három vagy akár öt családot is jelenthet, számukra ez egy nagyon pozitív javaslat, és el is kell fogadni. A kérdés az, hogy ettől valóban életképebb lesz-e a magyar vidék, valóban lehetőséget teremtünk-e több családnak arra, hogy visszatérjen a vidéki gazdaságba, és valóban minőségi életet, a helyben maradásra buzdító életet tudnak-e kínálni gyermekeiknek, unokáiknak. Nem hiszem, hogy ez az

a jogszabály, ahhoz ez nagyon bátortalan és nagyon kevés területet érint.

Nem hiszem, hogy ez fogja megoldani az agrár-generáció-váltást, amelyről megint oly sokat beszélünk itt mint problémáról. Zárójelben hozzáteszem, tudom, hogy nem magyar sajátosság és Európa nagy része ezzel küszködik, de mégiscsak érdemes lett volna ezzel kapcsolatban is bátrabban hozzáállni ehhez a kérdéshez.

Vagy az öröklés problémáját is említhetném, amit megint csak folyamatosan kerülgetnek, és ami nélkül hozhatunk bármilyen jogszabályokat - akár az osztatlan közös földterületekkel kapcsolatban meghozott törvényre is utalhatnék -, a probléma újra fog termelődni.

De ami leginkább hiányzik ebből a törvényből, az a szövetkezetek és annak az ügye rendezése. Nagyon lesújtó számomra, hogy ezt a témát ennyire kerülgetjük, hiszen a 2010-es kormányváltás környékén még úgy tűnt, hogy talán ez lesz az az ügy, amelyben a Jobbik a leginkább a partnere tud lenni a kormánynak, ha a magyar vidék problémáiról és a magyar vidék problémáinak megoldásáról beszélünk. Azóta sem sikerült ebben előrelépni, sőt, ahogy a vidéki és egyáltalán a hazai természeti erőforrások egyre inkább egy szűk kör kezébe kerülnek, egyre távolabb kerülünk attól a lehetőségtől is, hogy egy szövetkezeti modellen keresztül valamiféle igazságosabb újraosztást tudjuk megoldani a vidéken megtermelt javaknak.

Hiszen ha a birtokpolitikát nézzük, amit az állam folytatott eddig, ha a támogatáspolitikát, a támogatások elosztásának logikáját nézzük vagy akár a jogszabályokat, mind-mind arra jutunk, hogy igazából a végcél önöknél az, hogy bebetonozzák ezt a néhány családot az adott településen, amely, köszöni szépen, kiválóan él, és talán soha nem éltek jól ekkora birtokméréssel, amekkorával ők rendelkeznek Magyarországon gazdálkodók, de bizony az esélyét egyre inkább elveszítjük annak, hogy be tudjunk másokat is vonni ebbe a körbe. Ezt a lehetőséget már ott eljuttatták első körben, amikor az állami földeket először bérbe, majd pedig privatizálva nagyrészt olyanok kezébe juttatták, akikről nem kellene hogy szóljon egy állami földbérleti pályázat. Tehát a mai napig elfogadhatatlannak tartjuk, hogy éppen a legnagyobb birtokkal rendelkezők, a legtehetősebbek és a legagyontámogatottabbak jussanak még kedvezményes módon állami segítséghez, földhöz, lehetőségekhez, jogszabályi támogatáshoz és európai uniós forrásokhoz is. Tehát sajnos ezt a logikát ez a jogszabály nem változtatja meg.

Én nem mondom, hogy rossz törvény, ahogy említettem, ami benne van, annak többségével egyet is értünk és támogatni fogjuk, de amikor a címét megláttam, akkor, bár naiv már nem vagyok önökkel szemben, de egy halvány reménysugár azért megjelent bennem, hogy talán visszatérünk azokhoz a gondolatokhoz, ahonnan 2010-ben elindultunk, és ahol még nagyon sok közös alap volt - legalábbis kommunikációban - a tekintetben, hogy mit képzelünk el mi

Magyarország jövőjéről hosszú távon és a magyar vidék élhetőségéről hosszú távon.

(17.00)

Sajnálom, hogy nem voltak ehhez elég bátrak, vagy éppen a külső lobbis volt túl erős, ezt én innen, kívülről nyilván nem tudom megmondani, de az biztos, hogy ennél egy sokkal határozottabb lépést vártunk volna önmaguktól azokon a területeken is, amelyeket hiányként felsoroltam. Nyilván mi ezt nem fogjuk ennyiben hagyni, tehát próbáljuk majd továbbra folyamatosan bombázni a kormányzatot szóban, írásban és minden lehetséges formában, és próbáljuk ezeket a korábbi fideszes ígéreteket bevasalni önmagunkon. De összességében a jogszabálynak az adóoptimalizálás és életszerűbbé tevés részeit továbbra is támogatjuk, és el tudjuk fogadni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar mezőgazdaság a történelem folyamán mindig is ismert és elismert volt Európa-szerte kiváló minőségű terményeiről. Napjainkban a magyar mezőgazdaságnak számos jelentős kihívással kell szembenéznie, ilyen tényező többek között a klímaváltozás, a sokszor kiszámíthatatlan, szélsőséges időjárás, a hosszú aszályos időszakok, a külföldi konkurencia és a gazdatársadalom elöregedése vagy éppen - amire Gyórfy Balázs képviselőtársam is utalt - a sokszor túlbürokratizált szabályrendszer. Mindezek közül talán a gazdatársadalom elöregedése a legnagyobb kihívás itthon és az egész Európai Unióban, ugyanis a magyar gazdák 58 százaléka 55 év feletti, ezért a generációváltás elengedhetetlenül szükséges a magyar gazdatársadalomban, amely cél érdekében különösen fontos nagy erővel támogatni a fiatal gazdákat.

Nagyon örülök, hogy számos olyan lehetőség, pályázat volt az elmúlt években a fiatal gazdák részére is, amely elindította ezt a folyamatot. Szükség van további lépésekre, ezt látjuk. Én az elmúlt évben, még a koronavírus-járvány előtt is számtalan alkalommal találkoztam, beszélgettem fiatal gazdákkal, például az európai parlamenti választási kampányban is, akik megerősítették azt, hogy az az irány, amerre elindultunk, az egy jó irány, és további szükséges döntéseket is javasoltak, amelyeket mind a Magoszon keresztül, mind az agrárkamara ifjúsági tagozatain keresztül el tudták juttatni a döntéshozók felé. Én azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy a mostani állapotban a fiatal gazdák aktívan szeretnének részt venni a saját jövőjük alakításában is, olyan módon is, hogy akár a két szervezeten, a Magoszon vagy a NAK-on keresztül el tudják juttatni a saját döntéseiket, a saját javaslataikat, a saját ötleteiket ebben a témában, amelyek aztán

beépítésre kerülnek a különböző javaslatokba, például a maiba is.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A mi közös felelősségünk, hogy olyan programokat, képzéseket indítsunk, olyan lehetőségeket teremtsünk a magyar agráriumban, amelyek kedvet, motivációt és vonzó életpályát kínálnak a fiatalok számára a mezőgazdaságban. Ezen célkitűzés megvalósításában fontos lépcsőnek tartom az előttünk fekvő törvényjavaslatot, amelyet az Agrárminisztérium az érintett felek érdekeit szem előtt tartva, őket a tárgyalásokba bevonva, széles körű egyeztetések során alakított ki. Ezt sokszor, több alkalommal baloldali képviselőtársaim is kritizálták; hát, ha valahol, itt, ennél a törvénytől el lehet mondani, hogy a lehető legszélesebb körű egyeztetés történt meg ez előtt, hiszen a Pénzügyminisztérium, az Igazságügyi Minisztérium, az agrárkamara, a Gazdaszövetség, különböző fiatalgazda-egyesületek és -társaságok aktív közreműködésével alakították ki a most előttünk fekvő verziót.

A törvényjavaslatban átfogó adópolitikai, agrár-igazgatási, valamint gazdaságiszerkezet-átalakítási törekvéseket találhatunk, amelyek mentén új, a XXI. századi elvárásoknak megfelelő, modern mezőgazdasági szabályozás jön létre. A törvényjavaslat változatlanul hagyja az őstermelő kategóriáját, amely a mezőgazdasági termelés legkisebb alanya, a 16. életévét betöltött mezőgazdasági őstermelői nyilvántartásban szereplő természetes személy működési formája. Jelenleg több mint 290 ezer személy rendelkezik érvényes őstermelői igazolvánnyal.

Új működési formákent kerül bevezetésre az őstermelők családi gazdasága, amely a jelenlegi közös őstermelői tevékenység és a jelenlegi családi gazdaság működési formák összevonásával jön létre. Az új szabályozás értelmében tehát az őstermelő mezőgazdasági tevékenységét kétféleképpen végezheti: vagy önállóan, vagy őstermelők családi gazdaságának tagjaként. Az őstermelők családi gazdasága olyan új működési forma lesz, amely legalább két őstermelő családtagból álló termelési közösséget jelent. Egy mezőgazdasági őstermelő egyidejűleg csak egy őstermelők családi gazdaságának lehet a tagja.

A törvényjavaslat másik fő változása, hogy minden termelési kategóriában csökkenni fognak az adóterhek, és egyszerűbbé válik az adózás rendszere és folyamata. Azt gondolom, hogy mind az egyszerűsítés, mind pedig az adóterhek csökkentése olyan lépés, amely széles körű támogatást kell hogy élvezzen itt az Országgyűlésben is, hiszen az eddigi adócsökkentési folyamatot folytatva ebben a törvényjavaslatban is számos előremutató és jelentős adótehermentesítjük az őstermelőket. Az új szabályozással semelyik mezőgazdasági termelő nem járhat rosszabbul, hanem csak kedvezőbb helyzetbe kerülhet, ami hozzájárulhat a gazdaság fehéritéséhez is, ami szintén nem utolsó szempont.

A jelenleg háromféleképpen adózó őstermelői kategória helyett a törvényjavaslat szerint egy egységes, személyijövedelemadó-mentes kategória kerül kialakításra, amennyiben az őstermelői tevékenységből származó bevétel nem haladja meg az éves minimálbér ötszörösét. Az őstermelők családi gazdaságának adózása úgy alakul, hogy az átalányadó választásának lehetősége a minimálbér 40-szeresét kitevő bevételig lehetséges lesz, ennél magasabb bevétel esetén tételes költségelszámolást kell majd alkalmazni. A kedvezőbb adózási feltételek és az új őstermelők családi gazdasága forma egy lépcső a mezőgazdasági tevékenység adminisztrációs terheinek csökkentésére, kifehérítésére, az őstermelők megerősítésére és a gazdatársadalomban a régóta áhított és vágyott generációváltás megvalósítása felé.

Magyar Zoltán jobbkios képviselőtársam egy felvetésére szeretnék válaszolni - mert alapvetően ő is támogatólag nyilatkozott a törvény több passzusáról -, hogy 2010-ben ki milyen alapról indult és ki mit gondolt a világról. Hát, képviselőtársam, önök többet változtak azóta, mint mi.

A KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Üdvözlöm önöket, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak. Folytatjuk a munkánkat.

Az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának véleményét hallgathatjuk meg, Bangóné Borbély Ildikó következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha arról beszélünk, hogy hogyan lehetne javítani Magyarországon a vidék megtartóerején, akkor mondhatom azt, hogy egy aránylag jó kezdeményezéssel állunk szemben, és előrebocsátom, hogy a Magyar Szocialista Párt részéről támogatni fogjuk ezt a kezdeményezést, ezt a törvényjavaslatot. De egy kicsit beszéljünk arról, hogy hogyan is állunk ma Magyarországon a vidékkel kapcsolatban!

A Megyei Jogú Városok Szövetségének van egy felmérése, amely arról szól, hogy körülbelül 3200 település van Magyarországon, és közel ötven éven belül 800 település halálra van ítéelve, menthetetlen, nem tudjuk megmenteni, annyira el van öregedve, hogy bármilyen beavatkozást teszünk is, nem fog sikerülni. 300 település tíz éven belül el fog tűnni Magyarországon. Ha ezeket a számokat nézzük, akkor azt mondhatjuk, hogy egy nagyon nagy problémával állunk szemben, de ez nemcsak Magyarország sajátossága, hanem Európának a sajátossága is, ha arról beszélünk, hogy mennyire van Európa, Magyarország elöregedve, és mennyire vonzó a vidék a magyar fiatalok számára.

Az előttem szólók is elmondták, hogy mennyire fontos, hogy ha törvényeket hozunk a Ház elé, és azt

próbáljuk ezekkel a törvényekkel megoldani, mint mondjuk, az őstermelőknél is és a családi gazdaságoknál is, hogy akár az adminisztratív dolgok könnyítése vagy az adózásnak a könnyítése, fontos dolgokról beszélünk, de tágabban kellene beszélni azokról a problémákról, hogy miért nem tudjuk hosszú évek óta vonzóvá tenni a fiatalok számára a vidéki létet.

Ha arról beszélünk, hogy őstermelő, családi gazdaságlkodás, a földeknek a művelése, akkor mindig mindenkinek az jut eszébe, hogy az nem egy könnyű élet, egy nagyon-nagyon nehéz élet. Hogyha a földön dolgozik az ember, ha állatokkal dolgozik, hogyha kertészetben dolgozik, mind-mind egy nagyon-nagyon nehéz életvitelt követel meg attól a családtól, amely nap mint nap ezt a tevékenységet űzi és műveli. Inkább azt kellene mondani, hogy valamiféle elszántság, örültség is kell ahhoz, hogyha az ember ezt a létet, ezt az életformát választja magának. Hozzáteszem, vidékiként mondhatom azt, úgy szoktam fogalmazni, hogy a vidéki élet minden szépségével és minden nyomorúságával együtt, azt gondolom, kimondhatom önöknek: imádom a vidéki életet, és nagyon szeretek vidéken élni.

(17.10)

De igen nagyon-nagyon nehéz azoknak az embereknek, akik ezt a létformát választják. S ahogy Nacsa Lőrinc is mondta, ha jól emlékszem, hogy ezeknek a termelőknek az 58 százaléka 65 év feletti, s azon kellene minél többet dolgozni a törvénykezésnek, az országgyűlési képviselőknek, hogy hogyan lehetne vonzóvá tenni a generációváltást, és hogyan lehetne ösztönözni a fiatalokat arra, hogy ezeket a tevékenységi formákat válasszák, vidéken alapítsanak családot, ott neveljenek gyermeket, és ott fejlesszék a gazdaságukat és a településüket.

Jobbkios képviselőtársam azért kritikával is illette az elmúlt tíz év tevékenységét. Itt azért meg kell erősítenem, hogy nem mindig mondhattuk azt, hogy megfelelően zajlottak az állami földek szétosztásai, nőttek ki az új nagy földtulajdonosok Magyarországon, jöttek létre ezek a gazdaságok, vagy változott meg az élelmiszeripar szerkezeti rendszere. Ezek alapján mondhatom azt, hogy nagyon-nagyon sok kritikát is megfogalmazhatnánk.

De ha erről az egy javaslatról beszélünk, akkor tudom mondani, hogy teljes mértékben tudjuk támogatni, és igennel fogunk szavazni a Magyar Szocialista Párt részéről. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy most egy olyan törvény vitájánál vagyunk, ahol három frakció is három olyan nőt állított vezérszónoknak,

akinek semmilyen konkrét köze nincs a mezőgazdasághoz. Magyarul abban a tekintetben, hogy nincs földje, nem foglalkozott állattal, nem foglalkozott növénytermesztéssel, tehát kívülről, más szempontokat behozva is tudunk végre a mezőgazdaság kérdéseiről vitatkozni. Szerintem ez egy nagyon fontos dolog, akár azt is mondhatnám, hogy változás is az elmúlt évek agrárvitáihoz képest, amikor leginkább - bocsásanak meg, de - olyanok vitatkoztak ebben a Házban, akik személyesen is valamilyen módon érintettek voltak a mezőgazdaságban, vagy egykori téveszelnökként, vagy mostani gazdálkodóként. Szerintem ez egy fontos szempont annak érdekében, hogy előrébb jussunk egy picit a mezőgazdaság vitájában itt az Országgyűlésben, és kevésbé legyen belterjes innentől ez a vita.

Amikor a kezembe fogtam ezt a törvényjavaslatot, bevallom őszintén, először arra gondoltam, hogy na, jön a szokásos mezőgazdasági vita az Országgyűlésben, semmi izgalmas nem lesz ebben a törvényjavaslatban, ki-ki a saját ideológiája szerint fogja ezt értelmezni. Aztán, meg kell mondjam, hogy rettenetesen meglepődtem. Tényleg meglepődtem. Hogy a kormányzó párt egy olyan törvényt ad be, amely lényegében segíteni próbál embereknek anélkül, hogy a saját oligarcháit támogató, nekem egy nagyon pozitív dolog. Meg kell mondjam, hogy ez egy abszolút pozitív dolog.

Azt mondja ez a törvényjavaslat, hogy megpróbálja úgy rendezni az agrárviszonyokat, hogy minél inkább - és erre utalt a Fidesz vezérszónoka is - kihozza őket a szürkegazdaságból, meg kell mondjam, hogy ez rendkívül pozitív, tekintve, hogy az elmúlt tíz évben, ahogy talán a Corvinus Egyetem önközhöz közel álló rektora mondta, lényegében alapja volt az önkö politikájának az a fajta korrupció, ami teljesen átszövi a magyar államrendszert. Ezért nekem nagyon nagy öröm, hogy önkö azt mondják itt, hogy ennek a törvénynek a kapcsán - Gyórfy képviselőtársam mondta - a szürkezőnából hozzuk ki ezeket az embereket. Szerintem ez nagyon pozitív.

Az is borzasztóan jó, hogy ez a törvényjavaslat az egyszerűsítés irányába hat. Ha belegondolok abba, hogy hány olyan ügy van - engedjék meg, hogy egy példát mondjak -, ahol hiába próbálkozom én országgyűlési képviselőként, egyszerűen nem jutok át a bürokrácián. Mondok önköknek egy példát. Levelet írtunk képviselőtársaimmal, írásbeli kérdést tettem föl itt a parlament ülésén szóban, a Honvédelmi és Rendészeti bizottság ülésén szintén szóban kérelmeztem, hogy hadd tekinthessek be bizonyos haditechnikai szerződésekre, egész egyszerűen nem történt meg. Tehát nem bírtam átjutni a bürokrácián. Az a szerencse, hogy most van egy olyan törvényjavaslat, ahol ez meg fog történni.

Tehát azt tudom mondani, hogy ez egy nagyon pozitív, előremutató törvényjavaslat, a Demokratikus Koalíció ezt támogatni is fogja. Ez talán azért van - az államtitkár úr majd elmondja a miniszterének, akivel tegnap beszéltem, és mondta, hogy most éppen Luxemburgban van a közös agrárpolitika következő hét

évével kapcsolatos talán utolsó vagy utolsó előtti fordulók egyikén -, mert az elmúlt tíz év legjobb agráriumért és vidékfejlesztésért felelős minisztere Nagy István. Nem tudom, hogy ez dicsőség-e, ha megnézzük az összes többi minisztert, de tény és való, hogy a miniszter úr a javaslataival rengeteg előremutató dolgot tett a magyar mezőgazdaságban. Különösen, ha például összehasonlítjuk Lázár János tevékenységével, aki szintén belekapott az agráriumba. Ő azt mondta a fiatalgazda-pályázat miatt, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal maga az ÁVH; sajnos már nincs itt Nacsa képviselőtársam. Ez azért lényeges, mert éppen az általa vezetett Miniszterelnökség is elutasította másodfokon, de azt már nem reklámozta.

Közben az akkori vidékfejlesztési miniszter, Fazekas Sándor meg csöndben maradt. Hát hogy működött akkor az egész agrárigazgatás e tekintetben, amikor a tábornok, az agrártábornok nem védte meg a katonáit? E tekintetben azt tudom mondani, hogy a mostani agrárvezetés érti a mezőgazdasági világot. Nem mindenben értünk egyet, ezt szeretném mondani, ez kiderült például az osztatlan közös tulajdon esetében is, ahol talán jobbikos képviselőtársam jelezte, hogy lesznek még problémák, főleg a bekebelezés intézményével, de ez a konkrét törvényjavaslat azt a problémát a fennálló struktúrában, amiről képviselőtársaim beszéltek, ha nyilván nem is teljes mértékben, de előremutatóan próbálja megoldani.

Ugyanakkor - s erre utalt például Nacsa képviselő úr és más képviselőtársaim is - azt a problémát ez a törvényjavaslat sem oldja meg, hogy hogyan tudjuk, bocsásanak meg a kifejezésért, szexivé tenni a magyar mezőgazdaságot annak érdekében, hogy az óhajtott generációváltás megtörténjen. Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam elmondta, hogy az állattenyésztésben, szó szerint ezt tudjuk mondani, vérben, vizeletben, fekáliában gázolnak az emberek, a növénytermesztésben pedig amikor éppen nyaralni mennek az emberek, akkor kezdődik a munka, ott nem lehet elmenni nyaralni. A kertészetben pedig ott állnak minden évben a kertészek, és izgulnak, hogy minden rendben lesz-e.

El kell ismernünk, és ezt nagyon sokszor elmondtuk az Országgyűlésben, hogy bizony, a mezőgazdaság egy kinkeserves munka, az nagyon nehéz. Ez a mai fiatalok számára, a legnagyobb többség számára nem vonzó. Nekünk az a feladatunk az ilyen javaslatokon túlmenően, hogy vitatkozzunk arról, hogy milyen módon lehetne vonzóvá tenni a következő generációnak a magyar mezőgazdaságot. Mert a végén azzal fogunk szembesülni, hogy 80-90 éves emberek fognak foglalkozni a mezőgazdasággal, mert nem lesz utód, aki ezt megoldja.

Hadd mondjak egy példát arra, hogy milyen lassan folynak a dolgok. Azon, hogy itt a magyar Országgyűlésben 2020-ban tárgyaljuk meg az agrárgazdaság 2018. évi helyzetéről szóló jelentést, már fenn sem akadok. De államtitkár úr tudja, hogy a pályázatok kapcsán számtalan kifogást emeltem, hogy egy év vagy sokszor még annál is hosszabb az elbírálási idő,

miközben a versenyképességet, a diverzifikációt, a fejlődést éppen ezek a támogatások segítenék. Államtitkár úr, ezen változtatni kell, mert ezen az adómentesség sem fog segíteni, ezen az adókönyvités sem fog segíteni.

Ha a törvényjavaslatot nézzük, konkrétan egy-két paragrafust, akkor a következőt szeretném önöknek mondani. Mi nagyra értékeljük azt, hogy nagyon sok szervezet van, amelyik részt vesz a magyar agrárpolitika alakításában. Mi méltatlannak tartanánk azt, ha csak az Agrárkamarat emelnék ki a preambulumban. Ráadásul szeretném elmondani, hogy ez egy törvényjavaslat, nem pedig egy könyv, ahol köszönetet mondunk. Ha az Agrárminisztérium köszönetet akar mondani valakinek, akkor mondjon köszönetet az agráriumban dolgozóknak. Én egy kicsit túlzásnak tartom ezt, tekintve, hogy az Agrárkamara - amelyik egyébként az adófizetők pénzét kapja, és ezt nyilván megerősíti Gyórfy képviselőtársam is - az adófizetők pénzéből látja el ezt a feladatát. Az állam fizet neki ezért a munkáért. Köszönet azokat a gazdákat illeti, akik részt vesznek és a saját tapasztalataikat átadják.

Nagyon fontos, és ezt mindenképp világossá kell tenni, hogy vannak a törvényjavaslatban olyan pontok, amelyek számomra nem teljesen világosak.

(17.20)

Az egyik a 29. §, ami az szja-törvénnyel foglalkozik, és borzasztóan fontos, hogy nagyon pontosan határozzunk meg dolgokat. Az államtitkár urat megvárom, míg előszedi a javaslatot. (*Farkas Sándor rámutat az előtte fekvő dokumentumra.*) Igen, látom, azért. Tehát ott el kellene döntenie, hogy akkor most mi a szabály. Tehát ez az ez is lehet, azt is lehet... - egy törvénynek az a lényege, hogy világosan segítse az adminisztrációt, segítse az embereket. Ennél a paragrafusnál számomra nem feltétlenül világos, hogy mit is szeretnének. Állapítsanak meg egy szabályt, amit nyilván megvitatnak mindenkivel, és akkor azon szabály alapján menjenek tovább, és folyjon a mezőgazdaságból származó bevételek elszámolása.

Én azt gondolom, és ez borzasztóan fontos, hogy ez a családi gazdaságokat érintő törvényjavaslat. Éppen ezért azt gondolom, hogy az a rész, a 60. §, és amelyik a földforgalmi törvényről szól, és azt mondja ki, és itt szeretném mondani, nincs itt Soltész Miklós államtitkár úr, aki tegnap egy napirend előtti felszólásra adott válaszában nekem minősítette a „csuhások, térdre!” kifejezést, szeretném mondani, hogy beszéljessenek el Orbán Viktor miniszterelnök úrral, ezt ő mondta, hogy mondjam, az országközi pletykák szerint. Nekem ehhez semmi közöm sincs, én soha ilyesmit nem mondtam egyetlenegyszer sem, és őszintén szólva, felháborítóan tartom, hogy az államtitkár úr olyan mondatokat, olyan szavakat tulajdonít nekem, amit én soha nem mondtam, ellenben, hogy mondjam, harcostársa mondott!

Ezt csak azért szeretném mondani, mert itt majd megint jönnek azzal, hogy én támadom az egyházakat. Nem, nem támadom, de szeretném mondani, hogy a családi gazdaságos törvényjavaslatba betenni, hogy „a bevett egyház, annak belső egyházi jogi személye végintézkedéssel, tartási, életjáradéki, gondozási, ajándékozási szerződés alapján, valamint temető létesítése és bővítése céljából átruházásra megszerezheti a föld tulajdonjogát”, azt nem értem, hogy ez hogyan keveredett ide bele ebbe a törvényjavaslatba. Szerintem lehet, hogy ezt csak úgy belerakták, mert én nem értem. De majd az államtitkár úr elmagyarázza nekünk, hogy ez milyen családi gazdaság, hogy ott milyen rokoni viszonyok vannak, ami miatt ezt a javaslatot bele kellene tenni.

Azt még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy szerintem az nagyon-nagyon fontos, hogy a törvényjavaslat a szűrkezőnából - a képviselő úr mondta - szeretné kiszedni az embereket. Szerintem nagyon fontos, és éppen ezért mondtam azt, hogy a Demokratikus Koalíció frakciója nyilván próbál pár pontosítást megtenni; gondolom, a kétharmad enélkül is meg fogja szavazni. Szerintem néha érdemes ránk hallgatni ezekben a dolgokban, és olyan kompromisszumos megoldásokat találni, ami mindenkinek az érdekét szolgálja, de alapvetően támogatjuk a törvényjavaslatot.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy fölhívjam a figyelmet arra, hogy David Attenborough „Egy élet a bolygónkon” című filmjében Hollandiát mutatja be. Hollandia egy meglehetősen sűrűn lakott ország, az tele van családi gazdaságokkal, amelyeknek nincs hova terjeszkedniük. A holland farmerek szakértőkkel álltak neki beszélgetni arról, hogy mi hozható ki ebből a földből. Ezt azért mondom, hogy visszatérjek a felszólalásomnak az elejére, na, nem arra, hogy milyen jó, hogy végre olyanok is megszólalnak agrártémákban, akik növénytermesztésben vagy állattenyésztésben nem érintettek, hanem olyanok, akik más szempontokat is be tudnak hozni, hanem oda, hogy hogyan lehet hatékonyabbá tenni a magyar mezőgazdaságot. Szóval, a holland farmerek szakértői lettek annak, és nyilván konzultáltak sok mindenkivel, hogy hogyan lehet a legtöbbet kihozni ebből a földből. Két generáción belül tízszeresére növelték a terméshozamot, mindeközben kevesebb vizet, rovarirtót és műtrágyát használtak, és kevesebb szén-dioxidot bocsátanak ki.

Ezt csak azért mondom, mert nagyon üdvöztető az, hogy a jelenlegi struktúrában ezt a kérdést, a családi gazdaságok kérdését a fehérités felé, a biztosabb jövedelem felé viszik. De mindennap föl kell tenni magunknak azt a kérdést, hogy hogyan lesz ebből egy hatékonyabb, diverzifikáltabb, egyébként a magyar polgárokat ellátó mezőgazdaság, amely teljesíti a következő generációnak azt az igényét is, hogy a mezőgazdasági termeléssel együtt a környezetvédelemre, a jövő generációra is figyeljünk. Szerintem ez egy nagyon-nagyon fontos feladat. Éppen ezért nyújtottam be írásbeli kérdést az agrártárcához annak érdekében, hogy próbáljunk megoldást találni arra, hogy hogyan

lehetne egy vitanapot kezdeményezni az Országgyűlésben, nem egy politikai lózungokkal teli, hanem egy normális, tisztességes vitanapot arról, hogy a magyar mezőgazdaság jövője milyen lehet, hogy milyen a jelenlegi helyzet és hogyan kell továbbfejlődni.

Ugyanis, képviselőtársaim, gondolhatunk mi sok mindent másként mezőgazdasági kérdésekről, azt szeretném mondani, hogy az alma, a birkahús és a paradicsom, hogy csak pár példát soroljak, az nem jobb- vagy baloldali, az akkor a legjobb, hogyha magyar. A birkának a húsa mindenképpen, ezt tudom mondani mint karcagi, hiszen szerintem a karcagi birkapörkölt - meg nyilván a környéken főzött birkapörkölt - a legjobb. De az, hogy a jövő generációk élvezhessék a magyar almát, és a nagy bevásárlóközpontokban ne csak lengyel almával találkozzanak, az, hogy egyébként ne felülről legyen minden rákényszerítve a fogyasztóra, annak érdekében, hogy a magyar gazda meg tudjon élni, hanem egy kiegyensúlyozott megoldás legyen, erről beszélni kell, beszélni kell egymás között.

Én szeretném megköszönni az agrártárca ennek ezt a törvényjavaslatot. Még egyszer világossá szeretném tenni, hogy mi támogatjuk a szürkezónából való kilépést, támogatjuk a jövedelembiztonságot ezen a területen. Borzasztóan szeretnénk azt, hogy ha önök segítenének nekünk abban, nem nekünk, hanem a magyar vidéknek, vagy, ahogyan itt többen mondták, a magyar vidéknek meglegyen a megtartó ereje, hogy érdemes legyen és akarjanak az emberek vidéken élni, és ne csak akarjanak és éljenek ott vidéken, hanem találják meg azt a lehetőséget, hogy újra mezőgazdaságból, akár a növénytermesztésből, akár az állattenyésztésből élhessenek. Szerintem ez mindannyiunk érdeke, nem a máért, félreértés ne essék, hanem a jövő generációkért.

Mi azért ülünk itt, a magyar Országgyűlésben, hogy ne csak a mára, hanem a holnapra is gondoljunk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az LMP is üdvözi a kormány, illetve a Nemzeti Agrárkamara kezdeményezését a családi gazdaságokról szóló törvénnyel kapcsolatban.

A törvény preambulumban meghatározott célokkal messzemenőleg egyetértünk, kiemelten fontosnak tartjuk, hogy a mezőgazdasági termelés gerincét a családi gazdaságokon alapuló termelési forma határozza meg. Meggyőződésünk, hogy csak a generációkat átfogó keretekben végzett termelési tevékenység képes tartósan biztosítani a vidék megtartó erejét és gyarapodását.

A kis- és közepes méretű családi gazdaságokban végzett tevékenység tudja biztosítani a mezőgazdaság sokszínűségének megőrzését és alkalmazkodóképességének erősítését. Eppen ezért nagyon szeretnénk támogatni, hogy a családi gazdaságokkal kapcsolatban olyan törvény kerüljön elfogadásra, amely a lefektetett célokat messzemenőleg támogatja.

Azonban a benyújtott törvény jelenlegi formájában erre nem teljesen alkalmas, azért, mert a törvénytervezet alapján ebben a formában pont a legkisebb, a saját gazdaságukban előállított terményeket feldolgozó kistermelők veszíthetnek. Az őstermelőként végezhető tevékenységek újraszabályozásával ők esnek ki, úgy néz ki, az őstermelői körből. Ugyanis az őstermelőként végezhető tevékenységeket eddig az szja-törvény 6. melléklete sorolta fel. A törvénytervezet ezt a felsorolást megszüntetné, és a földforgalmi törvény „mezőgazdasági tevékenység” definícióját javasolja használni. Ez azonban érzékelhető különbség.

A legnagyobb problémának azt látjuk, hogy a kistermelői élelmiszer-termelés, -előállítás és -értékesítés kikerül az őstermelői tevékenységek közül, valamint az új definícióval bizonytalanná válik, hogy pontosan mit is érthetünk őstermelői tevékenységen. Néhány példán keresztül hadd mutassam be, hogy mire gondolunk.

Az állattartás például, tudjuk, mezőgazdasági tevékenység, de a definíció alapján nem egyértelmű például, hogy a más tulajdonában lévő állat tartása, hizlalása, azaz a bérhizlalás vajon az állattartás keretei közé tartozik, vagy az már mezőgazdasági szolgáltatás.

Egy másik példakör: a növénytermesztés mezőgazdasági tevékenység, így az étkezési búza értékesítése bizonyára őstermelői tevékenység. Vajon a takarmánygabonák értékesítése vagy a réti széna termesztése és bálázása őstermelői tevékenység-e?

(17.30)

Itt arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy vannak olyanok, amik félreérthetők, és lehet, hogy ezeknek az egyértelműsítése tényleg fontos lenne.

Még egy-két példát mondok: például már a takarmány-előállítás keretei közé esik-e, és az, amit említettem, hogy ez vajon kiegészítő tevékenységet jelent-e vagy sem, vagy vajon a saját termesztésű gabonák keverékének értékesítése még őstermelői tevékenység, vagy már kiegészítő tevékenységként értendő. Vannak még ilyen példák, amelyeknek az egyértelműsítése talán fontos lenne.

Továbbmegyek. Például a kistermelői élelmiszer-előállítók, akik tej vagy hús feldolgozásával, befőzés-sel, savanyítással, illetve sok egyéb termék előállításával foglalkoznak, és így magasabb hozzáadott értékű termékek értékesítésére alapozzák a gazdaságukat, hogyha ezek a pontosítások nem történnek meg, akkor veszíthetnek ezzel a törvénnyel.

De veszítenek a törvény jelenlegi formában való elfogadásával a kisméretű borászatok is, a saját gyümölcsükből párlatot készítő termelők vagy az állati takarmányokat előállító termelők is. Ezt javasoljuk megfontolni és korrigálni a törvénytervezetben.

Mi azt látjuk megoldásnak, hogy egyértelművé kell tenni a törvényi definícióban, hogy a saját gazdaságban megtermelt termények feldolgozását és értékesítését a mezőgazdasági tevékenységek körének tekintjük, és így az őstermelők alaptevékenységei közé soroljuk. Meglátásunk szerint az őstermelőknél elégséges az átalányadózás bevételi korlátainak a megszüntetése. Nem lenne szabad büntetni azokat a termelőket, akik saját terményeik feldolgozásával, magasabb hozzáadott értékű termékkel érik el a gazdaságuk jövedelmezőségét, őket inkább még külön támogatni kellene.

Az őstermelők és családi gazdaságok számára nagyon nem mindegy, hogy mennyire tudják diverzifikálni a tevékenységüket, illetve hogy mekkora hozzáadott értéket tesznek hozzá a saját maguk által megtermelt terményekhez.

A törvénytervezet jelentős novuma, látjuk, hogy az őstermelői tevékenységek mellett kiegészítő tevékenységek végzésére is lehetőséget ad. Ezzel a gazdaság nyilván diverzifikálható, több lábbon állhat. Különösen az őstermelők, családi gazdaság esetén fontos, hogy a kiegészítő tevékenységek bevételi korlátját megemeljük. A családi gazdaságban ugyanis különböző felkészültségű és érdeklődésű családtagok dolgozhatnak együtt a közös gazdaság sikerén. Ha nagyobb lehetőséget teremtünk a tevékenységük diverzifikálására, akkor sokkal könnyebben bevonhatók a gazdaság életébe az esetleg eltérő érdeklődésű családtagok, és így esélyt teremtünk, hogy generációkon átívelő, sikeres családi gazdaságok épüljenek.

A változtatás a vidék megtartóképességét is javíthatja azzal, hogy a gazdálkodó család felnövekvő tagjai szélesebb lehetőséget kapnak a családi gazdaságban maradáshoz, amivel idővel a gazdaságátadás is gördülékenyebb, sikeresebb lehet. Éppen ezért az LMP javasolja, hogy a kiegészítő tevékenységek végzésének korlátját az éves bevétel negyede helyett annak a felében határozzuk meg, ezzel nyissunk utat arra, hogy a gazdálkodó családok fiatalabb generációja könnyebben megtalálja a helyét a családi gazdaság keretei között. A felnövekvő generáció úgy válhasson a családi gazdaság részévé, hogy azt kiegészítő tevékenység végzésével teszik több lábúvá, jövedelmezőbbé. Legyen ez a tevékenység akár a falusi turizmus, kézműves tevékenység, akár a mezőgazdasági szolgáltatás, az bizonyára illeszkedni fog a családi gazdaság adottságaihoz. Ez az intézkedés kulcsfontosságú abban, hogy a fiatalok vidéken maradjanak, és később a gazdaságátadás is sikeres legyen.

Az elmondott észrevételeken, javaslatokon túl az LMP még néhány módosítás benyújtásán dolgozik. Célunk, hogy a törvény részletszabályai a lehető legjobban szolgálják a kistermelők és a családi gazdálko-

dók érdekeit. Ilyen fontos kérdéskör például, hogy lehetővé tesszük-e, hogy az őstermelői termékeket megbízottak is értékesíthessék. Ez teremtené meg a lehetőséget az őstermelők értékesítési együttműködésének. Lehetőséget nyitna arra, hogy az egymással együttműködő őstermelők egymás termékeit is értékesíthessék, ezzel szélesebbé tehetnék a termékkörüket, és könnyíthetnék egymás számára a piacra jutás terhét. Tehát szeretnénk, hogyha ezt önök is megfontolják.

A megbízottakon keresztüli értékesítés segítené a Magyar Nemzeti Bank által is támogatott - ez egy érdekes kitév, ezt nemrég tudtuk meg, hogy támogatják - rövid ellátási láncok kialakulását, a kosárközösségek, bevásárlóközösségek terjedését. Ezek a társadalmi kezdeményezések egyre szélesebb körben terjednek, de én azt gondolom, hogy önök ezt nagyon jól tudják. A fogyasztók ellátása és a termelők megmaradása miatt is nagyon fontos a szerepük erősödése. A bevásárlóközösségek szervezésében is óriási könnyebbség lenne a bizományi értékesítés lehetősége.

Az őstermelői családi gazdasági rendszer átalakítása és annak adminisztrálása komoly felkészültséget, jelentős ügyfélszolgálati kapacitást igénylő feladat. Nyilván ezzel is önök teljesen tisztában vannak. Éppen ezért javasolni fogjuk, hogy tegyék lehetővé az őstermelők számára, hogy ennek az adminisztrációnak elektronikus formában is eleget tehessenek. Az elektronikus ügyintézés komoly terhet vehet le a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara falugazdász-hálózatáról, és gördülékenyebbé teheti az ügyintézését.

A törvénytervezet az adóelőleg megállapítására is bonyolult szabályokat szab meg. Ennek kapcsán két módosító javaslatot fogunk benyújtani az őstermelők adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében. Azt tartanánk a leghatékonyabb megoldásnak, ha eltörölnék az őstermelők adóelőleg-megállapítási kötelezettségét. Véleményünk szerint ennek a költségvetés bevételai szempontjából nincs akkora jelentősége. Alternatív megoldásként megfontolni javasoljuk, hogy az adóelőleget az előző évi jövedelem 50 százaléka alapján határozzák meg.

Az őstermelők családi gazdasága esetén fontos kérdésnek tartjuk az átalányadózás felső értékhatárának rugalmasabbá tételét. Bízunk benne, hogy olyan megoldást tudunk mi is javasolni, ami a részt vevő tagok számát jobban követi, de mégsem ad visszaélésre lehetőséget. Ennek módját abban látjuk, hogy a főállású gazdálkodó tagok számát vegyük számításba a bevételi korlát meghatározásában.

A törvénytervezet jelentős előrelépés lehet az érintett gazdálkodási formák területén, azok működésének, adózásiának egyszerűsítése szempontjából, de azért nem mehetünk el teljesen szó nélkül amellell, hogy a kormánynak és az Országgyűlésnek is lesznek, vannak további teendői a kistermelők segítése, támogatása kapcsán.

Szeretnénk felhívni arra a figyelmet, hogy a kistermelők érdekében változtatásokat tartunk szüksé-

gesnek a földforgalmi szabályozás, a támogatáspolitikai és a különleges élelmiszerlánc-szabályok kapcsán is.

A földforgalmi törvény említésekor pedig szeretnénk szót tenni, hogy még mindig hiányzik a földforgalmi törvény végrehajtási rendelete. Ez a rendeletalkotási mulasztás rendkívüli jogbizonytalanságot keletkeztet az elővásárlási és előhaszonbérleti jogok érvényesítésében. Kérjük a kormányt, hogy mielőbb orvosolja ezt a mulasztást, és akadályozza meg, hogy további perek induljanak ebből a jogbizonytalanságból, illetve a mulasztás miatt tovább sérüljenek az elővásárlásra jogosultak jogai.

Végül engedjék meg, hogy ennek a törvénytervezetnek a vitájánál ráirányítsam arra a figyelmet, hogy az LMP, Magyarország zöldpártja határozati javaslatot nyújtott be az alapvető élelmiszerek áfájának 5 százalékra csökkentése érdekében. Mi úgy látjuk, hogy az áfacsökkenés nemcsak a mezőgazdaságból élőknek az érdeke, de fontos azonnali intézkedés a növekvő élelmiszerárak letörése miatt is, és a társadalmi igazságosság megkívánja, hogy az alapvető szükségleteinket szolgáló élelmiszerek a kedvezményes áfakulcs alá tartozzanak. Most kérem itt az Országgyűlést, majd reményeim szerint, reményeink szerint talán ide is kerülhet, hogy akkor ezt a javaslatot támogassák.

Én megköszönöm a figyelmüket. Reméljük, hogy a javaslatainkat megfontolják, és a javaslatok beépülhetnek a törvényjavaslatba. Köszönöm szépen a figyelmet.

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő, illetve képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívüli módon üdvözlöm ezt a javaslatot, méghozzá azért, mert amikor a Fidesz vezérszónokát hallgattam, akkor majdnem olyan volt, mintha lehallgatta volna valamelyik beszélgetésemet, ami arról szólt, hogy ha a magyar társadalomban a családok önálló gazdálkodásának erejét nem vezetjük be, nem szorgalmazzuk azt, hogy minden családnak valami olyanfajta vállalkozása legyen, ami egy stabil alapot ad ahhoz, hogy a közös javaikat, a megélhetéshez és a minőségi élethez szükséges javaikat megtermeljék, akkor nem fogunk tudni egy olyan erős társadalmat magunknak, amely bármely veszélyt vagy nehézséget leküzd.

Amikor a déli országok társadalmát figyeltem az eddigi ötven évemben, addig mindig feltettem a kérdést, hogy bármi nehézség lesz rajtuk úrrá, hogy tud-

ják mégis megőrizni az életkedvüket; hogy tudják túlélni; hogy tudnak erősek maradni; hogy tudnak megoldásokat találni; hogy tudják azt érzékeltetni, hogy ők mindent el tudnak viselni, minden leküzdhető számukra. Azért, mert - és mindig kérdeztem, hogy miért - családi alapokra épül az egész gazdasági életük. Ha csak Olaszországot nézzük meg, ott nincs olyan család, amelyiknek nincs valamilyen vállalkozása. Persze, ott van egy nyolc-tíz tagú család, akik egy fedél alatt élnek elkülönülve, van egy kis éttermük, vagy van egy kis panziójuk, de közben az egyik gyermek orvos a helyi kórházban, a másik tanár az iskolában, majd munka végeztével hazamennek, és beállnak a család gazdasági tevékenységébe, és dolgoznak tovább. Vagy akár Ausztria, ahol szintén ez jellemző, bár nem olyan nagyságrendben a társadalom arányához képest, mint például Olaszországban.

És mennyire jó, hogy legalább a mezőgazdaság területén elkezdődött az a gondolkodásmód, amit, azt gondolom, hogy nem szabad abbahagyni, folytatni kell. Természetesen nem az agrártárcának, hanem a gazdasági tárcának vagy a miniszterelnök úrnak saját magának el kell kezdeni megfogalmazni azt, hogy másfajta gazdasági tevékenységekre is szorgalmazza a családi alapú vállalkozást. És ezeknek szubvenciót kell adni, ezeknek olyanfajta támogatásokat kell adni, hogy a családok ezzel a vállalkozási formával, tehát a családi vállalkozási formával tudjanak több vasat tartani a tűzbe, és sokkal magabiztosabban, sokkal erősebb talajon építeni az életüket és a szükséges bevételeiket megtermelni.

Most a mezőgazdasági vállalkozóknak az úgynevezett, én státusztörvénynek neveztem el, javaslatát tárgyaljuk. Azért mondom, hogy státusztörvény, mert jogi kereteket ad, háromfajta jogi keretet ad a jövőbeni családi gazdaságok alapformájának, és egyébként ezért van az valójában, amit hiányolt LMP-s képviselőtársnóm a jogszabályból, mert hiszen az az egyéb feltételrendszer, amit megkívánna ebbe a javaslatba, nem tud ebben megfogalmazódni - mert itt mi volt az alap? Létrehozott három kategóriát, és az egyéb illeszkedő jogszabályokhoz, amelyekben szó van erről a tevékenységről, kellett harmonizálni, ehhez az új szabályrendszerhez és terminológiákhoz kellett harmonizálni azoknak a jogszabályoknak a rendelkezéseit.

Egy kérdés azért nyitva maradt nálam, és remélem, hogy akár államtitkár úr, akár a Fidesz vezérszónoka segít nekem ebben. Addig nincs is probléma, amíg mezőgazdasági őstermelőről beszélünk, hiszen ez egy egyéni vállalkozási forma. Ott sincs probléma, amikor arról beszélünk, hogy az őstermelők családi gazdasága. Ezzel sincs probléma, mert azt mondja, hogy a polgári törvénykönyvnek a polgári jogi társaságra vonatkozó szabályai érvényesülnek, ami egy laza szövetkezési forma vagy laza együttműködési forma; nincsen egyéb nyilvántartáshoz kötve. Összeállnak jelen esetben a családtagok, és akkor ők most egy polgári jogi társaság.

Igen ám, de itt van a családi mezőgazdasági társaság, és ebben - lehet, hogy csak én vagyok tájékozatlan - hadd kérjem a tájékoztatásukat abban a vonatkozásban, hogy hogyan illeszkedik ez a cégbíróági nyilvántartáshoz, hiszen az agrárkamara nyilvántartásba kerülnek ezek a vállalkozási formák. Igen ám, de benne van a jogszabályban, ami teljesen természetes, hogy a szövetkezet, gazdasági társaság és erdőbirtokosság az, amelyek ennek a családi mezőgazdasági társasági formának úgynevezett keretformái. Igen ám, de hogyha egy gazdasági társaságot hoz valaki létre, az már, ha tetszik, ha nem, cégbíróági bejegyzést igényel, mert különben nem működhet ez a vállalkozás.

Ézért kérdzem: hogyha társasági formában működik ez a családi mezőgazdasági társaság, ugyanis erre a jogszabályban nem találtam felmentő rendelkezést, akkor ő nem kell hogy a polgári törvénykönyv szabályai szerint a cégbíróásra bejegyeztesse magát? Csak az agrárkamara fogja nyilvántartani?

Ezt azért kérdzem, hiszen a társasági forma kapcsán a polgári törvénykönyv ma, ami egy alaptörvénye a polgári jogi viszonyoknak, azt mondja, hogy a cégnyilvántartásba be kell jegyeztetni azokat a társaságokat, amelyek olyan formában jönnek létre, ami a polgári törvénykönyvben meg van határozva. De most ebben az agrárkamara csak mint nyilvántartó szerv jelenik meg. Hadd kérdzem meg, hogy most akkor ebben mi lesz az eljárásrend. Mert hiszen párhuzamosan ugyanolyan típusú szervezetekre lehet kétféle nyilvántartó szervezet, csak akkor úgy gondolom, hogy vagy ebben a jogszabályban, vagy a cégnyilvántartásról szóló jogszabályban, szóval, valamiben meg kell határozni, hogy effektíve ennek a mezőgazdasági társasági formának ténylegesen csak az agrárkamara, vagy a cégnyilvántartás mellett az agrárkamara is a nyilvántartó szerve lesz. Ez egy abszolút jogdogmatikai kérdés, nem is szeretném az örömet rontani a jogszabályjavaslattal kapcsolatban.

Szóval, feladata a kormányzatnak, különösen a pandémia megmutatta azt, hogy a társadalom mennyire erőtlén a nem várt kihívásokkal szemben. S nemcsak azért erőtlén, mert esetleg minden új, esetleg ilyenre amúgy sincs az ember felkészülve, esetleg sok volt az ismeretlen, sok volt az új dolog, amihez alkalmazkodni kellett, hanem azért is, mert nincsenek meg azok a biztos támaszok az emberek mögött - azok mögött az emberek mögött sincsenek, akik dolgozni akarnak -, az a fajta alapstruktúra, amiben biztonságban érezhetik magukat.

Úgyhogy én köszönöm a kormányzatnak, hogy ezt az első, egyébként egy rendkívül széles társadalmi csoportnak, egy rendkívül nehéz munkával megáldott társadalmi csoportnak ezt az új jogi keretét a tevékenységére vonatkozóan idehozta a Ház elé, és ezt meg fogjuk szavazni, de nagy tisztelettel azt kérem, hogy a családi vállalkozások minél szélesebb megteremtése érdekében, és természetesen azok értékalapú állami támogatásának a megteremtésével jöjjön létre

az az erős magyar családrndszer, ami minden nehézséget és problémát el fog tudni viselni.

Rendkívül polarizálódott a társadalmunk, nem élnek együtt a generációk, ami rendkívüli módon nehézzé teszi azt a fajta önellátó és azt a fajta bátor, erős családi rendszert, ami kellene ahhoz, hogy ne csak a mezőgazdaságban élőknek legyen meg ez a stabilitása, hanem mindazoknak, akik a gazdasági élet más területén szeretnék kibontakoztatni a képességeiket. Úgyhogy nagy tisztelettel köszönöm a figyelmüket, köszönöm a javaslatot, és természetesen igennel fogok szavazni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom önöket, hogy kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Most további képviselői felszólalások következnek: elsőként Jakab István képviselő úr, a Fidesz képviselője, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr!

(17.50)

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt elnök úr, őszintén bevallom, kicsit meglepett, mert a sorrendben másképp éreztem, ezért nem voltam felkészülve. Megértésüket kérem.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Jó érzés ma az Országgyűlésben, itt az ülésteremben vitatkozni, hisz ma két olyan törvény is napirenden volt, az általános vitája napirenden volt, ahol a vidékkel foglalkoztunk, ahol, nyugodt szívvel mondhatom, hogy az életünkkel, a jövőnkkel foglalkoztunk nagyrészt. Miért mondom ezt? Azért, mert a mostani, az előttünk álló törvény meghatározó módon befolyásolja az életminőségünket, a biztonságunkat, a környezetünket, hogy mennyire élhető, befolyásolja azt, hogy mennyire egészséges élelmiszert tudunk előállítani, fogyasztani, és meghatározza nemzetgazdasági, nemzetstratégiai szempontból azt, hogy az élelmiszer-önrendelkezés mennyire létező valóság ma, mennyire van arra garancia, hogy mi a legkülönbözőbb, a legnehezebb körülmények ellenére is az ország polgárai, a nemzet polgárai számára az élelmiszert biztosítani tudjuk. Nos, azt gondolom, hogy a magyar vidék, a magyar gazdatársadalom bizonyított, bizonyított a pandémiás helyzetben, bizonyított a legnehezebb időjárási viszonyok között, és folyamatosan bizonyítja azt, hogy a klímaváltozás közepette is, már nemcsak klímaváltozás van, hanem részben megváltozott klímaviszonyok mellett is képes magas színvonalon termelni.

A XXI. század kihívásai, azt gondolom, nagyon jelentősek. Azt gondolom, hogy az a technológiai változás, ami most, a XXI. században bekövetkezett, nyilván ezt kikényszerítették a piaci viszonyok változásai, kikényszerítette a klímaváltozás, és nagyon sok, az életmódunkban bekövetkezett változás is. Új technológiák; precíziós gazdálkodásról beszélünk ma, ami

nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy védjük környezetünket, nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy egészséges élelmiszert tudjunk előállítani, elkészült a digitális agrárstratégia, ami a precíziós gazdálkodás alapja. Korszerű tudással kell hogy rendelkezzen ma az, aki a mezőgazdaságban versenyképesen talpon akar maradni, és ráadásul hatalmas nyomás van rajtunk, amit bürokráciának hívnak, ami, azt gondolom, hogy az európai uniós csatlakozásunkkal jelentős mértékben megnőtt.

Tisztelt Országgyűlés! Miért soroltam el mindezeket a kihívásokat? Azért, mert tulajdonképpen a jelen gazdáinak és azoknak a fiatal gazdáknak, akik majd a generációváltás során átveszik a gazdálkodás terheit, azoknak a fiataloknak ezekkel a kihívásokkal szembe kell nézni, mert ahhoz, hogy képesek legyenek korszerű színvonalon gazdálkodási tevékenységünket folytatni, ahhoz hatalmas befektetésekre van szükség. Ezek a befektetések bizony komoly leterhelést jelentenek a gazdaságnak, hiszen több száz milliós... Ma már, ha jelentős, ha korszerű gépet akarunk vásárolni, akkor egy komoly kombájn százmillió körül van, ha én egy korszerű állattartó telepet akarok vásárolni egy fejőautomatával berendezett tejelő tehenészetben, bizony nagyon sok milliárdba kerül épülettel együtt, a tenyészállatokról ne is beszéljünk, mert tízezer liter alatt már nem érdemes igazán foglalkozni vele.

Miért mondom el mindezt? Azért, mert ha még ezt a gazdaságot tovább terheljük jelentős mértékű adóval, elvonással, ráadásul azt kevésbé átlátható módon tesszük, akkor bizony egyre inkább azzal kell számolnunk, hogy a fiatalok ezt nem vállalják. Éppen ezért, többen elmondták képviselőtársaim, hadd csatlakozzak hozzájuk, hogy bizony egy hosszú, több mint kétéves munka van most előttük, valóban minden egyes gazdálkodói réteggel érdemben, tisztán szakmai alapon, emberi módon próbáltuk végigbeszélni, hogy mi az, ami erősít, ami segít, mi az, ami a jövő ígéretét adja a fiatalok számára is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet az, hogy ha az apró félreértésekre, amikre gondolom, majd államtitkár úr válaszol, ebben nem szeretnék elmélyülni, megvannak rá a válaszok, amilyen kérdések itt elhangzottak, valóban érdemi változások alapjait teremtettük meg. Nekem az a meggyőződés egyébként, hogy a földet unokáinktól kaptuk kölcsön, de nekünk ma, itt a parlamentben a mi felelőségünk, hogy valóban segítsük az új generációt. Nem kell izgulnunk, mert egyre több fiatal választja a gazdálkodást. Nem szeretnék reklámot folytatni, a Magosz Ifjú Gazda szervezete ma már olyan szinten szervezi önmagát, hogy számunkra meglepetés volt, amikor a fiatalok egészen más logika szerint közelítenek a problémához, más módon állnak szóba egymással, más módon egyeztetnek és veszik át egymástól a legkorszerűbb módszereket. Képesek megszervezni életüket, képesek beszállni a hazai, az európai uniós és a nemzetközi versenyekbe is. Igen, megvan az erő, megvan a tudás, megvan a hit, megvan az elszántság, nyilván ezt nekünk segíteni kell.

Azt szeretném még kiemelni talán, hisz itt szóba került ma, megint nem tisztem válaszolni, de mivel a meggyőződéssel teljes mértékben azonos az öröklés kérdése, igen, ez a téma napirendre kell hogy kerüljön, mert hosszú távon az eddig meghozott intézkedések sorában tulajdonképpen, ha az öröklést is rendezzük, akkor igazán átfogóan képesek vagyunk a fiatalok számára egy vállalható, egy élhető, egy stabil jövőképet biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy kollégáim, képviselőtársaim elmondták, államtitkár úr ismertette a törvény lényegi pontjait, én ezektől most eltekintnék. Azzal zárnám a mondandómat, hogy a magyar vidék szervezett, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara a teljes gazdálkodói kört átfogja, a teljes feldolgozóipart átfogja, a teljes élelmiszerfeldolgozóipart átfogja, egy stabil, erős hálózatot tart fenn, azért, hogy valóban szolgálja és kiszolgálja a vidéken élő embereket. Ehhez nyilván arra van szükség, hogy ez professzionálisan működjön, hogy együttműködjünk, higgyünk bennünk, és képesek legyünk ágazati szinten összefogni.

Arról kell önöket tájékoztassam, hogy akkor, amikor ennek a törvénynek az előkészítése zajlott, szinte minden egyes ágazat képviselői, állattenyésztés, növénytermesztés, kertészet, bármelyik ágazatot vesszük, érdemben, higgadtan és a problémákra megoldásként választ adó megközelítésben reagáltak.

Én azt kérem önöktől, hogy támogassák, és azt gondolom, hogy a vidék ezt igazán csak egyetlen módon tudja érdemben visszaadni valamennyi magyar polgárnak: élhető vidéket tart fenn, és nem kér érte pénzt, egészséges élelmiszert biztosít, az pedig a mi jövőnkét szolgálja, és az egészségünket, az életünket szolgálja. Kívánom, hogy legyenek sikeresek, és köszönöm az együttműködésüket. Támogassák a javaslatot! *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(18.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, alelnök úr. Most pedig Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője mondja el gondolatait. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm az előttem szólók hozzászólásait. Tanulságos vélemények hangzottak el, baloldali képviselőtársaim olykor intrikus megnyilvánulásaival együtt is. Vadai képviselő aszszony által összehasonlításra került az alma a birka-pörkölttel, és tőle megtudtuk, hogy szexibbé kell tenni a mezőgazdaságot.

Mindezekkel együtt tény, ahogy nálunk a jászok mondják, ajánlom a baloldali képviselőtársaim figyelmébe: a föld nem csak virágcserepben van, a szénát nem lapátolják, a trágyát a földre borítják és nem az aszfaltra, a krumplinak pedig a bográcsban van a helye, nem a parlamentben.

Kedves Képviselőtársaim! Megítélésem szerint egységben lehetünk az előttünk fekvő, családi gazdaságról szóló törvényjavaslat kapcsán abban, hogy az őstermelő mint jogi, illetve adózási kategória 1997-es létrejötte óta ekkora reform, ilyen mérvű átalakítási kísérlet nem volt. Abban is egyetérthetünk, hogy az átalakítás minden érintettet pozitívan érint. Különösebb teendője egyik érintett gazdának sem lesz. Mindannyian automatikusan bekerülnek egy olyan új kategóriába, ami 2021-től jelentős adókedvezményt biztosít a számukra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A „miért nem korábban?” vagy a „miért nem többet?” kérdéseknek természetesen helye van ebben a vitában, mint olyan eszköznek, amiket az ellenzéknek szinte kötelező használnia. De mindenkit kérek tisztelettel, hogy nézze meg a korábbi évek más ágazatokat érintő adócsökkentési intézkedéseit, vegye figyelembe a magyar gazdaság teherbíró képességét, gondoljon bele a kormányzás és a gazdasági stabilitás megőrzésének felelősségébe, ne a múltban vagy az utópiában keressük a megoldásokat.

Tekintsünk a jelenbe, és nézzük meg, hogy milyen lehetőségek nyílnak meg most! Nézzük meg ezeket a számokat még egyszer, és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy vegyék komolyan fontolóra: az őstermelők tevékenysége után 966 ezer forint éves bevételig szja-mentes. Közel 400 ezer forinttal emelkedik tehát az adómentesség határa, és ilyen esetben ugyebár adóbevallást sem kell készíteni. Sőt, ha netán az őstermelő éves bevétele néhány forinttal mégis meghaladja ezt az összeget, csak a többletbevétel után kell nyilatkoznia. És még nincs vége a pozitív változásoknak, ugyanis a normatív támogatást nem kell bevételként kezelni, annak összege nem növeli az adóalapot.

Azok az őstermelők, akik eddig maximum 4 millió forint bevétel után vagy 40 százalékos kistermelői költséghányadot alkalmazva, átalányadózóként maximum 8 millió forintig adómentesek voltak, ezentúl egységesen több mint 9,6 millió forint éves bevételig lesznek szja-mentes átalányadózők. Ezekben az esetekben tehát legalább másfél millió forint körüli összeggel toródik ki az adómentesség határa.

Az átalányadózás bevételi korlátja eddig 8 millió forint volt. Amennyiben elfogadjuk ezt a javaslatot, akkor ez a korlát 2021-től 19,3 millió forint lesz. Adófizetési kötelezettség csak a korábban említett 9,6 millió forintot meghaladó bevétel után keletkezik, az átalányadóző bevételéből 90 százalék költséghányad levonásával állapíthatja meg a jövedelmét. Ezenkívül itt is érvényes a normatív támogatásokkal kapcsolatban korábban említett kedvezmény. Azt hiszem, ez önmagáért beszél.

De folytathatnánk még a sort, hiszen a méhé-szeti tevékenység önmagában, mindezzel párhuzamosan válik adómentessé évi 966 ezer forint bevétel-ig. Ez a könnyítés is sok termelőnek fog kis segítsé- get adni.

És még nem beszéltünk az őstermelők családi gazdaságáról, vagyis az őcsgr-ról, ezt a betűszót, his- szem, hogy sokan fogjuk hallani még a jövőben. Az őcsgr-ben őstermelőként együttműködő családtagok az éves minimálbér 40-szeresét kitevő bevétel-ig vá- laszthatják az átalányadózás lehetőségét. Ha ez a le- hetőség már az idén, 2020-ban adott lenne, akkor ez 77,3 millió forint körüli korlátot jelentene.

A minimálbér jövő év januári állását figyelembe véve vevőkalkuláció és hasonlóság nagyságrendű ösz- szeghatárt fog kihozni. *(Sic!)* Az őcsgr-nek csak ennél magasabb éves bevétel esetén kell tételes költségel- számolást alkalmaznia. Bízom benne, hogy ez az in- tőzkeedés, ennek az új működési kategóriának a meg- teremtetése meg fogja emelni a kedvet arra, hogy a ko- rábbinál több családtag vegyen részt mezőgazdasági tevékenységben, vagy növekedjen az együttműködési hajlandóság a korábban külön-külön boldogulni pró- báló rokonok között. Ez a lehetőség szélesíti a generá- cióváltás alapjait, illetve fehériti az ágazatot is.

És még mindig nem értünk a számok végére. Azt hiszem, nem árt hangsúlyozni: a szövetkezetek és a gazdasági társaságok számára nyíló lehetőségről, a „családi mezőgazdasági társaság” minősítési kategó- riáról szeretnék szót ejteni. Már hallhattuk, ezt a mi- nősítést azon társaságok kaphatják meg, amelyek tag- jai egymással hozzátartozói láncolatban állnak. Szá- mukra ugyan nem került megállapításra új adózási kategória, de jelentős kedvezményben részesülnek.

Esetükben adómentes lesz a termőföld használa- tának átengedése címén, a társas vállalkozó által át- engedett költségek fedezetére vagy fejlesztési célra adott, támogatásnak nem minősülő mezőgazdasági támogatás címén, a termőföldvásárlással kapcsolatos jelzáloghitel törlesztése címén, a termőföldvásárlás címén a csmt tagjának átengedett összeg, legfőljebb évi 50 millió forint értékig. Adómentességi feltétel, hogy a tag a jelzáloghitel-törlesztésre kapott összeggel egyidejűleg arra a földterületre bérleti díjat nem kap, a földvásárlásra kapott összegből vásárolt termőföld használatát pedig 15 évig ingyenesen engedheti át a társaságnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindez most van, ezt most kell megszavazni, hogy a gazdák jövőre élhesse- nek ezzel a lehetőséggel, megkaphassák ezeket a ked- vezményeket, náluk maradhassanak azok az össze- gek, amiket eddig adóként befizettek az államkasz- szába. És azért is fontos megemlíteni, hogy hány ma- gyar gazdát, hány magyar gazdálkodó családot is érint ez: több mint 290 ezer őstermelőt, 23 500 családi gaz- daságot 83 ezer taggal, akik ezért is tesznek minden- nap, hogy egészséges, hazai élelmiszer kerülhessen a magyar emberek asztalára.

Igen tisztelt képviselőtársunk, most rólunk van szó és arról a nem titkolt célról, hogy ebben az ágazat- ban is segíteni tudjuk a generációváltást, hogy a java- részt 55 év feletti gazdatársadalom átadja a stafétát a fiataloknak, valamint mindezeket túl közvetetten is egy kiváló lehetőség arra, miként is tudjuk segíteni a

magyar lakosság minél szélesebb körű, hazai minőségű termékekkel való ellátását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ekkora átalakítás, ekkora reform még nem volt az ágazatnak ebben a szegmensében. Egyszerűbb, áttekinthetőbb lesz a rendszer, de a legfontosabb: sokkal kedvezőbb feltételek lesznek. A törvényjavaslat szakmai legitimációját egyszerűen alátámasztja, hogy a Pénzügyminisztériumon, az Igazságügyi Minisztériumon kívül a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és a Magosz is aktívan közreműködött ezen koncepció kialakításában.

Ezen gondolatok jegyében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiából.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Nunkovics Tibor képviselő úr, Jobbik. Tessék!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, nem terveztem hozzászólni ehhez a napirendhez, megmondom őszintén, de ahogy Pócs János kezdte a felszólalását, nem is tudom, mit mondjak rá. Szerintem eltévesztette a napot.

(18.10)

Tegnap volt hétfő, tegnap voltak az azonnali kérdések, akkor szoktak ilyen parázs viták kialakulni. Nem tudom, mennyire fülelt, amikor elkezdődött ez a vita, és tényleg idézőjelben vita, hiszen nem beszélhettünk komolyan vitáról, mert mindenki elmondta, hogy egyetért ezzel a módosítással, üdvözli egyébként ezt a javaslatot. Nyilván, az ellenzéki képviselőknél, akik egyébként nem vettek részt a kidolgozásában, viszont engedtek már meg, hogy elmondják a véleményüket, vagy elmondják éppen azt, ha kérdésük van ezzel kapcsolatban. Államtitkár úr azért van itt, hogy ezekre választ adjon, ha pedig nem sikerül, akkor majd nyilván a részletes vitában, a bizottsági ülésen erre sor fog kerülni. De annak, hogy most egy békés vitát elvinni ilyen irányba, hogy itt elkezdni baloldalozni meg beleállni mindenkébe, semmi értelme.

Azt tudom ajánlani önnek, képviselőtársam, ha legközelebb megírnak önnek egy szöveget, mert láthatóan, ugye, ezt is megírták, akkor tartsa magát ahhoz, és amit előtte lejegyzetelt, azt inkább felejtse el, mert csak rossz irányba viszi a beszélgetést. Köszönöm.

ELNÖK: Taktikai okokból gyorsan megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének normál felszólalás elmondására. Parancsoljon!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a taktikai szót. Először is köszönöm szépen a hozzászólásokat, és egyébként köszönöm azt is, hogy

a preambulumban szerepelhet a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara mint egyébként a tervezet kezdeményező és a kidolgozásában oroszlanrészt vállaló szervezet. Azt gondolom, a kollégáimnak is megköszönöm erről a helyről azt a munkát, amit ebbe befektettek, hisz nagyon sok erőfeszítés van ebben, és köszönöm a kormánynak a nyitottságát, hogy így állt ehhez hozzá. Nyilván büszkeség itt állni és erről a témáról, idézőjelben, ahogy itt ezt hallottuk, vitatkozni, ami számunkra oly kedves, és amibe az elmúlt években oly sok energiát fektettünk.

Néhány gondolatot azért hadd mondjak. Nagyon sajnálom, hogy a három megjelölt képviselő hölgyből, aki vezérszónokit mondott, már csak egy van itt. Ez énnekem azt is mutatja, hogy milyen jó lenne, ha az ellenzék soraiban lennének olyan politikusok, akik az agráriumban, az agráriumból élnek, és akkor a vezérszónoki után talán nem mennének el, amikor egy ilyen súlyos témát tárgyalunk, mert szívesen válaszolnék néhány felvetésre.

Egyrészt: a generációváltás érdekes módon egy nagyon támadott része lett ennek a jogszabálynak, vagyis nem is a jogszabálynak, hanem ennek apropóján az egész agrárpolitikának. Egy érdekes társadalmi jelenségről van szó: itt egyesek azt képzelik, hogy a mezőgazdaság egy aranybánya, miközben meg azzal szembesülünk, hogy vajmi kevesen akarnak ezzel foglalkozni, és a generációk, akik látják közelről ezt, valahogy mégsem tartják annyira vonzóknak.

És akkor itt én szeretném ezt a nagy egységfrontot tovább erősíteni azzal, tisztelt képviselőtársaim, hogy akkor az Európai Unióban próbáljuk már egységesen képviselni az ágazat érdekeit, mert egyébként ilyenekkel, mint a Green Deal meg a biodiverzitás stratégiája éppen most akarjuk tönkretenni ezt az ágazatot. Tehát olyan abnormális eszközöket tűznek ki, amelyeket nem fogunk tudni teljesíteni, egyébként úgy, hogy a célokkal még egyet is értünk. Tehát én ezt szeretném felerősíteni önökben, hogy védjük továbbra is az ágazat érdekeit, mert van mit.

A támogatáspolitikai is szóba került meg a földbirtok-politika, egy-két számot hadd mondjak már ide. Támogatáspolitikai: a vidékfejlesztési programban több mint 80 százalékát a kis- és közepes vállalkozások kapták meg annak a közel 1500 milliárd forintnak, amivel most gazdálkodhatunk. Magyarországon, ha jól tudom, ilyen típusú elvonást, mint a degresszió, egyedülként vezetett be az Európai Unióban. A földbirtok-politika következtében a 2010-ben jellemző 40 százalék családi gazdaságok és 60 százalék társas vállalkozások aránya helyett most ott tartunk, hogy 55 százalékát a földterületeknek a családi gazdaságok művelik. Kérem, miről beszélünk? Itt azért ne csináljunk úgy, mintha az ellenkező irányba haladtak volna a dolgok!

Vadai képviselő asszony felvetésére szeretnék reagálni. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara közfeladatot lát el, arra kap uniós vagy hazai finanszírozást. A jogszabálytervezetekben való közreműködést vagy azok-

nak a kezdeményezését ez nem tartalmazza, ezt a kamara tagjai által befizetett tagdíjból fedezzük, tehát ez nem egy olyan feladat, amiért mi állami finanszírozást kapunk. Úgyhogy már engedjék meg, de én azt gondolom a munkatársaim nevében is, hogy jár a köszönet azért a munkáért, amit elvégeztünk.

Schmuck képviselő asszonynak szeretném megköszönni a hozzászólását. Láthatóan nagyon felkészült az anyagból, ami számomra jóleső érzés, és szeretnék is reagálni arra, hogy a saját gazdaságban előállított termékek feldolgozásával kapcsolatban egy módosító indítvány már, mondhatom azt, szinte elkészült. Mi is érzékeltük azt a problémát, amit ön felvetett, úgyhogy ebben teljes mértékben egyetértünk önnel.

Szeretném felhívni a figyelmét arra is, hogy az őcsög vonatkozásában, tehát az őstermelők családi gazdasága esetében ott alkalmazott is értékesítheti az előállított terméket. Ez a dinnyéseknél volt egy visszatérő probléma, erről Pócs képviselőtársam sokkal többet tudna nyilatkozni mint aki a témában napi szinten is érintett.

Az élelmiszerről egy gondolatot hadd fűzzek ide, mert ez nagyon sok esetben így elsikkad. A jövedelem arányában, tehát relatíve az élelmiszer Európában soha nem volt olyan olcsó, mint most. Egyébként az európai gazdálkodók, nyilván a magyar gazdálkodókat is ideértve, érdeme az, hogy a technológiában folyamatosan tudnak fejlődni úgy, hogy egyébként egyre kevesebb pénzt akarnak adni nekik az Európai Unióban, és egyre szigorúbb elvárásokat fogalmaznak meg velük szemben.

Varga-Damm Andrea képviselőtársamnak hadd reagáljak még egy felvetésére, aki, azt gondolom, nem jól értelmezte a jogszabályt, vagy legalábbis én szeretném azt hinni, hogy a jogszabály pontosan fogalmaz, és ő értette félre. Tehát a csmt nem egy polgári törvénykönyv szerinti vállalkozási forma lesz, az nem egy olyasmi lesz, mint a kft. vagy az rt., hanem az egy olyan kiegészítő pecsét lesz egy kft., rt. vagy szövetkezet homlokzatán, amit a kamara ad abban az esetben, ha megfelel azon két feltételnek, amit egyébként a jogszabály megfogalmaz. Attól, hogy nekem van egy kft.-m, és kérek rá egy pecsétet, hogy az családi mezőgazdasági társaság, annak a működési keretei nem változnak meg, az továbbra is cégjogi értelemben kft. marad. Nem tudom, talán így érthető és talán befogadható, amit előterjesztettünk.

Mindamelletten én nagyon jó érzéssel hallgattam végig az ellenzéki és nyilvánvalóan Jakab és Pócs képviselőtársam oldaláról a kormányparti hozzászólásokat itt a vezérszónoki kör után, hisz úgy érzem, az a munka, ami ebbe a jogszabály-változtatásba bele lett téve, most megtérülni látszik, az a többérvényű egyeztetés azt mutatja, hogy talán nemcsak szakmai, de a politikai konszenzust is meg tudjuk teremteni ebben a kérdéskörben. Úgyhogy a magam részéről köszönöm a pozitív észrevételeket és a jobbjító jellegű javaslatokat egyaránt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Most pedig megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki nyilván reflektálni is fog az elhangzottakra. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondoltam, és azt hiszem, jól gondoltam több képviselőtársammal együtt, hogy amikor agrártörvényekről kezdünk a parlamentben beszélgetni - a vitát ma egy kicsit inkább háttérbe szorítom, egyeztetni, talán ez egy helyesebb kifejezés volt a mai törvénnyel kapcsolatban -, akkor sokszor ilyen széles indulatok szoktak kerekedni, komoly viták szoktak kialakulni, és a végén el szoktunk térni attól, hogy egyáltalán mi a benyújtott törvény lényege. Szerencsére ez ma nem így volt és nem így van, és én ennek rendkívüli módon örülök, mert tudtunk összpontosítani arra a törvényre, amely a családi gazdaságok jövőjét tudja megalapozni, illetve továbbfejleszteni.

Néhány képviselői hozzászólásra szeretnék reagálni. Gyórfy Baláznak természetesen köszönöm ismételt az együttműködést, azt a nagy munkát, fantasztikus munkát, kitartást - ugye, mert azért az is kellett hozzá, hogy ez a törvény megfogalmazásra kerüljön, és ma itt a parlamentben erről tudjunk beszélni -, és köszönöm azokat a szakmai észrevételeket, gyakorlati példákat, amelyekkel ő kiegészítette a felszólalásában ennek a törvénynek a lényegét.

(18.20)

Természetesen, hogy még tisztább jogszabályi hátteret szeretnénk biztosítani, ebben, azt hiszem, mindannyian egyetértünk.

Ugyanakkor itt meg kívánom jegyezni, hogy mennyire fontos az, hogy egy átlátható pénzügyi elszámolási viszony legyen egy-egy termelői körnél. Ez jelentős részben azért fontos, mert amikor versenyképességről, fejlesztésről, támogatáspolitikáról beszélünk, akkor egyértelműen előjön az a kérdés, hogy hogyan finanszírozzunk. A finanszírozás lényege pedig abban van, hogy a bankoknak milyen megítélése van a vállalkozók felé, vagy az őstermelők, vagy az őstermelői gazdaság - most inkább vállalkozóknak mondtam, nem biztos, hogy helyesen. De mégis ez rendkívül fontos, hogy ebben egy olyan tiszta képlet fog kialakulni, amikor már ők gyakorlatilag a pénzügy felé tudnak nyitni, illetve tud a bankvilág szintén ennek a körnek segítséget adni akár önerőben, akár támogatásban, akár hitelben vagy egyéb konstrukcióban, hogy a termelők a beruházásaikat, a fejlesztéseiket jelentős részben végre tudják hajtani. Úgy gondolom, hogy ez is egy rendkívül fontos dolog, erről évtizedeken keresztül beszéltünk, hogy nem tudnak a bankok

hozzáállni ehhez a termelői körhöz. Azt gondolom, hogy most ez a veszély el fog hárulni.

Magyar Zoltán jobbkios képviselőtársamnak volt itt egy megjegyzése - én azon túlszszem magam - a délelőtti vita során már, vagy a napirend előtti felszólalásban, azt viszont köszönöm neki és a Jobbiknak, hogy szintén támogatják ezt az előterjesztést, és ő felvette a kérdést, hogy életképesebb lesz-e ettől a vidék. Úgy gondolom, ez egy bátorltan megjegyzés. Azért hozzuk a Ház elé ezt a törvényt, hogy még biztonságosabban a vidék valóban élhetőbbé váljon. Ennek a részleteiben nem kívánok elveszni, mert akkor én ugyanabba a hibába esnék, mint amikor kinyitjuk egy törvény vitáját, és mindenről van szó.

A szövetkezetek ügye hiányzik a törvényből. Nem véletlen, ez nem szövetkezeti törvény, álljunk meg egy pillanatra. Ez az egyének törvénye, a családok törvénye, a nevében benne van. Akkor miért szövetkezetéről beszélünk? Itt azért mindig meg szoktam állni egy pillanatra, és eltérek a korábbi kijelentésemtől. A szövetkezetek majd akkor lesznek igazán Magyarországon szövetkezetek, amikor ezek az őstermelők, ezek a gazdák a fejlődésük gátjaként érzik az összefogás hiányát, és akkor fognak azok az önszerveződő szövetkezetek létrejönni, amiben Európa, a nyugati félteke már előrébb tart 100-150 évvel, mert ők már akkor megtanulták, hogy egyénileg, kicsiben nem tudnak olyan hatékonyak lenni. Éppen ezért fontos, hogy ez a kör, amit ma mi őstermelői körnek hívunk, vagy őstermelői családi gazdaságnak, vagy vállalkozásnak, teljesen mindegy, nekik fog eljönni az a pillanat, amikor a magyar piacon, a nemzetközi vagy a világpiacon kell helytállni, s ekkor jönnek azok a szövetkezetek. Lehet, hogy nem erre gondolt képviselőtársam, de én úgy gondolom, hogy erről a szövetkezeti formáról kell majd akkor beszélni.

Mindig hiányzik belőle valami - ezt felírtam. Ha ellenzéki képviselő lennék, én is ezt mondanám egyértelműen, mert ez a szokásjog a parlamentben, hogy ha valami jó, akkor még azért csak csavarunk rajta egyet, a küllők közé bedugjuk a botot, hogy fölbukjunk. Tehát egyértelmű, hogy azért jelentős részben egyetértett a Jobbik képviselője is, sőt egyértelműen támogatta ezt a törvényt.

Nacsa Lőrinc képviselőtársam a KDNP részéről a generációváltás kérdéskörében mélyedt el. A fiatal gazdák támogatása természetesen elengedhetetlen. Úgy gondolom, hogy amikor generációváltásról beszélünk, ez a törvény csak egy lehetőséget ad még, ez még teljes mértékben nem oldja meg a generációváltást, csak felszabadít olyan erőket, felszabadít olyan lehetőségeket, amelyekkel közelebb fogunk jutni ehhez a kérdéshez. Természetesen, amikor generációváltásról beszélünk, akkor az két félről szól: egy kiöregedő generációról és egy olyan generációról, aki át akarja venni. Na most, itt jön a kérdés, hogy át akarják-e venni ezt a fajta tevékenységi kört, vagy pedig inkább azt mondja a gazdának a gyermeke, hogy ő már megtalálta az életben a számítását az ország vagy a világ más pontján, és látta azt a küszködést, azt a

keserves életvitelt, amivel számos gazda és gazdátársunk végigéli és élte az életét, hogy ő ebből nem kér.

S éppen ezért fontos az - itt majd visszautalok Vadai Ágnes képviselőtársunk gondolatára -, hogy épp ez a kérdés, hogy milyen agárjövőképet tudunk nyújtani, mik azok a lehetőségek, amelyekkel valóban a generációváltást, de én talán inkább úgy folytatnám, hogy a folytatólagos, következetes munkát tudjuk biztosítani. Ebben pedig természetesen szerepe van annak, amiről Jakab elnök úr is szólt néhány gondolatot, akár a digitalizáció, az automatizálás, robotika, környezettudatos gazdálkodás, biztonságos élelmiszer, ezek mind olyan fogalmak, amik a mai korban, a mai fiatalságnak számos lehetőséget, számos kihívást adnak. És nem utolsósorban a szakképzés: erről kevés hangzott ma el, de jól felkészült szakemberekre van szükség, és már itt össze is kapcsolódott a szakképzésben az új szakképzési törvény szerinti lehetőségek biztosítása, és pont a fiatal generációk számára. Tehát nem lehet egyik napról a másikra ezt megoldani, ennek sajnos akár talán egy évtized is kell, hogy ez a generációváltás, ez a megfiatalodás - talán inkább így mondom - bekövetkezzék az agráriumban, vagy talán lehet, hogy még hosszabb idő is kell.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP részéről szintén támogatásáról biztosította ezt a törvényt, és ő is inkább arról szólt, hogyan tudjuk vonzóvá tenni a vidéki életet. Úgy, ha korszerű lehetőségeket teremtünk. Ehhez természetesen nem csak az agrárium szükséges. Ehhez szükséges az a „Magyar falu” program is, ha csak ezt mondom, amiben a megfelelő infrastrukturális feltételekkel ugyanolyan lehetőségeket vagy közel olyan lehetőséget tudunk biztosítani egy kistélepülésen, mint egy közepes vagy egy nagyobb városban. Ezek azok a kérdések, amikkel összetetten, globálisan kell nézni ezt a kérdéskört, és ha most visszagondolunk, akkor a magyar törvényhozás, a magyar kormányzat ebben számtalan olyan ponton rendelkezik, törvényt alkot, döntést hoz, amellyel pont ez a program, a vidéken való élés a biztonságos megélhetés biztosítva lehessen.

Itt Vadai Ágnes képviselő asszony két paragrafussal kapcsolatban tette fel a kérdést, de erre Gyórfly Balázs képviselőtársam gyakorlatilag válaszolt is, erre én már itt nem kívánok reagálni.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony több gyakorlati példát említett a törvényvel kapcsolatban, több javaslatot is elmondott, több lehetőséget felemlített - és itt már az értékesítési lehetőségre képviselőtársam reagált is. Úgy gondolom, hogy az elektromos ügyintézés, amit szintén föl tetszett vetni, azt hiszem, hogy ez nyitott kapu lehet az elkövetkezendő időszakban, pont akkor, ha a digitalizációval kapcsolatban olyan elképzeléseink és javaslataink vannak, ami természetesen segít ebben a helyzetben.

Eltörölni az őstermelői adóelőleg-kötelezettséget, ha jól emlékszem, talán valami hasonlót tetszett említeni, és hogy a földforgalmi törvény végrehajtási határozata hiányzik. Ezek kritikus megjegyzések, de úgy gondolom, hogy ezekkel sem leszünk adósak,

ugyanakkor természetesen várjuk azokat a módosító javaslatokat az LMP részéről is, amik ebben a törvényben befogadásra kerülhetnek, és a törvényt ezzel is erősíteni tudjuk.

Varga-Damm Andrea független képviselő aszszony támogatásáról biztosította a törvényt. Családi alapokra épülő gazdaság, úgy gondolom, hogy ez volt a fő gondolatsora. Ebben teljesen egyetértünk. Nekünk azért ebben politikailag - történelmileg, inkább így mondom - komoly kieséseink vannak. Most nem akarok történelmi visszatekintést tenni, de látjuk, hogy a családi gazdaságok 1946-47-ben gyakorlatilag megtorpantak, s onnantól pedig jelentős részben kivéreztetésre kerültek. Most mi ezt durván majdnem 70 év távlatából kívánjuk, vagy az őstermelőit, ahogy az már korábban megjelent, 60 év távlatában kívánjuk visszaerősíteni. Ebben elvesztett két generáció, ezt csak halkán jegyzem meg, akik ezt tudták volna folytatni. Tehát én azt hiszem, hogy ez a kérdéskör rendkívül fontos, és erről sokat kell még gondolkodnunk és együtt beszélgetnünk.

A feltett kérdés, a cégbíróság, agrárkamara elismerése egyértelmű.

(18.30)

Jakab elnök úr szintén erősítette ezeket a gondolatokat, amelyekről ez a törvény is szól, itt a klímavizsnyokról, időjárás viszonyokról, a biztonságos élelmiszer-előállításról, a nyomon követésről tett néhány gondolatot. Ezekre a kihívásokra a megfelelő válaszadás elkerülhetetlen, és úgy gondolom, hogy a mai agrártársadalom meg tudja adni ezekre a válaszokat.

Most nagyon napi kérdéssel nem kívánok foglalkozni, csak megjegyzem, hogy azért ez az év egy rendkívüli időjárás év volt, akárki akármit mond. A kora tavaszi fagyok, a tavaszi szárazság után bekövetkező irgalmatlan mennyiségű nyári csapadék után megint egy száraz periódus volt, és most a múlt héten megint leesett száz milliméter csapadék. Ehhez azért alkalmazkodni, a legjobban felkészült, legjobb erővel, szaktudással bíró emberek is nehezen tudnak megfelelő választ és megfelelő lépést tenni, de azt gondolom, hogy mégis el lesz vetve a gabona, be lesz takarítva az a mennyiségű kukorica vagy őszi betakarítású növény, amire az országnak szüksége van, és ezzel is tudjuk bizonyítani azt, hogy Covid ide, Covid oda, ismételten az agrárágazat kimagaslóan tudja teljesíteni azt a tevékenységét, azt az elvárást tudja biztosítani, amellyel Magyarország biztonságos élelmiszer-ellátásában oly nagy szerepet vállalunk. Azt hiszem, nem hiszem, tudom, hogy még bizonyos mértékben komoly exportlehetőségek is rendelkezésre állnak.

Pócs képviselő úr támogató gondolatait köszönjük szépen, a megerősítést és Győrffy Baláznak szintén végül is az ágazat érdekében tett összefoglaló gondolatait.

Itt csak megjegyezni kívánom végül, hogy én annak rendkívüli módon örülök, tisztelt képviselőtársaim, és nem a dicséretet szeretném mondani, hanem inkább azt, hogy itt az elmúlt időszakban az Agrárminisztérium és a társszervezetek előkészítése során benyújtott törvényeinket szinte kivétel nélkül mind már az általános vita során is támogatásáról biztosította az ellenzék. Ezt köszönjük szépen. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos lépés, hogy ebben az ágazati kérdésben nagyon sok mindenben ők is és önök is úgy látják, hogy ezekre a lépésekre szükség van, és a támogatásukat előre is köszönjük, a módosító javaslataikat pedig várjuk szeretettel. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes klímapolitikai tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13263. számon, továbbá az Állami Számvevőszék tájékoztatója a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kaderják Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott törvényjavaslat korunk egyik legnagyobb kihívásával, az éghajlatváltozással kapcsolatban irányozza elő az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, röviden: az éghajlatváltozásra vonatkozó törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény jogharmonizációra irányuló kiegészítését, módosítását.

A Ház előtt lévő javaslat egyben a két törvény szabályait átfogó dereguláció keretében egyszerűsíteni kívánja. A kormány számára kiemelt cél a klímaváltozás elleni fellépés, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás, így arra is nagy hangsúlyt fektet, hogy az uniós klímapolitikai szabályozásnak megfelelő jogharmonizációt is határidőben tegyegye. Elsődlegesen ezt a célt szolgálja a javaslat, amely az Európai Unió üvegházhatásúgáz kibocsátás-kereskedelmi rendszerének soron következő, 2021-től 2030-ig tartó negyedik kereskedési időszakában alkalmazandó új uniós klímapolitikai jogi aktusoknak való megfelelést biztosítja.

Tisztelt Képviselőház! A javaslatnak célja az is, hogy az éghajlatvédelmi törvény módosításával az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezmény 1997-ben elfogadott kiotói jegyzőkönyve üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentésre irányuló rendszerének 2012-t követő kiüresedése miatt a jegyzőkönyv által bevezetett úgynevezett nemzetközi rugalmassági mechanizmusokkal kapcsolatos rendelkezéseket hatályon kívül helyezze.

A kiotói jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszakát 2020-ig meghosszabbítani szándékozó dologi módosítás a megkésett ratifikációk miatt csak formálisan, egyetlen napra fog hatályba lépni 2021. december 31-én. A kiotói jegyzőkönyvnek megfelelően hozott szabályokat a 2015 decemberében elfogadott párizsi megállapodás alapján nemzetközi emissziócsökkentési rendszer fogja felváltani, amely jelenleg még kidolgozás alatt áll, így a nemzetközi rugalmassági mechanizmusokra vonatkozó egyes rendelkezések megtartása nem indokolt a törvényben.

A javaslat az említett dereguláció mellett az éghajlatváltozási törvénynek egy új rendelkezéssel való kiegészítését is javasolja az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás törvényi szabályainak bővítésével. A törvénymódosítás az állam feladatává teszi az éghajlatvédelem önálló területét jelentő, de jogszabályok helyett inkább tervek, stratégiák szintjén megjelenő alkalmazkodáshoz kapcsolódó tevékenységek elvégzését, valamint felsorolja az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás egymásra épülő és egymást követő szintjeit. Ez is mutatja, hogy a magyar kormány a klímaváltozással szemben nemcsak szavakkal, hanem cselekvéssel is fellép.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az üvegházgáz-kereskedelmi törvény módosítását elsődlegesen az Európai Unió kvótakereskedelmi rendszerének negyedik kereskedési időszaka miatt elfogadott uniós jogi aktusoknak való megfelelés okán irányozza elő. Másrészt jogtechnikai jellegű módosításokat tartalmaz az üvegházgáz-kereskedelmi törvényben és annak végrehajtási rendeletében található szabályozási párhuzamosságok megszüntetésére, illetve a nevezett törvényben hatályon kívül helyez olyan részletszabályokat, amelyeknek törvényi szintű szabályozása nem indokolt, és amelyek az alapul szolgáló uniós klímapolitikai jogi aktusok gyakori változása miatt sűrűn módosítást igényelnek.

A javaslat uniós jogi aktusok alapján tartalmazza az alábbi módosításokat: a Svájc-ból érkező légi járatoknak az EU kvótakereskedelmi rendszeréből való kizárása a törvény hatályát szabályozó rendelkezések között; a térítésmentes üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységek kiosztására irányuló kérelmek új eleme; valamint az ehhez szükséges igazgatásisziglatásidőj-köteles hatósági eljárások körének bővítése, újraszabályozása.

Tartalmazza továbbá a díjak alapját érintő változó uniós jogi rendelkezésekre tekintettel a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság ügyfeleire, azaz a létesítményüzemeltetőkre és a légijármű-üzembentartókra

vonatkozó fizetési kötelezettségek szabályozásának egyszerűsítését, ezáltal adminisztratív terhek csökkentését. A javaslat szerint az üzemeltetők és üzem-bentartók által fizetendő felügyeleti díj 2021-től kivételre kerül, fizetési kötelezettségként a már meglévő, de új alapokra helyezett számlavezetési díj marad meg.

Kiegészíti a javaslat az üvegházgáz-kereskedelmi törvényt a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10c. cikkében rögzített, az energetikai ágazat modernizációját szolgáló kibocsátási egységek átmeneti ingyenes kiosztására vonatkozó rendelkezéssel, valamint a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10d. cikkében található uniós modernizációs alap forrásainak hazai felhasználásáról rendelkező szabállyal is.

(18.40)

Végezetül: az Európai Unió új, úgynevezett erőfeszítés-megosztási rendeletének megfelelően a javaslat bevezeti az effort sharing egységekre vonatkozó hazai szabályokat is, amellyel hazánk hozzájárul a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések eléréséhez az EU emissziókereskedelmi rendszerén kívüli ágazatokban.

Az erőfeszítés-megosztási rendelet a korábbi, 2013-tól 2020-ig tartó időszakra vonatkozó erőfeszítés-megosztási határozat rendelkezéseit váltja fel, azért, hogy az EU eleget tehessen a párizsi megállapodásban tett vállalásainak. Magyarország jelenlegi tagállami célja, hogy a 2005-ös szinthez képest legalább 7 százalékos kibocsátáscsökkentést érjen el 2030-ra.

Tisztelt Képviselők! Magyarország eddig is elkötelezett volt a klímavédelem területén, ambíciózus intézkedési tervekkel, szilárd jogszabályi kerettel, a magyar kormány uniós jogharmonizációs kötelezettségeinek határidőben történő teljesítésével is hozzá kíván járulni a klímavédelem terén vállalt célkitűzések eléréséhez.

Tisztelt Ház! Összefoglalva tehát: a tárgyalta törvényjavaslat azon túl, hogy jogharmonizációs kötelezettséget teljesít, hozzájárul a klímaváltozás elleni hatékonyabb fellépéshez, amely mindannyiunk közös érdeke. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót elsőként a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Böröcz László képviselő úrnak. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt az államtitkári expozéban is hallhatták, az

önök előtt fekvő javaslat két korábbi törvény módosítását tartalmazza: egyrészt az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, másrészt az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételéről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosítását. Utóbbi nélkülözhetetlen a kiemelt jelentőségű klímapolitikai célok megvalósításához.

A törvényjavaslat legfontosabb eleme, hogy egyszerűbbé és átláthatóbbá váljon a hazai klímapolitikai szabályozás, valamint az új rendelkezések törvénybe iktatása megerősíti azokat a törvényi kereteket, amelyek az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is szolgálják.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, mindenki számára egyértelművé vált, hogy a magyar kormány célja a környezetünk védelme és a klímaváltozás elleni küzdelem. Ez eddig is így volt, és a jövőben is így lesz. Gyakorlatilag az előttünk fekvő javaslat egy újabb lépés annak érdekében, hogy Magyarország 2050-re elérje a teljes klímasemlegességet. Nem csupán kötelezettségvállalásról van szó, hanem határozott cselekvésről is. Magyarország már eddig is jelentős, 1990-hez képest 33 százalékos kibocsátáscsökkenést ért el. Az Európai Unió tagállamai közül hazánk az elsők között volt, ahol törvényi szinten is rögzítésre került egy reális, ambiciózus, 40 százalékos kibocsátáscsökkentési cél 2030-ra. Ezt Magyarországon kívül nagyon kevés tagállam mondhatja el magáról.

Néhány hete az Európai Bizottság javaslatot tett az EU-s országok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére. A Bizottság által javasolt 55 százalékos, illetve az Európai Parlament által javasolt 60 százalékos üvegházhatásúgáz-kibocsátási cél azonban nem az egyes tagállamokra vonatkozik, hanem az Európai Unió egészére. Közös teherviselésre van szükség, hiszen a kitűzött cél csak akkor érhető el, ha az EU együttes erővel lép fel a klímaváltozás elleni küzdelemben. Üres lózungok és politikai hangzatos kijelentések helyett konkrét célok és tettek kellenek, amelyek hazai és EU-s szinten is megvalósíthatók, ebben hisz a magyar kormány. Az Unión belüli tárgyalások szintén ezt igazolják.

A számokat tekintve jelenleg Magyarország az éves egy főre jutó üvegházhatásúgáz-kibocsátásunk mindössze az átlagos EU-érték 74 százalékát jelenti (*sic!*), ami még a hasonló méretű országokhoz viszonyítva is alacsonynak tekinthető. Az Európai Unió összkibocsátásának hazánk mindössze az 1,5 százalékaért felelős. Ezzel Magyarország az EU tagállamai közül a középmezőnyben helyezkedik el, a fejlett országokhoz képest pedig a 20. legkisebb kibocsátó.

Magyarország a világon azon kevés országok közé tartozik, amely eddig is úgy tudta csökkenteni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, hogy a gazdaság teljesítménye eközben folyamatosan nőtt. 2018-ban 5,1 százalékos GDP-növekedés mellett 0,9 százalé-

kal sikerült csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását. 2019-ben pedig 4,5 százalékos növekedés mellett az adatok szerint 0,3 százalék volt a csökkenés.

Azért harcolunk, azon dolgozunk, hogy az uniós ambiciózus szintről olyan döntések szülessenek, amelyek az egyes tagállamok között igazságos és arányos kötelezettségvállaláson alapulnak. A legfontosabb cél az, hogy ne háruljon a magyar családokra többletterh, miközben más európai országok alulszerepelnek a klímaváltozások terén. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A Jobbik vezérszónoka Nunkovics Tibor képviselő úr, ő következik. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Igazából azt látjuk, hogy itt egy kötelező ratifikációról van szó, amelynek azért vannak olyan elemei, amelyek szerintem üdvözlendők. Nyilván itt reméljük azt, hogy majd a bürokráciacsökkenés valóban meg fog valósulni. Én a magam részéről örülök neki, hogy a miniszteri jóváhagyás rendszere ki fog ebből kerülni, hiszen igencsak lassította ezt a rendszert, a hatékonyságot. Meglátjuk majd, hogy a gyakorlatban az új rendszer felállása, az új elbírálási rendszer hogyan fog működni. Én azt gondolom, hogy ezt majd azért nyitva kell hagyni, és ha kell módosításokat végrehajtani, akkor azt minél hamarabb meg tudjuk majd tenni, látva a gyakorlati tapasztalatokat.

Itt nagyon sok mindent hallhattunk Böröcz László képviselőtársamtól, ezeket a szokásos kormánypárti kijelentéseket, hogy mennyire elhivatottak a klímaváltozás elleni harcban. Úgy látom, hogy ez mostanában egy eléggé hullámzó tendenciát mutat önöknél. Egy-másfél évvel ezelőtt még Orbán Viktortól hallhattunk olyan kijelentéseket, hogy az ellenzék klímahisztit folytat, majd utána, felismerve azt, hogy ez tényleg egy nagyon fontos téma - még a koronavírus-járvány előtt egyre több embert foglalkoztatott mind Magyarországon, mind az Európai Unióban -, elkezdtek foglalkozni a témával. Ekkor jelent meg a klímavédelmi akciótervünk is, amely az elmúlt évek gyakorlatát nézve, azt mondom, hogy előrelépés volt, nyilván nagyon sok mindenben lehetett volna még itt fejlődni vagy komolyabb célokat kitűzni, de az előtte lévő semminél és annál, hogy hogyan épült le az elmúlt tíz évben a környezetvédelem Magyarországon, és ennek az intézményi rendszere hogyan épült le, meg a jogszabályi rendszere, ahhoz képest ez egy előrelépés volt.

Azt azonban sajnos meg kell jegyeznünk, hogy egyre inkább látható, amire én az elmúlt hónapokban, fél évben, évben próbáltam felhívni az önök figyelmét, hogy ne csináljuk azt, hogy a jövő energiaforrásából, a napenergiából egy családi bizniszt csinálunk. Most már egyre inkább érezhető, hogy meg-

jelentek a fideszes cégek, megjelentek az Orbán Viktorhoz közeli vállalkozók, olyan vállalkozók is, akik nem is magyarok egyébként, itt a török üzletemberre gondolok, Adnan Polatra, akik nyilván ebben a METÁR-rendszerben egy jól kifizetődő biznistről látunk. Most Borsod megyében már azt halljuk, hogy gazdálkodóktól - és itt előbb még a vidékfejlesztésről volt szó - vesszük el a földet, a földművelés vagy az állattenyésztés lehetőségét azért, hogy napelemparkokat hozzunk létre. Én tudom, hogy ez nagyon fontos, de azért ne áldozzunk be családokat ennek oltárán. Én azt gondolom, hogy nagyon sok olyan hely van még Magyarországon, ahol ezeket meg lehet változtatni.

(18.50)

Az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatban meg annyit mondanék még képviselőtársamnak, hogy azért azt lássuk be, hogy 1990-től, tehát a rendszerváltástól olyan ütemben szűntek meg Magyarországon a gyárak, a nehézipar, ami a kibocsátásra jótékony hatással volt - az emberek életére, fizetésére meg életvitelére nyilván nem, hiszen rengeteg munkahely megszűnt, de egyébként a környezetvédelem szempontjából vagy a levegőszennyezettség szempontjából ez egy előrelépés volt -, csak azóta viszont, 2013-14 óta pedig megint elkezdett növekedni ez az adat. Nyilván azt, hogy egyre több autó jelenik meg, bele lehet venni, vagy hogy - nem is tudom - egyre kevesebben használnak talán tömegközlekedési eszközöket, de attól függetlenül látszódik a növekvő tendencia, és ez nem a Fidesz-kormánynak betudható egyébként, meg nem neki köszönhető, hogy addig meg csökkent ez a tendencia, ilyen volt a gazdasági környezet, amiről egyébként az egész elmúlt harminc év tehet.

Mindent összegezve nem tudom még azt mondani, hogy támogatni fogjuk a javaslatot. Szeretnénk hozzá majd esetleg apróbb módosításokat benyújtani, és reméljük, hogy azok meghallgatásra kerülnek; annak fényében tudom majd azt mondani, hogy támogatjuk-e vagy nem támogatjuk a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. *(A szólásra emelkedő dr. Gurmai Zitának:)* Gurmai Zita képviselő asszony helyett Aradszki András képviselő úr következik - bocsánatot kérek a képviselő asszonytól -, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő törvényjavaslatról, magáról a tartalmáról olyan sok mindent nem érdemes beszélni, már csak azért sem, mert egy alapvetően technikai jellegű törvénymódosítás van előttünk, amely egyrészt módosítja az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményéről szóló 2007. évi LX. törvényt,

másrészt az üvegházhatású gázok kereskedelméről, közösségi kereskedelmi rendszeréről szóló 2012. évi CCXVII. törvényt, és ennek a technikai jellegű módosításnak vannak jogharmonizációs célú, valamint a nemzetközi jogi környezet változása miatti indokai, illetve szükséges az is, hogy a hazai szabályozás átláthatóbbá váljon, egyszerűsödjön a szabályozás, és ennek érdekében a deregulációs célok is tudjanak teljesülni.

Azt kell mondanom, anélkül, hogy belebocsátkoznánk a részletekbe, hogy - ahogy az expozéban is elhangzott - a magyar kormány, amikor a klímapolitikával kapcsolatos jogi szabályozásról van szó, akkor mindig határozottan és megfelelő időpontban hajtott végre a jogharmonizációs feladatokat, összhangban az európai uniós és a nemzetközi szabályokkal, ami azt is mutatja, hogy felkészült szakembereink kezelik ezeket a kérdéseket, aminek az általános képe azt mutatja, hogy sikeres volt eddig is, mert Magyarország a nemzetközi környezetben egyrészt a célokat tudta vállalni, másrészt az ahhoz illeszkedő eszközrendszereket időben és kellő hatékonysággal tudta megteremteni, ki tudta alakítani a szükséges rendszereket, például az EU ETS-rendszerét is.

Ennek a módosításnak az indoka például a 2021-től 2030-ig tartó IV. kereskedési időszakban alkalmazandó új uniós klímapolitikai jogi aktusoknak való megfelelés, másrészt a deregulációs és jogharmonizációs környezeten túl a hazai szabályozás átláthatóvá tétele céljából megszünteti a párhuzamos törvényi és kormányrendeleti szintű szabályozásokat - ezeknek a kiküszöbölése egyébként jogtechnikai szempontból rendkívül indokolt volt -, hatályon kívül helyez kiüresedett fogalmakat tartalmazó rendelkezéseket, és ez, ahogy előbb is mondtam, megerősíti az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás törvényi kereteit.

Azt lehet látni az előttünk lévő törvényjavaslat mögöttes tartalmából, nevezetesen, hogy ez a törvényjavaslat is megfelelően fogja szolgálni azt a nagy célt, amelyben 2015-ben az Európai Unió, a világ többi része az ENSZ égisze alatt megállapodott, nevezetesen hogy a klímavédelem szempontjából szükséges intézkedéseket, vállalásokat megtették a tagállamok. Ebben a körben is ismételten hangsúlyozni kell, hogy Magyarország a párizsi klímaegyezményben úgy vett részt, olyan hozzájárulásokat tett, amelyek európai uniós szintű vállalásokat jelentettek, amely európai szintű megállapodásokat egyhangúlag hozta meg akkor az Energia Tanács, és terjesztette elő Párizsban. Ez jelezte azt, hogy az Európai Unió nagyon ambíciózus módon áll a klímavédelemhez, és meg kell mondanom, hogy abban a légkörben azért számunkra furcsa volt, hogy az ambíciózus célok nem mindig nyertek elfogadást, de ennek az alapvető oka az volt, hogy a világ üvegházhatásúgáz-kibocsátásához az Európai Unió elenyésző... - nem azt mondom, hogy elenyésző, de jóval kevesebbel járul hozzá, mint mondjuk a nagy kibocsátók, az Egyesült Államok, Kína, India, Brazília, Ausztrália, és lehetne sorolni tovább. De ettől függetlenül azt lehet mondani, hogy a magyar kormány

már akkor is a magának vallotta az európai célokat, az ambiciózus európai tervek elfogadásában és érvényesítésében aktívan részt vett.

Ha a Párizssal kapcsolatos fejleményeket nézzük, 2015-ben volt ez az egyezmény, ma 2020-at írunk, és meg kell mondani, hogy globális szinten nem állunk jól a klímavédelemmel kapcsolatban. Az előrejelzések azt mutatják, hogy a klímaváltozással kapcsolatos vállalást, nevezetesen azt, hogy 2050-ig az átlaghőmérséklet növekedése nem fogja meghaladni az ipari forradalom előtti hőmérsékletnek a másfél százalékát, ehhez képest azt lehet látni, hogy az elmúlt években egyrészt a madridi tanácskozáson - nem kongresszuson - nem történt előrelépés, akkor is az említett nagy kibocsátók vonakodtak attól, hogy emeljék a Párizsban elfogadott ambíciósintjüket, az Európai Unió és Magyarország ott is aktívan vett részt abban, hogy ezeket a szinteket növelni kellene.

2020-ban tartunk tehát, és azt lehet elmondani, ha megnézzük az OECD Energia Ügynökségnek a legutóbbi adatait, azt lehet látni, hogy jelen pillanatban az üvegházhatású gázok kibocsátása globális szinten nemhogy csökkenne, hanem növekedési stádiumban van. Egyes szakértők azt mondják, hogy ez természetesen átmeneti jellegű, az átalakulásnak egy természetes következménye, én nagyon bízom benne, hogy így is lesz, mert közös érdekünk az, hogy a klímaváltozással szemben megtaláljuk a megoldásokat, és ebben közös ambiciózus célok kellenek.

Ahogy az előttem szóló képviselőtársam is említette, Magyarország élen jár abban, hogy már törvényi szinten szabályozza azt a 2020. évi XLIV. törvényben, hogy milyen reális ambiciózus célt tűzött ki magának az üvegházhatású kibocsátásokkal kapcsolatban, ami azt mondja, hogy 40 százalékos kibocsátáscsökkentést ír elő vagy céloz meg 2030-ig, ami az Unióban az elsők között van. Azt lehet látni, hogy e tekintetben az Unión belül is vita van az intézmények és a tagállamok között, az intézmények alatt értem az Európai Bizottságot, az Európai Parlamentet és a tagállamokat, különböző elképzelések vannak. Az bizonyos, hogy már az Európai Bizottság által előterjesztett 50-55 százalékos cél is egy megemelt ambiciózus szint 2030-hoz képest, ez is mutatja, hogy az Európai Unió elkötelezett a klímavédelem iránt, és Magyarország ezzel a törvényben rögzített 40 százalékos kibocsátáscsökkentési elvárással jelentős mértékben hozzá tud járulni a később meghatározott európai uniós cél eléréséhez, már csak azért is, mert Magyarország részvétele a kibocsátásból nem túl jelentős az Európai Unión belül.

(19.00)

És azt is hozzá kell tenni, hogy Magyarország azon kivételes országok közé tartozik, ahol a gazdasági növekedés úgy ment végbe az elmúlt 15-20 évben, hogy nemhogy növekedett a kibocsátás, hanem csökkent. Ezt nagyon kevés ország tudja magáról elmondani. Ez komoly európai uniós országoknál sem

valósult meg, de vannak olyan országok, ahol ez a fajta kettősség nagyon szépen megvalósult, hogy nőtt a gazdaság, de csökkent a kibocsátás mértéke.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy ilyen szempontok mellett és ilyen nehéz helyzetben a 2020. évi XLIV. törvény elfogadása is mutatja a kormány elkötelezettségét, mint ahogy mutatta már 2015-ben is az elkötelezettségünket a klímavédelemben, és mutatja az is, hogy a magyar gazdasági szereplők számára is megéri és indokolt az üvegházhatású gázok kibocsátásának a csökkentése, s meg tudják valósítani úgy a gazdasági növekedésben való részvételüket, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátása nem növekszik. A magyar tervek is kellően ambiciózusok, már csak abból a szempontból is, hogy milyen módon tudjuk ezt az irányt fenntartani, hogy csökken a kibocsátás, de nő a gazdaság. Ebben nagy szerepe lesz a közlekedésben történő változásoknak, annak, hogy az elektromos gépjárművek térnyerését támogatja és erősíti a kormány, s ezáltal Magyarország egy élhető ország lesz, az egyik legjobban élhető ország lesz a klímavédelmi szempontokat is figyelembe véve a közeljövőben.

Ismerve a tárca szakértelmét, ismerve azt, hogy európai uniós szempontok alapján is a jogszabályok implementálása megfelelő minőségű, és ismerve a kormány elkötelezettségét, amelyet a parlament is megerősített a 2020. évi XLIV. törvénnyel, a KDNP részéről támogatni fogjuk az előterjesztés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Gurmai Zitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Engedje meg, elnök úr, hogy gratuláljak az alelnökségéhez. Ez az első alkalom, hogy az elnöklése alatt én hozzászólok.

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat túlnyomó többségében technikai módosításokat tartalmaz. Az MSZP konstruktív ellenzékként természetesen nem ellenzi a magyar Országgyűlés jogharmonizációs tevékenységét, a törvényi és rendeleti szabályozás párhuzamosságának megszüntetését és a jogi környezet egyszerűsítését. Erre a törvényre azonban nem mondhatunk igent.

Annak, hogy tartózkodunk, formai és tartalmi okai vannak. Nem támogathatjuk ugyanis, hogy a törvényeket felváltsa a rendeletek útján történő szabályozás. Ez egy demokratikus párt számára nem lehet opció. És arra sem tudunk igent mondani, hogy a törvényjavaslatban külön kiemelték olyan repülőjáratokat, amelyeket az állam- és kormányfő, valamint a miniszterek használnak majd a hivatalos útjaik során.

Azt gondolom, hogy önök éppen eleget repkedtek már az adófizetők pénzén, ezért nincs szükség semmilyen további kedvezményre. Különösen úgy, hogy ezeket a kedvezményeket önök semmivel sem indokolták.

Egyébként azt örömmel látjuk, hogy klímaügyben a Fidesz bár lassan, de elkezdett alkalmazkodni a válsághoz, hiszen nem is olyan régen a klímaválságot önök még hisztinek, az Európai Bizottság klímacéljait pedig abszurdnak minősítették. Önök eddig, ahol csak lehetett, hátráltatták az egész Európai Unióban elfogadott törekvést, hogy 2050-re megszüntessük az üvegházhatású gázok kibocsátását. Ám úgy látszik, hogy most mégis hajlanak rá, hogy elérjük ezt a célt, persze ebben azért valószínűleg nagy szerepe lehet annak is, hogy a klímavédelemre nagyobb összegű uniós támogatást lehet kicsikarni.

De ha már elindultunk ezen az úton, javasolom, hogy nézzünk egy kicsit távolabbra is, mert a klímaválság sokkal nagyobb probléma, mint amit önök eddig elfogadtak belőle. Mi is történik ma a világban? A hőmérséklet emelkedésével a sarkköri jégsapkák olvadásnak indultak, a tengerszint emelkedik, milliárdnyi ember lakóhelye kerülhet víz alá. Mind gyakribbá válnak az extrém időjárási események. Aszályok, óriási esőzések, viharok és hurrikánok teszik egyre veszélyesebb hellyé földünket. Egyes területeken állandóvá válik a vízhiány, emiatt kevesebb élelmiszert lehet termeszteni. Olyan betegségek jelennek meg, amelyek korábban az adott területeken ismeretlenek voltak. Mindezek következtében emberek tömegei hagyják el élehetlenné vált lakóhelyüket, és kezdenek elvándorolni oda, ahol jobbak az életfeltételek. Ha másért nem, hát az utóbbi miatt érdemes lenne megfontolniuk a klímavédelem hatékonyabb képviselését, feltéve, hogy a migráció megállítása önöknek valódi céljuk, és nemcsak egy politikai hecckampány egyik szólama.

Egyébként Magyarországnak alapvető érdeke, hogy élen járjon a klímavédelemben, hazánk és általában a Kárpát-medence ugyanis az éghajlatváltozás által súlyosabban érintett, fenyegetett területek közé tartozik. A hőmérséklet nálunk már most a világátlag felett emelkedik. Elhúzódó forró időszakokra, hóhullámokra és kevesebb csapadékra kell számítanunk. Ez nem üres ríogatás. Magyarországon egyre enyhébb a tél, egyre több az aszály. A Duna teljes hazai szakaszán többször is megdőlték a valaha mért legalacsonyabb vízállásrekordok. Feltették már a kérdést maguknak, hogy mi lesz a gyermekeinkkel, unokáinkkal, ha az időjárás ilyen ütemben változik? Mi lesz, ha négy-öt hónapig 40-50 fokos forróságban leszünk kénytelenek élni? Honnan lesz vizünk, hogy legalább ihassunk, és valamilyen mezőgazdaságunk maradhasson? Erről szól a klímavédelem. Arról, hogy erre a válsághelyzetre megoldást kell találnunk. És nem évtizedek múlva, hanem azonnal.

A Föld természeti erőforrásainak rombolása, kizsákmányolása a kapitalizmus velejárója, árnyoldala. Éppen ezért a környezetvédelem egyben a kizsákmányolás, a kapitalizmus elhajlásai elleni küzdelmet is

jelenti. Önök szeretik ezt úgy elferdíteni, mint ha a környezetvédelem a fejlődést gátolná, holott ez nem igaz. Nem a fejlődést kell megállítani, hanem a kapitalizmus működését kell környezetbaráttá tenni. Nem szabad mindent alárendelni a multinacionális cégek és a tőke profitérdekeinek. Újra kell gondolni a hulladékgazdálkodást, a közlekedés- és iparpolitikát, egész egyszerűen azért, mert nincs másik bolygónk. És igen, változtatnunk kell a lakosság szemléletén is.

De tudnunk kell, hogy ez csak úgy lehet hatékony, ha az emberek lehetőségein is változtatunk. Ma ugyanis az elszegényedő emberek egyre inkább visszaszoktak a korábban szmogot okozó szén- és fatüzelésre. Ezen csak állami segítséggel lehet változtatni. Egyszerre kell tehát kezelni a lakhatási válságot és a városok levegőtisztaság-javításának ügyét. Ezért hirdetett meg az MSZP egy olyan programot, amely egyszerre fűtés- és épület-korszerűsítés, és amivel fűtésváltást lehet elérni. A mi programunk konkrét intézkedéseken alapul, s nemcsak olyan szólama, mint amikor Orbán Viktor azt mondta, hogy Magyarország klímabajnok, amit szerinte Brüsszel is elismer. A miniszterelnök valószínűleg fordítva nézhetette az Eurostat statisztikáját, mert azon bizony az szerepel, hogy Magyarország az utolsó előtti helyen áll az uniós államok között az áramtermelés megújuló forrásból történő előállítás terén.

A mi klímapolitikánk alapja a fenntartható fejlődés. Mi azt mondjuk, hogy kímélni, védeni kell a vizeinket, a levegőt, a talajt és az élőhelyeket. Hosszú távú gazdasági növekedést csak akkor lehet fenntartani, ha alkalmazkodunk a klímaváltozáshoz és csökkentjük annak mértékét. Ennek érdekében vállalnunk kell, hogy az éghajlatvédelmi megállapodás célkitűzéseit a határidők előtt érjük el, ezzel segítve, hogy 2050-re Európa energiatermelése szénmentes legyen. Csak olyan fejlesztéseket támogatunk, amelyek a jövő károsítása nélkül szolgálják a jelen érdekeit.

(19.10)

Támogatjuk a környezetbarát technológiák használatának terjedését. A megújuló energiaforrásokra épülő energiatermelést maximális támogatásban kell részesíteni. A szélenergia kihasználását ellehetetlenítő szabályozást és a napenergia alkalmazását drágító adót pedig el kell törölni. Kezdeményezzük, hogy az állam fektessen be a dekarbonizációba, és támogasson olyan vállalatokat, amelyek magas színvonalú környezetbarát technológiával gyártanak magas színvonalú termékeket. Javasoljuk a káros anyagokat kibocsátó vállalatok megadóztatását. Nem fákát kivágni és betonozni kell, ahogy eddig önök tették, hanem ahhoz, hogy csökkentsük a városi légszennyezettség mértékét, növelni kell a zöldfelületek nagyságát. A közlekedés fejlesztését a kötöttpályás közlekedés irányába kell elmozdítani. Ahol erre nincs lehetőség, ott buszcsereprogrammal kell növelni az elektromos meghajtású járművek arányát, és ezáltal lehetne cserélni.

Támogatni kell a magyar családok otthonainak energetikai korszerűsítését, ez egyébként a háztartások rezsiköltségeit is csökkenti. Ennek érdekében egy olyan alapot kell létrehozni, amely biztosítja a felújításokhoz szükséges forrást. Egy ilyen korszerűsítés azonban jelentős mértékben, körülbelül 20-25 százalékkal csökkenti a fűtési célú kiadásokat, a megtérülést követően pedig újabb 20-25 százalékkal csökken a fűtés költsége. Ezzel a háztartásoknál 40-50 százalékos energiamegtakarítást lehetne elérni.

Támogatjuk az európai zöldmegállapodást, amely az emberek jóllétének növeléséről szól, illetve arról, hogy bolygónkat megóvjuk a jövő generáció számára. Európa klímasemlegessé tétele és természetes környezetünk védelme nemcsak egy lehetséges opció, hanem az egyetlen lehetőség arra, hogy a jövőnk élhető legyen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP és jómagam is mint zöldpolitikus, mindig üdvözlöm és üdvözljük, hogy itt az Országgyűlésben az éghajlatváltozás kérdésköre napirenden van, mert tudjuk azt, hogy az éghajlatváltozás korunk egyik legnagyobb kihívása, és eléggé nagy a baj.

Azt gondolom, hogy jól tudják, jól ismerik önök is azokat az adatokat, miszerint a kutatók azt mondják, hogy a Kárpát-medencében a hőmérséklet-emelkedés üteme 30-40 százalékkal gyorsabb, mint az Egyenlítő térségében - gondoljuk végig, hogy ez majd milyen következményekkel jár. Ez azt is jelentheti, hogy hazánkban az évszázad végéig akár 3,5-4,5 Celsius-fokkal is emelkedhet az éves hőmérséklet az 1971-2000-es időszakhoz képest.

Nem hiszem, hogy túlzás, amikor azt mondjuk, hogy most már a 24. órában vagyunk. Mindenkinek ajánlom figyelmébe, érdemes megnézni az *Attention-filmet* a Netflixen. Látni kell azt, hogy milyen gyorsan történnek a változások. Tehát itt a gyorsaság az nem egyenletes ütemben történik, hanem exponenciálisan, és nem tudni, nem lehet felmérni pontosan, hogy tíz év múlva, húsz év múlva milyen nagy problémák lesznek, és hogyan fognak a mai fiatalok megélni és élni.

Nem véletlenül volt, amikor az IPCC most már két évvel ezelőtt arról beszélt a jelentésében, hogy tíz évünk van hátra, hogy érdemben tegyünk valamit, hogy a gazdaság szerkezetében, a gazdaságunkban alapvető változtatásokat érjünk el, és hogy radikális lépéseket kell tenni - nyilván ezzel összefüggésben is - a kibocsátásnak a visszaszorítására, és hogyha halaszthatatlanul nem fogunk lépni, akkor nem nagyon fogjuk tudni elkerülni az éghajlatváltozás katasztrófa-hatásait.

Azért néhány mondattal mégiscsak ki kell térnem arra, hogy nem nagyon vagyunk klímabajnokok. Tehát előszeretettel mondja a kormány, politikusok, kormánypolitikusok, hogy Magyarország klímabajnokok, milyen klímaambiciózus célokat tűzünk ki ezzel a 40 százalékkal. Nem, nem vagyunk klímabajnokok, és Magyarország, azt látjuk, például most az Európai Unió Bizottságának értékeléséből, itt valahol azért a végén kullog. Be kell látnunk, hogy ez a 40 százalékos csökkentés, szén-dioxid-csökkentés kevés. Egyébként ezt már 2013 végére egyszer elértük, azóta növekedési pályára kerültünk, és folyamatosan csökken az az előny, amit már 2013 végére elértünk.

Tudjuk azt, hogy Ursula von der Leyen 55 százalékos kibocsátáscsökkentési célt jelölt meg az Európai Uniónak, de ezzel szemben az Európai Parlament már 60 százalékos csökkentést fogadott el, miközben tudjuk azt, hogy tudósok most már arról beszélnek, hogy 65 százalékos szén-dioxid-csökkentést kell elérni, hogyha valóban 1,5 Celsius-fokon belül akarjuk tartani a hőmérséklet-emelkedést. Mi azért bízunk abban, hogy decemberben az Európai Unió Tanácsa ülésén nem fogja majd a kormány blokkolni, nem fogja vétózni legalább ezt az 55 százalékos szén-dioxid-kibocsátást.

Egyébként, hogy ha Magyarországot nézzük, azért azt is látjuk, hogy a megújuló energiaforrások használata még mindig alacsony szintű, messze elmaradunk az Európai Unió ambiciózusabb célkitűzéseitől. Ezt sokszor elmondtuk, hogy a szélenergiát azt nem nagyon szereti a magyar kormány, gyakorlatilag majd nem azt jelenti, hogy betiltotta. Egyébként a napenergia tekintetében sem az igazán jó utat választja, hogy ha azt nézzük, hogy elsősorban nem a családi házak tetején segítette meg szorgalmazza a naperóművek, napelemek használatát, hanem értékes zöldfelületeket vesz el. Sőt, nemrég ilyen hír is volt, hogy még mezőgazdasági területet is elvettek valamelyik gazdától, és oda építenek, de most ebből a szempontból, hogy ez hogyan történt, részletkérdés. De az biztos, hogy a napenergiát nem ezekre a zöldterületekre, zöldfelületekre kell telepíteni, hanem sokkal inkább meg kellene keresni ezeket a beépített vagy barnamezős területeket. Egyébként itt azt sem látjuk, hogy elindult volna a kormány részéről az épületszigetelési programon való igazi gondolkodás, továbbra is azt látjuk, hogy a személyi közlekedés van előnyben a közösségi közlekedési formákkal szemben. Nem látjuk, tehát az első éghajlatváltozási cselekvési tervben sem látjuk azt, hogy milyen konkrét alkalmazkodási lépések vannak határidővel, forrással garantálva, pedig most már ez év végén lejár. Itt a kérdés az, hogy majd hol lesz és hogy alakul a folytatás.

Abban, gondolom, egyetértünk, hogy nagyon sok a tennivaló, de egy kicsit akkor nézzük meg azt is, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat milyen mértékben és hogyan segíti az éghajlatvédelmi célokat.

A csomag nagy része az jogharmonizációs és egyszerűsítő elemeket tartalmaz. Az egyszerűsítések so-

rán a kibocsátáskereskedelmi rendszer több elemének szabályozása a törvényből a végrehajtásról szóló rendeletbe kerül át, illetve megszűnnek a párhuzamos szövegrészek. Ezeket támogatjuk, mert például a kibocsátási engedély iránti kérelem tartalmi elemeinek részletszabályai valóban nem törvényi szintre valók, és a gyorsan változó EU-s jogi környezethez a rendeleteket könnyebben és gyorsabban lehet illeszteni. Persze elvárjuk, hogy a kormány ne éljen vissza a lehetőséggel, és biztosítsa a megfelelő szakmai egyeztetést és tájékoztatást.

Azt is jó iránynak tartjuk, hogy a felügyeleti díj helyét a megújított és a kibocsátással arányos számlavezetési díj veszi át.

A jogharmonizációs módosításokkal egy kivétellel egyetértünk - egy -, ugyanis nem értjük azt, hogy a Svájcban érkező légi járatok miért kerülnek ki a kibocsátáskereskedelmi rendszerből. Az LMP számára elfogadhatatlan a repülésnek adott bármilyen kedvezmény, már így is bújtatott támogatásban részesül az ágazat az adókedvezmények miatt, miközben tudjuk azt, hogy ez a legszennyezőbb közlekedési mód. Tehát inkább a repülési igények visszaszorításán és a vasúti alternatíván kellene dolgozni.

De én rátérnék arra is, amit mi a törvényjavaslat egyik legkritikusabb pontjának tartunk, ami egyébként egy kicsit a kormány szegénységi bizonyítványáról ad tanúságot, arról, hogy eddig beszéltek valairól, de semmit nem tettek érte, ez pedig a következő.

A kormány az ENSZ éghajlatváltozási keret-egyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény módosításához még egy kiegészítő javaslatot tett, hogy olyan átfogó intézkedések összessége szülessen, amelynek célja az éghajlatváltozás káros hatásainak megelőzése, csökkentése, terjedésének korlátozása, a környezeti egyensúly helyreállítása, valamint az éghajlatváltozásból eredő előnyös hatások kiaknázása.

Ezúton szeretném felhívni a kormány figyelmét, hogy az alkalmazkodás szükséges lépéseiről már számtalan dokumentum született, talán az államtitkár úr biztos emlékszik az MTA VAHAVA-programjára, amit annak idején Láng professzor úr vitt és nagyon lelkesen szorgalmazott, amit a kormány nemzeti éghajlatváltozási stratégiája és egyéb kormányzati stratégiája is megfogalmazott, csak éppen az üzenet süket fülekre talált.

(19.20)

Ezért is jelzésértékű a számunkra, hogy már nemcsak az ellenzéki pártok, de a kormány legnagyobb minisztériuma is erre hívja fel a figyelmet, tehát az alkalmazkodási feladatokra.

Tekintettel arra, hogy az LMP az európai zöldpártokkal egyetértésben mindig is e kérdéskör fontosságát hangsúlyozta, tulajdonképpen most sem haboztunk, mert módosító javaslatot tervezünk beadni. Szakmailag megalapozott törvénymódosító javasla-

tunkkal igyekszünk korrigálni azt a - hogy fogalmazam - nem sok cselekvést, amelyet a kormányzásuk alatt a közérdek ellenében elkövettek, mert a rossz kormányzás árát nem a magyar lakossággal kell megfizettetni.

Tehát összességében azért azt látjuk, hogy a törvényjavaslatban több kisebb pozitív elem is van, de a pontatlan alkalmazkodási feladatok és a svájci légi járatoknak adott kedvezmény miatt az LMP-frakció egyelőre még gondolkodik, hogy hogyan viszonyuljon ennek a törvényjavaslatnak a támogatásához. Nyilván a módosító javaslatot beadjuk, és hogyha ezt pozitívan fogadják, akkor nyilván erőteljesen meg fogjuk gondolni, hogy támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Hajdu Lászlónak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tulajdonképpen a DK nevében vagy frakciója nevében fogok hozzászólni, mert nem én lettem volna az előadó, de végül is bizottsági tagként ez rám esett, utolsó pillanatban meghozott döntésként.

A T/13263. számú előterjesztésben, amely EU-s napirend, és jogharmonizációt tartalmazó, ebben a 19 oldalas, 25 paragrafust érintő törvényjavaslatban, úgy gondoljuk, csatlakozva az előttem szóló elnök asszonyhoz, hogy valóban van pozitív módosulás. Bár hozzá kell tennem, hogy az nem biztos, hogy pozitív módosulás, hogy a parlamenti ellenőrzés alól ez a kereskedelem ki fog kerülni, és kormányzati, mondhatni, hogy rendeleti úton lesz a jövőt illetően ez intézve.

Azt szeretném megjegyezni, hogy magában ez a kiotói jegyzőkönyv, ahonnan elindulunk, és aminek a vitája zajlik, és módosítást hajtunk végre, elég nyögvenyelősen jött el már a korábbi kormányoktól is, hiszen elég régen történt, amikor ennek a jegyzőkönyvnek az elfogadása, illetve kihirdetése volt. Végül is itt Magyarországon a parlament ennek a ratifikálását is eleve vagy tíz év késleltetéssel fogadta el, és az európai uniós tagságunk közeledtével lett fölgyorsítva, hogy ebből megszületett a törvény, és számos esetben azóta is módosítottuk.

Igazán elég nehéz eligazodni a klímacélokban, és különösen nehéz eligazodni az élő gyakorlatban, hogy mi történik, mondjuk, a klímavédelmet illetően. Nagyon nehéz összerakni, hiszen egy komplex tevékenységről van szó, amely érint szinte minden ágazatot, és ez a komplexitás, azt gondolom, hogy érintett lesz most ezzel az európai uniós jogharmonizációs előterjesztéssel is.

A másik megjegyzésem arra vonatkozik, hogy nagyon nehéz lesz a klímacélok és a fenntarthatóságot biztosítani olyan megváltozott intézményrendszer

mellett, mint amilyen intézményrendszerben mi kezeljük a környezetvédelmet, illetve az egész klímakérdést. Azzal, hogy 2014-ben maga az ágazat is megszűnt, tehát a Környezetvédelmi Minisztérium, és megszűntek a dekoncentrált szervezetek a megyékben, tehát azok a szakhatóságok, amelyek jó gyakorlattal rendelkező szakembereket alkalmaztak, és jó részét el is veszítettük ezeknek a szakembereknek, nem érzem azt, hogy szakmai értelemben, hatósági értelemben, szervezeti értelemben kézen tartható ez csak egyetlen ágazatot vagy egy főosztályt vagy egy államtitkárságot érintően.

Azt gondolom, hogy a korábbi időszakban az agráriumnak megvolt, a környezetvédelemnek, minden ágazatnak megvolt, beleértve az egészségügyi ágazatot is - ez most nem látszik garanciának. Úgy érzem, hogy ennek a környezetvédelem és a természetvédelem is és azon belül az olyan ágazatok, mint az ivóvízvédelem, de vehetjük a területfejlesztési kérdéseket is, mindegyikben ez a komplexitás nem jelenik meg. Szavakban és programokban érezzük azt, hogy valamiben álmodunk, valamit meg akarunk csinálni, de pontosan még az az előbb említett klímastratégia is, amelyet nemrég elfogadtunk, ez a klímastratégia is csak egy dokumentum, mert élesen a környezetvédelmi kérdések vagy a klímakérdések a költségvetésben is csak itt-ott jelennek meg. Példa erre a 2021. évi költségvetés, amit már júniusban elfogadtunk. A beadott módosító indítványok, amelyek kifejezetten, mondjuk, a Fenntartható fejlődés bizottságában tárgyalásra kerültek, mindegyik a fenntarthatóság ügynevezett klímacélt erősítő módosító javaslatok voltak, egyet se tudott elfogadni az ágazat. Körülbelül 60 módosító indítvány volt olyan, amely elég súlyos kérdés. Volt olyan, amely filléres lett volna, csak az elv kellett volna hozzá, hogy igen, és még arra sem lehetett igent mondani. Az is igaz, hogy ezek mindegyike ellenzéki képviselői módosító indítvány volt.

Mi nem készülünk módosító indítvány beadására ennél az előterjesztésnél. Európai uniós napirendi pontot tárgyalunk, és jogharmonizációról van szó. Nem az Unió ajánlásával van problémánk, hanem az a tartalommal, ami hiányzik ebből az előterjesztésből. Ezért a Demokratikus Koalíció nem fogja támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót kettőperces hozzászólásra Böröcz Lászlónak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Csak néhány mondatban reagálnék először is képviselő asszonyának egyetlenegy dologhoz, hogy a kormány ne támogassa a napelemek létesítését a lakossági felhasználásra. Olvasható, hogy ki fognak írni erre egy pályázatot a családi házak naplemparkjának a bővítésére, és 30-40 százalékos támogatást lehet ezekre kapni.

Nunkovics képviselő úrnak csak jelezném, hogy én értem, hogy persze lehet büvészkedni a számokkal,

de mégiscsak az a valóság, hogy 2018-ban 0,9 százalékkal, 2019-ben pedig 0,3 százalékkal csökkent az üvegházhatású gázok kibocsátása Magyarországon, annak ellenére, hogy 5, illetve 4,5 százalékos gazdasági növekedés volt, ami egyébként párját ritkítja ilyen kombinációban az egész fejlett világban.

Tehát lehet azt mondani, hogy a kormány politikája rossz, meg lehet arra hivatkozni, hogy a '90-es években milyen gazdaságszerkezeti változások történtek, aminek következtében egyébként csökkent az üvegházhatású gázok kibocsátása, ami lényegében igaz, de azért azt mondani, hogy a kormány ne tenne meg mindent a környezetvédelem és a klímapolitikai célok teljesítése érdekében, azzal összefüggésben, hogy ezek a teljesítések ne csökkentsék a magyar családok jövedelmét, és ne terheljenek a magyar családokra extra terhet úgy, hogy közben egyébként az Európai Unió többi tagállama hozzánk képest a kanyarban sincs elég sok esetben.

Gurmai Zita képviselő asszonyra azért nem tudok reagálni, mert bár nem volt túlzottan fékezett habzású a beszéde, meg hát Kovács László szerint ő az MSZP erős, karakteres embere, de hát mivel elment, majd legközelebb. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megkérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni még a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

(19.30)

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Kaderják Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Valójában először is szeretném megköszönni a kormánypárt képviselőinek az előterjesztés támogatását, a törvényjavaslat támogatását, és csak néhány pontban szeretnék reagálni az elhangzott képviselői felvetésekre, kritikákra.

Örülök annak, hogy a Jobbik részéről Nunkovics Tibor úr legalábbis bizonytalanul fogalmazott; még függőben van az a kérdés, hogy esetleg a Jobbik támogatja ezt az előterjesztést. Én azért örülnék természetesen annak, hogyha ez megtörténne, mert a törvényjavaslat valójában azt a célt tűzi ki, hogy egyszerűsítsük az ezen a területen lévő szabályozást, harmonizáljuk az európai szabályokkal a mi törvényeinket és szabályozásunkat; és annak a valójában évek óta tényleg jól működő emissziókereskedelmi rendszernek, amely a hazai kibocsátásoknak valamivel több mint egyharmadát fedi le, a következő év elejétől kezdődő új kereskedési időszakához a működési környezetét harmonizáljuk az európai piacnak a működésével.

Tehát én azt gondolom, hogy ezek a célok valójában intézményi szinten igyekeznek azt biztosítani,

hogy Magyarország és az ETS alá eső magyarországi létesítmények továbbra is harmonizált módon tudjanak részt venni Európának az emissziókereskedelmi rendszerében, ami már csak azért is nagyon fontos eszköz tulajdonképpen, mert európai szinten az ETS a leginkább harmonizált klímapolitikai eszköze Európának. Ez az a szektor, ahol egyáltalán, ha úgy tetszik, az úgynevezett üvegházhatású gázok kibocsátásának a zöme a szén-dioxid, és arra egy egységes európai ár alakul ki, egy árjelzés úgymond, tudjuk, hogy mennyibe kerül az, hogyha valaki egy ilyen egységkibocsátást teljesít. Ezt nyomon tudjuk követni, és ez egy nagyon-nagyon fontos árjelzés azon több tízezer létesítmény számára, amelyek nap mint nap döntenek arról, hogy belevágnak valamilyen kibocsátáscsökkentési beruházásba, vagy nem.

Tehát ez az egyik legfontosabb intézménye a klímavédelemnek európai szinten. És ma folyik a vita arról, hogy pont az esetleg megemelt 2030-as célok kapcsán, éppen az emissziókereskedelem kiterjesztése révén lehetne a célokhoz jobban közelíteni. Tehát az Európai Bizottság részéről például a lakóépületekre, illetve a közlekedésre javasolják jelenleg kiterjeszteni az ETS hatályát. Mi egyelőre tiltakozunk, mert úgy gondoljuk, hogy a lakosságot közvetlenül ezzel terhelni nem lenne szabad, de mindenképpen folyik egy vita arról, hogy ez az intézmény, amelynek a jövő évtől kezdődő működését most igazából megalapozzuk, biztosítva legyen. Úgyhogy én bízom benne, hogy talán sikerül önöket meggyőzni ebben a tekintetben.

A METÁR-tender kapcsán meg a napelemes ügyek kapcsán több minden elhangzott, amire reagálni szeretnék. Az egyik valóban a lakossági napelemes programok kérdése. Azért ne feledjük el, hogy ma Magyarországon már közelíti az 500 megawattot a háztetőre szerelt, úgynevezett háztartási méretű kiserőműveknek az összes kapacitása. Ez jóval nagyobb, mint egy paksi atomerőművi blokk. Tehát nehéz azt mondani, hogy ezen a területen nincs előrelépés, sőt igazából exponenciálisan nőtt az elmúlt két-három évben ezeknek a létesítményeknek a száma, de ezt nem kell nagyon mérni se, mert ha az ember megy az utcán bárhol, akkor ezt láthatja is. Ezt fogjuk még valóban, úgy, ahogy Böröcz képviselő úr jelezte, majd még most kiegészíteni olyanok számára is egy programmal, akik számára a mostani támogatási rendszer, amelyik szaldóelszámolás, nem nagyon teszi elérhetővé ezeket a berendezéseket, ezeket a beruházásokat. Úgyhogy ezen a területen előre fogunk lépni.

Ami pedig a helyigényét illeti ezeknek a berendezéseknek, úgy becsüljük, hogy egy megawattnyi napelem telepítéséhez körülbelül 2 hektár földterület kell, tehát hogyha a 2030-as céljainkat vesszük, 2030-ra 6 ezer megawatt naperőmű létesítéséhez 12 ezer hektárra van szükség. Jelenleg illúzió lenne azt gondolni, hogy ezt csak háztetőre szerelt berendezésekkel meg lehet oldani, ezért támogatjuk mindenféle módon a napelemes fejlesztéseket.

Az a METÁR-tender pedig, aminek a neve elhangzott, ezek versenyajánlatokat befogadó támogatási rendszerek. Most zárult le két napja, egész pontosan 15-én, a második ilyen tenderkörnek a beadása, és az előzetes információk szerint 200 körüli ajánlat érkezett be, akik létesíteni szeretnének ilyen berendezéseket. Óriási az érdeklődés. Én azt szeretném csak jelezni, hogy amikor arról beszélünk, hogy kinek a rokona vesz részt ezeken a tendereken, akkor nézzék meg a számokat, tehát lassan mindenkinek a rokona részt vesz ezeken a tendereken, olyan népszerűek. Magyarországon vagyunk, magyar emberek kezdeményezik, hál' istennek, zömében ezeket a projekteket, tehát nagyon nagy számú vállalkozó az, és magyar kis- és középvállalkozó is, aki ezeken a tendereken részt vesz. Úgyhogy ennyit szerettem volna ehhez hozzátenni.

Ami még talán megjegyzést érdemel, az a környezetvédelem vagy a klímapolitika intézményrendszere kapcsán Hajdu képviselő úrtól hangzott el, hogy ez az intézményrendszer lényegében felszámolódtott. Én nagyon sajnálom, hogy a DK nem tudja támogatni, most sem egyébként a kormánynak a különféle klímapolitikai kezdeményezéseit, se a törvényt nem támogatta a 2050-es céllal együtt, és most tulajdonképpen egy technikai, azt gondolom, kifejezetten célszerűségi okokból összeállított törvényjavaslatot sem.

Mindenképpen szeretném azt korrigálni, hogy a klímapolitikának és a környezetpolitikának az intézményrendszere Magyarországon létezik, és jól van. Én sokszor elmondom, láttam is annak idején, amikor önálló környezetvédelmi tárca működött Magyarországon, hogy... (*Schmuck Erzsébet: Szép volt!*) Szépnek lehet, hogy szép volt, de hatástalan volt. Tehát kívülről próbált beleszólni a többi nagy tárcának és a nagy szennyezőnek az ügyeit intéző minisztérium dolgába. Nagyon sokszor lepattant ezekről az érdekekről. Ellenben ma a legnagyobb szennyezőkkel együtt kell kialakítanunk az integrált energia- és klímapolitikát. Amikor klímapolitikát csinálunk, akkor a legnagyobb VIP-szennyezőkkel, az energiaszektorttal, a közlekedési szektorttal, ezeknek az államtitkáraival közösen kell összeraknunk olyan stratégiát, amelyben a klímavédelem, az energiaellátás-biztonság és a gazdaságfejlesztés érdekei együtt tudnak megjelenni. Ez egy lehetséges feladat, és sokkal hatékonyabb, minthogyha ezek külön jelennek meg.

Nem tisztom, de szeretném a természetvédelem intézményrendszerét is itt államtitkár-kollégám helyett megvédeni. Önök azt állítják, hogy ez az intézményrendszer leépült, ezzel szemben a nemzeti parkok foglalkoztatottjainak, dolgozóinak a száma az elmúlt tíz évben megduplázódott, és a nemzeti parkok költségvetése sokkal jelentősebb, mint korábban volt, csak hogy egyet említsek az érintett szektorok közül, amit egyébként a kormányzat részéről kifejezetten és kiemelten fontosnak tartunk.

Úgyhogy köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat, a döntően támogató hozzászólásokat; a tar-

tózkodásban is igazából sok esetben, ha ellenzéki oldalról jön, támogatást érzek, ezt is köszönöm, és ha csak részekben is, de a támogató megjegyzéseket, és bízom abban, hogy az Országgyűlés végül támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(19.40)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Ház! Soron következik az **egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13260. számon, továbbá az Állami Számvevőszék tájékoztatója a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm, hogy az utolsó napirendi pontnál is kitartottak. Biztatásul mondom, hogy nincs olyan késő, csak hamar sötétedik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról s az állami vagyonról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat elsődleges célja, hogy biztosítsa az Egri főegyházmegye s a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítvány részére történő állami tulajdonú ingatlanok ingyenes átadását, ezáltal elősegítve ezen intézmények köznevelési, oktatási, valamint kulturális feladatainak ellátását. A kérdéses ingatlanok más közfeladat ellátásához nem szükségesek, azok térítésmentes átadására az érintettek igénylése alapján kerülhet sor. Az ingatlanok ingyenes tulajdonba adása a főegyházmegye köznevelési, oktatási és hitéleti feladatainak hatékonyabb ellátása, valamint az alapítvány kulturális örökségvédelmi tevékenységének elősegítése érdekében szükséges.

Tisztelt Ház! Az állami vagyonról szóló törvény módosítása egyrészt rendelkezik a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. feladatainak meghatározásáról az egységes vagyonyilvántartás vonatkozásában, másrészt módosítja a jelenlegi szabályozást a tulajdonosi joggyakorlók kapcsolódó adatszolgáltatásával összefüggésben. Az új rendelkezés célja az egységes, integrált állami vagyonyilvántartás alapvető szabályainak megteremtése, valamint az adatszolgáltatással kapcsolatban kialakított új folyamatok hatékony működésének elősegítése. A tulajdonosi joggyakorlói adatszolgáltatás eredményeként feltöltött vagyonyilvántartás folyamatosan frissülő, legfontosabb adatai a

Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. által működtetett Országileltár portál megújuló felületén érhető el.

A törvényjavaslatnak az állami vagyonról szóló törvény módosítására irányuló rendelkezései javaslatot tesznek a KÖFOP támogatási program keretében létrehozott úgynevezett elektronikus bérleti licitrendszer jogi hátterének megalapozásához kapcsolódó szabályozás kialakítására és az MNV Zrt. általi működtetésére. A törvenymódosítás ezáltal lehetőséget teremt az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása körébe tartozó közvetlen kezelésű ingatlanok elektronikus bérleti licitet követő bérbeadására. Az új rendszer utat nyit az állami vagyon használatát biztosító bérleti szerződések nyilvános versenyeztetés útján történő megkötésére; mint ismert, ez eddig csak a tulajdon esetében volt lehetséges. A központi költségvetési szervek vagyongazdálkodási modelljének megreformálására irányuló, 2020 nyarán bevezetett jogszabályi változások egyes részleteinek pontosításával biztosítható a költségtakarékos, hatékony vagyongazdálkodás a beruházási feladatokba bevonandó szervezetek részéről. Az önkéntes törvényjavaslat célja az értékesítési szabályok kiterjesztése a hulladéknak nem minősülő visszanyereményi anyagokra az üzemeltetési feladatok ellátásába bevont szervezetek vonatkozásában, továbbá feladata a hiteles vagyonyilvántartás biztosítása az elhelyezési és rekreációs célú állami ingatlanokat érintő beruházások előkészítése és végrehajtása során.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként, a törvényjavaslat elfogadásával növelhető a közfeladat ellátásának hatékonysága. A tulajdonosi joggyakorlók által alkalmazott szabályok pontosításával biztosítható az eredményes vagyongazdálkodás, míg az országileltár fejlesztésével naprakészen információt kaphatunk az állami vagyon alakulásáról.

Mindezekre tekintettel arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a T/13260. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr, a türelmét.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Most megadom a szót Holman Magdolna asszonynak, az Állami Számvevőszék alelnökének. Öné a szó, alelnök asszony.

HOLMAN MAGDOLNA JULIANNÁ, az Állami Számvevőszék alelnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék az állami vagyonról szóló törvény előírásai szerint az állami vagyon feletti tulajdonosi joggyakorlással kapcsolatos tevékenységet évente ellenőrzi. Az Alaptörvény szerint a nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése, a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele. Az Alaptörvényben foglaltak nem érvényesülhetnek az állami

vagyon teljes, egységes és pontos nyilvántartása nélkül. A vagyonyilvántartás hiányosságai egyúttal kockázatot jelentenek az állami vagyonnal való gazdálkodás megfelelősége, illetve az Alaptörvényben meghatározott elvek érvényesülése terén is. A vagyonyilvántartás egyik alapvető feltétele a vagyongazdálkodásnak, ezért az jelentheti a nyilvántartás megfelelőségét, ha az a vagyongazdálkodást, annak kitűzött céljai megvalósítását támogatja. A most napirenden levő törvényjavaslat ezen a téren eredményez előrelépést, különösen azért is, mert a Számvevőszék, ahogy már korábban említettem, az éves rendszerességgel végrehajtott ellenőrzései során többször is megállapította, hogy a vagyonyilvántartás terén tapasztalt javulás ellenére azt rendre szabályszerűségi hiányosságok jellemezték.

Érdeemes visszatekinteni tíz évet az időben. Akkor az Állami Számvevőszék 2010-ben és 2011-ben is megállapította, hogy az MNV Zrt. a rábízott vagyon nyilvántartását nem tudta ellátni, mert a tulajdonosi joggyakorlók részére a vonatkozó jogszabályok nem írtak elő adatszolgáltatási kötelezettséget, 2011-ben pedig az ÁSZ megállapította, hogy sem az MNV Zrt., sem a Nemzeti Földalap mint egyéb tulajdonosi joggyakorló, nem tudta nyilvántartásai alapján meghatározni teljeskörűen a tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó ingatlanok körét. Az MNV Zrt. a 2012. év adatai vonatkozásában ugyan kezdeményezett adatgyűjtést a tulajdonosi joggyakorlók felé, azonban ez továbbra sem eredményezett megbízható, hiteles vagyonyilvántartást.

Az egységes vagyonyilvántartáshoz szükséges jogszabályi alapokat először rendeleti szinten teremtette meg a jogalkotó 2014-ben, mely alapján az adatszolgáltatás kötelező volt valamennyi tulajdonosi joggyakorló számára. A Számvevőszék egyébiránt az ellenőrzési tapasztalatok alapján, tanácsadó funkciójában keretében, elemzést is készített a témában „Elemzés az állami vagyon korszerű és megfelelő nyilvántartásáról” címmel. A jelen törvényjavaslatához pedig egy szakmai háttéranyagot készítettünk, mely mint az irományhoz tartozó háttéranyag elérhető az elektronikus rendszerünkben, és ebben a tájékoztatóban az elemzés linkje is megtalálható.

A vagyontörvény jelenlegi módosítása egyrészt törvényi szintre emel egyes jelenleg rendeleti szinten rögzített, az állami vagyon nyilvántartására vonatkozó szabályokat, másrészt megállapítja a tulajdonosi joggyakorlói adatszolgáltatásokból felépülő egységes állami vagyonyilvántartás vezetéséhez szükséges törvényi szabályokat. Ez szabályozási szinten előrelépést jelent az állami vagyon teljes, egységes és pontos nyilvántartása felé, hiszen az új szabályozás célja a vagyongazdálkodás átláthatóságának és nyomonkövethetőségének a biztosítása.

(19.50)

Ezenkívül fontosnak tartom kiemelni, hogy a szabályozás az egyes adatszolgáltatásokhoz felelősséget

is társít az adatszolgáltatás beazonosíthatóságának előírásával.

Fontos kiemelni, hogy a javaslat létre kívánja hozni az MNV Zrt. által vezetett tulajdonosijog-gyakorlói jegyzéket, melyben minden tulajdonosijoggyakorlónak regisztrálnia kell. Ez is a vagyonyilvántartás egységességének a célját szolgálja.

Tisztelt Ház! Indokolt külön szólnom a javaslat 10. §-ában foglalt rendelkezésről, mely szerint a tulajdonosijog-gyakorló egyoldalú jognyilatkozatával állami elhelyezési célú ingatlanhasználati jogviszonyt létesíthet. Ez a jogintézmény nem új, hiszen a 2021. évi költségvetést megalapozó törvényben foglaltak szerint az MNV Zrt. a kormány irányítása és felügyelete alá tartozó költségvetési szervek elhelyezése érdekében egyoldalú nyilatkozatával állami elhelyezési célú ingatlanhasználati jogviszonyt létesíthet. Az egyoldalú nyilatkozat általi jogviszony létesítése a vagyonyelzési jog létesítéséhez szükséges szerződéses jogi formához képest hatékonyabban biztosítja a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodás elvének az érvényre jutását.

Az Állami Számvevőszék ellenőrzései során számos olyan esetet feltárt az elmúlt években, hogy vagyonyelzési vagy -hasznosítási szerződés nélkül használ egy intézmény nemzeti vagyont, így például a vagyonyelzési szerződést nem kötötték meg vele, vagy megkötötték, de a szerződés hatályát veszítette, azonban a nemzeti vagyont az intézmény mégis tovább használja, és ennek megfelelően könyvelési is.

Más esetekben az érintettek, a tulajdonosijoggyakorló és vagyonyelző kötöttek ugyan vagyonyelzési szerződést, ugyanakkor nem gondoskodtak a vagyonyelzési szerződés jogszabályi változásokról megfelelő módosításáról, vagy a hatályos szerződés nem felelt meg a jogszabályokban rögzített tartalmi követelményeknek. A jelenlegi módosítás ezt a hasznosítási módot jeleníti meg a gazdálkodásra vonatkozó általános rendelkezések között.

Mindez lényeges előrelépés az Alaptörvényben foglalt, a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodás alapelveinek az érvényesüléséhez. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom először a szót Hadházy Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Főnagy János államtitkár úr nagyon lényegre törően összefoglalta a javaslat lényeges részeit, amely tulajdonképpen két fő részből áll. Az egyik részben három ingatlan ingyenes tulajdonba adásáról rendelkezik a javaslat, a másik része pedig a vagyontörvénnyel kapcsolatos módosító, kiegészítő részeket tartalmazza.

Az első rész a javaslat alapján: az átvállalt állami feladat ellátásának támogatása érdekében állami tulajdonban álló, de állam által ellátandó egyéb feladatok ellátásához már nem szükséges ingatlan és ingó vagyon térítésmentes tulajdonba adására kerül sor az Egri Főegyházmege részére, figyelemmel a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény állami vagyon ingyenes átruházására vonatkozó szabályai-ban foglaltakra.

A törvényjavaslatban szereplő ingatlan és ingó vagyonelemek tekintetében a térítésmentes átadásra az Egri Főegyházmege igénylése alapján kerül sor. A törvényjavaslat alapján az Egri Főegyházmege a Sárospatak belterület 253/4. helyrajzi szám alatt nyilvántartott, természetben a 3950 Sárospatak, Bartók Béla utca 2. szám alatt található iskola ingatlan-tulajdonjogát, valamint az ingatlanban található és az átvállalt közfeladat ellátásához szükséges ingóságok tulajdonjogát szerzi meg oktatási-nevelési és hitéleti feladatainak hatékonyabb ellátása érdekében. Az Egri Főegyházmege, a Sárospatak belterület 253/4. helyrajzi számú ingatlan jelenlegi vagyonkezelőjének vagyonkezelési szerződése a tulajdonátruházásról szóló törvényi rendelkezéssel megszűnik.

A visszapótlási kötelezettség elengedésére a követelések kezelésére vonatkozó államháztartási szabályokra figyelemmel kerül sor, miszerint az állam követeléséről lemondani csak törvényben meghatározott esetekben és módon lehet. A visszapótlási kötelezettség teljesítése aránytalan terhet jelentene az Egri Főegyházmege nézve, amely a javaslatban szereplő ingatlanon található iskolát teljeskörűen felújította. Minden tőle elvárható megteint annak érdekében, hogy felelős vagyonkezelőként a rá bízott állami vagyon értékét növelje, ugyanakkor annak ellenére, hogy a közfeladat ellátásában működik közre, a Vtv. alapján az Egri Főegyházmeget a vagyonkezelési szerződésben a visszapótlási kötelezettség teljesítése alól nem lehet mentesíteni, de a közfeladat-ellátásban közreműködő Egri Főegyházmege folyamatos működésének biztosítása érdekében indokolt a visszapótlási kötelezettség elengedése.

A másik vagyonátadással kapcsolatban érintett szervezet, a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítvány és az alapítvány által átvállalt nevelési-oktatási, felsőoktatási feladatok elősegítése érdekében a Velence 1381/3. helyrajzi számú, valamint Székesfehérvár 610/9. helyrajzi számú ingatlanok a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítvány részére történő ingyenes tulajdonba adása fog megvalósulni. A tulajdonba adás feltétele, hogy az alapítvány az ingatlanokat terhelő kötelezettségeket teljeskörűen átvállalja.

A törvényjavaslat második része a 2007. évi CVI. törvény módosítását tartalmazza, és örülök annak, hogy az Állami Számvevőszék is elmondta ezzel kapcsolatban a véleményét. Emlékezzünk vissza, tisztelt képviselőtársaim, hogy a zárszámadási törvény kapcsán mindig elmondta és felhívta az Állami

Számvevőszék a figyelmünket arra, hogy hiányzik a vagyonleltár, és ebben a kérdésben bizony nagyon hosszú ideig mulasztásban volt a tisztelt Ház. Én úgy gondolom, hogy ezzel a jogszabály-módosítással ennek a hiánynak is eleget tudunk tenni, illetve tudjuk pótolni az ezzel kapcsolatos hiányosságokat.

Ebből igazából két dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy egy nyilvántartási rendszer fog létrejönni, amely teljes körű nyilvánosságot biztosít mindenki számára. Elektronikus úton bárki által hozzáférhető, magyarul: minden, az állam tulajdonában lévő vagyontárgy, vagyonelem nyilvánossá válik ezáltal.

A másik dolog, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. sikeresen működtet már évek óta egy elektronikus aukciós rendszert, amely alapján, amelynek segítségével a kijelölt ingatlanok értékesítése megtörténik, és ez megint csak teljes nyilvánosságot élvez. Magyarul, bárki, minden magyar szervezet, minden magyar állampolgár részt vehet ezeken az aukciókon, minden részletet megismerhet, és az ezzel kapcsolatos döntések is teljes egészében átláthatók és nyilvánosak.

(20.00)

Ennek mintájára azon ingatlanokra is egy hasonló elektronikus felületet és rendszert fognak létrehozni, ez a bérbeadásra vonatkozó rendszer, és örülök annak, hogy ez a része is teljes nyilvánosságot kaphat, és mindenki szabadon licitálhat a kijelölt ingatlanok bérleti jogának a megszerzésére vonatkozóan.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, ez egy nagyon fontos előrelépés, és kérem tisztelettel, hogy támogatassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor állami vagyonról beszélünk, azért nyilván maradván a törvényjavaslatnál, majd ki fogok térni a felszólalásom egy részében egy olyan kérdésre, amely a miniszteri meghallgatáson nem kaptam választ, a bizottsági ülésen nem tudtuk meg, hogy mi lesz a balatoni kempingek sorsa. Úgyhogy erre is majd egy külön kérdést szeretnék feltenni, mert úgy gondolom, ez is szorosán hozzákapcsolódik ehhez a törvényjavaslatához, amely egyébként most két szervezet részére kíván ingatlan vagyontárgyat átadni ingyenes tulajdonba adással: az Egri főegyházmege és a Sárospatakon található iskola ingatlana és az abban található ingóság kerül átadásra, valamint a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítványnak két ingatlant, Velencén és Székesfehérváron. Természetesen ezek olyan célokat fognak szolgálni, amelyek a magyar embereknek megfelelő és jó célok, kulturális-

oktatási célokat, és egyéb hitéleti tevékenységek fognak majd ezekben az ingatlanokban zajlani.

Tehát én úgy gondolom, tekintettel arra különösen, hogy az Egri főegyházmegye jelenleg is vagyongazdálkodója ennek az ingatlanoknak, így ebben semmi kivétel nincs, és természetesen a Jobbik frakciója ezt a részét tudja támogatni ennek a törvényjavaslatnak.

A másik fontos része a törvényjavaslatnak az országjelentés kérdése. Nagyon örülünk neki, hogy működhet majd egy olyan rendszer, amely egységesen és átláthatóan mutat minden olyan vagyonelemet, amely a magyar állam tulajdona. Ez egy jól kereshető rendszer lesz, legalábbis reméljük, és bízunk benne, hogy valóban minden adat fel lesz majd ebben a leltárban tüntetve, hogy az állampolgárok majd megismerhessék, hogy mekkora vagyona is van a magyar államnak. Tehát nagyon helyes, ha egy egységes és integrált rendszerben ezek a vagyonelemek majd kereshetőek, kutathatóak lesznek, és így valóban mindenki megfelelő információk birtokában lehet.

És akkor a törvényjavaslatnak egy fontos passzusa szintén a jelenleg csak tulajdoni jogviszonyra vonatkozó licitárgyalások, a licittel való tulajdonjog megszerzésnek a kiterjesztése gyakorlatilag a bérleti jogviszonyra. Ez azért is fontos és előremutató lépés, hiszen így valóban egy átlátható rendszeren keresztül lehet beszállni ezekbe a licitekbe, és valóban a bérleti jogviszony is most már csak így tud majd odakerülni a bérletkhöz. Tehát én azt gondolom, hogy ez is előremutató lépés lesz, és nagyon örülök neki, hogy az Állami Számvevőszék alelnöke is ezt megerősítette, hogy így a verseny tisztasága majd nyilvánosságot kap, és így mindenki valóban el tudja érni, ha egy ilyen ingatlan vagyonban szeretne bérleti jogviszonyt fenntartani.

És ha már licit és ha már Balaton, akkor szeretnék oda kilyukadni, ami gyakorlatilag a fő kérdésem lenne: holnap fog lejárni az a határidő, ameddig még a balatonszemesi és a balatonboglári kempingekre licittel lehet majd pályázni. Szeretném megkérdezni, hogy önök rendben találják-e azt, hogy a balatonboglári kemping kikiáltási ára olyan 60 ezer forint/négyzetméter körül van, egymilliárd forintos kikiáltási árral jelent meg a balatonboglári kemping, ugyanúgy, ahogy Balatonszemesen, holott tudjuk, hogy a kettő település és a kempingek elhelyezkedése sem ugyanaz. Rendkívül aggályosnak tartom, hogy ilyen alacsony áron került ez árverésre bocsátásra.

Szeretném megtudni államtitkár úr véleményét, ha már miniszter asszony véleményét nem tudtuk meg, hogy amikor önök a nemzeti vagyon kezeléséért felelősek, akkor miért nem fordítanak nagyobb figyelmet arra, hogy megőrizzük ezeket a vagyonelemeket az embereknek, hiszen a Balaton partján most már egyre kevesebb az a szabad zöldfelület és azok a szabad ingatlanok, amelyeket akár meg lehetne nyitni a nagyközönség előtt, és mindenki számára elérhetővé válhatna a Balaton.

Ahogy most látjuk, ez a két kemping gazdára fog találni, tudjuk, hogy kikhez kerülnek, tudjuk, hogy mik fognak ott épülni, mi ez ellen küzdünk. Bízom benne, hogy államtitkár úr válaszolni fog nekem erre a kérdésre: egyetértenek-e azzal, hogy kiárusítják a Balatont? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban, a javaslat lényegi részét mind Fónagy államtitkár úr, mind Hadházy képviselőtársam már ismertette, úgyhogy talán megengedik nekem, hogy röviden egy lépést hátrébb lépjünk, és rátekintsünk az Alaptörvényre, amelynek a VII. cikke azt mondja ki, hogy az állam és az egyházi közösségek különváltan működnek bár, de közösségi célok érdekében együttműködnek egymással. Azt gondolom, hogy ez a mára alkotmányossá emelt alapelv jól működik, az egyházak és az állam a közösségi célok érdekében, főként az oktatás, de a kulturális és szociális területen kitűnően működik együtt a magyar nemzet gyarapodása érdekében.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ezen állami tulajdonú ingatlanok Egri főegyházmegyének való odaadása - bár a javaslat is a szokásos bikkfanyelven van megírva, de itt konkrétan azért mégiscsak egy iskoláról van szó, ahova diákok járnak, és minden sárospataki legnagyobb megelégedésére működik ez az iskola -, ez a tulajdonba adás teljesen egyértelműen helyes döntés. Azt látom, hogy ezzel kapcsolatban, hála istennek, politikai vita sem alakult ki, és így van ez a másik állami tulajdonú ingatlanok a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítvány részére történő tulajdonba adása esetében is.

Még egy szót említenék a javaslat másik részéről, ami az országjelentésre és az elektronikus bérleti licitre vonatkozik. Azt látom nagy örömmel, hogy itt is, ebben is teljes egyetértés van. Csak szeretném ellenzéki képviselőtársaimat emlékeztetni, hogy ezekkel a javaslatokkal is öles léptékkal haladunk egyébként a digitális jogállam kiépítése irányába. Tehát amikor egyébként majd lesznek kedvesek jogállamisági kritikákat megfogalmazni velünk szemben, akkor, ha lehet, ezt tegyék hozzá, hogy ma nem sok olyan ország van az Európai Unióban, amelynek teljesen átlátható, elektronikus hozzáférhető vagyonelemelő, országjelentése van, pontosan lehet tudni, hogy mi van az állam tulajdonában, mi sincsen, és minek mekkora az értéke, ez hozzáférhető.

Valamint majd azt is tegyék hozzá, hogy mostantól, a törvényjavaslat elfogadása után, remélhetőleg minél hamarabb, az az elektronikus bérletlicit is el tud indulni, ami egyrészt egyébként hozzásegíti az államot ahhoz, hogy a tulajdonával, a vagyonával jobban tudjon gazdálkodni, tehát hatékonyabb vagyon-

gazdálkodás valósuljon meg, és ezzel együtt egyébként a vagyonnak az átláthatósága is növekszik, illetve maga a bérleti licitnek az átláthatósága is növekszik.

Azt gondolom, ennél jogállamibb megoldás nem lehet, úgyhogy, ha majd kritizálnak bennünket, akkor azért legyenek kedvesek, csak a fair kritika szellemében, majd ezt is tegyék hozzá, hogy ez egy előremutató lépés, és ezt még ebben a vitában önök is elismerték. Természetesen a KDNP ezt a javaslatot támogatni fogja, hiszen egy előremutató, kiváló javaslatnak tartjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat valójában két részre bontható: az egyik a címben is szereplő ingatlanátadásról szól, a másik rész pedig az állami vagyon nyilvántartásával, illetve hasznosításával kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza.

Jelen esetben az Egri főegyházmegye, illetve a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítvány részére juttatna a Miniszterelnökséget vezető miniszter által jegyzett javaslat állami ingatlanokat. Az Egri főegyházmegye tulajdonába egy sárospataki iskola-épület kerül, amelyben már jelenleg is a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola működik, de maga az épület még állami tulajdonban van.

(20.10)

Indoklásképpen annyit olvashatunk, hogy mivel az egyház saját költségén végzett az épületen felújításokat, ezért kívánják a tulajdont is átadni.

A Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Alapítvány részére pedig egy velencei kivett úttörőtábor, illetve egy székesfehérvári kivett kultúrházat kívánják átadni. Ebben az esetben az indokok már kicsit homályosabbak, mivel azokban csak az olvasható, hogy az ingatlanátadás az alapítvány nevelési, oktatási, felsőoktatási feladatainak hatékonyabb ellátását segíti. De az már nem derül ki, hogy miképpen és miért ezekkel az ingatlanokkal lehet a hatékonyságot növelni.

Az állami vagyon kezelésével kapcsolatos szabályozás hatályos állapotban azonban jelentősen átalakulna. Ezzel kapcsolatosan változik a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. feladatköre is. A korábbi években benyújtott javaslatokból is látható volt, hogy az állami tulajdonú gazdasági társaságok kezelését illetően ennek a társaságnak a feladatköre egyre csökken.

Emlékezzünk csak vissza, egy köztulajdonban álló cég felett már a kormány által egyedi határozatban kijelölt személy is megkaphatja a kontrollt. Ennek formája az volt, hogy úgynevezett tulajdonosjog-

gyakorlóként jelöltek ki gyakorlatilag bárkit, miközben túl sok megkötés vagy feltétel nem szerepelt a törvényben. Ezzel az adott társaság ki is került az MNV által kezelt körből. Ennek a feladatnak a csökkenése mellett viszont megnőttek az MNV-nél az ingatlanokkal kapcsolatos tennivalók. Idekerültek például a Nemzeti Eszközkezelő-program kifutása után megmaradt lakások. Az egyes állami ingatlanok átadását is ez a társaság intézi. Új feladatként pedig azt látjuk, hogy az egyes költségvetési szervek elhelyezését is az MNV-nek kell majd megoldania a jövőben.

A feladatok száma tehát bizonyos szempontból nő, így kérdés, hogy a munkavállalói létszám is bővül-e a társaságnál, vagy a meglévő apparátusnak kell az egyre több ingatlannal kapcsolatos feladatot kezelnie.

Az ingatlankezelés mellett láthatunk egyéb módosításokat is. Az országleltár felállítására kapcsán például akár üdvözölhető is lehet az a törekvés, hogy az állam naprakész adatbázissal rendelkezzen a tulajdonában álló ingatlanokról. Hollik képviselő úrnak jelezném, hogy komolyan vettem, ez valóban egy pozitív lépés.

Érdekes változtatás az is, hogy az állami ingatlanok bérbeadására irányuló versenyeztetési eljárást elektronikus licitálási lehetőséggel is lehet majd bonyolítani. Ezzel kapcsolatosan kérdésként merül fel, hogy csak a kínált bérleti díj nagysága dönt, vagy egyéb, például szakmai vagy szociális szempontokat is figyelembe vesznek.

Összességében megállapítható tehát, hogy a törvényjavaslatban vannak előremutató elemek, amelyek akár támogathatóak is lennének. Van azonban egy olyan terület, amely több mint problémás, ez pedig az állami tulajdonú ingatlanok ingyenes átadása. Ha az elmúlt éveket nézzük, a különböző indokokkal magánkézbe adott állami ingatlanok száma már százon felül van. Nem értjük, ezért kérdezem, miért kell a közvagyonban tartott ingatlanokat hirtelen magántulajdonba adni.

Ezek a javaslatok kételkedést ébresztenek azzal kapcsolatosan, hogy a kormány vajon az elvárható gondossággal és jóhiszeműséggel bonyolítja-e le ezeket az ügyleteket. Épp elég, ha arra a zárószavazásra gondolunk, ahol a vagyonkezelő alapítványoknak nyújtott ingatlanokról volt szó, akkor az Országgyűlésnek benyújtott szövegben még csak két pécsi ingatlan szerepelt, majd a Törvényalkotási bizottság kormánypartú többsége hirtelen kiegészítette a listát nyolc révfülöpi ingatlannal, köztük egy vitorlásokkötővel, egy szombathelyi, egy zalaegerszegi és egy szekszárdi ingatlannal is. Külön furcsaság, hogy a módosításokról szóló bizottsági vitára a kormány Orbán Balázst, a Miniszterelnökség államtitkárát küldte, aki a Mathias Corvinus Collegiumot fenntartó alapítvány kuratóriumi elnöke is. Vagyis az állam részéről ő az illetékes a vagyon ingyenes átadásában, míg a másik oldalon ő az illetékes a vagyon átvételében. Az államtitkár ezt az összeférhetetlenséget mindössze azzal intézte el, hogy azt mondta: két sapkám van. Én meg erre azt mondom, hogy egy normális országban egy

ilyen eset után vehetné mindkét sapkáját, mert távoznia kellene, de úgy látszik, Orbánisztnában ez a faramuci helyzet teljesen elfogadott.

Azt is elképesztőnek tartom, hogy az államtitkár úr szerint azért jó az állami ingatlanok ingyenes átadása, mert az állami ingatlanok sokkal jobb helyen vannak magánkézben, mint állami kézben. Kíváncsi vagyok, vajon mit szól ehhez a nemzeti vagyonért felelős miniszter asszony, hogy a kormányon belül ilyen silánynak értékelik a munkáját.

Amiket most felsoroltam, mind olyan körülmények, amelyek a legenyhébben fogalmazva is óvatosságra intenek a kormány jóhiszeműségét és a kérdéses tranzakciók átláthatóságát illetően. Hiszen lássuk be, semmi garancia nincs arra, hogy a kormánypárti képviselők, eddigi gyakorlatukat másolva, nem tesznek újabb módosító javaslatokkal újabb állami ingatlanokat a listába, vagy akár újabb szereplőket is - mint fogadó feleket -, kikerülve ezzel az általános vitát és az átláthatóságot.

Sajnos, az is egyértelmű számunkra, hogy a kormány, mondhatni, nagylelkű ingatlanátadásai egy kört még véletlenül sem érintenek, a helyi önkormányzatokat. Pedig pont, hogy a helyi önkormányzatok látják el a közfeladatok nagyját, tegyük hozzá, egyre nehezebb körülmények között. Idén elvonták tőlük a gépjárműadót, sokaknak szolidaritási hozzájárulást kell fizetniük, miközben az iparűzésiadó-bevételük nagymértékben csökkent. Ingatlanokat mégsem kapnak. Amíg e téren a kormány politikája nem változik, addig nem támogatható egy ilyen javaslat, mint ami előttünk fekszik.

Mindezekre tekintettel a törvényjavaslatról való döntés során az MSZP nemmel fog szavazni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Ezért most tisztelettel megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)*

További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, Fónagy államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, élek a lehetőséggel. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Asszony! Részben köszönöm a Fidesz vezérszónokának a nagyon részletes ismertetést, és köszönöm az Állami Számvevőszéknek a szakmailag támogató, és az előzményekre rávilágító tájékoztatóját, és abbéli véleményét, hogy összességében az előttünk fekvő törvényjavaslat szabályozásának első része megítélésük szerint is előrelépést jelent.

Szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni Hadházy képviselőtársam mondanivalójának azon részére, amelyben kihangsúlyozta, hogy miért kell a jelen ingatlanátadásokat törvénnyel szabályozni, és miért

nem a kormány, az egyébként rendelkezésre álló hatáskörrel élve intézi ezeket. Azért, mert az egriek számára a visszapótlási kötelezettséget csak törvényi úton lehet elengedni, és lévén, hogy az épületet rendbe szedték, ezért a visszapótlási kötelezettség egy olyan összegű méltánytalan követelést vagy ellentételezést jelentene, amely az előterjesztő szerint méltánytalan.

A jobbikos képviselőtársamnak szeretném a figyelmét felhívni, hogy a megközelítőleg 18 000 milliárd összegű állami vagyonnak a helyrajzi szám szerinti részletezése szétfeszítené a ma esti előterjesztés és válaszadásom korlátait, arról nem is beszélve, hogy nem tárgya az előterjesztésnek. Megjegyzem, hogy ön jelezte, hogy ön tudja már, hogy ki fogja nyerni holnap vagy holnapután az ön által említett ingatlanlicitet. Bevallom, én nem tudom, ezért kérem, hogy ne várja tőlem a választ, ön többet tud, mint én.

Hollik képviselőtársam részletezte az állam és egyház együttműködését, valamint azt, hogy a javaslat második részének szabályozási része valóban egy nagyon komoly előrelépést jelentett.

Gurmai Zita képviselő asszonynak szeretnék konkrét kérdésre konkrét választ adni, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő feladatai valóban jelentős mértékben megnövekedtek. A legjobb tudomásom szerint a létszám bővítésére nincsenek terveink, az MNV tevékenységének jelen törvényjavaslattal is elősegítendő korszerűsítése elektronizációra és digitalizációra irányul, és nem a létszám bővítésére.

(20.20)

A gyarapodó értékesítések számánál nem arról van szó, hogy hol van jobb kézben a vagyon - arról nem is beszélve, hogy ha az állami vagyon egészét nézzük és a magánfelek számára történő értékesítést, akkor azért itt sok ezer milliárd áll szemben a néhány százas darabszámmal -, hanem kérem azt is figyelembe venni, hogy a költségvetésnek és ennek végrehajtása érdekében a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnek van egy bevételi terve, amit teljesíteni kell. Az állami vagyon kezelése nemcsak abból áll, hogy megőrzöm, hanem abból áll, hogy gyarapítom, és adott pillanatban, amikor arra olyan lehetőség vagy igény van, akkor értékesítem.

Az igénynél is azért szeretném mondani - mert az érdekes felvetés volt, amit Gurmai képviselő asszony felvetett -, hogy milyen szempontokat fogunk a használati, bérleti licit esetén érvényesíteni. Ugyanúgy, ahogy a tulajdonjog értékesítésénél is természetesen az ár egy nagyon jelentős tényező, de van, ahol az igénylő feladatainak az ellátását - és ebben például az egyházaknak kitüntetett szerepük van -, akár a szociális, oktatási vagy közéleti feladataik ellátását eddig is figyelembe vettük a tulajdon kérdésénél, és meggyőződésem, hogy ezt a bérleti jogviszony esetében is figyelembe fogjuk venni. Állami tulajdon versus magántulajdon, ez egy régi vita, de ebben az esetben nyomtatékosan hangsúlyozni szeretném, hogy nem erről van szó.

Engedjék meg, hogy egy rövid mondatot szánjak arra - nem tudom, talán azt is a képviselő asszony említette -, hogy az önkormányzatok nem kapnak akár térítésmentesen tulajdont. Egyébként számos önkormányzati igény érkezik a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőhöz és a nemzeti vagyonért felelős tárca nélküli miniszter által irányított vagyonpolitikai államtitkársághoz az állami tulajdonban lévő ingatlanok átruházására. Amennyiben az önkormányzatok megfelelnek a vagyon törvényben meghatározott feltételeknek, és olyan célokra kérik az ingatlant, akkor azt minden esetben megkapták eddig is, nagy számban és minden esetben megkapták. Úgyhogy az az állítás, hogy az önkormányzatok nem kapnak az állami vagyonból jogszabályban meghatározott és indokolt esetben, az megalapozatlan.

Végezetül, de nem utolsósorban ismeretterjesztési jelleggel - lévén, hogy a fogalmak ma is elhangzottak itt többször, és a korábbi időszakban is - engedjék meg, hogy befejezésül és a jegyzőkönyv számára rögzítsem, hogy az egységes állami vagyonnyilvántartás az a nyilvántartás, ahol az MNV Zrt. nyilvántartja az összes tulajdonosi joggyakorlóra rábízott valamennyi állami vagyont. Az egységes állami vagyonnyilvántartás részére minden tulajdonosi joggyakorló szolgáltat adatot, legyen az állami vagy önkormányzati vagy bármelyik tárca által kezelt ingatlan vagyon.

Az országjelentés pedig az egységes állami vagyonnyilvántartás meghatározott adatait teszi hozzáférhetővé, amely adatok, mint ahogy itt a ma este folyamán elhangzott, meghatározott tartalommal az országjelentés honlapján keresztül bárki számára ingyenesen elérhetőek. Az országjelentés egy adott időpontra vonatkoztatva, egységes szerkezetben, mennyiségben és értékben mutatja be az állami ingatlanokat, társasági részesedéseket és egyéb ingó vagyonelemeket, zárójelben jegyzem meg, természetesen a jogszabályban meghatározott kivételekkel, ilyen például a nemzetbiztonsági célokat szolgáló vagyon.

Tisztelt Elnök Úr! Ennyiben szerettem volna reflektálni az elhangzottakra. Ismételten köszönöm figyelmüket, és kérem támogatásukat. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám, a Jobbik képviselője: „Hová tűnt Damon Hill?” És hová tűnt Takács Mihály, a felcsúti Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia éléről?” címmel. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hová tűnt Damon Hill? - tette fel a kérdést Palik László 1997-ben.

Bizonyára önök is emlékeznek, a Forma-1-es Magyar Nagydíjon egyszerűen ez a kiváló brit pilóta, aki végig vezette a futamot, eltűnt a kamerák szeme elől. Történt mindez azért, mert a járműve meghibásodott, és nem tudott a 74. kör után hármas fokozatnál följebb kapcsolni, és végül is ez lett a vesztes.

És hová tűnt Takács Mihály a felcsúti Labdarúgó Akadémia éléről? Ez is egy fontos kérdés, mert a hírek szerint ugyanis Takács Mihálynak Csáki István munkatársával együtt nem egy Forma-1-ben ismert felvezető autó kíséretében, hanem biztonsági őrök kíséretében kellett villámgyorsan távoznia, és információim szerint szűk harminc percet kapott arra, hogy felügyelettel összepakolja a holmiját, és úgy távozzon, hagyja el a felcsúti labdarúgó bázist. Hivatalosan csak annyit tudunk, hogy új vezetője lett az akadémiának Liszcai Dezső személyében. Ez egy szűkszavú tájékoztatás, indokolás pedig nincs. Pedig jó volna tudni, hogy valójában mi áll a háttérben, mi az oka annak, hogy a futballt mindennél jobban szerető és annak minden támogatást megadó miniszterelnökünk bizalmát, egyébként korábbi személyi edzőjét ilyen méltatlan körülmények között, egyik pillanatról a másikra csak úgy elzavarják.

Ez a váltás egyébként több kérdést is felvet, és ha megengedik, akkor most ezek közül csak a sportszakmailag érdekeseket fogom felvetni. Rájöttek, hogy sportot csinálni egy önálló szakma, és nem elég hozzá egy személyi edző tudása? Az említett urak szakmai alkalmatlanságára derült fény netán a felcsúti akadémián? Az általuk egyébként nemrég megjelentetett és óriási nyilvánosságot kapott szakkönyvről derült ki, hogy az mégsem világraszóló tudásról tanúskodik?

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi lesz ezek után az állami akadémiákkal? - merül fel a kérdés, és már csak azért is, mert az említett urak találmányai ezek az akadémiák, és a kiválasztásuk különben nélkülözötte a szakmaiságot, sőt a földrajzi logikát is, viszont annál inkább tartalmazott politikai szempontokat. Ugyanis nincsen közöttük, a tíz kiválasztott, államilag támogatott akadémia, labdarúgó-akadémia között nincsen ott Pécs, nincsen Kaposvár, nincsen Nyíregyháza, de például ott van az a Kisvárdai vagy az a Ferencváros, akik az elmúlt kilenc évben a rengeteg taotámogatás ellenére sem tudtak kinevelni egyetlenegy olyan tehetséges magyar játékos, aki bevethető lenne az első csapatuk számára. És ha húzunk egy képzeletbeli vonalat átlósan Magyarországon, megláthatjuk azt, hogy a déli tartományba egyetlenegy állami akadémia sem került. Ráadásul, ki tudja milyen okból, még a pályáztatás is elmaradt erre a tíz helyre.

(20.30)

Így került kiutalásra 2019 második felében akadémiánként 247 millió és 1 milliárd 181 millió forint közötti összeg. A legkevesebbet a Vasas Kubala Akadémia kapta, míg a legtöbbet - ezt nem fogják kitalálni, ezért elmondom - a felcsúti Puskás Labdarúgó Akadémia.

Tán ez verte ki a biztosítékot? Vagy kiderült, hogy a csapatsportágakban az állami akadémiák jelenléte szakmailag, gazdaságilag és egyébként a verseny szempontjából is indokolatlan?

Tisztelt Képviselőtársaim! Hová tűnt Damon Hill? Hát, ezt most már tudjuk. De hová tűnt Takács Mihály? Néhány napja ő vezetett mindent, ő volt a főnök, de most úgy tűnik, hogy egy szakmai, erkölcsi vagy akár gazdasági probléma miatt távozni kényszerült Felcsútról, és lehet, hogy a magyar labdarúgásból is. De miért kellett eltűnnie? Mi lesz így az államilag támogatott futballakadémiák sorsa? Lesznek-e egyáltalán? És ha lesznek, születik-e új, immár szakmai

alapon nyugvó döntés? Na, ezek azok a kérdések, amelyekre mihamarabb szeretnénk választ kapni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Ház! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó pihenést kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 20 óra 31 perckor ért véget.)

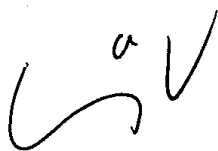
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)